

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 35

माझे गोड जीवन, माझे महान चांगले, येशू, माझ्या मदतीला या.
माझे लहानपण आणि माझे दुःख इतके मोठे आहे की मला तुमचे रोमांचक आणि प्रेमळ जीवन माझ्यामध्ये अनुभवण्याची अत्यंत गरज वाटते.

नाहीतर मला तुला थोडं "आय लव्ह यू" सांगता येत नाही असं वाटतं.
कृपया मला एकटे सोडू नका, कारण ईश्वरी इच्छेबद्दल लिहिण्याचे काम सर्व तुझे आहे.
मी फक्त तुला माझा हात देईन आणि तुझे पवित्र वचन ऐकण्याची काळजी घेईन.
बाकी सर्व तुम्ही कराल. म्हणून विचार करा, अरे येशू.

आणि मी माझ्या स्वर्गीय आईला मदतीसाठी विचारतो
-कारण मी लिहित असताना तिने मला तिच्या मांडीवर घेतले आहे, ई
- जेणेकरून ती मला तिच्या मातृ हृदयाशी समक्रमित करते जेणेकरून मला तिच्या दैवी फियाटची गोड सुसंवाद जाणवेल
जेणेकरून मी सर्व काही लिहू शकेन जे येशूला त्याच्या आराध्य इच्छेबद्दल लिहायचे आहे.

दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण सुरू आहे. तो माझी अपार प्रेमाने वाट पाहत आहे.
तो मला त्याच्या प्रकाशाच्या हातात घेतो आणि मला म्हणतो:

माझी मुलगी ,
"मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

आणि तू मला सांग तू माझ्यावर प्रेम करतोस म्हणून मी करू शकेन
तुझ्या छोट्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" वर माझे मोठे "आय लव्ह यू"
टाका ,

माझ्या फियाट ई च्या विशालतेत ते पसरवा

*सर्व गोष्टी आणि सर्व गोष्टी तुमच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि तुम्ही माझ्यावर सर्व
आणि सर्व गोष्टीसाठी प्रेम करता.*

मी अफाट आहे आणि मला माझे अपार प्रेम प्राप्त करण्यासाठी प्राण्यांना देणे मला
आवडते.

मी देतो आणि मी घेतो

- सुसंवाद, विविध नोट्स,
- माझ्या प्रेमात असलेले गोडवा आणि मोहक आणि मधुर आवाज. जेव्हा माझी
इच्छा प्रेम करते,
- आकाश, सूर्य, सर्व निर्मिती,
- देवदूत आणि संत,
- सर्व माझ्यावर प्रेम करतात.

ते सर्व ज्याच्या नशिबात त्यांचे "मी तुझ्यावर प्रेम करते" त्याच्या "आय लव्ह यू" ची
वाट पाहत आहेत.

अशा प्रकारे, माझ्या इच्छेच्या पंखांवर, मी तुझे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" सर्वांना
पाठवतो.

- माझ्या प्रेमाशी एकरूप होऊन तुमच्यावर असलेल्या प्रेमाच्या बदल्यात त्यांना पैसे
देण्यासाठी.

जेव्हा आपण प्रेम करतो तेव्हा त्या बदल्यात आपल्यावर प्रेम केले पाहिजे.

बदल्यात प्रेम न मिळणे हे सर्वात कठीण दुःख आहे, एक दुःख ज्यामुळे तुम्हाला
निराश होते.

हे नखे आहे जे सर्वात जास्त छेदते आणि केवळ उपायाने काढले जाऊ शकते,
प्रेमाच्या परतीचा बाम.

मी स्वतःला म्हणालो:

देवा, तुझ्या महान प्रेमाची परतफेड कोण करू शकेल? कदाचित स्वर्गाची राणी
तिच्या निर्मात्याची परतफेड केल्याबद्दल श्रेय घेऊ शकते ... आणि मी? मी आणि?
मी भारावून गेलो.

माझा नेहमीच आराध्य येशूने मला त्याची छोटीशी भेट दिली आणि माझ्या
चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी, काळजी करू नकोस.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यासाठी प्रेमात परिपूर्ण सुसंवाद आहे. प्राण्यामध्ये
त्याचे जीवन धारण करून, माझी इच्छा त्याच्या प्रेमाची नक्कल करते.

म्हणून जेव्हा त्याला प्रेम करायचे असते तेव्हा तो स्वतःवर आणि आत्म्यावर प्रेम
करतो, कारण त्याच्याकडे त्याचे जीवन असते.

माझ्या इच्छेमध्ये,

प्रेम परिपूर्ण सुसंवाद आहे,

शुद्ध प्रेमाचे आनंद आणि आनंद नेहमीच पूर्ण शक्तीने असतात.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्याप्रती आपली पितृत्वाची कृपा आहे

की आपण श्वास, हृदयाचे ठोके, विचार, शब्द आणि हालचाली मोजतो आणि त्यांना
आपले बनवतो आणि त्यांना प्रेमाने भरतो.

आपल्या अतिप्रीतीमुळे आपण या प्राण्याला म्हणतो:

"ती आपल्यावर प्रेम करते आणि आपण तिच्यावर प्रेम केले पाहिजे.

आणि त्याच्यावर प्रेम करून, आपण त्याला स्वर्ग आणि पृथ्वी आश्चर्यचकित
करण्यासाठी भेटवस्तू आणि कृपेचे साक्षीदार आहोत . "

आम्ही आमच्या राणीबरोबर हेच केले.

आम्ही त्याला अनेक गोष्टींमध्ये साक्ष दिली आहे, परंतु या साक्षीचा अर्थ काय आहे हे तुम्हाला माहीत आहे का?

आपण स्वतःकडे पाहतो आणि आपण जे आहोत आणि जे काही आपल्याकडे आहे ते सर्व देऊ इच्छितो.

एक विषमता आपल्यासाठी दुःखाचे कारण असेल.

स्वतःला आपल्यापेक्षा वेगळे दिसणाऱ्या या प्राण्याला यापुढे आपल्यासाठी मुलीचा विश्वास उरणार नाही, एक विश्वास जो समान वस्तू आणि समान भेटवस्तू वाटून येतो.

आणि आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगणे हे तंतोतंत आहे: एक इच्छा, एक प्रेम, सामान्य वस्तू.

प्राण्यामध्ये जे काही कमी असू शकते,

आम्ही ते स्वतःला भरपाईसाठी देतो आणि आम्ही म्हणतो:

"आम्हाला जे हवं आहे, तिलाही हवं आहे.

आपलं प्रेम आणि तिचं प्रेम हे एकच प्रेम आहे आणि जसं आपण तिच्यावर प्रेम करतो तसं तीही आपल्यावर प्रेम करते. "

माझी मुलगी

आम्ही त्या प्राण्याला आमच्या समानतेच्या पातळीवर वाढवण्यात अयशस्वी होऊ शकलो नाही किंवा आमच्या इच्छेनुसार जगणाऱ्याला आम्ही आमची वस्तू ओळखू शकलो नाही.

माझ्या खगोलीय आईने, तिच्या अस्तित्वाच्या पहिल्या क्षणापासून, माझ्या दैवी फियाटचे जीवन ताब्यात घेतले. आम्ही एकमेकांवर त्याच प्रेमाने प्रेम केले आणि त्याच प्रेमाने आम्ही प्राण्यावर प्रेम करतो.

आपलं तिच्यावरचं प्रेम असं आहे की,

-जसे आमच्याकडे स्वर्गातील देवदूतांची पदानुक्रमे आहेत, तसेच संतांचे विविध आदेश आहेत,

- महान महिला, आमच्या इच्छेचा महान वारसा असलेली खगोलीय महारानी,
तिच्या स्वतःच्या मुलांना तिचा वारसा मिळण्यासाठी आमंत्रित करेल

जेव्हा आपले राज्य पृथ्वीवर स्थापित होईल.

आम्ही त्याला नवीन पदानुक्रम तयार करण्याचा महान गौरव देऊ जे देवदूतांच्या
नऊ गायक मंडलांसारखे असेल.

त्याच्याकडे सेराफिम, चेरुबिम इत्यादींचे गायन तसेच त्याच्या वारसामध्ये
राहणाऱ्या संतांचा नवीन क्रम असेल.

त्याने त्यांना पृथ्वीवर तयार केले असेल आणि दैवी फियाटमधील नवजात
बालकांच्या नवीन पदानुक्रमाने स्वतःला घेऊन त्यांना स्वर्गात आणेल.

त्याच्या स्वतःच्या प्रेमात जन्मलेले, जे त्याच्या वारशात जगले.

हे सृष्टीच्या कार्याची पूर्तता होईल, आमचे "उपभोग आहे".

ज्या स्वर्गीय वारसाला आपला जीव द्यायचा होता त्याबद्दल धन्यवाद आपल्या इच्छेचे
राज्य प्राण्यांमध्ये आपल्याला मिळेल

- त्या प्रत्येकासाठी,

- त्याचे राज्य येण्यासाठी.

जेव्हा सार्वभौम राणी असेल तेव्हा आम्ही किती गौरवशाली आणि आनंदी असू
आमची स्वतःची पदानुक्रम जशी आमची आहे.

तेव्हापासून बरेच काही

आमची पदानुक्रम देखील त्याची असेल आणि

तुमचे आमचे असेल.

कारण आपल्या इच्छेनुसार जे काही केले जाते ते अविभाज्य आहे.

या स्वर्गीय राणीला आत्म्यांवर किती प्रेम आहे हे जर तुम्हाला माहीत असेल.

त्याच्या निर्मात्याची विश्वासू प्रतिमा, ती स्वतःमध्ये शोधते

प्रेम, कृपा, पवित्रता, सौंदर्य आणि प्रकाशाचे समुद्र .

मग ती प्राण्यांकडे पाहते आणि तिला तिच्या सर्व समुद्रांसह स्वतःला पूर्ण देऊ इच्छिते जेणेकरून प्राण्यांना त्यांच्या सर्व संपत्तीसह त्यांची आई मिळू शकेल.

आई खूप श्रीमंत असताना आपल्या मुलांना इतके गरीब बघणे तिच्यासाठी खूप दुःख आहे.

तिला तिच्या प्रेमाच्या समुद्रात, त्यांच्या निर्मात्यावर तिच्यासारखे प्रेम करणारे, तिच्या पवित्रतेत लपलेले, तिच्या सौंदर्याने सुशोभित केलेले, तिच्या कृपेने भरलेले पाहणे आवडेल.

पण ती तिथे दिसत नाही.

जर तो वैभवाच्या स्थितीत नसता जेथे दुःख होत नाही, तर तो दैवी इच्छेनुसार जगत नसलेल्या प्रत्येक जीवासाठी वेदनांनी मरेल.

म्हणून, अखंड प्रार्थना करा.

स्वर्गाप्रमाणेच पृथ्वीवरही देवाची इच्छा व्हावी अशी विनंती करण्यासाठी तो आपल्या प्रार्थनेत सर्व समुद्र टाकतो.

आपले प्रेम इतके महान आहे की आपल्या इच्छेनुसार ते प्रत्येक प्राण्यामध्ये विभागले गेले आहे

त्याच्या आत्म्याच्या आत तयार करतो ,

दैवी फियाट जीवन प्राप्त करण्यासाठी तिला विल्हेवाट लावण्यासाठी तिला मिठी मारून तिच्या मातृ हृदयाशी समक्रमित करा .

अरेरे! आमचे आराध्य महाराज प्रत्येक अंतःकरणात किती प्रार्थना करतात:

"घाई कर! मी यापुढे माझे प्रेम रोखू शकत नाही.

माझे सर्व वैभव, माझी संपत्ती, माझा महान वारसा या दैवी इच्छेमध्ये माझ्या मुलांना माझ्यासोबत राहताना मला पहायचे आहे.

माझ्यावर विश्वास ठेव.

माझ्या मुलांचे आणि तुमच्या इच्छेचे रक्षण कसे करावे हे मला कळेल, जे माझे

देखील आहे. "

या राणी आणि स्वर्गीय आईचे प्रेम अतुलनीय आहे .

तिचे त्यांच्यावर किती प्रेम आहे आणि तिने त्यांच्यासाठी जे काही केले आहे ते फक्त स्वर्गातच प्राण्यांना कळेल.

तिच्या मुलांनी माझ्या इच्छेचे राज्य तिच्या मालकीचे असावे अशी तिची सर्वात उदंड, महान आणि सर्वात उदार कृती आहे.

अरेरे! स्वर्गीय स्त्री यासाठी काय करणार नाही!

तुम्हीही तिच्याशी एकरूप होऊन अशा पवित्र हेतूसाठी प्रार्थना करा.

दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण सुरू आहे

पण त्याचे आश्चर्य नेहमीच नवीन असतात, प्रेमाने मारलेले

-आमचा आनंद कोण करतो आणि

- जो आनंदाने भरून जातो की त्याला कधीही न सोडता त्याच्यामध्ये लपून
राहायला आवडेल.

अरेरे! आराध्य विल, प्रत्येकाने तुझ्यावर प्रेम करावे आणि त्याला राज्य करू द्यावे आणि तुझ्या प्रेमाच्या जाळ्यात अडकावे अशी माझी किती इच्छा आहे. जेव्हा माझा गोड येशू माझ्या लहान आत्म्याला आणि सर्व चांगुलपणाला भेट देतो तेव्हा मला असे वाटले, त्याने मला सांगितले:

माझ्या इच्छापत्राचे मूल, आश्चर्य, नवीनता, रहस्ये आणि माझ्या विलची आकर्षणे असंख्य आहेत. ज्याला नूतनीकरण केलेल्या आणि चुंबकीय घरात प्रवेश करायचा आहे तो यापुढे ते सोडू इच्छित नाही. तिला तिचे दैवी साम्राज्य आणि स्वर्गीय बाम जाणवते जे तिच्या स्वभावात बदल करून तिला नवीन जीवनात उन्नत करते.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की दैवी इच्छा प्राण्याला इतकी शक्ती देते की तिला तिच्या छोट्याशा कृतीतही तिचे साम्राज्य वाटते .

जर त्याने प्रेम केले तर त्याला त्याच्या प्रेमाचे साम्राज्य जाणवते. जर तो बोलला तर त्याला त्याची सर्जनशील शक्ती जाणवते.

जर ती कार्यरत असेल तर तिला तिच्या सभोवतालचे साम्राज्य आणि तिच्या कृतीचे सद्गुण जाणवते आणि ही इच्छा बाळगते.

प्रत्येक हृदयावर ते राज्य करण्यासाठी आणि त्यात वर्चस्व गाजवते. आमची इच्छा

-प्राण्यांच्या कृतीत त्याचे साम्राज्य जाणवते ई

- या कृतीत प्राण्याला जे हवे आहे ते देणे त्याला बंधनकारक वाटते.

तिला प्रेम करायचे असेल तर,

- या कृतीमध्ये आम्हाला प्रेम करते e

- तिला आमच्यासाठी प्रेम मिळते. जर त्याला आपल्या इच्छेवर राज्य करायचे असेल,

तो आपल्याला त्याच्या स्वतःच्या साम्राज्यातून सर्वाना आपली इच्छा प्राप्त व्हावी अशी प्रार्थना करण्याच्या टप्प्यावर घेऊन जातो.

आपल्या इच्छेतील कृती कधीही थांबत नाही. आम्हाला सांगा:

"मी तुझी कृती आहे. मला जे हवे आहे ते तू मला दिले पाहिजे."

असे म्हटले जाऊ शकते की ते आपल्या सामर्थ्यावर नियंत्रण ठेवते, ते डुप्लिकेट करते आणि गुणाकार करते. प्राणी, जरी तो आपल्याला विनंती करतो,

- विचारत नाही, पण

- त्याच्या कृतीला हवे ते घेते. विशेषतः आमच्या इच्छेनुसार,

एखादी कृती आमच्या स्वतःच्या कृतीपेक्षा वेगळी असावी असे आम्हाला वाटत नाही. म्हणून, आम्ही स्वतःला शासित आणि वर्चस्व गाजवण्याची परवानगी देतो.

मग येशू गप्प राहिला.

मला कसे वाटले ते मी व्यक्त करू शकत नाही ...

माझे मन त्याच्या बोलण्याने इतके चुंबकीय झाले आणि त्याच्या साम्राज्याने गुंतवले की प्रत्येकाला कळावे यासाठी मला माझे प्राण द्यायचे होते.

आणि माझा प्रिय येशू पुन्हा सुरू झाला:

माझ्या मुली, यात आश्चर्य वाटण्यासारखे काही नाही. मी तुम्हाला जे काही सांगतो ते शुद्ध सत्य आहे.

माझी इच्छा सर्वकाही आहे आणि सर्वकाही शक्य आहे.

आमच्या इच्छेमध्ये जो जगतो त्याला आमच्या स्थितीत ठेवू नका, हे आमच्या परमात्म्याचे नाही.

जो प्राणी आपल्याला नैसर्गिक आहे त्यामध्ये जास्तीत जास्त पाहू शकतो,

- जेव्हा तो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो,

तुम्ही ते म्हणून ओळखता

कृपा, सहभाग आणि आपल्या प्रेमाची अभिव्यक्ती आणि आपली इच्छा . म्हणून जीवाला माझी इच्छा हवी आहे.

म्हणून त्याने आपल्या इच्छेनुसार जगावे अशी आपली इच्छा आहे जेणेकरून त्याची कृती आणि आपली कृती ते करू शकतील

-एकजूट व्हा, इ

- एकाच लाकडासह खेळणे, एकच मूल्य, एकच प्रेम. आम्ही आमच्या कोणत्याही कृतीचा प्रतिकार करू शकत नाही आणि करणार नाही.

शिवाय, आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की आपल्या इच्छेतील जीवन एकता आहे. जर प्राणी प्रेम करत असेल तर देव नेहमी त्याच्या प्रेमाच्या डोक्यावर असतो.

अशा प्रकारे, त्याचे प्रेम आणि प्राणी एक प्रेम आहे. जर प्राणी विचार करत असेल तर देव त्याच्या विचारांच्या डोक्यावर असतो.

जर तो बोलत असेल तर देव त्याच्या शब्दांचा स्रोत आहे.

जर तो काम करतो, तर देव त्याच्या कामात काम करणारा पहिला अभिनेता आहे. जर तो चालला तर देव त्याच्या पावलांना मार्गदर्शन करतो.

माझ्या इच्छेतील जीवन दुसरे कोणीही नाही

देवातील प्राण्याचे जीवन e

त्यात देवाचे जीवन .

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्याच्या बाहेर आपले प्रेम, आपली शक्ती आणि आपल्या कृती सोडणे आपल्यासाठी अशक्य आहे.

इच्छापत्र एक असल्यास, बाकीचे सर्व स्पष्ट आहे:

- प्रेमाची एकता,
- कामांची एकके,
- गोष्टींची एकता.

म्हणूनच आपल्या दैवी फियाटचे जीवन हे सर्वोत्कृष्ट प्रॉडिजीजचे विलक्षण आहे

- पूर्वी कधीही न पाहिलेला आणि कधीही ऐकलेला एक विलक्षण माणूस.

आम्हांला हे विलक्षण काम करायचे होते जे केवळ एक देवच सृष्टीमध्ये करू शकतो कारण आम्ही आमच्या प्रेमाचा उत्साह यापुढे ठेवू शकत नाही.

पण कृतघ्न प्राण्याने ते मान्य केले नाही. मात्र, आम्ही आमची इच्छा बदललेली नाही.

जरी आपल्या प्रेमात अडथळा आणला गेला आणि दडपला गेला असला तरी तो आपल्याला त्रास देतो आणि आपण प्रेमाचा अतिरेक, उद्योग आणि डावपेचांचा वापर करू की आपण आपल्या इच्छेनुसार जीव मिळवू

माझ्या आत्म्यात खोलवर प्रवेश करू इच्छिणाऱ्या दैवी इच्छेच्या लहरींनी मला भारावून टाकले आहे

- स्वतःची ओळख करून देणे ई

- मला त्याचे जीवन, त्याचे स्वर्गीय आनंद अनुभवण्यासाठी,

दैवी इच्छेमध्ये राहणाऱ्या सर्वांना देऊ इच्छित असलेल्या अफाट वस्तू.

माझा प्रिय येशू दैवी फियाटचे बोलणे सुरू ठेवण्यासाठी अधीरतेने वाट पाहत आहे असे दिसते. सर्व चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझ्या धन्य कन्या, जेव्हा मी पाहतो की आत्मा तयार आहे तेव्हा मला खूप **आनंद होतो**

- माझे ऐकण्यासाठी ,

- माझ्या शब्दाने आणलेली महान भेट प्राप्त करण्यासाठी. जर मला आत्मा व्यवस्थित दिसत असेल तरच मी बोलतो.

खरं तर, जर ते नसेल, तर माझा शब्द ही देणगी देऊ शकत नाही जी तो स्वतः निर्माण करतो.

तुम्हाला ते माहित असले पाहिजे

- जितका जास्त प्राणी माझी इच्छा शोधतो,

- जितके त्याला तिला जाणून घ्यायचे आहे तितके तिच्यावर प्रेम करा आणि तिला तिच्या कोणत्याही कृतीतून बाहेर पडू देऊ नका,

- माझी इच्छा पूर्ण होण्यासाठी जितकी वाढेल.

नुसतं थोडं लक्ष, एक उसासा, स्वतःचं आयुष्य हवं अशी इच्छा. अरेरे! ते कसे सुंदर **वाढते**

जोपर्यंत तुम्ही दैवी क्षेत्राच्या उंचीवर पोहोचत नाही ,

जोपर्यंत तुम्हाला सर्वोच्च आणि सर्वात जिद्दाळ्याची रहस्ये माहित नाहीत!

माझी इच्छा जीवन आहे, आणि जीवन थांबू इच्छित नाही.

त्याला सतत वाढायचे आहे आणि त्यासाठी तो वाट पाहतो

- सर्वात लहान कृती,

- प्राण्याचे सर्वात लहान प्रेमळ आमंत्रण.

त्याची वाढ जबरदस्तीने व्हावी असे त्याला वाटत नाही

परंतु माझ्या इच्छेची निरंतर वाढ आणि पूर्णता हवी असणारा प्राणी असावा अशी त्याची इच्छा आहे.

माझ्या इच्छेप्रमाणेच, त्याच्या आत्म्यात वाढू द्या:

दैवी शक्ती,

पवित्रता, सौंदर्य, आनंद, ज्ञान इ

माझ्या दैवी फियाटच्या ताब्यात असलेल्या असंख्य वस्तूंची परिपूर्णता .

म्हणजे तुम्हाला जे काही अर्थ असू शकते ते सर्व दिसते

- अतिरिक्त कृती,

- एक हिचकी,

-इच्छा,

- माझ्या इच्छेला कॉल.

याचा अर्थ

- अधिक दैवी सामर्थ्य प्राप्त करा,

- ते इतके सुशोभित केले पाहिजे की आपण स्वतः त्याबद्दल आनंदी आहोत.

आपण तिच्याकडे सतत पाहतो.आपण तिच्यात ओळखतो

- आमची शक्ती आणि चांगुलपणा आणि आम्हाला ते किती आवडते!

आम्ही सर्व आनंदी आहोत

जो आमच्यासाठी आमच्या आनंदाचा आणि आमच्या मालाचा वाहक आहे.

या प्राण्याआधी आपले प्रेम वाढते. ती उत्तू जाते आणि तिच्यावर ठिकठिकाणी सांडते

- ते संकलित करण्यासाठी आणि

-तिच्या आणि आजूबाजूला अधीर प्रेमाचा चक्रव्यूह तयार करणे,

आपल्या इच्छेची परिपूर्णता वाढवण्याची उत्कट इच्छा.

माझ्या मुली, मध्ये खूप फरक आहे

- जे लक्ष देतात, सर्व डोळे आणि कान, माझ्या इच्छेकडे, आणि
- ज्यांना ते फक्त हवे आहे, परंतु विशेष लक्ष न देता.

याकडे नाही असे दिसते

- ते पाहण्यासाठी डोळे,
- त्याच्यावर मनापासून प्रेम करा
- सर्व गोष्टींमध्ये त्याला कॉल करण्यासाठी आवाज नाही.

त्यांना माझी इच्छा काही अंशी असू शकते. पण त्याची परिपूर्णता त्यांच्यापासून दूर आहे.

माझा येशू तेव्हा शांत होता आणि मी ईश्वरी इच्छेच्या चिरंतन लहरींमध्ये बुडून राहिलो, जेणेकरून माझ्या गरीब मनाला त्यातून कसे बाहेर पडायचे ते कळले नाही.

मला म्हणायचे होते: येशू आता पुरेसा आहे. तू मला जे काही सांगू इच्छितोस ते माझ्या मनात असू शकत नाही.

माझा गोड येशू, माझ्या कपाळावर हात ठेवून पुढे म्हणाला: (4) माझ्या मुली, ऐकत राहा.

माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा किती दूर जाऊ शकतो ते पहा.

माझी इच्छा तिला आमच्या सर्व कामांची जाणीव करून देते.

आपला परमात्मा आपले कार्य सतत करत असतो.

आपल्यासाठी भूतकाळ आणि भविष्यकाळ अस्तित्वात नाही.

स्वर्गीय पिता सतत आपला पुत्र उत्पन्न करतो. आणि पवित्र आत्मा पिता आणि पुत्र यांच्यामध्ये जातो.

असे आहे आपल्यातील जीवन,
जे हृदय आणि श्वासाप्रमाणेच आपले जीवन तयार करतात, सतत निर्माण करतात
आणि पुढे जातात.

नाहीतर

आम्ही आयुष्य चुकवू

त्याच प्रकारे जीवसृष्टीसाठी जीवनाची कमतरता असेल

-जर त्याचे हृदय धडधडत नसेल तर ई

- जर तो सतत श्वास घेत नसेल.

या पिढीमध्ये आणि अखंड मिरवणुकीत, आपण अपार आणि महान आनंद, आनंद
आणि समाधान तयार करतो.

की आपण त्यांना स्वतःमध्ये सामावून घेऊ शकत नाही. ते ओव्हरफ्लो होतात
आणि सर्व स्वर्गातील आनंद आणि आनंद तयार करतात.

त्यातूनच या अफाट मालाची निर्मिती होते

-शब्दाच्या अखंड पिढीपासून ई

- पवित्र आत्म्याच्या मिरवणुकीतून जे बाहेर पडले

- सर्व सृष्टीच्या इंजिनची भव्यता आणि भव्यता,

- माणसाची निर्मिती,

- इमॅक्युलेट व्हर्जिनची संकल्पना ई

शब्द पृथ्वीवर कूळ.

हे सर्व आणि बरेच काही आपल्या दैवी अस्तित्वात नेहमी पुनरुत्पादित केले जाते,
कारण पिता सतत आपला पुत्र उत्पन्न करतो आणि पवित्र आत्मा पुढे जातो.

आमच्या इच्छेमध्ये राहणारी ती या दैवी चमत्कारांची प्रेक्षक आहे. पित्याने व्युत्पन्न

केलेला पुत्र आणि नेहमी पुढे जाणारा पवित्र आत्मा त्याला सतत प्राप्त होतो. अरेरे!
त्याला किती आनंद, प्रेम आणि कृपा प्राप्त होतात! त्यातून या कायमस्वरूपी
पिढीचा गौरव होतो.

आपण नेहमी आपल्या इच्छेनुसार निर्माण करतो आणि सर्व सृष्टी कृतीत शोधतो.
या प्राण्याला आम्ही सृष्टीच्या सर्व वस्तू अधिकाराने देतो. आपण निर्माण केलेल्या
सर्व गोष्टींमध्ये ती पहिली महिमा आहे.

कृतीत गर्भवती व्हर्जिन शोधा,
तिचे प्रेमाचे समुद्र, तिचे संपूर्ण आयुष्य.
व्हर्जिन त्याला सर्व गोष्टींचा ताबा देते

आम्ही हे स्वर्गीय सृष्टी निर्माण केली तेव्हा आम्ही केलेल्या महान चांगल्या
गोष्टीसाठी हा प्राणी आपला गौरव करतो.

ते कृतीत आहे

शब्दाचा वंश ,

- त्याचा जन्म,
- त्याचे अश्रू
- तिचे विद्युतीकरण करणारे जीवन आणि
- त्याचा त्रास सुद्धा.

आम्ही तिला सर्व काही ताब्यात देतो आणि ती सर्वकाही घेते.

ती आपले गौरव करते आणि सर्व प्राण्यांसाठी आणि सर्व गोष्टींसाठी आपल्यावर
प्रेम करते.

आपल्या इच्छेनुसार प्राणी म्हणू शकतो:

"सर्व काही माझे आहे, आणि स्वतः देव आणि दैवी इच्छा". त्यामुळे त्याला कर्तव्य
वाटते

- स्वतःचे गौरव करण्यासाठी आणि

-आमच्यावर प्रेम करा

प्रत्येक गोष्टीत आणि प्रत्येक जीवात.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्याला न देणे आपल्यासाठी अशक्य आहे

आम्ही काय केले आणि

जे आम्ही करत राहतो .

आमचे प्रेम ते सहन करू शकले नाही. त्यामुळे आम्हाला त्रास होईल. विशेषतः देऊन आपण काहीही गमावत नाही.

उलटपक्षी, जर प्राणी त्याच्याबरोबर राहतो तर आपल्याला अधिक गौरव आणि आनंद वाटतो.

आम्हाला, आमच्या सर्व कामांची जाणीव आहे आणि त्या सर्वांचा ताबा आहे.

"जे आमचे आहे ते तुमचे आहे" असे म्हणता येणे हाच आपला सर्वात मोठा आनंद आहे.

मतभेद कधीही चांगले आणत नाहीत :

"तुझे" आणि "माझे" प्रेम तोडतात आणि दुःख उत्पन्न करतात. आमच्या इच्छेमध्ये "तुझे" आणि "माझे" अस्तित्वात नाही. कारण सर्वकाही परिपूर्ण सुसंगत आहे.

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.

त्याचे आकर्षण आणि मोहिनी अधिक आग्रही होते. आत्म्यामध्ये राहण्याची त्याची इच्छा अशी आहे की तो उधार घेतो

कधीकधी प्रार्थना करण्याची वृत्ती,

कधी कधी ती भीक मागत,

कधी कधी वचनाचे,

प्राण्यांना नवीन भेटवस्तू देण्याचे वचन देण्यापर्यंत,

- अधिक आश्चर्यकारक आणि अनपेक्षित, जर तुम्ही ते राज्य करू दिले तर.

केवळ कृतघ्न लोकच इतके लक्ष रोखू शकतात.

दैवी फियाटच्या सर्व विनंत्या आणि उसासे यांनी माझ्या मनावर आक्रमण केले.

माझा प्रिय येशू, माझा प्रिय जीवन, मला भेटायला परत आला आहे. आणि जणू त्याला त्याचे सर्व प्रेम, सर्व चांगुलपणा ओतायचा होता, तो मला म्हणाला:

माझ्या धन्य कन्या, जर तुला माहित असेल की प्रेमाच्या कोणत्या चक्रव्यूहात आपण ठेवले आहे जे आपल्या इच्छेमध्ये राहत नाहीत .

मी असे म्हणू शकतो की त्यांनी केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी ,

- प्रत्येक शब्द, विचार, हृदयाचे ठोके,

- प्रत्येक श्वास जो आपल्याला आपल्या इच्छेमध्ये वाहताना दिसत नाही, आपल्या इच्छेचे जीवन आणि आपले प्रेम दडपलेले राहते.

आपल्या इच्छाशक्तीला इतकी वेदना जाणवते की ती रडू लागते.

ती आक्रोश करते आणि उसासे टाकते कारण तिला तिचे जीवन, तिची कामे, तिचे हृदयाचे ठोके, तिचे शब्द आणि आपल्या बुद्धिमत्तेचे पावित्र्य या प्राण्यात सापडत नाही.

तिला सृष्टीतून आणि ती करत असलेल्या सर्व गोष्टींमधून बाजूला टाकल्यासारखे आणि नाकारलेले वाटते.

त्याला असे वाटते की त्याचे प्रेम गुदमरले आहे आणि त्याचे हात बांधलेले आहेत, प्राण्यामध्ये काम करण्यास असमर्थ आहे.

माझ्या मुली, काय वेदना आहे.

- जीवन देण्यास सक्षम असणे आणि ते देणे नाही

- मानवी शब्दांसह बोलण्यास सक्षम असणे आणि त्यांच्यापासून शांत राहणे कारण प्राणी त्याच्या शब्दांमध्ये त्याच्यासाठी जागा सोडत नाही;

- त्याच्या अंतःकरणात आपल्या प्रेमासह प्रेम करण्यास सक्षम होण्यासाठी आणि ते ठेवण्यासाठी जागा शोधू नये.

अरेरे! आपले प्रेम किती आड येते, जवळजवळ निर्जीव, कारण प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये राहत नाही!

आता तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा आत्मा आपल्या दैवी इच्छेनुसार कार्य करतो,

-देव त्याचा आदर्श बनतो आणि

- दैवी आदर्श प्राप्त करण्यासाठी कृती आवश्यक बनते.

म्हणून आपला चांगुलपणा, पितृत्वापेक्षा, आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा काय करतो हे पाहण्याकडे लक्ष देतो.

जर ती विचार करणार असेल, बोलणार असेल किंवा काम करणार असेल तर तिच्यामध्ये आमची इच्छा शिक्कामोर्तब आहे

त्याच्या बुद्धीचा नमुना,

त्याच्या सर्जनशील शब्दाचे मॉडेल आणि त्याच्या कृतीचे पावित्र्य. आपले प्रेम आपल्याला कसे बनावे आहे

- त्याच्या जीवनाचे जीवन,

- त्याच्या हृदयाचे हृदय आणि

- त्याच्या प्रेमाचे प्रेम.

आपली प्रेमाची इच्छा अशी आहे की आपल्याला ती आपली प्रतिमा बनवायची आहे.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीकडूनच आपण हे मिळवू शकतो.

कारण आपली प्रतिमा तयार करण्यासाठी आवश्यक साहित्याचा अभाव नाही.

यानंतर येशू पुढे म्हणाला, खूप आग्रह धरला: (५) माझ्या मुली, आमचे प्रेम खूप मोठे आहे.

की आपण प्राण्याला भेटवस्तू देण्याशिवाय काहीही करत नाही.

पहिली भेट संपूर्ण सृष्टी होती. मग ती माणसाची निर्मिती होती.

त्याला किती देणग्या मिळाल्या नाहीत! बुद्धिमत्तेची देणगी

- ज्यामध्ये आम्ही मॉडेल ठेवले आहे, आमच्या सर्वात पवित्र ट्रिनिटीची प्रतिमा; दृष्टी,

श्रवण, वाणी ही आपण त्याला बहाल केलेली देणगी आहे.

या देणग्या आपण त्याला दिल्याच नाहीत

परंतु त्यांना नेहमी देण्याच्या कृतीत राहून त्यांचे जतन करण्यासाठी आम्ही वचनबद्ध आहोत.

आमचे प्रेम देणे आहे

जेणेकरून स्वतःला त्यापासून वेगळे करू नये.

ही भेटवस्तू ठेवण्यासाठी आणि सुरक्षिततेमध्ये आणण्यासाठी आम्ही या भेटीमध्ये राहतो.

अरेरे! आपले प्रेम किती विपुल आहे, ते आपल्याला सर्वत्र किती बांधते! आपले प्रेम आपल्याला या भेटवस्तू बनवू देते, परंतु ते त्या प्राण्यांच्या दयेवर सोडत नाही, कारण त्या ठेवण्याचे पुण्य त्यात नसते.

म्हणूनच आम्ही त्यांना जतन करण्यासाठी स्वतःला देऊ करतो.

प्राण्यांवर आणखी प्रेम करण्यासाठी, आपण त्यांना सतत देण्याच्या कृतीत स्वतःला घालतो.

मी तुला आणखी काय सांगू, माझ्या मुली,

- त्याची मानवी इच्छा निर्माण करून आपण प्राण्याला दिलेल्या महान देणगीवर?

प्रथम, आम्ही जागा तयार केली,

मग आकाश, तारे, सूर्य, हवा आणि वारा इ.

ही जागा इतर सर्व कामांच्या पूर्ततेसाठी वापरली जाणार होती.

वस्तू ठेवायला जागा नसताना तयार करणे हे आपल्या बुद्धीला योग्य काम होणार नाही.

त्याचप्रमाणे मानवी इच्छाशक्ती निर्माण करून आपण रिक्तता, अवकाश निर्माण

केला आहे.

-आमच्या एसएसची महान भेट कुठे ठेवायची. आपण माणसाला दिले असते का.

ही जागा आमच्या सक्रिय इच्छापत्रासाठी वापरली जाणार होती. आम्हाला ते घालावे लागले

- सर्वात अफाट आकाश,

- सर्वात तेजस्वी सूर्य.

फक्त एकच नाही तर *माणसाने केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी एक* .

परिणामी

- जर सृष्टीने माणसाची सेवा केली असेल,

- मानवी इच्छेच्या या जागेला त्याच्या देवाची सेवा करायची होती आणि त्याच्या आनंदाची रचना करायची होती, त्याला नेहमी त्याचे सिंहासन, त्याचा दैवी कक्ष बनवण्याच्या स्थितीत सोडायचे होते.

मी माणसाला ही जागा बनवण्याची देणगी दिली आहे

- त्याच्याशी संवाद साधण्यासाठी,

- त्याच्याबरोबर एकटे राहा, त्याच्या गोड सहवासात. मला माझी स्वतःची गुप्त खोली हवी होती.

माझ्या प्रेमाला त्याला अनेक गोष्टी सांगायच्या होत्या. पण मला त्याच्याशी बोलण्यासाठी वातावरण हवे होते.

- जेणेकरून माझे प्रेम मनुष्याला पूर्णपणे दिले जाऊ शकते, जेणेकरून तो पूर्णपणे देवाला शरण जाईल.

म्हणूनच तो माझ्या इच्छेनुसार जगावा अशी माझी खूप इच्छा आहे: कारण मी जे निर्माण केले आहे तेच मला हवे आहे.

मला माझे स्थान, माझे सिंहासन, माझी दिव्य खोली हवी आहे.

जोपर्यंत मनुष्य माझ्या दैवी इच्छेकडे परत येत नाही आणि त्याच्या इच्छेनुसार मला माझे शाही स्थान प्रदान करत नाही तोपर्यंत मी निर्मिती पूर्ण करू शकत नाही.

मानवी इच्छाशक्तीच्या या जागेत आपल्याकडे करण्यासारख्या इतर अनेक सुंदर गोष्टी आहेत, सांगण्यासारख्या अनेक गोष्टी आहेत.

पण आपण त्यांना सांगूही शकत नाही आणि करूही शकत नाही

- कारण आमची इच्छा अनुपस्थित आहे, आणि

-कारण आमची सगळी जागा गोंधळलेली आहे.

आमच्याकडे आमची कामे ठेवायला जागा नाही. बोलायचे असेल तर,

- आम्हाला समजणार नाही,

- ऐकण्याचे साधनही नसेल.

म्हणून, आमचे जे आहे ते परत मिळवण्यासाठी आम्ही अविश्वसनीय चमत्कार करू: जागा आणि आमचा दैवी कक्ष.

आणि तुम्ही, प्रार्थना करा आणि दुःख सहन करा जेणेकरून मला जे माझे आहे ते सापडेल. मला तुमच्या मानवी इच्छेची जागा नाकारू नका

-जेणेकरून माझे प्रेम तेथे ओतले जाईल आणि

- जेणेकरून मी निर्मितीचे कार्य चालू ठेवू शकेन.

मी दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे.

त्याचं माझ्यावर इतकं प्रेम आहे की तो मला त्याच्या पितृत्वापेक्षा जास्त हात सोडू देत नाही आणि त्याला हवं तसं मला वाढवू देत नाही.

आणि जर त्याने मला ऐकले **की मी त्याच्यावर प्रेम करतो** ... अरे तो किती आनंदित होतो आणि त्याच्या प्रेमाच्या समुद्रांनी मला वेढले आहे जे प्रत्येक क्षणी मला पुन्हा सांगतात की तो माझ्यावर किती प्रेम करतो.

आणि माझा गोड येशू, माझ्या गरीब आत्म्याला भेट देऊन आणि मला त्याच्या इच्छेच्या हातात शोधून, मला आनंदाने सर्वकाही सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

त्याच्या मिठीत तुला नेहमी सोडलेले शोधणे मला किती आवडते.

तुमचे नशीब निश्चित आहे, तुमचे पोषण आमच्याच अन्नाने होईल. आमच्याकडे समान माल असेल.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की *सृष्टीचा एकमेव उद्देश नेमका हाच होता:*
सृष्टी ही मानवाचे निवासस्थान म्हणून काम करणे आणि

तो माणूस आमचे निवासस्थान म्हणून काम करणार होता.

ज्या जीवांना आपण जन्म दिला आहे तितके जीव आपल्याला घडवायचे होते.
त्यांच्यापैकी प्रत्येकाकडे आपले जीवन, कृती आणि वाणीचे जीवन असावे कारण
आपण बोलल्याशिवाय किंवा कृतीशिवाय राहू शकत नाही.

अन्यथा, ते आपल्यासाठी तुरुंग बनवत असेल,

- carceri जो आपल्यावर मौन आणि निरुपयोगीपणा लादतो.

आपला परमात्मा बोलतो आणि कार्य करतो:

- शब्द कामांची घोषणा करतो,

-आणि कार्ये दाखवतात की आपण कोण आहोत ते आनंद आणि आनंद निर्माण करून

-आमचे आनंद ई

- आपल्यासोबत राहणारे प्राणी.

म्हणून आपल्या कृतीतील प्रत्येक शब्द आणि प्रत्येक कार्य आपल्यासाठी आहे.

- एक नवीन आनंद ई

- एक नवीन आनंद जो आपण स्वतःसाठी तयार करतो.

यासाठी आपल्याला माणसामध्ये बोलणारे आणि वागणारे जीवन निर्माण करायचे

आहे: आपल्या दैवी अस्तित्वाचे हे चमत्कार आपल्याला निर्माण करायचे आहेत.

- अधिकाधिक नवीन आणि अद्भुत निर्मिती तयार करा.

आम्हाला ते सर्वाना दाखवायचे होते

- आपण काय करू शकतो आणि कसे करावे हे माहित आहे,

- नवीन आनंद आणि आनंदाचा मार्ग. आणि हे सर्व आपल्याला कुठे सोडते?

आमच्या वस्तीत, माणूस कोण आहे.

पण आमचा शब्द कोण आहे हे जाणून घ्यायचे आहे का? ही आमची इच्छा आहे.

आहे

आमच्या कामाचा ऑपरेटर,

आपल्या दैवी अस्तित्वाचा निवेदक,

प्राण्यातील आपल्या जीवनाचा वाहक आणि संरक्षक .

त्याशिवाय, आम्ही आमचे सिंहासन सोडत नाही आणि

आम्ही कोणत्याही निवासस्थानात जीवन तयार करत नाही.

तुम्हाला मोठी गरज दिसते का?

- आपली दैवी इच्छा बाळगणे ई

- तुझ्यात राहतो?

आम्ही तुमच्यासोबत काहीही करू शकतो:

- आमची सर्वात सुंदर कामे तयार करा,

- आमच्या कृतीची व्याप्ती राखणे,

- आपल्याला पाहिजे तितके आपल्या अस्तित्वाचे जीवन तयार करा.

आमच्या इच्छेशिवाय सर्वकाही प्रतिबंधित आहे:

- आपले प्रेम, आपली शक्ती, आपले कार्य, सर्व काही स्थिर आहे.

असे म्हणता येईल की प्राण्यांसाठी आपण मूक देव आहोत. काय कृतघ्नता!

आम्हांला गप्प करणं हा काय गुन्हा!

आम्हांला प्राणिमात्रांचा सन्मान करायचा होता,

- त्यांना आमच्या आनंद आणि आश्चर्यासाठी निवासस्थान बनवा.

आणि त्यांनी आम्हाला हे जीवन तयार करण्याचे स्वातंत्र्य न देता आम्हाला नाकारले.
त्याऐवजी त्यांना निवासस्थान दिले.

- सर्वात भयानक आकांक्षा, पापे आणि दुर्गुणांकडे.

गरीब माणूस, आमच्या इच्छेशिवाय. दैवी रचनेशिवाय!

जणू त्याला श्वास न घेता, धडधडणाऱ्या हृदयाशिवाय आणि मानवी जीवनाचा पाया असलेल्या रक्ताभिसरणाशिवाय जगायचे होते.

त्याला काय जीवन मिळू शकेल? ते तात्काळ स्वतःला मारण्यासारखे नाही का? हे प्राण्यांमध्ये आपले जीवन असेल:

- हृदयाचा ठोका नाही, हालचाल नाही आणि शब्द नाहीत.

एक छळ आणि अत्याचारी जीवन ज्याचा शेवट मृत्यूमध्ये होतो.

हे खरे आहे की सर्व प्राणी आपल्या सामर्थ्यात आणि आपल्या अफाटात अस्तित्वात आहेत. आपण प्रत्येकामध्ये आणि सर्वत्र आहोत

परंतु त्यांच्यामध्ये आपल्या दैवी इच्छेशिवाय,

- प्राणी आपले बोलणे कधीच ऐकत नाहीत.

त्यांना आपल्या परमात्म्याबद्दल काहीच कळत नाही. जर ते आपल्या विशालतेत राहतात,

कारण आपल्या बाहेर काहीही असू शकत नाही.

पुरुषांना ते आमची मुलं वाटत नाहीत, पण ते आमच्यासाठी अनोळखी आहेत...

केवढी वेदना! तुला खूप काही सांगायचं आहे आणि गप्प बसा!

अनेक चमत्कार करण्यास सक्षम असणे आणि ते करू शकत नाही कारण आपली इच्छा त्यामध्ये राज्य करत नाही!

तरीही आमचे प्रेम असे आहे की ते थांबत नाही.

आमच्या इच्छेनुसार कोणाला जगायचे आहे हे पाहण्यासाठी आम्ही त्यांची नजर हटवत नाही, जो कोणी त्यांना हाक मारतो आम्ही त्यांचे ऐकतो.

प्राणिमात्राच्या छोट्याशा प्रेमावर आपले महान प्रेम टाकायला आपण सगळेच प्रेम करतो. त्याची विल्हेवाट लावली जाते हे पाहताच,

- आम्ही आमचा शब्द तयार करतो आणि

- आम्ही त्याला आमच्या इच्छेची कथा सांगतो, आमच्या चिरंतन प्रेमाची दीर्घ कथा.
आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो. प्रेमानंतर आपण किती उसासा टाकतो ...

आपल्याला माहित असले पाहिजे की जेव्हा आपण आपल्यावर प्रेम करणारा कोणी शोधल्याशिवाय प्रेम करतो, तेव्हा आपल्या प्रेमाच्या बदल्यात प्रेम कुठे करावे हे माहित नसते.

तो अधीरतेने आणि प्रलापाने थरथरत सर्वत्र जातो.

आणि जर त्याला विश्रांतीसाठी एखाद्या प्राण्याकडून थोडेसे "आय लव्ह यू" सापडले नाही,

आपल्या प्रेम केंद्रात स्वतःमध्ये माघार घेतो.

पण ते दुःखांसह असे घडते जे निर्माण केलेले मन समजू शकत नाही.

परताव्याशिवाय प्रेमाचे दुःख अकथनीय आहे. ते इतर सर्वांना मागे टाकतात.

आम्हाला नेहमीच द्यायचे असते, आम्ही सतत देण्याच्या कार्यात असतो. परंतु आपण प्राण्यामध्ये प्राप्त करण्याची इच्छा शोधू इच्छितो:

एक इच्छा, एक उसासा,

एक छोटी जागा जिथे आम्ही आमची इच्छा ठेवतो आणि जे काही आम्हाला द्यायचे आहे आणि करायचे आहे.

या शुभेच्छा आणि उसासे असे आहेत

- आमचे ऐकणारे कान,
- डोळे आम्हाला पाहत आहेत,
- जे आपल्यावर प्रेम करतात,
- जे लोक आम्हाला समजतात.

जर आपल्याला ही छोटी जागा मिळाली नाही तर आंधळा, बहिरा, मूक आणि हृदयहीन असलेल्या प्राण्याला आपण काहीही देऊ शकत नाही.

त्यामुळे आमची इच्छा रद्द करण्यात आली आहे.

आणि आपल्या खगोलीय क्षेत्रांच्या जागेवर परत या.

दैवी इच्छेने पूर्ण गुंतवणूक करून मी फक्त तिचाच विचार करत राहिलो.

मी माझ्या प्रिय येशूला विनवणी केली आहे की मला मदत करावी आणि मला त्याच्या हृदयात बंद ठेवावे जेणेकरून मी तेथे राहू शकेन आणि त्याच्या इच्छेशिवाय दुसरे काहीही कळू शकेल.

तो परत आला आणि मला म्हणाला:

माझ्या मुली, जीवाचे सर्व सामान माझ्या इच्छेशी संबंधित आहे. जर ते माझ्या इच्छेतून विरघळले तर सर्व मालमत्ता नष्ट होईल.

प्रत्येक वेळी तो त्याच्या मानवी इच्छेप्रमाणे करतो हे तुम्हाला माहीत असले पाहिजे.

- तो दैवी इच्छा आणि त्याची सर्व संपत्ती गमावतो.
- जे काही सुंदर आहे, जे पवित्र आहे आणि जे काही चांगले आहे ते गमावते.

हे न भरून येणारे नुकसान आहे.

गरीब प्राणी सर्वात भयंकर दुःखात टाकला जातो.

तो सर्व चांगल्या गोष्टींवरील हक्क गमावतो आणि सतत दुःखी असतो.

जरी तिच्याकडे संपत्ती असल्याचे दिसत असले तरी, ते केवळ देखाव्यात आहे: ते तिचा पूर्णपणे छळ करतात.

त्याऐवजी, जेव्हा त्याने माझी दैवी इच्छा दृढपणे पूर्ण करण्याचा निर्णय घेतला,

- तो त्याच्या दुःखाने आणि आकांक्षाने आपली मानवी इच्छा गमावतो.

- हे सर्व वाईट, दयनीय चिंध्या आणि घृणास्पद कपडे गमावते जे मानवाने तयार केले होते.

किती आनंदी तोटा!

दुष्कर्म आणि दुःख गमावणे म्हणजे गौरव आणि विजय होय. पण मालमत्ता गमावणे म्हणजे भ्याडपणा म्हणजे अनादर होय.

तिची इच्छा असल्यास, प्राणी माझ्या इच्छेचे मोठे नुकसान भरून काढू शकते, जे नुकसान तिने स्वतःच्या इच्छेने सहन केले.

त्यानंतर त्याला आपल्या शक्तीची, आपल्या प्रेमाची आणि आपल्या स्वतःच्या इच्छेची मदत मिळेल.

सर्व मालमत्तेवर त्याचे हक्क परत मिळवून, गमावलेली लढाई परत मिळविण्यासाठी त्याचा बचाव केला जाईल.

माझ्या गरीब आत्म्याला दैवी इच्छेने वेढले आहे .

मला त्याच्या सत्यांबद्दल इतके बोलायचे आहे की मी ते मागे ठेवू शकत नाही कारण माझी क्षमता खूपच लहान आहे.

मी त्याला सांगण्यास बांधील आहे: येशू, आता थोडे थांब.

तुला खूप गोष्टी सांगायच्या आहेत आणि मी त्या मागे ठेवू शकत नाही.

मी सर्व काही सांगू शकणार नाही, तुम्हाला पाहिजे ते सर्व लिहू द्या.

आणि माझा गोड येशू माझ्या लहानपणाबद्दल आणि प्रेमळपणाबद्दल दया दाखवून
मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, काळजी करू नकोस.

तुझे लहानपण माझ्या इच्छेमध्ये विरघळले आहे. तुम्ही ते नाही आहात ज्याने त्याचे सत्य प्रकट करावे. पण जे काही सांगायचे आहे ते सांगण्याचे काम स्वतः माझ्या इच्छेने केले आहे.

ते तुमच्या मनाला भिडणार,

ते तुमच्या ओठांवर लहान असेल आणि

तो खरोखर कोण आहे हे लोकांना कळेल .

तुम्ही एकटे हे नक्कीच करू शकत नाही. पण जर तू तुझी इच्छा आमच्यात ठेवलीस,

- आम्ही सर्वकाही आयोजित करू आणि

- आम्हाला जे काही सांगायचे आहे ते आम्ही कळवू.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की आपण प्राण्यांचे चांगले करू इच्छितो किंवा सत्य प्रकट करू इच्छितो, जे आपण त्यांच्यासाठी करू शकतो हे सर्वात मोठे चांगले आहे.

कारण बोलता बोलता आपण एक भेट देतो जी आपल्या देवत्वाच्या कुशीत प्रथम परिपक्व होते.

आणि जेव्हा आपण ते यापुढे ठेवू शकत नाही

कारण आपल्या प्रेमाची इच्छा आहे की ते प्राण्यांना मिळावे

- यापुढे आमची अधीरता ठेवण्यास सक्षम नाही e

- हे चांगले प्राण्यांमध्ये प्रसारित झालेले पाहण्याची इच्छा बाळगा, मग आम्ही ते तुम्हाला देतो.

आम्ही एका गरीब आईच्या वेदनादायक स्थितीत आहोत जी,

- गर्भधारणेच्या शेवटी,

तिने आपल्या बाळाला जन्म दिला नसता तर तिचा मृत्यू झाला असता असे तिला वाटते. आपण मरू शकत नाही

परंतु आपण ज्या चांगल्या गोष्टींना जन्म देऊ इच्छितो त्याला जन्म दिला नाही तर,

- आपले प्रेम इतके अतिरेकांपर्यंत पोहोचते की,

जर प्राणी ते पाहू शकले तर ते समजतील

- देव किती प्रेम करू शकतो ई

जेव्हा तो त्यांना देऊ इच्छित असलेली भेट स्वीकारत नाही तेव्हा ते त्याला किती दुःखी करतात.

म्हणून, जेव्हा आपल्याला एखादा प्राणी सापडतो ज्याला ते मिळते, तेव्हा आपण भेटवस्तूची पुष्टी करतो, आपण उत्सव साजरा करतो आणि आपण दिलेल्या चांगल्यासाठी आपल्याला विजयी वाटते.

आणि आमचे बाळ

- खूप प्रेमाने शोधून काढले आणि

- प्राण्याकडून प्राप्त

सर्व प्राण्यांमध्ये प्रसारित होईल त्याच्या जनरेटिव्ह सदगुणामुळे,

- संपूर्ण जग भरेपर्यंत ते आणखी बरेच जन्म देईल.

आम्हांला मोठे वैभव प्राप्त होईल

-आमच्या भेटवस्तू आणि संपत्तीने भरलेले स्वर्ग आणि पृथ्वी पाहण्यासाठी, ई

- त्यांना प्राप्त करू इच्छिणाऱ्यांच्या ताब्यात असलेले पहा. आपल्याला सर्वत्र जाणवते

प्रेमळ आवाज ,

आपल्या प्रेमाच्या नोट्स जे आपले दडपलेले प्रेम परत करतात. आम्ही आमची भेट देऊ शकलो नसतो

- जर आम्हाला किमान एक प्राणी मिळाला नसेल तर तो प्राप्त करण्यास तयार असेल.

आमच्यासाठी चांगले करणे ही एक आवड आहे. देणे हा आपल्या प्रेमाचा सततचा वेड आहे.

जेव्हा आपल्याला एखादा प्राणी सापडतो जो त्याला प्राप्त करू इच्छितो

- या भेटवस्तूमध्ये आम्हाला आमचे जीवन आणि विश्रांती मिळते.

आम्ही पहिल्या प्राण्यावर इतके प्रेम करतो की ती आमची भेट घेण्यास तयार आहे की आम्ही तिच्यावर विश्वास ठेवतो आणि तिला आमची सेक्रेटरी बनवतो. आणि तिला खूप प्रेम वाटत आहे,

- इतर सर्व प्राण्यांवर आपल्यावर प्रेम करण्याचे वचन देतो आणि अरेरे! ती आणि आमच्यात किती स्पर्धा आहे!

प्रत्येक शब्द आहे हे आपल्याला माहित असले पाहिजे

प्राण्यावरील आपल्या प्रेमाचा ओघ. म्हणून आपण आपल्या ईश्वरी इच्छेबद्दल सांगितलेला प्रत्येक शब्द.

हे एक प्रेम आहे जे आपण पसरवले आहे.

या पावसाने दिलासा देऊन आम्ही पुढे निघालो

-बोलणे,

- आपल्या प्रेमाच्या प्रवाहाची साखळी तयार करण्यासाठी

कारण जे आपण आपल्यात ठेवले होते ते दडपलेले प्रेम होते.

जर तुम्हाला फक्त हे सर्व माहित असेल की या प्रेमाचा ओघ म्हणजे आणि त्यातून निर्माण होणारी वस्तू!

आपल्या प्रेमाचा हा ओघ स्वर्ग आणि पृथ्वीला भरून टाकतो, सर्व गोष्टींची गुंतवणूक करतो आणि सर्व दुःखांना सुशोभित करतो.

दिवस अपराधाच्या रात्रीत जा,

- पापी धर्मातरित करणे,

- चांगल्या गोष्टींमध्ये लंगडणाऱ्यांचा मार्ग सुनिश्चित करण्यासाठी,
- व्हाउचर मजबूत करणे.

थोडक्यात, कोणीही चांगले नाही

- आमच्या प्रेमाचा एक शब्द पेक्षा
- करण्यास सक्षम नसणे.

म्हणून स्वतःला बोलू देणे हे प्राणी करू शकणारे सर्वात मोठे चांगले आहे:

- हे प्रेमाचे पुनरागमन आहे,
- प्राण्यांना दैवी जीवनाची देणगी,
- हा आपल्याला प्राप्त होणारा सर्वात मोठा गौरव आहे.

असे काही आहे का जे आपले शब्द करू शकत नाहीत ? ती काहीही करू शकते.

असे म्हणता येईल की जर एखादा प्राणी ते ऐकण्यास तयार असेल तर,

- आपला शब्द जिवंत करतो.

कारण ऐकायचे आहे असे कोणी सापडल्याशिवाय आपण कधीच बोलत नाही.

जो कोणी आपलं ऐकतो तो आपल्यावर इतकं प्रेम करतो की जणू तो आपल्याला प्राण्यांमध्ये जीवन देऊ इच्छितो.

म्हणून आम्ही आमचा जीव त्याच्या हाती लावतो. म्हणून, काळजीपूर्वक ऐका.

चला आपले प्रेम पसरवूया

कारण अनेकदा, जेव्हा आपलं प्रेम व्यक्त करायला कोणी नसतं,

या प्रवाहांचे न्यायात रूपांतर होते.

येशू शांत होता.

माझ्या मनात काय राहिले ते कोण सांगू शकेल? ते सांगायला माझ्याकडे शब्द

नाहीत. परिणामी

मी थांबतो आणि त्याच्याबरोबर विश्रांती घेण्यासाठी येशूच्या हातात स्वतःला सोडून देतो

- जो माझ्यावर खूप प्रेम करतो आणि बदल्यात प्रेम करू इच्छितो,
- जो माझ्यावर प्रेम करतो म्हणून प्रेम करण्यासाठी सर्वस्व मला देतो.

मी माझा सृजनाचा दौरा चालू ठेवला

- दैवी इच्छेने केलेल्या कृत्यांचे पालन करणे आणि त्यांना माझे बनवणे, त्याने माझ्यावर जसे प्रेम केले तसे त्याच्यावर प्रेम करणे.

मी विचार करत ब्लू व्हॉल्टकडे गेलो:

" हे आकाश उपयोगी आहे

- पृथ्वीवरील रहिवाशांसाठी वेळ e
- आकाशातील रहिवाशांसाठी माती.

ते सर्वांची सेवा करत असल्याने प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे

- ज्याने खूप प्रेमाने हे स्वर्गीय तिजोरी आम्हाला देण्यासाठी तयार केली आहे त्याची पूजा करा.

म्हणून मी सर्व देवदूतांना, संतांना आणि पृथ्वीवरील सर्व रहिवाशांना सर्वकाही करण्यासाठी बोलावले

आपल्या निर्मात्याचे प्रेम, आराधना, गौरव आणि कृतज्ञतेचे पुनरागमन

ज्याने आपल्यावर इतके प्रेम केले की त्याने आपल्याला हे नंदनवन दिले.

दैवी इच्छेने मी त्यांना बोलावू शकलो आणि त्या सर्वांना आलिंगन देऊ शकलो जणू ते माझ्यावर प्रेम करण्याची एकच गोष्ट आहेत.

माझ्या गोड येशूला अनेक आवाजांनी प्रेम केले आणि स्पर्श केला असे वाटले, अकथनीय प्रेमाने, तो मला म्हणाला:

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या कृतीची शक्ती इतकी मोठी आहे की त्यावर विश्वास

ठेवणे कठीण आहे.

जेव्हा तुम्ही प्रत्येकाला आवाहन केले असेल, कारण तुमच्याकडे इच्छास्वातंत्र्य आहे, योग्यतेस पात्र आहे

, मला सगळ्यांचे प्रेम वाटले.

जेव्हा तुम्ही तुमची कृती जारी केली, तेव्हा माझी इच्छा तिच्याकडून असीम प्रेम, वैभव आणि आनंद मिळवली ज्यामध्ये सर्व गुंतवले गेले होते.

देवदूत आणि संत

अशा प्रकारे तुम्हाला देवाकडून आनंद आणि प्रेमाचा अधिक गौरव वाटतो. प्राणींच्या स्वभावानुसार पृथ्वीला अधिक मदत आणि कृपा प्राप्त होते.

माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या सर्व कृत्यांना हे महान कल्याण प्राप्त होते. कारण माझी इच्छा सर्वांची आहे.

आणि प्रत्येकाला या कायद्याचा अधिकार आहे.

कारण ती यात्रेकरू आत्म्याने केलेली कृती आहे

- जो आपल्या प्रत्येक चांगल्या गोष्टीची योग्यता प्राप्त करतो, तो त्याची योग्यता बनतो

- एक सामान्य गुणवत्ता e

- देखील एक सामान्य आनंद, प्रेम आणि गौरव.

जर तुम्हाला याचा अर्थ काय माहित असेल

त्या बदल्यात देवावर अधिक प्रेम करा ,

देव देऊ शकणारा आनंद आणि वैभव, अरे तुम्ही किती काळजी घ्याल!

देवदूत आणि संत, ज्यांना हे माहित आहे,

या महान चांगल्यासाठी तुमच्या कॉलनंतर खूप दिवसांनी. आणि जेव्हा आपण त्यांना कॉल करत नाही, तेव्हा सर्व काळजीत असतात, ते म्हणतात:

"आज तू आम्हाला कॉल करत नाहीस?"

म्हणून, जरी तुम्ही पृथ्वीवर असलात तरी, तुमची योग्यता स्वर्गीय रहिवाशांना नवीन प्रेम आणि नवीन आनंद देण्यासाठी स्वर्गात चढते.

अरेरे! माझ्या इच्छेनुसार जगणे म्हणजे काय हे सर्वांना कळावे अशी माझी इच्छा आहे!

हे ज्ञान भूकेसारखेच आहे ज्यामुळे अन्नाचा आस्वाद घेण्याची इच्छा निर्माण होते.

पण भूक न लागता,

- तुम्हाला याच अन्नाचा तिरस्कार वाटतो ई

- आम्हाला ते आवडत नाही.

हे ज्ञान आहे:

- माझ्या भेटवस्तूंसाठी हा एक छोटा दरवाजा आहे, मला प्राण्यांसाठी चांगले करायचे आहे आणि

- ताब्याचे पुष्टीकरण आहे.

ज्ञानामुळे माझ्या सत्यांबद्दल आदर आणि प्रशंसा निर्माण होते. तेव्हाच मी बोलतो, जेव्हा मला कळते की माझे शब्द आवडतात, ऐकले जातात आणि कौतुक केले जातात.

अजून चांगले, जेव्हा मी आदर आणि प्रेम पाहतो,

इतर सत्ये प्रकट करण्यासाठी मी माझ्या प्रेमाकडे आकर्षित झालो आहे.

पण जर मला काही दिसले नाही तर मी गप्प बसतो आणि माझ्या दडपलेल्या प्रेमाची वेदना अनुभवतो ... तू माझ्याशी असे करणार नाहीस का?

माझे उड्डाण दिव्य फियाटमध्ये सुरू आहे. अरेरे! जे आनंदी आहे

-प्राण्याला मांडीत धरा e

-जो त्याच्यासोबत नेहमी काम करतो.

प्राण्याचा सहवास त्याला पूर्वीपेक्षा अधिक आनंदी बनवतो. कारण तो तिच्यात कोणीतरी शोधतो

- जो त्याच्याकडे पाहतो आणि त्याच्यावर प्रेम करतो, आणि

- ज्याला संपूर्णपणे त्याच्याशी संबंधित राहून त्याच्यासारखे दिसणे आवडेल.

जर तो प्रेम करत असेल तर त्याच्यावर प्रेम करणारा माणूस शोधा.

जर तो काम करतो, तर त्याला त्याची कामे मिळालेला कोणीतरी सापडतो

जर तो नाराज असेल, तर त्याला त्याच्या बचावासाठी कोणीतरी सापडतो आणि अनेकदा त्याला त्याच्या न्यायाचे रूपांतर आभारात करायला लावतो.

म्हणून, तिच्या सर्व प्रेम युक्त्या तिच्याबरोबर वापरा. माझे मन ईश्वरी इच्छेमध्ये हरवले होते

मग माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन, सर्व प्रेम, मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी, माझ्या इच्छेचे प्रेम कधीही थांबत नाही.

तो नेहमी नवीन माध्यमांच्या, प्रेमाच्या नवीन कामांच्या शोधात असतो, जे त्याच्यामध्ये राहतात त्यांना वेढण्यासाठी.

तिच्या गुप्त प्रेमींच्या अंतरंग आणि लपलेल्या ठिकाणी.

मी त्याला त्याच्या सदैव नवीन, सतत वाढत जाणाऱ्या प्रेमाची जिद्दाळ्याची निर्मिती दाखवतो,

-ज्यामध्ये ते प्रेमाच्या एका श्वासाप्रमाणे प्रदेश आणि जिल्ह्यांचे रक्षण करते.

हे त्याला आपल्या देवत्वाची रहस्ये आणि खगोलीय रहस्ये प्रकट करते, त्याला नवीन मार्ग दाखवते

- प्रेमाच्या शक्तीपर्यंत पोहोचणे e

- या सामर्थ्याचे चमत्कार ज्यांनी येथे राहतात त्यांच्यासाठी, जर त्यांना हे प्राणी त्याच्या इच्छेमध्ये सापडतील.

माझे विल म्हणायला आवडते
या प्राण्याला नेहमी नवीन गोष्टी,
- तिला नवीन प्रेमाने आश्चर्यचकित करण्यासाठी.

माझी इच्छा काय करते ते पुन्हा ऐका:

तो जीवात खूप लहान होतो, तर अफाट राहतो.

तो प्रेम करतो आणि म्हणतो: 'अहो! मी त्याच्यावर जसे प्रेम करतो तसे प्राणी
माझ्यावर प्रेम करतात.' प्रेमाशिवाय काहीही आपल्यात प्रवेश करू शकत नाही,
माझी इच्छा, जी स्वतःला प्राण्यामध्ये लहान बनवते, ती सर्वकाही बदलते
प्रेमात केले.

तुम्ही प्रार्थना करा, प्रेम करा किंवा काम करा,
माझी इच्छा सर्वकाही प्रेमात बदलते.

दैवी सामर्थ्याने माझ्या इच्छेने प्राण्यांच्या कृतींना आपल्या देवत्वाच्या कुशीत आणले
आहे, जेणेकरून त्यांना आपल्या प्रेमात स्थान मिळेल.

या कृत्यांना आपण आपले मानतो. आपण त्यांच्यामध्ये चिरंतन प्रार्थना ऐकू या
- आमच्या प्रेमासाठी,
- आमच्या आराधनेचे,
- आपल्या प्रेमाच्या चिरंतन कार्याचे.

अरेरे! जेव्हा प्राणी म्हणू शकतो तेव्हा आपल्याला कसे गौरव आणि आनंद होतो:
माझी प्रार्थना, आराधना आणि कार्य शाश्वत आहेत

कारण ते तुझ्या शाश्वत प्रेमाने परिधान केलेले आहेत.

तुमच्या दैवी इच्छेनेच त्यांना असे बनवले आणि तुम्ही माझ्यावर जसे प्रेम करता तसे
मी तुमच्यावर प्रेम करतो.

हा आमचा वेडेपणा, आमची प्रेमाची इच्छा आहे:

- आपण जसे वागतो आणि स्वतःवर प्रेम करतो तसे आपल्याला प्राण्यामध्ये

वागायचे आहे आणि प्रेम करायचे आहे.

परंतु केवळ आपली इच्छा जी सृष्टीमध्ये राज्य करते आणि कार्य करते ती या पदवीपर्यंत पोहोचू शकते.

किंबहुना, जर आपण स्वतःला कमी केले तर ते आपले दैवी अस्तित्व गमावत नाही, तर ते सृष्टीला अनंतापर्यंत वाढवत आहे आणि ते स्वतःला देत आहे,

आपल्या चिरंतन प्रेमाने त्याच्या लहान कृतींवर, त्याच्या श्वासोच्छ्वास आणि हालचालींवर शिक्कामोर्तब करतो.

म्हणूनच सारी सृष्टी म्हणजे प्रेमाचा वर्षाव करण्याशिवाय काहीच नव्हते.

आम्हाला आमच्या कामांचा आणि आम्ही जन्म दिलेल्या जीवांचा सहवास हवा होता.

समान प्रेमाने एकमेकांवर प्रेम करणे.

माझ्या मुली, जीवांना कळले नाही हे किती दुःख आहे. या कारणास्तव, आपण चांगले प्राप्त करू शकत नाही

- त्यांना सांगण्यासाठी आम्ही कोण आहोत,

- हे स्पष्ट करण्यासाठी की आपण फक्त प्रेम आहोत.

आम्हाला प्रेम द्यायचे आहे आणि प्रेम मिळवायचे आहे.

अरेरे! प्रत्येकाला कसे कळेल अशी माझी इच्छा आहे!

येशू गप्प बसला होता, त्याच्या प्रेमाच्या ज्वालात बुडून गेला होता ... मग त्याला जणू गरजच वाटली

- पुन्हा पैसे देणे,

- त्याच्या प्रेमाचे संपूर्ण जग पेटवण्यासाठी, त्याने एक उसासा टाकला:

ऐका, माझ्या मुली, आणखी एक आश्चर्यकारक आश्चर्य

- आमच्या प्रेमाची तीव्रता e

- आपल्या प्रेमाच्या इच्छेची व्याप्ती.

आपल्या परमात्म्याचे प्राण्यावर इतके प्रेम आहे की आपण त्याची दीक्षाही घेऊ लागतो . तिच्यात स्वतःला कोडून घेण्यासाठी आपण स्वतःला खूप लहान करतो.

आम्हाला पाहिजे

- पायांनी चालणे,
- आपल्या हातांनी काम करा,
- तोंडाने बोला,
- डोळ्यांनी पहा,
- त्याच्या बुद्धिमत्तेने विचार करा, ई
- त्याच्या हृदयात नाडी आणि प्रेम.

प्राणी जे काही करतो आणि ते कसे करतो ते सर्व करणे आपल्याला हवे आहे
प्राण्यासारखे पाय, हात, तोंड, डोळे आणि हृदय असणे.

आणि आम्ही त्यांना असे विचारतो की जणू आम्ही पूर्ण मालक नाही.

आम्ही त्याला सांगतो:

चला एकमेकांवर प्रेम करूया.

जे आमचे आहे ते आम्ही देतो आणि जे तुमचे आहे ते तुम्ही आम्हाला द्या.

खरंच, आपला परमात्मा, सर्वात शुद्ध आत्मा, पाय नसलेली एक पायरी आहे.
चालल्याशिवाय, ते सर्वत्र आहे. तो हे सर्व करतो.

तो हात न लावता सर्व काम करतो. तो एक तोंड नसलेला शब्द आहे.

तो प्रकाश आहे आणि डोळ्यांशिवाय सर्वकाही पाहू शकतो.

पण आपण प्राण्यावर खूप प्रेम करत असल्यामुळे त्याचे अनुकरण करायला
आवडते.

हा आपल्या प्रेमाचा एक अफाट डाव आहे जो फक्त देवच करू शकतो. प्राण्याला
म्हणण्याऐवजी: "तुम्ही आमचे अनुकरण केले पाहिजे. आम्ही जे करतो ते तुम्हाला
करावे लागेल ",

आम्ही त्याला सांगतो: " आम्हाला तुझे अनुकरण करायचे आहे आणि
तुझ्यासारखे करायचे आहे".

शेवटी, तो आपला प्राणी आहे, आपल्या सर्जनशील हातांचे कार्य आहे. हे आमच्याकडून, आमच्या सर्जनशील प्रेमाच्या बळावर आले. आम्हाला हवे आहे यात आश्चर्य नाही

- तिच्यामध्ये उतरा, तिचे अनुकरण करा आणि ती जे करते ते तिच्या स्वतः च्या मार्गाने करा.

हे फक्त स्वतःचा सन्मान करण्यासाठी आणि आपल्या कामांना महत्त्व देण्यासाठी आहे. परंतु आपण हे फक्त त्या प्राण्यामध्ये करू शकतो जिथे आपली इच्छा राज्य करते.

तेव्हा आपण करू शकतो

- सर्वकाही आत करा,
 - आमच्या प्रेमासाठी,
 - एकमेकांचे अनुकरण करा ,
- आपल्याला पाहिजे ते करण्यास पूर्णपणे तयार असल्याने.

त्याऐवजी जिथे आपली इच्छा राज्य करत नाही,

आपण असे म्हणू शकतो की आपण काहीही करू शकत नाही.

आता आणखी एक प्रेम आश्चर्य ऐका जे जवळजवळ अविश्वसनीय आहे. जेव्हा जीवाने आपल्याला स्वातंत्र्य दिले

- त्याचे अनुकरण करा,
- त्यात आम्हाला जीवन देण्यासाठी

पाय, हात आणि तोंड - याला आपण 'आपले अनुकरण' म्हणतो

त्याला आपल्या दैवी अस्तित्वात प्रवेश करून,

आमच्या फियाटची शक्ती *तिला पाय नसतानाही पावले टाकते*

ते सर्वत्र बनवणे:

- देवदूतांमध्ये,

- संतांमध्ये ,
- सेलेस्टियल राणी मध्ये e
- अगदी आपल्या दैवी गर्भाशयात.

अरेरे! आम्हाला पाहून किती आनंद होतो

- जे यापुढे मानवी स्वभावाने वेढलेले नाही,
- परंतु आमच्याबरोबर विनामूल्य,
- हात न ठेवता काम करा e
- तोंड न ठेवता बोला - आणि, अरे! किती शब्द... आपल्या शब्दाने तो आपल्याला दीर्घ कथा सांगतो
- आमच्या प्रेमाचे आणि कृतीत असलेल्या आमच्या फियाटचे.

तिच्यात आपले शाश्वत ज्ञान वाहत असल्याचे जाणवते आणि,

अरेरे! ते आपल्या दैवी अस्तित्वाबद्दल आपल्याला काय सांगते.

ती अजूनही बोलते आणि बोलते.

आणि आपण कोण आहोत याबद्दल प्राण्याचे बोलणे ऐकणे आपल्याला कसे आवडते.

आपल्याच प्रेमाच्या ज्वाळांनी वाहून गेले,

त्याच्या हृदयाशिवाय आपल्यावर प्रेम करण्याची गरज त्याला देखील वाटते कारण त्याच्या हृदयाला मर्यादा आहेत.

आपल्या निर्दयी प्रेमाला मर्यादा नसली तरी ती अफाट आहे. या कारणास्तव प्राणी स्वतःला हृदयातून मुक्त करतो आणि आपल्या असीम प्रेमात प्रेम करतो.

माझ्या मुली, तू पाहतोस का?

यापेक्षा सुंदर प्रेम आश्चर्यचकित करणे शक्य आहे का? त्याचे अनुकरण करण्यात आनंद, आनंद घ्या;

- प्रेमाचा बहाणा म्हणून तो जे काही करतो ते करतो,

-आमचे अनुकरण करण्यासाठी त्याला कॉल करा ई

- आम्ही जे करतो ते त्याला करायला लावा!

आपल्या प्रेमाची पाताळ अनेक आहेत

शिवाय, मी नेहमी नवीन प्रेम नमुने शोधत असतो.

माझ्या मनात कसे वाटले ते मी सांगू शकत नाही,

- प्रकाशाची अफाटता जी, शब्दात बदलते, माझ्या निर्मात्याच्या प्रेमाच्या सर्व युक्त्या बोलल्या ... मग माझा गोड येशू जोडला:

माझ्या मुली, पुन्हा ऐक .

आपले प्रेम असे आहे की प्रेम आणि प्रेम करण्यासाठी आपल्याला प्रेमाचे नवीन शोध न मिळाल्यास ते आपल्याला एकटे सोडत नाही.

जर आम्ही तसे केले नाही तर आम्ही आळशीपणासाठी स्वतःला दोषी ठरवू

ते आपल्या परमात्म्यात असू शकत नाही

कारण आपण चिरंतन उत्कट प्रेम आणि असीम कार्यांचे निरंतर कार्य आहोत.

आपली बुद्धी आणि ती नेहमी नवीन गोष्टी कशी करते. जिथे आपली इच्छा राज्य करते त्या आत्म्यात आपण स्वतःला बंद करतो

आणि उदारतेने आपण आपले प्रेम ओततो. आम्ही केंद्रीकरण करतो

- आम्ही केलेले सर्व काही,

- आम्ही जे काही करतो आणि

- आपण जे काही करू ते आत्म्यात पुनरावृत्ती करू

- आमची सर्वात सुंदर कामे,

आमच्या प्रेमाचा बहर e

आपल्या बुद्धीचे नवीन शोध ,

इतकी संख्या आहे की प्राणी त्यांची गणना करू शकत नाही.

अरेरे! किती हृदयस्पर्शी दृश्ये! जीव होतो

आमच्या प्रेमाचे रंगमंच ,
आमच्या अविरत कामांची ठेव,
आमच्या आनंदाचा आश्रय, आमच्या आनंद आणि आमच्या आनंद,
आमच्या गूढ आणि खगोलीय रहस्यांचे लपलेले ठिकाण,
आमच्या सर्व सौंदर्याचे प्रदर्शन. तुम्हाला माहीत आहे का?
जेणेकरून आपण एकत्र त्याचा आनंद घेऊ शकतो.
कारण जिथे आपली इच्छा राज्य करते तिथे आपल्या कामात कशाचीही कमतरता
असू शकत नाही.

प्राणी आपल्या आत्म्यामध्ये आपल्याला घेरतो
आणि आपण स्वतःमध्ये जे करतो ते करू देतो.

सर्व कारण त्याला जाणून घ्यायचे आहे

- आम्ही कोण आहोत,
- आपण काय करू शकतो e
- आम्हाला ते कसे आवडते.

आणि त्याचा अधिक निश्चित पुरावा देण्यासाठी,
आम्ही त्याला आमचे प्रेम देतो,

आम्ही त्यांना कसे प्रेम करू

आम्ही प्रेम करतो जेणेकरून तो त्याच्या हातांनी स्पर्श करू शकेल देव कसे
प्रेम करू शकतो.

चला तर मग तिला आपला आनंद देऊया,

- आपण करतो त्याच वेळी आपण त्याला ते करायला लावतो.

आश्चर्यचकित होऊ नका.

हे इच्छाशक्तीचे आणि खरे प्रेमाचे स्वरूप आहे:

- प्राण्याला आमच्याबरोबर एकत्र करा,
- त्याच्यावर प्रेम करा आणि आपण जसे प्रेम करतो तसे त्याच्यावर प्रेम करा.
असमानता नसावी.
अन्यथा, ते प्राणी पाहण्यास दयनीय बनवेल
- आम्ही त्याच्यावर खूप प्रेम करतो आणि
-तो करू शकत नाही,
- की आपण अनेक गोष्टी करू शकतो आणि
-जो काहीही करू शकत नाही... बिचारी मुलगी.
हे आपल्या दैवी अस्तित्वात गंभीर अपमानाच्या भाराखाली असेल,
- एक अनोळखी म्हणून, विश्वास न ठेवता,
- श्रीमंत माणसासमोर गरीब माणूस.
आम्ही फक्त ते करू शकत नाही.

जर ती आपल्यासोबत असेल तर जे काही आपले आहे ते देखील तिचे असले पाहिजे.
आमच्या फियाटचे जीवन एकता, कार्य आणि समान आनंद आहे. बरोबर
जे आपल्याला अधिक आनंदी बनवते आणि आपले प्रेम ओतण्यासाठी एक मोठे क्षेत्र देते.

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.
तुम्हाला नेहमी किती द्यायचे आहे याचे मला आश्चर्य वाटते.
मी लहान आहे आणि त्याची विशालता मी माझ्यात बांधू शकत नाही.
म्हणून तो अजिंक्य संयम आणि प्रेमाने माझी वाट पाहत आहे
तू मला जे सत्य आणि कृपा देतोस ते माझ्यामध्ये घालण्यासाठी. आणि जेव्हा तो
पाहतो की मी त्यांचा मालक आहे,
तो पटकन मला देण्यास आणि आणखी गोष्टी सांगण्याची तयारी करतो.
आश्चर्यकारक. देवाची इच्छा, तू माझ्यावर किती प्रेम करतोस! मी ते तुला परत कसे

करू शकेन?

मग माझा आराध्य येशू मला त्याची नेहमीची छोटीशी भेट देण्यासाठी आला.
चांगुलपणा, त्याने मला सांगितले:

धन्य कन्या, हे आपले देवत्व आहे जिच्यात निसर्गाने नेहमी देण्याची इच्छा असते .

तुमचा श्वास तुमच्या मालकीचा आहे आणि तुमची इच्छा नसली तरीही तुम्ही नेहमी श्वास घेता

सतत देण्याची क्रियाही आपल्याकडे आहे.

जरी आपण जे देतो ते प्राणी कृतघ्नतेने घेत नाही,

- आपल्या आसपास असणे

आपल्या परमात्म्याची परिपूर्णता, चांगुलपणा, पवित्रता आणि औदार्य यांची स्तुती करण्यासाठी,

आम्ही धीराने वाट पाहत आहोत की फक्त आम्हीच सक्षम आहोत,

- इतरांनी जे नाकारले आहे ते घेऊ शकतील असे प्राणी, आपल्या प्राण्यावरील प्रेमाचा विजय म्हणून.

आणि आपलं प्रेम इतकं मोठं आहे की आपण त्यांना थोडे-थोडे देऊन त्यांच्याशी जुळवून घेतो.

कारण आपण जे काही देऊ इच्छितो ते लहान प्राणी घेऊ शकत नाही. पण आपलं प्रेम अखंड असायला हवं.

आम्ही दिले नाही तर आम्हाला श्वास आणि श्वास बाहेर वाटत असेल.

आपली दैवी इच्छा प्राण्याचे जीवन बनू इच्छित आहे,

हे सर्वांत महान, उत्तुंग कृत्य आहे जे फक्त देवच करू शकतो.

प्राण्याचे ताबा मिळण्यासाठी, आपली इच्छा तिला प्रार्थनेचे पुण्य देते. सर्व निर्मित गोष्टी प्रार्थना करून या भेटवस्तूची पुष्टी करा.

हे आपल्या प्रेमावर, आपल्या सामर्थ्यावर आणि आपल्या चांगुलपणावर लादते आणि आपल्या प्रेमासाठी, आपल्या सामर्थ्यासाठी आणि आपल्या चांगुलपणासाठी प्रार्थना करते.

आणि आपले सर्व गुणधर्म प्रार्थना करतात

आपला न्याय, दया आणि धैर्य देखील प्रार्थना करतो.

कोणीही ते गमावू शकत नाही.

जेव्हा जेव्हा आपल्या इच्छेला एखादे कृत्य करायचे असते किंवा दान करायचे असते तेव्हा आपण सर्वजण त्याला हवे तसे करण्यासाठी गुडघे टेकतो.

जेव्हा प्रत्येकाने प्रार्थना केली, आणि आमच्या दैवी गुणधर्मांनी देखील, आम्ही भेटीची पुष्टी करतो. या प्राण्याची प्रार्थना सार्वत्रिक बनते

जेव्हा तो प्रार्थना करतो तेव्हा त्याच्यात अशी शक्ती असते की सर्वजण एकत्र प्रार्थना करतात, अगदी आपले गुणधर्म देखील.

या भेटवस्तूने, प्राण्याला सर्व गोष्टींवर अधिकार प्राप्त झाला. प्रार्थनेच्या या भेटीतून काय साध्य होऊ शकले नाही?

आपण म्हणू शकतो

- की आकाश गतीमध्ये सेट आहे ई

-म्हणजे आपले अस्तित्वच मंत्रमुग्ध होऊन कैद झाले आहे.मग तो शरण जातो.

प्रार्थनेच्या भेटीनंतर, मी त्याला प्रेमाची भेट देत राहिलो.

तिला प्रेमात पुष्टी देण्यासाठी, नंतर नवीन प्रेमाने प्रेम करा

- सूर्यामध्ये, आकाशात, वायूमध्ये आणि आपल्या दैवी अस्तित्वात देखील अधिकार प्राप्त करण्यासाठी

- नवीन सतत प्रेमाने प्रत्येकाकडून प्रेम करा आणि प्रेम करा. अरेरे! जर तुम्हाला त्याचा अर्थ माहित असेल

-प्रत्येकाने अधिकाधिक प्रेमाने प्रेम करा

- वाढत्या प्रेमाने प्रत्येक गोष्टीवर प्रेम करण्याची शक्ती आहे!

-आणि तुमच्या निर्मात्याला सांगण्यास सक्षम आहे:

"तुझे माझ्यावरील प्रेम कधीही मोठे आणि नवीन आहे. माझे तुझ्यावरील प्रेम कधीही मोठे आणि नवीन आहे!"

हे प्रेम गगनाच्या पलीकडे जाते

तो स्वर्गीय पितृभूमी भरतो आणि त्याच्या लाटा आपल्या दैवी गर्भाशयात ओतण्यासाठी येतात.

अरेरे! काय आश्चर्य! सगळेच थक्क झाले.

प्राण्याला दिलेल्या एवढ्या मोठ्या देणगीबद्दल ते माझ्या दैवी इच्छेचा गौरव करतात.

आणि त्याला ही भेट देऊन,

-आम्ही त्याची क्षमता वाढवत आहोत जेणेकरून तो हे करू शकेल

त्याला मिळालेली भेट समजून घ्या, ई

वापर करा.

आपण त्याला भेटवस्तू देऊ शकतो

- अविभाज्यता,

- देवाशी एकता,

जेणेकरून ते आपले जीवन स्वतःच्या जीवनापेक्षा अधिक अनुभवण्याच्या बिंदूपर्यंत पोहोचेल. देव तिच्यासाठी अभिनेता आणि प्रेक्षक बनतो

जेव्हा ती तिच्या निर्मात्याची वाहक राहते,

- त्याचे जीवन, त्याचे प्रेम आणि त्याची शक्ती जगा. या भेटवस्तूसह, सर्वकाही त्याची मालमत्ता बनते.

आपण सर्व गोष्टींचे हक्कदार आहात.

आणि जेव्हा आपण पाहतो की त्याच्याकडे ही भेट आहे,
- प्रत्येक गोष्टीवर विजय मिळवण्यासाठी आम्ही जोडतो,
- स्वतःवर विजय मिळवणे,
- देवावर विजय.

तिच्यामध्ये सर्व काही विजय आहे, कृपेचा, पवित्रतेचा आणि प्रेमाचा विजय आहे.
आम्ही तिला 'आपला विजय' म्हणतो.

आम्ही तिला सर्व काही जिंकू देतो कारण ही आम्ही तिला दिलेली भेट आहे.जेव्हा
आम्ही देतो तेव्हा आम्हाला आमच्या भेटवस्तूमध्ये असलेली फळे पाहायची
असतात.

परिणामी

- प्रत्येक कृती तो आपल्या इच्छेनुसार करतो,
- प्रत्येक शब्द, प्रत्येक काम, प्रत्येक पाऊल,
ते तिच्या आणि आपल्यामध्ये अनेक भिन्न सुसंवाद निर्माण करतात, एक
दुसऱ्यापेक्षा सुंदर.
ती आपल्याला सतत सतर्क ठेवते. आमचे प्रेम खूप मोठे आहे
-आम्ही आमच्या सर्व कृतींसह ते बाहेरून घेतो
- आम्ही ते अंतर्गत गुंतवणूक करतो
जीवनाचे वाहक असलेल्या आपल्या सर्व कृत्यांची पुनरावृत्ती करणे,
-राणीचे जीवन e
- पृथ्वीवरील शब्दाचे जीवन,
- जीवन जे सतत प्रेमाचा अतिरेक होते आणि ज्याने प्रत्येकाला जीवन दिले.

आम्ही नेहमीच देतो.

आम्ही कधीच थकत नाही.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा पूर्ण प्रकाश आहे

आमच्या सततच्या कामांचे ई

आपल्या जीवनाचा जो आपल्या कृतींची धडधड करतो आणि पुनरावृत्ती करतो जी नेहमी कृतीत असतात आणि कधीही थांबतात.

ती आमचा विजय आहे, आमचा छोटा विजेता आहे.

आपली प्रेमाची इच्छा तंतोतंत अशी आहे: आपल्याला प्राण्याद्वारे जिंकायचे आहे. ती जिंकल्यावर,

आमचे प्रेम सोडले आहे आणि

आपली अधीरता आणि प्रेमाची इच्छा प्राण्यामध्ये जीवन आणि विश्रांती शोधते .

मी माझा सृजनाचा फेरफटका मारत होतो

- दैवी इच्छेच्या सर्व कृतींचा मागोवा घेण्यासाठी,

- त्यांना माझे बनवण्यासाठी, त्यांना चुंबन देण्यासाठी, त्यांची पूजा करण्यासाठी आणि माझे लहान "आय लव्ह यू" ठेवा

टोही वर

- ज्या प्रेमाने दैवी इच्छेने माझ्यावर प्रेम केले

त्याने माझ्यासाठी आणि आपल्या सर्वांसाठी काय केले आहे.

अरेरे! किती आश्चर्य, किती नवीन गोष्टी समजू शकतात.

त्यांच्या निर्मात्याची किती दैवी रहस्ये निर्माण केलेल्या कृतींमध्ये आहेत! माझा आराध्य येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देत आहे

मला आश्चर्यचकित पाहून तो मला म्हणाला:

माझ्या मुली, आमची कामे नेहमीच नवीन असतात आणि त्यांच्या निर्मात्याशी सुसंगत असतात.

त्यांच्यात आणि आमच्यात खूप सामंजस्य आहे.

ज्याने त्यांना निर्माण केले त्याबद्दल नवीन गोष्टी कशा सांगायच्या हे त्यांना नेहमीच माहित असते .

विशेष

- जे आपल्यापासून अविभाज्य आहेत आणि
- की त्यांना आपल्या दैवी अस्तित्वाचा नवीन संपर्क प्राप्त होतो.

म्हणून, माझ्या दैवी इच्छेच्या कार्याचे अनुसरण करून,

- तुम्हाला नेहमी नवीन आश्चर्ये सापडतात
- आमच्या कामात असलेल्या नवीन गोष्टी तुम्हाला समजतात.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा आपण आपल्या देवत्वाच्या छातीच्या निर्मितीला जन्म दिला,

ते आपल्यामध्ये अनंतकाळपासूनच होते.

आमच्या फियाटमधून ते निर्माण करून, आम्ही देखील स्थापित केले आहे,

- प्रेमाच्या समुद्रात,

सर्व प्राणी जे केले पाहिजे.

त्यामुळे सृष्टी सर्व गोष्टींनी परिपूर्ण आहे, अगदी शेवटच्या माणसापर्यंत.

हे मानवी डोळ्यांना अदृश्य आहे, परंतु आमच्या इच्छेनुसार आमच्यासाठी दृश्यमान आणि रोमांचक आहे.

आपली इच्छा सृष्टीपेक्षाही सुंदर सृष्टी तयार करते. आम्ही ते आमच्या दैवी गर्भात वाहून नेतो, जरी ते संपूर्ण वातावरण व्यापते

शिवाय, त्यांच्या जन्मापासून,

आपण आपल्या सर्जनशील हातांद्वारे प्राण्यांना जे काही साध्य करायचे आहे ते देतो.

त्यांच्या प्रत्येक कृतीचे तत्त्व म्हणून, चला

- आमच्या **FIAT** च्या जीवनाचा पाया म्हणून e
- अन्न म्हणून आमचे प्रेम

कारण आपण काही करत नाही किंवा देत नाही

- जर आमची इच्छा हे तत्त्व नसेल तर e
- जर प्रेम अन्न नाही

कारण कामे अर्पण करणे आपल्या परम महानतेला योग्य ठरणार नाही

- जे आपले जीवन जगत नाहीत ,
- किंवा आपले प्रेम असलेले अन्न आपल्याजवळ नाही .

सर्व सृष्टी, जी अनंत काळापासून आपल्या दिव्य कुशीत आहे,

- ज्यासाठी आमचे प्रेम, उमलण्यास उत्सुक, जन्म देण्याचे ठरवले, सर्व कृतींनी निर्माण झाले.
- जे मानवी पिढ्यांनी लक्षात घेतले पाहिजे.

आमच्या दैवी FIAT मध्ये स्वतःमध्ये निर्मिती आणि मानवी कृती समाविष्ट आहेत म्हणून तो वाट पाहू लागला

- प्राण्याला जन्म द्या
- त्याच्या मालकीची कृत्ये त्याला प्रशासित करण्यासाठी.

हे विपुल प्रेम नाही जे फक्त देवाला असू शकते:

म्हणजे: देणे, कृत्ये घडवणे आणि नंतर ती करण्यासाठी जीवाला जन्म देणे.
आणि ही कृती केल्याने, प्राणी स्वतःसाठी आणि ज्याने तिला निर्माण केले त्याच्यासाठी पवित्रता, प्रेम आणि गौरव निर्माण करेल!

पण ते सर्व नाही! आमचे प्रेम कधीच थांबत नाही. जेव्हा हा जन्म आला,

त्याच वेळी आम्ही **आमच्या शक्तीचा एक डोस तयार केला आहे.**

- प्राण्याला त्याच्या कृतीत समर्थन देणे,
- त्यांना दैवी शक्तीने सज्ज करा.

आम्ही **आमच्या बुद्धीचा एक भाग** देखील प्रदान केला आहे ,

- जे त्याच्या बुद्धिमत्तेला आणि त्याच्या सर्व कृतींना सजीव करण्यासाठी होते त्याद्वारे,
- प्राणी नवीन विज्ञान, शोध किंवा शोध धारण करतात
- जे अकल्पनीय वाटते,
- ते **आमच्या शहाणपणामुळे** आहेत ज्याने ते गुंतवले होते.

आम्ही त्याचे व्यवस्थापन देखील केले,

प्रेम, पवित्रता, चांगुलपणा, आपल्या सर्व गुणधर्मांचा डोस इ.

प्राणी अद्याप अस्तित्वात नव्हता आणि आम्ही आधीच त्याची काळजी घेतली आहे. (माणूस). या जन्मापासून आपण वाट पाहतो

- तिला आपली शक्ती, शहाणपण, प्रेम, पवित्रता आणि चांगुलपणा आहे हे पाहण्यासाठी. ते शक्य तितके सुंदर बनवण्यासाठी आम्ही ते तुमच्या ताब्यात ठेवतो, त्याला सांगण्यास सक्षम होण्यासाठी:

"तू प्रत्येक गोष्टीत आमच्यासारखा दिसतोस, आम्ही तुला अधिक सुंदर बनवू शकलो नसतो." खरं

-आपल्या दैवी गुणांना जन्म देणे ई

- माणसाला जी कृती करायची होती - त्याला जीवन देण्यापूर्वी, हे आपल्यासाठी अतुलनीय प्रेमाचे लक्षण आहे.

आमच्या प्रेमाच्या मोहात, आम्ही म्हणालो:

"हे माणसा, मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो! मी माझ्या सामर्थ्यावर तुझ्यावर प्रेम करतो,

मी तुझ्यावर माझ्या शहाणपणात, माझ्या प्रेमात आणि माझ्या पवित्रतेवर प्रेम करतो. माझ्या चांगुलपणावर आणि तुम्ही कराल त्या कृतीतही मी तुझ्यावर प्रेम करतो.

मी तुझ्यावर खूप प्रेम करतो की मी ते सर्व तुझ्यासाठी होल्डवर ठेवले आहे.

आपली दैवी इच्छा, ज्यावर आपण सर्व काही सोपवले आहे

- आमचे दैवी गुण तसेच तुमची कृती जी तुमची असेल ती तुम्हा सर्वांना अर्पण करण्याच्या कृतीमध्ये आहे

- त्याच्या तुमच्यावरील प्रेमाचा वर्षाव म्हणून. "

पण तरीही आमच्या प्रेमासाठी ते पुरेसे नव्हते जे, जर ते [जे ते करू शकत नाही] तर आम्हाला दुःखी करेल.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की आपल्या परमात्म्याकडे नैसर्गिकरित्या एक नवीन कृती आहे.

म्हणून ही कृत्ये, प्रत्येक जीवासाठी स्थापित केली आहेत,

- ते एकमेकांपासून नवीन आणि वेगळे असतील:

- त्यांच्या पवित्रतेमध्ये वेगळे,

- त्यांच्या सौंदर्यात नेहमीच नवीन, काही इतरांपेक्षा सुंदर,

- त्यांच्या प्रेमात नवीन,

- त्यांच्या सामर्थ्यात नवीन,

- त्यांच्या चांगुलपणामध्ये नवीन.

या कृत्यांची निर्मिती आणि पालनपोषण आपण करतो. म्हणून त्या सर्वांमध्ये आपली भिन्न वैशिष्ट्ये आहेत

- पवित्रतेमध्ये, प्रेमात आणि सौंदर्यात, एकमेकांपेक्षा वेगळे.

ते आमच्यासारखे क्रमवारी लावले जातील. ते असतील

- आमच्या विविध सौंदर्याचे मॉडेल,
- आमच्या प्रेमाची फलदायीता,
- आपल्या शहाणपणाची सुसंवाद.

परंतु, जरी सृष्टीमध्ये आपली सर्व कामे सुंदर आहेत,
आकाश सूर्य नाही,
वारा समुद्र नाही,
फुले फळे नाहीत.

- तथापि, एकमेकांपासून वेगळे असताना,
- ते सर्व सुंदर आहेत आणि
 - कृत्ये आणि प्राणी यासारख्या असंख्य सौंदर्याचा सुसंवाद निर्माण करा .

माझ्या इच्छेनुसार केलेली ही कृत्ये एक सैन्य तयार करतात हे तुम्हाला माहीत असेलच

- नवीन सुंदरी
 - एक नवीन पवित्रता,
 - एक नवीन प्रेम
- फक्त त्यांच्याकडे पाहून आपल्याला आनंद होतो.

म्हणून आम्ही त्या प्राण्यांच्या येण्याची वाट पाहत आहोत जे,

- आपली इच्छा बाळगणे,

तो या सैन्यासह सुसज्ज असेल आणि त्याच्याकडे या कृत्ये असतील.

माझ्या इच्छेचे राज्य पृथ्वीवर स्थापित होईल हे किती निश्चित आहे ते पहा कारण त्याची कृती आधीच अस्तित्वात आहे!

उदात्त सैन्याप्रमाणे ते माझ्या इच्छेने मुक्त होतील. स्वतःला प्राण्यांच्या ताब्यात देणे.

माझी मुलगी, क्रिएशन माझ्या FIAT मधून येते

माझ्या इच्छेमध्ये असलेली प्रत्येक गोष्ट आमच्या सामर्थ्यासाठी योग्य कार्य म्हणून माझ्याकडे परत आली पाहिजे.

जेव्हा आपण सृष्टीमध्ये आणि त्याच्या कृतीमध्ये स्वतःला ओळखू तेव्हा आपले संपूर्ण गौरव होईल.

आपण सर्व काही देऊ शकतो आणि जोपर्यंत आपली इच्छा तिच्यामध्ये राज्य करते तोपर्यंत ती सर्वकाही प्राप्त करू शकते

अन्यथा, तुमच्यात आणि आमच्यामध्ये खूप मोठे अंतर निर्माण करून, आम्ही तुम्हाला काहीही देऊ शकत नाही.

पण ते अजून संपलेले नाही, माझ्या मुली

आपल्या इच्छेचे राज्य प्राण्यांना देण्याचा ठाम निर्णय घेतल्याने,

त्यांनी जाणून घ्यावे अशी आमची इच्छा आहे

- त्याच्या मालकीची मालमत्ता ई

- त्याच्यामध्ये केलेल्या कृतीपर्यंत जाऊ शकते.

कारण, जर त्यांना फायदे माहित नसतील,

आमची सर्व मुले आंधळी, बहिरी आणि मुकी असतील, त्यांच्या निर्मात्याबद्दल बोलू शकणार नाहीत.

त्याच वेळी,

ते त्यांच्याकडे असलेल्या गोष्टींवर प्रेम करू शकत नाहीत किंवा त्यांची प्रशंसा करू शकत नाहीत .

खरे तर आपल्या मृत्युपत्रात प्रत्येकाला आहे

- क्रिएटिव्ह फोर्सद्वारे अॅनिमेटेड स्पष्ट दृष्टी, चांगले ऐकणे आणि भाषण.

त्यामुळे त्यांच्या बोलण्यात मोठी सहजता असेल, ते त्यांच्या शब्दात अटळ असतील,
एकापेक्षा जास्त चमकदार होण्याच्या बिंदूपर्यंत.
स्वर्ग देखील स्वेच्छेने त्यांचे ऐकण्यासाठी वाकून जाईल.

माझ्या इच्छेतील मुले सर्वांचा आनंद आणि त्यांच्या निर्मात्याचे खरे कथाकार
असतील.

आणि तेव्हाच आम्हाला ते सापडतील जे आमच्याबद्दल बोलू शकतात.

कारण त्यांच्यात बोलणारी आपली इच्छा असेल,

**जे एक आहे आणि केवळ तेच आपल्या परमात्म्याबद्दल बोलू शकते . तर,
माझे ऐकत राहा.**

जेव्हा प्राण्याकडे आपली इच्छा असते,

त्याची सर्व कामे, मोठी आणि लहान, मानवी आणि आध्यात्मिक

- तो माझ्या इच्छेनुसार अॅनिमेटेड होईल,
- स्वर्ग आणि पृथ्वी दरम्यान उदय होईल,
- गुंतवणूक करा आणि आकाश, सूर्य, तारे, संपूर्ण सृष्टी एकत्र करा.

ते आणखी उंच होतील. ते स्वर्गाच्या राणीच्या सर्व कृत्यांची गुंतवणूक करतील
आणि त्यांच्याशी ओळख होईल

या कायद्यांमध्ये गुंतवणुकीची ताकद असेल

- आपल्या देवत्वाची कृती,
- आमच्या आनंदाचे आणि आमच्या आनंदाचे, तसेच सर्व संतांच्या कार्यांचे.

आणि जेव्हा त्यांनी सर्व गोष्टी स्वतःमध्ये बंद केल्या,

- बाहेर काहीही न ठेवता,

प्राणी आपल्या दैवी महाराजांसमोर त्यांची कामे सादर करतील

- त्यांना आम्हाला पूर्ण कृती म्हणून ऑफर करा ज्यात काहीही कमी नाही.

अरेरे! या कृत्यांमध्ये आपल्याला काय आनंद, कोणता गौरव आहे

- आकाश, सूर्य,
- स्वर्गाच्या राणीची सर्व कृती,
- ज्या प्रेमाने त्याने आपल्यावर प्रेम केले,
- आपली स्वतःची कृती,
- आमचे आनंद ई
- आमचे अविरत प्रेम!

आपल्या इच्छेनुसार केलेली ही कृती आपल्यासाठी सृष्टीचा वैभव द्विगुणित करते सार्वभौम राणीकडून आम्हाला मिळालेले वैभव आणि प्रेम दुष्पट करा. आमची महिमा आणि सर्व संतांची महिमा दुष्पट करा.

आमच्या इच्छेने या कृतींमध्ये प्रवेश केला आहे असे म्हणणे पुरेसे आहे जेणेकरून सर्व काही सांगितले जाईल आणि सर्वकाही समजले जाईल.

जिथे जिथे आपली इच्छा राज्य करते तिथे ते प्रेम आणि वैभव मुक्त करते. ते स्वतःच सर्व गोष्टी एकत्र आणते.

शिवाय, तिला सर्व गोष्टींवर अधिकार आहे कारण सर्व काही तिच्या मालकीचे आहे. आता, आपल्या इच्छेनुसार केलेली ही कृत्ये आत्म्याच्या चमत्कारांमध्ये तयार होतात सांगितले नाही. टॅग

आमची Divina FIAT त्यांचा वापर तिच्या प्रेमाच्या समुद्रात निर्माण करण्यासाठी करते

कुडकुडणारे समुद्र नसून बोलणारे समुद्र असावेत.

ते आमच्या प्रेमाबद्दल इतक्या स्पष्टपणे बोलतात की, आनंदी, आम्हाला त्यांचे सर्व वेळ ऐकायचे आहे.

या प्राण्याचे आवाज आपल्याला स्पर्श करतात. त्याचे शब्द डंक आहेत.

आमच्या प्रेमाच्या कथेबद्दल त्याच्याकडे नेहमीच काहीतरी सांगायचे असते.
आम्हाला ते इतके आवडते की आम्ही ते नेहमी लक्षपूर्वक ऐकतो. आम्हाला आमचे
कोणतेही प्रेम गमावायचे नाही.

किती सुंदर आहे ऐकून जीव

- प्रेमाबद्दल बोलत असलेला आमचा समुद्र कोणाचा आहे,
- जो नेहमी आमच्या प्रेमाबद्दल बोलतो!

आणि माझी इच्छा, तिच्यामध्ये राहणाऱ्या प्राण्याला धारण करून, तिला जे आवडते
तेच करते. ते तयार होते

- आमच्या कामांबद्दल बोलणारी कामे,
- पावले जे आपल्या मार्गाबद्दल बोलतात ...

आमची इच्छा शब्द आहे,

अशा प्रकारे तो जिथे जिथे राज्य करतो तिथे तो दैवी विलक्षण बनवण्यासाठी प्राणी
करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीला आवाज देतो.

थोडक्यात, यापेक्षा मोठे, पवित्र, अधिक सुंदर असे काहीही नाही आणि जे आपले
गौरव करते

आपल्या इच्छेमध्ये जगण्यापेक्षा,

आपण प्राण्याला देऊ शकतो यापेक्षा मोठे चांगले नाही. तसेच, जर तुम्ही माझ्या
बोलण्यात व्यत्यय आणू इच्छित नसाल तर सावधगिरी बाळगा आणि Mooi चे
अनुसरण करा.

(1) मी दैवी इच्छेच्या दयेवर आहे.

मला त्याची काळजी वाटते, त्याला ओळखायचे आहे या वस्तुस्थितीसाठी त्याच्या

प्रेमाची आंदोलने,

- आणि घाबरू नका,

- पण प्रेम करणे, ताब्यात असणे,

- जेणेकरून आम्ही तिच्याशी ओळखू शकू, जेणेकरून आम्ही प्राण्याला म्हणू शकू:

" **चला एकत्र राह्या,** म्हणजे मी जे करतो ते तुम्ही कराल.

माझे प्रेम मला हृदयापासून मनापासून जगण्याची प्रेरणा देते, अगदी एका हृदयाने फक्त तुझ्याबरोबर.

कृपया मला तुमची कंपनी नाकारू नका,

मला माहित आहे की माझ्याबरोबर जगण्यासाठी तुझ्याकडे बऱ्याच गोष्टींची कमतरता आहे,

पण काळजी करू नकोस मी सर्व काळजी घेईन.

मी तुला माझ्या प्रकाशाची शाही वस्त्रे परिधान करीन, मी माझ्या सामर्थ्याने तुझे बाहू करीन,

मी बनवून तुम्हाला माझे सर्व प्रेम अर्पण करीन

माझ्या इच्छेचे जीवन आणि प्रेम.

तुम्हाला फक्त ते हवे आहे आणि ते आधीच पूर्ण झाले आहे."

आश्चर्यचकित होऊन मी प्रार्थना करू लागलो की त्याने मला दैवी इच्छेनुसार जगण्याची कृपा द्यावी.

कारण मी स्वतःला घाबरत होतो.

त्याच्या महान चांगुलपणाने मला त्याची छोटीशी प्रथा भेट देण्यासाठी येत असताना, माझा गोड येशू मला म्हणाला:

"माझ्या इच्छेची मुलगी, कारण माझ्या इच्छेमध्ये भीती अस्तित्वात नाही

सर्वोच्च पदवीमध्ये फक्त प्रेम, धैर्य आणि खंबीरपणा आहे. आणि, एकदा निर्णय घेतला की, प्राणी बाहेर पडत नाही.

इतके की तिच्यात राहणारी ती प्रार्थना करत नाही, ती आज्ञा देते. ती मालक आहे. त्यामुळे तिला पाहिजे ते घेऊ शकते,

आम्ही सर्व काही तिच्या ताब्यात ठेवतो कारण तिच्यातील सर्व काही पवित्र आणि पवित्र आहे.

आपल्या इच्छेनुसार जगणे, आपल्याला जे हवे आहे ते आपल्याला घेणार नाही किंवा ऑर्डर करणार नाही.

मग त्याच्या आदेशांनी आम्हाला आनंद दिला, आम्हाला आनंदित करा, त्याला म्हणण्यापर्यंत: "घे, तुम्हाला आणखी हवे आहे का? जितके तुम्ही घ्याल तितके तुम्ही आम्हाला आनंदित कराल".

जेव्हा प्राण्याला आपली इच्छा हवी असते,

त्याची कृती स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यातील संदेशवाहक आहेत. ते सतत उठतात आणि पडतात.

ते बनतात

कधी शांती, प्रेमाचे दूत,

कधी कधी गौरव.

कधीकधी ते आमच्या दैवी न्यायाला थांबवण्याची आज्ञा देखील देतात.

- आमचा सर्व रोष त्यांच्यावर घेऊन.

हे दूत किती चांगले करू शकतात!

त्यांना आपल्या सिंहासनासमोर येताना पाहताच आपण या कृत्यांमध्ये स्वतःला ओळखतो.

हे, प्राण्यांच्या कृत्यांच्या मानवी पडद्याने मुखवटा घातलेले, आपली इच्छा लपवतात.

पण तरीही ती आपली इच्छा आहे

आणि आनंदी, आम्ही म्हणतो:

"त्याच्याकडे किती प्रेमाची कला आहे!

ओळखले जाऊ नये म्हणून तो प्राण्यांच्या कृत्यांमध्ये स्वतःला लपवतो. पण तरीही आपण ते ओळखतो.

आम्ही स्वतःवर प्रेम करत असल्यामुळे आम्ही तिला जे हवं ते करू देतो. "

या कृत्यांना आपण "आपली कृती" म्हणतो. आम्ही त्यांना असे ओळखतो, जरी प्राणी त्यांना झाकण्यासाठी कपडे म्हणून कृत्ये देऊन त्यात सहभागी झाला असेल.

हा असा आधार आहे ज्यावर माझी दैवी इच्छा मोजू शकते आणि त्याचे जीवन विकसित करण्यात आनंदित होऊ शकते,

अविश्वसनीय चमत्कार करण्यासाठी,

जसा तो प्राण्यामध्ये लपतो, त्याच्या मानवी पैलूने स्वतःला झाकतो.

विशेषतः त्याची FIAT संपूर्ण निर्मिती आणि सर्व प्राण्यांच्या उत्पत्तीवर असल्याने,

- जे त्याच्यामध्ये जगतात, वाढतात आणि जतन करतात.

फियाट हा एक अभिनेता आणि त्यांच्या सर्व कृतींचा प्रेक्षक आहे आणि त्याच्या FIAT मध्ये आयुष्य पूर्ण केल्यानंतर,

- त्याच्या इच्छेनुसार ते स्वर्गात जातील.

शिवाय, सर्व काही त्याच्या मालकीचे आहे, त्याला सर्व अधिकार आहेत आणि काहीही नाही आणि कोणीही त्याच्यापासून वाचू शकत नाही.

जो त्याच्यामध्ये राहतो

- तो त्याला ओळखतो,

- त्याच्या प्रत्येक गोष्टीची त्याला जाणीव आहे,

- मी त्याला त्याच्या सहवासात आनंदित करतो,

- त्याचा आनंद तयार करा आणि

- त्याला तिच्यामध्ये काय करायचे आहे याची पुष्टी

त्याऐवजी, जो त्याच्यामध्ये राहत नाही

- त्याला ओळखत नाही,
- स्वतःला अलिप्त समजते आणि
- त्याचा सतत त्रास होतो.

त्यानंतर त्याने प्रेमाची अकथनीय कोमलता जोडली:

माझ्या धन्य कन्या, माझ्या इच्छेनुसार जगणे किती सुंदर आहे! जो प्राणी हे करतो तो आपल्याला नेहमी उत्सव साजरा करतो.

तिला माझ्या इच्छेशिवाय काहीही माहित नाही आणि सर्व काही तिच्यासाठी देवाची इच्छा बनते:

- दुःख ही दैवी इच्छा आहे,
- आनंद ही दैवी इच्छा आहे,
- त्याच्या हृदयाचे ठोके, त्याचा श्वास आणि त्याची हालचाल, सर्वकाही ईश्वरी इच्छा बनते

त्याची पावले आणि त्याची कामे आहेत

माझ्या इच्छेची पायरी देखील

माझ्या फियाटच्या कामांची पवित्रता .

ती जे अन्न घेते, तिची झोप, सर्वात नैसर्गिक गोष्टी तिच्यासाठी देवाची इच्छा बनतात.

तो जे काही पाहतो, ऐकतो आणि स्पर्श करतो,

तो माझ्या इच्छेच्या स्पंदनशील जीवनाला पाहतो, ऐकतो आणि स्पर्श करतो.

माझी इच्छा तिला नेहमीच व्यस्त ठेवते आणि स्वतःमध्ये गुंतवते

जो ईर्ष्या करतो तो इतर कशालाही, हवेतही नाही, दैवी इच्छा होऊ देत नाही.

सृष्टीसाठी सर्व काही ही आपली इच्छा आहे आणि ती आपल्यासाठी आहे. आपण

प्राणी अनुभवतो

- आपल्या सर्व दैवी अस्तित्वात,
- हृदयात आणि
- चळवळीत.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्याशिवाय आपण काहीही करू शकत नाही आणि करू शकत नाही.

आमचे प्रेम असे आहे की आम्ही ते आमच्या सर्व कामांमध्ये प्रवाहित करतो. ती आमच्या निर्मिती आणि संवर्धनाच्या कार्यात आमच्याबरोबर सहभागी होते!

ती आपल्यासोबत आहे, आपण जे करतो ते ती करते, आपल्याला पाहिजे ते तिला हवे असते

आणि आम्ही ते बाजूला ठेवू शकत नाही कारण

- आमच्याकडे असलेली इच्छा एक आहे -
 - एक प्रेम,
 - एकच कृती आम्ही करतो!
- आमच्या इच्छेतील जीवन काय आहे ते येथे आहे:
- नेहमी एकत्र राहा,
 - एक आणि समान असणे.

आमच्या प्रेमाची ही गरज होती:

- प्राण्याचा सहवास ठेवा,
- तिच्यामध्ये आमचे आनंद शोधा,
- एकत्र आनंदी राहण्यासाठी ते आपल्या मांडीवर ठेवा.

आणि प्राणी लहान असल्याने आम्हाला आमची इच्छा तिला द्यायची आहे.

त्याला आपले जीवन, आपला कायदा आणि त्याच्या प्रत्येक कृतीत आपले मार्ग देण्यास सक्षम होण्यासाठी.

ते स्वभावाने आपले आहेत, त्याची कृपा नव्हे. हा आमचा आनंद आणि सर्वात मोठा गौरव आहे.

तुमचा विश्वास आहे की हे करण्यासाठी आपल्या अस्तित्वाला देणे थोडेच आहे
-एखादा प्राणी, ज्यामध्ये खूप लहान आहे, तो आपल्याला परत देऊ शकतो
स्वतःसह - आणि त्या बदल्यात आपण स्वतःला पुन्हा देऊ शकतो?
ही एक सतत परस्पर भेट आहे
- जे खूप प्रेम आणि वैभव आणते
की त्याला जीवन दिल्याबद्दल आम्हाला प्रतिफळ वाटते.

म्हणून प्राणी जे काही करतो ते आपल्या इच्छेत येऊ न देता,
पूर्व
एक हृदयविकार जो आपल्याला जाणवतो,
एक हक्क ज्यापासून आपण वंचित आहोत,
आपण गमावलेला आनंद .

म्हणून लक्ष द्या जेणेकरून तुमच्यातील सर्व काही केवळ ईश्वरी इच्छा असेल.

शिवाय, प्राणी आपल्या दैवी इच्छेनुसार करत असलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी,
तिच्यावरचे आपले प्रेम दुप्पट करूया .
जेव्हा हे प्रेम त्याला गुंतवते तेव्हा ते त्याच्यापर्यंत पोहोचते
- आपली पवित्रता, आपला चांगुलपणा आणि आपली बुद्धी.

परिणामी, त्याला दुप्पट रक्कम मिळते
- पवित्रता, चांगुलपणा आणि त्याच्या निर्मात्याचे ज्ञान.

आम्ही त्याच्यावर दुष्प्रेम करत असल्याने,
त्या बदल्यात तो आपल्यावर दुहेरी प्रेम, पवित्रता आणि चांगुलपणाने प्रेम करतो.
आमचे प्रेम कार्यरत आहे. आपल्या परमात्म्यापासून प्राण्यावर दुष्प्रेम
करण्याची सुरुवात होते.
तो त्याला कृपा देतो की ते आपल्यावर अधिक प्रेमाने प्रेम करू शकेल.

आपल्या इच्छेनुसार केलेल्या कृतीत काहीही जोडले जाऊ शकत नाही.
कारण असे म्हणता येईल की या कृत्यांमुळे आपले प्रेम आणि आपली पवित्रता
आनंदित होते. ती तिची जाणून घेण्याची पद्धत आहे
-आम्ही कोण आहोत आणि
- आम्ही त्याच्यावर किती प्रेम करतो."

(1) दैवी इच्छा मला गुंतवत राहते.

मला त्याची माझ्यातली हालचाल जाणवते जी माझ्याशी इतक्या स्पष्टपणे बोलते,
जर त्याने स्वतःला समजून घेण्यासाठी चमत्कार केला नाही तर,

तो काय म्हणतो ते मी पुन्हा करू शकलो नाही. ते माझ्या क्षमतेला साजेसे.

कारण जेव्हा तो बोलतो तेव्हा, त्याचा सर्जनशील शब्द असल्याने, त्याला त्यात
असलेले चांगले निर्माण करायचे असते आणि जर मला ते समजले नाही, तर मी हे
चांगले योग्य ठरवू शकणार नाही, सर्वोच्च फियाटची मालमत्ता म्हणून इतरांना देऊ
शकणार नाही. .

मी स्वतःला म्हणालो: "तुमची हालचाल हा शब्द कसा आहे?" आणि माझ्या गोड
येशूने माझ्या गरीब आत्म्याला भेट दिली आणि सर्व प्रेमाने मला सांगितले:

दैवी इच्छेची धन्य कन्या,

हे जाणून घ्या की जिथे माझी इच्छा त्याच्या सर्जनशील शक्तीने राज्य करते, तिची
हालचाल हा त्याचा शब्द आहे,

बोला कामात, पावलात, मनात आणि श्वासात...

माझी इच्छा त्याचे राज्य स्थापन करू इच्छित आहे.

अशा प्रकारे तो सृष्टीच्या प्रत्येक कृतीत त्याचे दिव्य जीवन निर्माण करण्यासाठी बोलतो.

म्हणून, जास्तीत जास्त लक्ष देणे आवश्यक आहे

त्याला त्याचे शिक्षण कोठे सुरू करायचे आहे हे ऐकण्यासाठी.

त्याच्या शब्दाच्या सामर्थ्याने , त्याची इच्छा गुंतवते

- मानवी कृती,
- श्वास घेणे,
- हृदयाचे ठोके,
- विचार करणे इ
- त्यांच्यामध्ये तयार होणारा मानवी शब्द
- त्याचे दैवी कार्य,
- श्वास, हृदयाचे ठोके, विचार आणि दैवी शब्द.

ही कृती स्वर्गात उगवतात आणि पवित्र ट्रिनिटीसमोर स्वतःला सादर करतात.
आपले देवत्व त्यांच्याकडे पाहते आणि आपल्याला काय सापडते?

या कृत्यांमध्ये आपण स्वतःचे पुनरुत्पादन, आपले जीवन आणि आपले पवित्र
ट्रिनिटी देखील शोधतो.

आपण आपल्या इच्छेची विलक्षणता पाहू ज्याने आपल्या सामर्थ्याने प्राणी व्यापून
टाकले आणि ते आपल्या जीवनाची पुनरावृत्ती बनवले.

अरेरे! आपण आहोत म्हणून आपण किती आनंदी आणि आनंदी आहोत

- पवित्रता जी आपल्यासारखी दिसते,
- आमच्यावर प्रेम करणारे आमचे प्रेम,
- बुद्धिमत्ता जी आपल्याला समजते,

- आमची शक्ती आणि चांगुलपणा

जे आपल्याला आपल्या गोडीच्या बंधांनी मानवतेवर प्रेम करायला लावतात.

त्यात आपण स्वतःला ओळखतो आणि आपल्याला हवे तसे सृष्टीचे कार्य शोधतो.

यापैकी फक्त एका कृतीमध्ये अनेक चमत्कार आहेत

- की त्यांचे वैभव कितीही मोठे असले तरी त्यांना घालण्यासाठी पुरेशी जागा मिळत नाही.

आपल्या अफाटतेमध्येच त्यांना आपल्या कृतींशी जोडून ठेवण्याची जागा मिळते. आपला आणि त्या सृष्टीचा गौरव काय होणार नाही, कारण तिची कृत्ये, आपल्या फियाटमुळे, तिच्या निर्मात्याच्या कृतींमध्ये त्यांचे स्थान आहे?

आह !

जर प्रत्येकाला याचा अर्थ काय माहित असेल

- आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगा,

- तिला राज्य करू द्या,

साठी त्यांनी एकमेकांशी स्पर्धा केली असती

- त्यात गुंतवणूक करावी e

- दैवी जीवनाचे पुनरावृत्ती करणारे व्हा!

माझा प्रिय येशू शांत होता.

मी दैवी इच्छेच्या सागरात मग्न राहिलो, जणू स्तब्ध: देवा, तुझ्या इच्छेमध्ये राहणारी ती कुठपर्यंत पोहोचू शकते! ...

आणि विचारांचा समूह, अनेक आवाजांप्रमाणे, मला सांगण्यासाठी माझ्याशी बोलला ..., परंतु मी ते पुन्हा करू शकत नाही. जेव्हा मी स्वर्गीय पितृभूमीत असतो आणि मला तिची भाषा असते तेव्हा मी असू शकतो.

आणि माझा सर्वात चांगला, येशू पुढे म्हणाला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका.
माझ्या इच्छेनुसार सर्व काही शक्य आहे.
खरे प्रेम, जेव्हा परिपूर्ण असते, तेव्हा स्वतःपासून सुरुवात होते.

खरे मॉडेल पवित्र ट्रिनिटी आहे.

स्वर्गीय पित्याने स्वतःवर प्रेम केले. त्याच्या प्रेमात त्याने आपला पुत्र निर्माण केला .

त्याने स्वतःवर पुत्रावर प्रेम केले.

मी, त्याचा पुत्र, पित्यामध्ये स्वतःवर प्रेम केले.

या प्रेमातून पवित्र आत्मा पुढे गेला .

या स्वतःवरील प्रेमाद्वारे, स्वर्गीय पित्याने निर्माण केले

-एक प्रेम,

- एकच शक्ती,

-एक पवित्रता इ.

त्यांनी तीन दैवी व्यक्तींचे अविभाज्य संघटन स्थापित केले.

जेव्हा आपण सृष्टी निर्माण केली तेव्हा आपण स्वतःवर प्रेम केले. आकाश वाढवून आणि सूर्य निर्माण करून आम्ही एकमेकांवर प्रेम केले.

आपल्यासाठी असलेल्या प्रेमांमुळेच आपल्याला आपल्यासाठी योग्य आणि आपल्यापासून अविभाज्य अशा अनेक अद्भुत गोष्टी निर्माण करण्यास प्रवृत्त केले.

जेव्हा आपण माणूस निर्माण केला,
स्वतःवरचे प्रेम अधिक तीव्र झाले आहे.

आम्ही त्याच्यामध्ये एकमेकांवर कसे प्रेम केले,

आपल्या प्रेमाने आपले जीवन आणि आपली प्रतिमा त्याच्या आत्म्याच्या खोलीत पुनरुत्पादित केली.

तुमच्याकडे जे आहे तेच तुम्ही देऊ शकता. आमचे प्रेम परिपूर्ण आहे.
स्वतःवर प्रेम करणारे,
आपल्यातून जे बाहेर आले त्यापासून आपण स्वतःला वेगळे करू शकलो नाही.

आपली इच्छा, आपले राज्य तयार करण्यासाठी प्राणी त्यात राहावे अशी इच्छा,
स्वतःवर प्रेम करते.
अशा प्रकारे स्वतःवर प्रेम करत, त्याला जे आहे ते द्यायचे आहे.

आमची इच्छा फक्त आनंदी आहे
जेव्हा ते आपल्या जीवनाची पुनरावृत्ती बनवते e
जेव्हा तो प्राण्याच्या कृतीत कार्य करतो.

मग तेच
- विजयी आणि विजयी, इ
- आमच्यासाठी सर्वोच्च गौरव आणि सन्मानासह,
ते त्यांना आपल्या दैवी गर्भाशयात घेऊन जाते
कारण आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्याच्या कृतीतून आपण आपले जीवन
ओळखू शकतो.

हे जे काही करायचे आहे आणि निर्माण करायचे आहे त्यात स्वतःवर प्रेम
करण्याची भावना आहे.

:

स्वतःला (देव) सारखेच दुसरे अस्तित्व निर्माण करण्यासाठी स्वतःला देणे.

आपली इच्छा ही आपल्या जीवनाचे खत आणि पेरणी आहे.
जेव्हा त्याला इच्छुक आत्मे सापडतात,
- ती स्वतःवर प्रेम करते,

- तो त्यांना त्याच्या प्रेमाने खत घालतो,
- ती या आत्म्यांमध्ये तिची दैवी कृती पेरते जी एकत्रितपणे, सृष्टीतील दैवी जीवनाची महान विलक्षणता बनवते.

म्हणून माझ्या इच्छेमध्ये स्वतःचा पूर्णपणे त्याग कर. त्याला तुमच्याबरोबर जे काही हवे ते करू द्या.

आणि आम्ही आनंदी होऊ, तुम्ही आणि आम्ही.

मी दैवी इच्छेच्या कृतीत माझे फेरे मारले.

दैवी व्यक्तींनी स्वर्गीय स्त्रीच्या संकल्पनेत ठेवलेली शक्ती आणि प्रेम देवाला अर्पण करण्यासाठी मी धन्य व्हर्जिनच्या संकल्पनेवर थांबलो.

त्यांचे राज्य पृथ्वीवर येण्यासाठी. माझा गोड येशू मला आश्चर्यचकित करून म्हणाला:

माझ्या मुली, जेव्हा या धन्य व्हर्जिनची गर्भधारणा झाली, तेव्हा आमची मानवतेची मेजवानी पुन्हा सुरू झाली. खरं तर, त्याच्या संकल्पनेच्या पहिल्या क्षणापासून, त्याला आपल्या दैवी इच्छेचा वारसा मिळाला ज्याने त्याच्या सुंदर आत्म्यात त्याच्या तीव्र दैवी कार्याला लगेच सुरुवात केली.

प्रत्येक श्वासात, हृदयाचे ठोके आणि विचारांमध्ये, त्याच्या सर्जनशील सामर्थ्याने तयार केलेली आपली इच्छा पवित्रता, सौंदर्य आणि कृपेच्या चमत्कारांना मंत्रमुग्ध करते.

इथपर्यंत की आम्ही स्वतः, जे आमच्या दैवी इच्छेने अभिनेते आणि प्रेक्षक होतो, उत्साही राहतो.

आमच्या प्रेमाच्या लाटेत आम्ही म्हणालो:

"आपल्या इच्छेने प्राणी किती सुंदर आहे!

हे आपल्याला आपली सर्वात सुंदर कलाकृती तयार करण्याची संधी देते आणि त्यात आपल्या जीवनाला जीवन देते ."

आमच्या प्रेमाने आनंद केला, साजरा केला, कारण आमचा दैवी वारस जन्माला आला, आमच्या इच्छेचा आणि आमच्या स्वतःच्या जीवनाचा वारस.

आमची इच्छा तिच्यामध्ये सक्रियपणे काम करत होती. त्यामुळे ती पूर्णपणे आणि केवळ आमचीच होती.

आम्हाला तिच्यात जाणवले

- आमचा श्वास,
- आमच्या हृदयाचे ठोके,
- आमचे प्रेम जे सतत जळते आणि प्रेम करते,
- त्याच्या मध्ये आमच्या हालचाली.

आमचे सौंदर्य चमकते

- जेव्हा त्याने त्याच्या विद्यार्थ्यांना हलवले,
- तिच्या लहान हातांच्या हावभावात,
- त्याच्या मनमोहक आवाजाच्या गोड मोहिनीत.

तिने आम्हाला इतके व्यस्त ठेवले की आम्ही तिच्यापासून नजर हटवू शकलो नाही, अगदी थोड्या क्षणासाठी.

तो खरंच आमचा होता, आमचा होता.

हे सर्व आमचे होते आणि आमची इच्छा आधीच त्याची होती.

आम्ही या पवित्र सृष्टीमध्ये आमचा दैवी वारस असल्याचे ओळखले आणि आमच्या इच्छेनुसार सर्व काही त्याच्याकडे आधीच आहे.

धन्य व्हर्जिनची स्वतःची एक मानवता होती ज्यामध्ये तिने संपूर्ण मानवी कुटुंब एकत्र केले, शरीराशी जोडलेले सदस्य.

तिच्यातील सर्व माणुसकी पाहून,

- तिच्या संकल्पनेसाठी, तिच्या प्रेमासाठी,

त्यांना आमच्या दैवी वारसाचा वारस बनवण्यासाठी आम्ही सर्व मानवतेला शांततेचे पहिले चुंबन दिले

- काही कृतघ्न प्राण्यांचा अपवाद वगळता ज्यांना ते प्राप्त करायचे नाही.

आता तुम्हाला समजले आहे की पृथ्वीवर आपल्या इच्छेचे राज्य स्थापन होणार हे निश्चित का आहे. कारण ज्यांना वारसा मिळाला आहे ते आधीच आहेत. हा प्राणी मानवजातीचा असल्याने सर्व प्राण्यांना तो ठेवण्याचा अधिकार प्राप्त झाला आहे .

या स्वर्गीय सार्वभौम , तिच्या प्रेमाचा साक्षीदार म्हणून, स्वतःला आमच्या सर्जनशील हातात प्रतिज्ञा म्हणून दिले, जेणेकरून प्रत्येकाला राज्य मिळू शकेल.

या प्रतिज्ञामध्ये आमच्या इच्छेचे जीवन होते. त्यामुळे त्याचे अनंत मूल्य होते. त्यामुळे तो सर्वांशी संवाद साधू शकला.

किती गोड आणि प्रिय प्रतिज्ञा हे पवित्र प्राणी आपल्या हातात प्रतिनिधित्व करते!

त्याने आपले जीवन आणि त्याची कामे आपल्या दैवी इच्छेनुसार प्रवाहित केली,

अशा प्रकारे त्याने दैवी नाणी तयार केली

जे आमच्या दैवी दैवी फियाटचा वारसा घेणार होते त्यांच्यासाठी आम्हाला पैसे देण्यास सक्षम होण्यासाठी.

तेव्हाच माझी मानवता आली, शाश्वत शब्दाशी एकरूप झाली. माझे जीवन, माझे दुःख आणि माझ्या मृत्यूसह,

मी पुरेशी किंमत दिली

- आमच्या दैवी इच्छेची पूर्तता करा e

- प्राण्यांना वारसा म्हणून देणे.

माझ्या इच्छेतील एक कृती, एक श्वास, एक हालचाल यात स्वर्ग आणि पृथ्वी विकत घेण्यास सक्षम असलेले मूल्य आहे, ज्याची इच्छा आहे.

म्हणून माझी इच्छा, आणि माझी एकटीची इच्छा, तुमचे आणि तुमचे सर्वांचे जीवन

व्हा.

मी स्वतःला अधिकाधिक दैवी इच्छेमध्ये विसर्जित केले ... त्यात किती मधुर शक्ती आहे!

त्याचा गोडवा, त्याचे आकर्षण आणि इतके विलोभनीय आहेत की त्याच्यातून निघणारा एकही श्वास सोडायचा नाही.

माझा गोड येशू जोडला:

"माझ्या मुली, माझ्या इच्छेचे चमत्कार ऐकलेले नाहीत.

तिची शक्ती अशी आहे की, प्राणी तिच्यामध्ये कार्य करताच, त्याने यापूर्वी जे केले आहे ते गोळा करतो.

आणि ती तिच्या प्रत्येक कृतीला योग्यता, चांगली, तिची शक्ती परत देते, जणू ती ती सध्याच्या क्षणी करत आहे. ते अशा कृपेने आणि सौंदर्याने समृद्ध करते की स्वर्ग मंत्रमुग्ध होतो.

मग ते सर्व संतांना, खगोलीय द्रव सारखे गुंतवते, त्यांना माझ्या इच्छेतील सृष्टीच्या कृतीमध्ये समाविष्ट असलेले नवीन वैभव आणि सौंदर्य वितरित करते.

हे द्रव सर्व प्रवासी जीवांवर ओतते,

जेणेकरून त्यांना त्यांच्या कृतीतून त्याची शक्ती आणि कृपा जाणवेल.

वासनेने, पापाने, अस्वास्थ्यकर सुखांनी किती जीव जाळले,

- चांगुलपणाकडे परत येताना या दैवी दवाचा ताजेपणा जाणवणे.

माझ्या इच्छेतील एकच कृती स्वर्ग आणि पृथ्वीवर आक्रमण करते

जर माझ्या इच्छेला असे चांगले प्राप्त करण्यास इच्छुक आत्मे सापडले नाहीत, तर ते जीवनातील परिस्थिती, संधी आणि निराशा शोधण्यास आणि त्यांचे निरीक्षण करण्यास, त्यांची गुंतवणूक करण्यास, त्यांना सुगंधित करण्यास आणि त्यांच्याकडे असलेले चांगले देण्यास तयार होते.

माझ्या इच्छेतील कृती कधीही आळशी नसतात.

ते दैवी प्रकाश, प्रेम, पवित्रता आणि गोडपणाने भरलेले आहेत. त्यांना गरज वाटते

- अंधारात राहणाऱ्यांना प्रकाश देण्यासाठी,

- जे थंड आहेत त्यांना प्रेम द्या,

- जे पापात राहतात त्यांना पवित्रता देण्यासाठी,

- कडूपणात असलेल्यांना गोडवा देणे.

ही कृती माझ्या दैवी फियाटची खरी मुले आहेत आणि ती कधीही थांबत नाहीत. ते त्यांचा मार्ग चालू ठेवतात, शतकानुशतके आवश्यक असल्यास,

त्यांच्याकडे असलेले चांगले देण्यासाठी.

आणि ते माझ्या फियाटच्या सामर्थ्याने ढकलले गेले असल्याने ते म्हणू शकतात:

"आपण सर्व काही करू शकतो कारण दैवी इच्छेने आपल्याला जीवन दिले आहे."

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छेचा समुद्र पार करत आहे .

मला असे वाटते की तो ज्या प्राण्यामध्ये राज्य करतो त्यामध्ये तो काय करू शकतो आणि करू इच्छितो याबद्दल तो नेहमी मला नवीन गोष्टी सांगू इच्छितो.

माझ्या गोड येशूला त्याच्या इच्छेबद्दल बोलण्यात खूप आनंद होत असल्याने, त्याची कथा ऐकण्यास तयार असलेल्या एखाद्या प्राण्याला पाहताच, तो त्याची ओळख आणि प्रिय करण्यासाठी एक कथाकार बनतो.

मला पुन्हा त्याची छोटीशी भेट देऊन, तो मला म्हणाला:

माझी मुलगी ,

जर मला तुम्हाला माझ्या फियाटबद्दल नेहमी सांगायचे असेल, तर माझ्याकडे तुम्हाला सांगण्यासाठी नेहमी नवीन गोष्टी असतील कारण तिची कथा शाश्वत आहे - ती कधीही संपत नाही -

-किंवा तो स्वतः काय आहे यावर किंवा

- तो प्राण्यामध्ये काय करू शकतो.

तुम्हाला माहित असेलच की माझ्या इच्छेतील एका कृतीमध्ये बरेच काही आहे
- सामर्थ्य, कृपा, प्रेम आणि पावित्र्य, की जर माझ्या इच्छेने काम केले नाही तर,
प्राणी ते समाविष्ट करू शकणार नाही
कारण ती एक अमर्याद कृती आहे आणि जे मर्यादित आहे ते सर्व काही स्वीकारू
शकत नाही.

माझे प्रेम किती दूर जाते ते ऐका:

जेव्हा प्राणी विल्हेवाट लावते आणि तिच्या कृतीत माझी इच्छा कॉल करते, तेव्हा
माझी दैवी इच्छा कार्य करते.

ऑपरेशन मध्ये, आपण कॉल

- अनंत आवाज,
- त्याचे चिरंतन जीवन e
- त्याची शक्ती जी स्वतःला सर्व गोष्टींवर लादते,
- सर्व आणि सर्व गोष्टींना कॉल आणि आलिंगन देणारी त्याची विशालता ...
कोणालाही त्यांच्या कामात बाजूला ठेवता येत नाही.
- मग, जेव्हा त्याने सर्वकाही स्वतःमध्ये समाविष्ट केले, तेव्हा माझी इच्छा त्याचे कार्य
तयार करते.

माझ्या इच्छापत्रातील कृती काय आहे ते पहा:

एक कृती

- अनंत,
- अनंत,
- दैवी शक्तीने सज्ज,
- प्रचंड.

म्हणून कोणीही म्हणू शकत नाही: "मी त्या कृतीत नव्हतो".

ही कृती निर्माण केल्याशिवाय असू शकत नाही
- आमच्या परमात्म्यालाही एक महान दिव्य गौरव
- जीवांसाठी ते खूप चांगले आहे.

ही कृत्ये प्राण्याबरोबर केली
- देव जसे कार्य करतो तसे कार्य करा,
- देव आणि प्राणी एकत्र करण्यासाठी: देव जो देतो, प्राणी जो घेतो.

ही कृत्ये आपल्या प्रेमासाठी सबब आहेत आणि आम्हाला सांगा:

"प्राण्याने आपल्याला त्याच्या कृतीत स्थान दिले आहे.

आपल्याला हवे ते करण्याचे स्वातंत्र्य दिले आहे. अशा प्रकारे, आपले प्रेम आपल्यावर लादते

- आम्ही काय आहोत ते आम्हाला द्या आणि
 - स्वतःचा आणि आमच्या स्वतःच्या ऑपरेटिंग इच्छेचा सन्मान करण्यासाठी. आपले प्रेम अशा बहाण्याने आणि प्रेमाच्या अधीरतेपर्यंत पोहोचते
 - आम्ही कधीही देणे थांबवू नये अशी कोणाची इच्छा आहे
- आमच्या समोर उभा आहे
- आमची असीम विशालता,
 - आपली शक्ती जी सर्वकाही करू शकते,
 - आपली बुद्धी जी सर्व गोष्टींचा निपटारा करते.

ही कृत्ये दैवी आहेत. त्यामुळे ते सक्षम आहेत

- इतर प्राण्यांसाठी पासपोर्ट तयार करा ई
- त्यांना आमच्या इच्छेच्या राज्यात प्रवेश द्या.

ते आपल्या राज्याला मुलगा देतील

आपल्या एका इच्छेमध्ये किती कृत्ये केली ,
आपले राज्य जितके अधिक लोकसंख्या असेल.

सर्व चांगुलपणा त्यांवर ओव्हरफ्लो होईल
ज्यांनी त्यांच्या कृतीतून माझ्या इच्छेला जीवन दिले.

तुम्हाला माहित असेलच की पहिले पासपोर्ट मी आणि माझ्या स्वर्गीय आईने माझ्या
इच्छेच्या पहिल्या मुलांसाठी बनवले होते.

या पासपोर्टवर माझी स्वाक्षरी, लेखी आहे

- माझ्या रक्ताने आणि
- धन्य व्हर्जिनच्या दुःखांसह.

माझी स्वाक्षरी इतर सर्व पासपोर्टवर चिकटलेली आहे, अन्यथा ते ओळखले जाणार
नाहीत.

म्हणून माझ्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी त्याच्याकडे आहे

- एक तत्व म्हणून माझे जीवन ,
- हृदयाच्या ठोक्यासारखे माझे प्रेम,
- माझी कामे आणि हुंडा म्हणून माझी पावले,
- शब्द म्हणून माझी स्वतःची इच्छा.

मी स्वतः तिच्यात आहे.

अरेरे! मी त्याच्यावर किती प्रेम करतो आणि माझ्या स्वतःच्या प्रेमाने प्रेम करतो.

आणि आत्म्याला खूप आनंद आणि समाधान वाटते कारण ते करू शकते

- यापुढे माझ्यावर त्याच्या छोट्या प्रेमाने प्रेम करा, परंतु माझ्या शाश्वत प्रेमाने.
- माझ्या कामांसह माझे चुंबन घ्या,
- माझ्या पावलांनी माझ्या मागे धावताना, त्याला वाटते की मीच त्याचे जीवन आहे.

ती माझ्यात सर्व काही शोधते आणि मी तिच्यात.

तेव्हा माझ्या मुली, जर तुला आनंदी व्हायचे असेल तर काळजी घे आणि मलाही आनंदी कर.

त्यानंतर मला थोडे दुखले आणि जोरात खोकला आला.

मी प्रत्येक खोकल्यासाठी विचारले की दैवी पृथ्वीवर राज्य करेल.

आणि माझ्या गोड येशूने, सर्व प्रेमळपणाने, मला घट्ट मिठी मारली आणि मला सांगितले.

:

माझी मुलगी

प्रत्येक खोकल्याबरोबर तुम्ही माझी इच्छा विचाराल हे मला माहीत आहे. माझ्या हृदयाला त्याचा स्पर्श झाला, प्रेमाने ओथंबले.

मला तुमच्या खोकल्यामध्ये प्राप्त झाल्यासारखे वाटत होते,

- माझ्या विशालतेने मला वेढले आणि माझी इच्छा मागितली,

- माझी शक्ती आणि माझी अनंतता ज्याने प्रत्येकाला विचारायला लावले

माझ्या इच्छेचे राज्य, मला स्वतःला असे म्हणायचे होते:

"माझी इच्छा, ये आणि राज्य कर. आता थांबू नकोस!"

मला अशी हिंसा वाटते की मी करतो आणि फक्त प्राणी जे करतो आणि म्हणतो ते सांगतो.

तुम्ही माझी इच्छा विचारावी अशी माझी इच्छा आहे

- तुझ्या दुःखात,

- तुम्ही घेत असलेल्या अन्नामध्ये,

- तुम्ही प्यायलेल्या पाण्यात,

- तुम्ही करत असलेल्या कामात

- तुमच्या झोपेत.

माझी इच्छा आहे की तुम्ही तुमचा श्वास आणि तुमच्या हृदयाचा ठोका द्यावा अशी माझी इच्छा आहे.

अशा प्रकारे प्रत्येक गोष्ट माझी इच्छा मागण्याचा प्रसंग असेल.

डोळे भरणारा सूर्यसुद्धा ,

- तुझ्यावर वाहणारा वारा,

- आपल्या डोक्यावर आकाश ...

माझ्या इच्छेने प्राण्यांमध्ये राज्य करावे हे विचारण्यासाठी प्रत्येक गोष्ट तुमच्यासाठी एक प्रसंग असेल.

असे केल्याने, तुम्ही माझ्या हातात अनेक वचनबद्धता द्याल

त्यातील पहिले तुमचे संपूर्ण अस्तित्व असेल.

त्यामुळे तुम्ही हालचालही करणार नाही

माझी इच्छा सर्वाना माहीत आहे आणि हवी आहे हे न विचारता.

मला असे वाटले की माझ्या गरीब मनावर इतक्या सत्यांनी आक्रमण केले आहे की येशूने मला दैवी इच्छेबद्दल लिहायला लावले.

मला वाटत:

"ईश्वरी फियाट आणि ते निर्माण करणाऱ्या चांगल्या गोष्टींबद्दलची ही सत्ये कधी समोर येतील कोणास ठाऊक?" माझ्या गोड येशूने नंतर मला त्याच्या छोट्या भेटीने आश्चर्यचकित केले आणि सर्व चांगुलपणा आणि प्रेमळपणा, तो मला म्हणाला:

माझी मुलगी

मला पण प्रेमाची गरज वाटत आहे तुला दाखवण्याची

- या सत्यांचा क्रम ई

- ते जे चांगले निर्माण करतील.

माझ्या दैवी इच्छेबद्दलची ही सत्ये प्राण्यांमध्ये माझ्या फियाटचा दिवस तयार करतील.

जेव्हा ते त्यांना ओळखतील तेव्हा हा दिवस उजाडेल.

मी तुम्हाला प्रकट केलेले पहिले सत्य जीवांना कळू लागताच एक उज्ज्वल पहाट होईल.

- जर प्राण्यांना चांगली इच्छा असेल आणि ते त्यांचे जीवन तयार करण्यास तयार असतील.

तथापि, या सत्यांमध्ये त्याच वेळी सदगुण असेल.

— प्राण्यांची व्यवस्था करा e

-अनेक अंध लोकांना प्रकाशित करण्यासाठी

जे त्यांना ओळखत नाहीत किंवा त्यांना आवडत नाहीत.

एकदाची पहाट झाली

प्राण्यांना खगोलीय शांततेसह गुंतवलेले आणि चांगल्यामध्ये बळकट वाटेल .

ते इतर सत्याच्या मागे उसासे टाकतील

जे माझ्या दैवी इच्छेच्या दिवसाची सुरुवात करेल .

दिवसाची ही सुरुवात प्रकाश आणि प्रेम वाढवेल.

सर्व गोष्टी या प्राण्यांच्या भल्यासाठी हातभार लावतील.

वासना त्यांना पापात पाडण्याची शक्ती गमावतील.

असे म्हणता येईल की त्यांना दैवी चांगुलपणाचा पहिला क्रम जाणवेल जो त्यांच्या कृती सुलभ करेल.

त्यांना एक शक्ती जाणवेल जी त्यांना सर्वकाही करण्यास अनुमती देईल कारण त्याचे प्राथमिक गुण तंतोतंत हे आहे:

आत्म्यामध्ये त्याच्या स्वभावाचे रूपांतर चांगल्यामध्ये इंजेक्ट करणे .

अशाप्रकारे, या दिवसाच्या सुरुवातीस खूप चांगले वाटत आहे , ते पुढे जाणाऱ्या दिवसाची वाट पाहतील.

मग त्यांना दिवसाची परिपूर्णता निर्माण करणारी आणखी सत्ये कळतील.
दिवसाच्या या पूर्ण प्रकाशात त्यांना स्पष्टपणे जाणवेल

त्यांच्यात माझ्या इच्छेचे जीवन

त्याचा आनंद आणि आनंद,

- त्याचे क्रिएटिव्ह आणि ऑपरेशनल सदगुण .

माझ्या दैवी इच्छेचे वाहक बनताना त्यांना माझ्या जीवनाचा ताबा जाणवेल .

संपूर्ण दिवस त्यांच्यात आणखी सत्य जाणून घेण्याची इच्छा जागृत करेल की, जेव्हा ते ओळखले जातात तेव्हा ते संपूर्ण दुपार तयार होतील.

प्राणी पुन्हा कधीही एकटे वाटणार नाही

तिच्या आणि माझ्या इच्छेमध्ये पुन्हा कधीही विभक्त होणार नाही .

जे माझ्या इच्छेने करेल, ते प्राणीही करेल, एकत्र काम करेल. सर्व काही त्याचे होईल: स्वर्ग, पृथ्वी आणि स्वतः देव.

मग माझ्या दैवी इच्छेबद्दलची ही सत्ये कोणत्या उदात्त, दैवी आणि मौल्यवान हेतूने मी तुम्हाला त्याचा दिवस तयार करण्यासाठी लिहायला लावली हे तुम्ही पाहता का?

- काहींसाठी ते अरोरा तयार करतील;
- इतरांसाठी, दिवसाची सुरुवात;
- इतरांसाठी अजूनही दिवसाची परिपूर्णता आणि,

- शेवटी, संपूर्ण दुपार.

ही सत्ये त्यांच्या ज्ञानानुसार तयार होतील,

- माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यांच्या विविध श्रेणी. आणखी एक ज्ञान, किंवा एक कमी,

- त्यांना वर जातील किंवा वेगवेगळ्या श्रेणींमध्ये राहतील.

ज्ञान हाच हात असेल जो त्यांना सर्वोच्च श्रेणींमध्ये नेईल. त्यांच्यामध्ये माझ्या इच्छा पूर्णतेचे जीवन असेल.

मी खात्रीपूर्वक सांगू शकतो की या सत्यांसह मी माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगू इच्छिणाऱ्या प्रत्येकासाठी दिवस तयार केला आहे. एक खगोलीय दिवस, स्वतः सृष्टीपेक्षा मोठा, सूर्य किंवा तारे नाही.

कारण प्रत्येक सत्यामध्ये आपले जीवन निर्माण करण्याचा सद्गुण असतो.

हे मनुष्य संपूर्ण सृष्टीला किती मागे टाकते!

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल अनेक सत्ये प्रकट करून, आपल्या प्रेमाने सर्व गोष्टींवर मात केली आहे.

आपले वैभव, प्राण्यांच्या बाजूने, पूर्ण होईल.

कारण ते आपल्यावर गौरव करण्यासाठी आणि आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी आपले जीवन मिळवतील.

या सत्यांच्या उदयाबाबत:

ज्या प्राण्याला मला ते प्रकट करायचे होते त्याला मदत करण्यासाठी माझ्याकडे सामर्थ्य आणि प्रेम होते,

त्याचप्रमाणे, माझ्याकडे शक्ती आणि प्रेम असेल

जीव गुंतवणे आणि त्यांना त्याच सत्यात रूपांतरित करणे.

अचानक, जीवनाचा अनुभव घेताना, प्राण्यांना त्यांच्यामध्ये जे जाणवेल ते बाहेर

काढण्याची मोठी गरज भासते.

काळजी करू नका.

सर्व काही करण्यास सक्षम असल्याने, मी सर्वकाही करीन आणि सर्वकाही काळजी घेईन.

मग मी त्यात असलेल्या दैवी इच्छेचे पालन करत राहिलो
सर्व कामे,
सर्व प्रेम,
सर्व प्रार्थना आणि दुःख,
रोमांचक जीवन ,
श्वासोच्छ्वास आणि स्वर्गाच्या राणीने केलेले सर्वकाही, जणू काही ती सर्वकाही
करत आहे.

आणि मी ही कृत्ये माझ्याविरुद्ध केली आहेत,
- मी त्यांचे चुंबन घेतले,
- मी त्यांच्यावर प्रेम केले आणि
- मी त्यांना पृथ्वीवर दैवी इच्छेचे राज्य येण्याची ऑफर दिली.
माझा गोड येशू नंतर जोडला:

माझी धन्य मुलगी, जी माझ्या इच्छेमध्ये राहते ती तिला पाहिजे तेथे प्रवेश करू
शकते आणि मला सर्व काही देऊ शकते:

- अगदी **माझी स्वर्गीय आई** , जणू ती तिचीच आहे
- तिचं माझ्यावरचं प्रेम
- मी जे काही केले आहे.

तो माझे जीवन देखील पुनरुत्पादित करू शकतो, आणि माझ्यावर प्रेम

करण्यासाठी ते मला देऊ शकतो, जणू ते स्वतःचे आहे,
आपल्याला माहित असणे आवश्यक आहे:
मी सृष्टीचा दिवस तयार केला
माझ्या दैवी इच्छेबद्दल अनेक सत्ये तुम्हाला प्रकट करणे,

अशा प्रकारे **स्वर्गाच्या सार्वभौमाने** माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगणाऱ्या
प्राण्यांसाठी देणगी तयार केली:

-त्याच्या प्रेमाने, त्याच्या दुःखाने, त्याच्या प्रार्थना आणि त्याच्या कृतींनी,
ज्याने, माझ्या दैवी इच्छेनुसार, स्वर्ग आणि पृथ्वी भरून टाकली आहे, ती तिच्या
मुलांना देण्यास सक्षम होण्यासाठी उसासे आणि तळमळ करते!
हे कृपा, प्रेम आणि पवित्रतेच्या मोठ्या संख्येने समृद्ध आहे.
परंतु तो त्याच्या मुलांना त्यांच्याशी सुसज्ज करण्यासाठी शोधू शकत नाही कारण
तो जिथे राहत होता त्या मृत्यूपत्रात ते राहत नाहीत.

पाहा, माझ्या मुली, त्याने जे काही केले आणि भोगले त्यामध्ये हे कसे लिहिले आहे.

" माझ्या मुलांसाठी ". त्यामुळे,

जर तो प्रेम करतो, तर तो आपल्या मुलांना त्याच्या प्रेमाचा हुंडा घेण्यासाठी
बोलावतो

आम्हाला त्याची मुले आणि आमची मुले म्हणून ओळखण्यासाठी,
जेणेकरून आपण त्यांच्यावर जसे प्रेम करतो तसे आपण त्यांच्यावर प्रेम करतो.

जर त्याने प्रार्थना केली, तर त्याला त्याच्या प्रार्थनेची देणगी द्यायची आहे. थोडक्यात,
तिला त्यांना सुसज्ज करायचे आहे

- त्याच्या पवित्रतेचे,
- त्याच्या त्रासाबद्दल आणि
- तिच्या मुलाच्या आयुष्याबद्दल.

ते हलवत आहे

तिला तिच्या मातृहृदयात अभयारण्याप्रमाणे तिच्या मुलांचे रक्षण करताना पहा,
ई

आपल्या सर्व कृतींमध्ये आणि श्वासोच्छ्वासात त्यांना कॉल करा, आपल्या
परमात्म्याला म्हणा:

"मी जे काही आहे आणि जे काही आहे ते माझ्या मुलांसाठी आहे.

कृपया माझे ऐका, माझे हृदय प्रेमाने फुटले आहे.

आईवर दया करा

जो प्रेम करतो आणि आपल्या मुलांना हुंडा देऊ इच्छितो जेणेकरून ते आनंदी
असतील. माझा आनंद पूर्ण होत नाही, कारण माझ्याकडे जे आहे ते ते उपभोगत
नाहीत.

म्हणून दैवी इच्छा लवकरच ज्ञात होईल याची खात्री करा,

- जेणेकरून ते त्यांच्या आईचे दुःख पाहतील ज्या त्यांना हुंडा देऊ इच्छितात
जेणेकरून ते पवित्र आणि आनंदी राहतील ».

चेहऱ्यावर आपण उदासीन राहू शकतो यावर विश्वास ठेवा

या फिरत्या तमाशाकडे,

त्याच्या उत्कट प्रेमासाठी आणि

तिच्या मातृ कोमलतेला

एक आई म्हणून तिचा हक्क कोणाकडे दाखवून, ती आपल्याला प्रार्थना करून
जागृत करते का?

आह! नाही!

किती वेळा, त्याच्या लक्षासमोर,

मी माझ्या FIAT बदल इतर आश्चर्यकारक सत्ये प्रकट करतो,

जेणेकरून तो आपल्या मुलांसाठी मोठा हुंडा तयार करू शकेल. कारण ते

त्यांना त्यांच्या ज्ञानाप्रमाणे दिले जाईल.

तुम्हीसुद्धा, माझी दैवी इच्छा आणि प्रार्थना या वर्षाच्या दरम्यान, या स्वर्गीय मातेकडे विनवणी करा, की आमची इच्छा सर्व प्राण्यांमध्ये ओळखली जावी आणि राज्य करा.

दैवी इच्छा त्याच्या प्रकाशाने मला पूर देत राहते आणि एक अशी शक्ती सोडते जी सृष्टीच्या कृतीमध्ये आश्चर्यकारक कार्य करते, जेणेकरून ती आनंदी राहते.

हे खरोखर सर्जनशील शक्ती दर्शवते

ज्यामध्ये लहान मानवी कृतीमध्ये सर्वकाही आणि सर्वकाही समाविष्ट आहे.

हे दैवी इच्छेचे सामर्थ्य आणि प्रेम, तू किती अभेद्य आहेस! तुझी शक्ती सर्व गोष्टींवर विजय मिळवते, तुझे प्रेम आश्चर्यकारक आहे!

माझ्या आराध्य येशूची इच्छा आहे की आपण त्याचे दैवी फियाट प्राण्यामध्ये करू शकणारे अविश्वसनीय चमत्कार समजून घ्यावे. त्याने मला सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी, माझ्या प्रेमाच्या ज्वाला अशा आहेत की मी गुदमरतो. आणि माझ्या प्रेमाला मुक्त करण्यास सक्षम होण्यासाठी जे मला अधीरतेने जळते आणि थरथर कापते,

माझी इच्छा जीवात काय करू शकते हे सांगण्यासाठी मी परत जात आहे. माझ्या इच्छेवर राज्य करण्यासाठी, एखाद्याला माहित असणे आवश्यक आहे

-ती कोण आहे,

- त्याच्या प्रेमाचे मोजमाप,

-त्यात कोणती शक्ती आहे ई

ते काय करू शकते .

आता ऐका.

जेव्हा प्राणी त्याला काम करण्याचे स्वातंत्र्य देते,

- त्याची विशालता आणि सामर्थ्य आवश्यक आहे
- या कायद्यातील सर्व आणि सर्व गोष्टींचा समावेश आहे.

आपल्या देवत्वाला या कृतीत प्रत्येक जीवाचे प्रेम प्राप्त होते.

या कृतीमध्ये आम्ही सर्व हृदयाचे आवाज आणि ठोके ऐकतो जे आम्हाला सांगतात:

"आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो. आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो!"

आपली इच्छा आपल्याला त्यांच्या निर्मात्यामुळे उपासना देते

- प्रत्येक प्राणी आणि प्रत्येक गोष्टीतून.

हे सर्व गोष्टींना अॅनिमेट करते आणि आम्ही या कृतीमध्ये तंतोतंत ऐकतो

सूर्य, आकाश आणि तारे

संपूर्ण निर्मिती

जे आम्हाला सांगते: "आम्ही तुमच्यावर प्रेम करतो, आम्ही तुमची पूजा करतो, आम्ही तुमचा गौरव करतो!"

म्हणून सृष्टीमध्ये कार्य करणारी प्रत्येक गोष्ट आपल्या इच्छेतून आपल्याला मिळते.

प्रत्येक प्राण्याबद्दलचे आपले प्रेम पुरस्कृत आहे आणि आपला गौरव पूर्ण आहे.

आपली इच्छा आपल्याला सर्व काही देऊ शकते, अगदी प्राण्याच्या कृतीतूनही.

शिवाय, ज्यांनी तिला वागू दिले त्यांच्याबद्दलच्या तिच्या प्रेमांमुळे तिने त्याला सांगितले:

"माझ्या मुली, मी तुला सर्व काही देतो.

मी तुम्हाला आमच्या परम महाराजासमोर एकुलता एक म्हणून ठेवीन

- ज्याने आपल्यावर सर्व प्राण्यांवर प्रेम केले,

- ज्याने आम्हाला सर्वांसाठी गौरव आणि आराधना दिली आहे,

- ज्याने आम्हाला सूर्य, आकाशातून देखील प्रेम केले ...

सर्व सामंजस्यपूर्ण सृष्टी आणि सर्व निर्मित गोष्टी एकमेकांना म्हणतात,

' प्रेम, आमच्या निर्मात्यावर प्रेम.'

म्हणून मी तुम्हाला सर्व गोष्टींचे श्रेय देतो: सर्व काही तुमचे आहे. माझी इच्छा माहीत आहे आणि ती सर्वकाही लॉक करून सर्वकाही करू शकते तरच ऑपरेट करू इच्छित आहे. "

मी आश्चर्यचकित झालो आणि विचार केला:

"हे शक्य आहे. हे सर्व शक्य आहे का?"

आणि माझा येशू जोडला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका.

माझ्या इच्छेतील एकच कृती स्वर्ग आणि पृथ्वीपेक्षा श्रेष्ठ आहे. त्याच्या विशालतेला मर्यादा नाही, त्याची शक्ती अमर्याद आहे

तो सर्वकाही त्याच्या हातात धरतो.

तो असीम प्रेमाने कार्य करतो जो प्रत्येक गोष्टीला प्रेम देऊ शकतो.

प्रत्येकावर प्रेम केल्याने - अरे! त्याने किती प्रेम सोडले आहे. आमचे प्रेम परिपूर्ण आहे.

प्रथम, आम्ही एकमेकांवर प्रेम करतो

आम्ही आमचे स्वारस्ये, आमचे वैभव आणि आमचे प्रेम सुरक्षित करतो.

मग आपण आपल्या स्वतःच्या प्रेमाने त्यांच्यावर प्रेम करणाऱ्या प्राण्यांमध्ये उतरतो, आमच्या कामांनी स्वतःचा गौरव करणे. कोण प्रथम स्वतःचा विचार करत नाही?

परिणामी

- आमची इच्छा स्वतःमध्ये किंवा प्राण्यांमध्ये कार्य करते, त्यांनी प्रथम आम्हाला अधिकाराने दिले पाहिजे,

- आपल्यासाठी काय आहे आणि आपल्यासाठी काय आहे, प्रत्येकासाठी. मग प्राणी प्राप्त होतील, प्रत्येक त्याच्या स्वभावानुसार.

त्यानंतर मी ईश्वरी इच्छेच्या लहरींनी वाहून जात राहिलो .
सत्य आणि प्रेमाने भरलेल्या प्रकाशाच्या लाटा ,
त्याचे चमत्कार, त्याची शक्ती आणि तो प्राण्याला काय देऊ इच्छितो हे सांगू
इच्छितो.

त्यांना माझे बनवण्यासाठी आणि म्हणण्यास सक्षम होण्यासाठी मी त्याच्या
निर्मितीच्या कृतीचे अनुसरण केले:

"जे येशूचे आहे ते माझे देखील आहे". माझा प्रिय येशू परत आला आणि जोडला:
माझ्या इच्छेची मुलगी, जेव्हा प्राणी त्यांचे चिंतन करण्यासाठी, त्यांच्यावर प्रेम
करण्यासाठी आणि त्यांना आपले बनवण्यासाठी आमच्या कार्यात परत येईल ,
आपले प्रेम आपल्याला त्याकडे धावायला लावते
तिचे स्वागत करण्यासाठी आणि फक्त तिच्यासाठी आमच्या कामांचे नूतनीकरण
करण्यासाठी, जणू काही आम्ही त्यांची पुनरावृत्ती करत आहोत.

त्यात आपण स्वतःला केंद्रीत करतो

- आमचे सर्व प्रेम तसेच
- आमची शक्ती,
- आमचे आनंद,
- संपूर्ण सृष्टी करत असताना आपल्याला जाणवलेले प्रेमाचे डावपेच आणि
खोटेपणा.

आपल्या प्रेमाच्या अतिरेकात, आपण ते पाहतो आणि *आकाश आणि प्रेम*
शोधतो जेव्हा आपण त्याची निळी तिजोरी वाढवली होती.

मग आपण ते पुन्हा पाहतो आणि *ताऱ्यांची विविधता शोधतो*
जेव्हा तो प्रत्येकाला सांगण्यासाठी आपला आवाज देतो
"मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो" ...

"आय लव्ह यू" चे हे आवाज सर्वात सुंदर आकाशीय संगीत तयार करतात हा गोड आवाज आपल्याला नशा करतो. आणि आमच्या मद्यधुंद अवस्थेत आम्ही त्याला सांगतो:

"मुलगी, तू किती सुंदर आहेस!
तू आम्हाला अनंत आनंद देतोस.
आपण सर्व गोष्टी निर्माण केल्या तरीही,
आम्हाला यासारखे राग आणि आनंद मिळालेला नाही

कारण एक प्राणी हरवला होता जो आपल्या इच्छेशी एकरूप झाला होता.
यामुळे आमची कामे असे म्हणतील: "मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम **करतो**, मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

प्रेमाचा असा देखावा पाहताना,
आम्ही सूर्य, वारा, समुद्र आणि हवेच्या निर्मितीचे नूतनीकरण करतो ,
- हे सर्व घटक तयार करताना आपल्याला जाणवलेले सर्व प्रेम आणि दैवी सामंजस्य त्यात केंद्रीत करणे.
अरेरे! आपल्यासाठी काय आनंद आहे, आणि प्रेमाचा परतावा आपल्याला काय देतो. ते पाहताना आपल्याला सापडते
- एक सूर्य जो आपल्यावर प्रेमाने जळतो;
- एक वारा जो वाहतो आणि प्रेमाचा विलाप करतो, जो आपल्याभोवती प्रेमाचे गूढ आवाज तयार करतो आणि आम्हाला सांगतो: " **तू माझ्यावर प्रेम केलेस आणि मी तुझ्यावर प्रेम करतो** .
हे तू मला दिलेले प्रेम आहे आणि ते प्रेम आहे जे मी तुला देत आहे... "

आणि त्याच्या समुद्रात प्रचंड लाटा निर्माण होतात,
- प्राण्यांच्या प्रत्येक श्वासासाठी आपल्याला प्रेमाची हवा देण्याच्या बिंदूपर्यंत .
प्रेमात आपल्याला सतत स्पर्श आणि दोष वाटतो.

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा आपल्यासाठी सर्वस्व आहे. ते आपल्याला व्यस्त ठेवते.

तो अजूनही आपल्यावर प्रेम करतो, परंतु आपल्या स्वतःच्या प्रेमाने.

प्रत्येक वेळी जेव्हा तो आमच्या फियाटमध्ये त्याच्या कृती करतो, तेव्हा आम्ही निर्मितीच्या कार्याचे नूतनीकरण करतो.

मजे साठी,

आम्ही तिच्यावर प्रेम करतो आणि आम्ही तिला आमच्यावर प्रेम करतो,
तो करत असलेल्या प्रत्येक कृतीचा उपयोग आम्ही आमच्या विविध निर्मित कृतींचे
नूतनीकरण करण्यासाठी साहित्य म्हणून करतो.

आणि तरीही आमचे प्रेम समाधानी नाही. त्याला आणखी भर घालायची आहे
मग तो तयार होतो

कृपेचे नवीन चमत्कार e

प्रिय प्राण्यात आपले स्वतःचे जीवन .

आम्हाला एकट्याने काम करायला आवडते

जणू काही आपण सर्व काही फक्त तिच्यासाठी करत आहोत.

तो आपल्याला वाढवतो जे त्याच्यावर खूप प्रेम करतात, अधिक प्रेम, आदर आणि
कौतुक करतात.

अशा प्रकारे, ज्या प्रमाणात तो आपल्यात सामील होतो, आपण त्याच्या कार्याचे
नूतनीकरण करतो. जर तो सृष्टीच्या कार्यात सामील झाला, तर आपण आपल्या
निर्मितीच्या कार्याचे नूतनीकरण करतो ;

जर त्याने स्वतःला आमच्या रिडेम्पशनच्या कामांशी जोडले तर आम्ही
रिडेम्पशनच्या कामांचे नूतनीकरण करतो.

म्हणून, मी माझ्या जन्माच्या नोंदी पुन्हा करतो. आणि ते पाहताना मला सापडते
-तिच्यात माझा जन्म,

तसेच ज्या प्रेमासाठी माझा जन्म झाला आहे
ज्या प्रेमाने मी पृथ्वीवर आलो त्याच प्रेमाने तो माझ्यावर प्रेम करतो.

माझे प्रेम शोधणे मला थोडेसे वाटते का?

- मला जन्माला, रडायला, कष्टात, चालायला आणि काम करायला कुणी लावलं?
तिच्याबरोबर, फक्त एकासाठी, मी पृथ्वीवर माझे आयुष्य पुन्हा पुन्हा करतो
माझी दैवी इच्छा मला त्याच प्रेमाने प्रेम करते, ज्या प्रेमाने मी पृथ्वीवर असताना
माझे मुक्त जीवन जगत होतो.

म्हणून माझ्या दैवी इच्छेतील जीवन हे प्राण्यासाठी सर्वस्व आहे आणि
आपल्यासाठी सर्व काही आहे.

मी त्याच्या कामात दैवी इच्छेचे पालन केले आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"सृष्टीच्या कृत्यांचे किंवा विमोचनाच्या कृत्यांचे अनुसरण करणे, देवासाठी याहून
मोठे गौरव काय असेल?"

येशू मला सांगण्यासाठी परत आला:

माझ्या मुली, मला ते दोघे खरोखर आवडतात. पण फरक आहे.

सृष्टीच्या कार्यात, सृष्टीला आपला महिमा उत्सवात सापडतो

- जे सृष्टीतील आपल्या राज्याच्या इच्छेची सेवा करण्याचे मुख्य कारण असलेल्या
अनेक गोष्टी तयार करते.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी भांडार म्हणून काम करण्यासाठी होत्या

- त्याच्या प्रेम, आराधना आणि गौरव परत करण्यासाठी.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी जीवांबद्दलच्या आपल्या प्रेमाबद्दल बोलतात. आणि
प्राण्याला, त्यांच्याद्वारे, त्याच्या निर्मात्यावर प्रेम करावे लागले.

तुझे प्रत्येक " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " हे तू लपवून ठेवतोस हे तुला कळलेच
पाहिजे

- सूर्यामध्ये, आकाशात आणि इतर निर्माण केलेल्या वस्तूंमध्ये, ते आपल्यासाठी एक रत्न आहे.

आम्ही त्यांच्यावर प्रेम करतो, आम्ही त्यांचे चुंबन घेतो, आम्ही त्यांना मिठी मारतो आणि ते आम्हाला आनंद देतात

आम्ही जे काही केले त्याबद्दल आम्हाला गौरव आणि प्रतिफळ वाटते.

आपण ज्या अनेक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " ज्यांच्या सहाय्याने आपण सृष्टी धारण केली आहे त्याबद्दल आपण उदासीन राहतो यावर तुमचा विश्वास आहे का? अजिबात!

आम्ही त्यांच्याकडे, एक एक, आमच्या दागिन्यांप्रमाणे पाहतो.

ते आपल्याला सृष्टीदरम्यान मिळालेला गौरव देतात. त्यामुळे आमचा पक्ष चालू राहो.

जर हे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " फक्त आपणच पाहू शकतो,

कारण आपली इच्छा, सृष्टीतही अफाट आहे,

- आपल्या " आय लव्ह यू " ला त्याच्या प्रकाशाने ग्रहण करते, त्यांना तिच्या गर्भात ईर्ष्येने लपवून ठेवते.

तो सूर्यासारखा आहे ज्याचा प्रकाश आणि उष्णता अधिक आणि अधिक तीव्र आहे.

त्यात असलेल्या सर्व मौल्यवान प्रभावांपैकी.

ते दिसत नाहीत, परंतु सूर्याचे हे परिणाम आहेत हे निश्चित.

किंबहुना त्याचा प्रकाश फुलाला स्पर्श केला तर त्याला रंग येतो.

- एखाद्या कलाकाराप्रमाणे विविध प्रकारचे सौंदर्य आणि रंग मानवी पिढ्यांचे गोड **मंत्रमुग्ध करण्यासाठी चित्रकला.**

जर त्याचा प्रकाश वनस्पती आणि फळांना स्पर्श करेल,

- त्यांना विविध प्रकारचे मिठाई आणि चव देते.

हे दर्शविते की सूर्य केवळ प्रकाश आणि उष्णता नाही.

-परंतु ते इतर वस्तू देखील त्याच्या प्रकाशाच्या कुशीत लपवते.

तर आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यासोबत आहे. जेव्हा तो प्रेम करतो आणि प्रेम करतो तेव्हा तो प्रशिक्षण देतो

त्याच्या कामात त्याच्या प्रेमाच्या इंद्रधनुष्याचे सौंदर्य ,
विविध प्रकारचे आनंद आणि तिच्या चांगल्या कृत्यांचा गोडवा जो ईश्याने तिच्या गर्भाशयात दडलेला आहे.

माझी इच्छा ही प्रेमाची आणि त्या सर्व प्राण्यांची लपण्याची जागा आहे

त्यामध्ये कार्य करते, अशा प्रकारे तयार होते

- आपल्या दैवी कार्यातील सर्वात सुंदर अलंकार ई

- आपल्या डोळ्यांची गोड मोहिनी.

आणि आम्ही खूप आनंदी आहोत की आम्ही ते संपूर्ण स्वर्गीय कोर्टाला दाखवतो जेणेकरून त्यांनी आमच्याबरोबर आनंद करावा.

म्हणून सृष्टीतील आपल्या कृतींचे पालन करण्यापेक्षा प्राणी आपल्याला अधिक आनंद देऊ शकत नाही.

कारण अशा प्रकारे ते आमच्या डिझाइनमध्ये सामील होते. हे आपल्या प्रेमात सामील होते.

आम्हाला तिची चुंबने जाणवतात जी आमच्याशी समान आणि अद्वितीय प्रेमात मिसळतात.

काय आनंद, काय आनंद हा जीव आपल्या सोबत आहे

- जो आपल्यावर प्रेम करतो आणि

- आम्हाला जे काही करायचे आहे ते कोण करतो!

विमोचन मध्ये, उद्देश भिन्न आहे:

- आम्ही शोधत असलेला गुन्हेगार आहे.

निर्मितीमध्ये सर्व काही उत्सवपूर्ण होते: आमची कामे आनंद, प्रेम आणि गौरवाने आमच्याकडे हसली.

त्याउलट, विमोचन मध्ये: दुःख, कटुता, अश्रू, माणसाला बरे करण्याचे उपाय ...

परंतु प्राणी, आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करत आहे,

- ते माझे सर्व दुःख, कटुता आणि अश्रू गुंतवू शकते

तिच्या प्रेमळ आणि दयाळूपणाने " आय लव्ह यू " आणि मी तिचा दागिना त्यात लपवतो.

अशा प्रकारे, हे दागिने स्वीकारताना, मला केवळ सांत्वन, आधार आणि माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीची साथ मिळत नाही.

पण त्याच्या " आय लव्ह यू " च्या दागिन्यांमध्ये मलाही सापडेल

- जो माझे अश्रू कोरडे करतो,

- जो माझे दुःख सामायिक करतो

जो माझा बचाव करतो.

म्हणून मला तू नेहमी माझ्या इच्छेमध्ये हवा आहेस.

त्यामुळे उत्सव असो की दुःखात, मी तुला नेहमी माझ्यासोबत ठेवीन.

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छेच्या समुद्रात पोहत आहे. त्याचे सरप्राईज बरेच आहेत.

सृष्टीतील त्याचे जीवन पाहण्याची त्याची अधीरता इतकी आहे की सर्वकाही पुन्हा करणे माझ्यासाठी अशक्य आहे.

माझा प्रिय येशू, माझ्या आत्म्याला भेट देऊन, मला अकथनीय प्रेमाने म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी,

माझ्या इच्छेबद्दल बोलणे ही माझ्यासाठी एक मोठी मेजवानी आहे. स्वर्ग माझ्या या उत्सवात सामील होतो.

प्रत्येकजण मला माझ्या इच्छेबद्दल बोलताना पाहतो, ते लक्ष देतात आणि ऐकतात.

माझ्या दैवी इच्छेबद्दल बोलणे ही माझ्या संपूर्ण सेलेस्टियल कोर्टात सर्वात मोठी मेजवानी आहे.

माझी इच्छा तुला उठवते

-पृथ्वीवरील आत्म्यांमध्ये कार्यरत असलेले प्रेम ई

- प्रेम स्वर्गात सुशोभित झाले आहे.

जेव्हा प्रेम नसते तेव्हा मी हलत नाही -

मी तिकडे जात नाही आणि मला त्या प्राण्याचे काय करावे हे देखील माहित नाही.

पण माझ्या इच्छेने निर्माण केलेले प्रेम अफाट आहे.

अशी कोणतीही जागा नाही जिथे माझ्या विलमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीने स्वतःला पूर्णपणे गुंतवलेले आणि माझ्या प्रेमाने जवळजवळ ओव्हरलोड केलेले आढळू शकत नाही.

लवकरच आपले असेच नशीब येईल:

- सर्वत्र आणि सर्वत्र प्रेम

- प्रत्येकावर आणि नेहमी प्रेम करतो.

प्रत्येकाच्या मनात तो आपल्यावर प्रेम करतो असे आपल्याला वाटते. त्याचे प्रेम सर्वत्र चालते

ती आमच्यावर प्रेम करते

- सूर्यप्रकाशात, आकाशात,

-ताऱ्यांच्या लखलखाटात,

- वारा आणि समुद्राच्या कुजबुजात,

- माशांच्या धावण्यात, पक्ष्यांच्या गाण्यात ...

देवदूत आणि संतांच्या हृदयात ती देखील आपल्यावर प्रेम करते असे आम्हाला वाटते,

आणि आपल्या दैवी कृशीत देखील.

प्रत्येकजण म्हणतो:

स्वागत आहे! अरेरे! आम्ही किती दिवसांपासून तुझी वाट पाहत आहोत.

या आणि आपल्या सन्मानाची जागा घ्या! या आणि आमच्यातील निर्माणकर्त्याची उपासना करा!

माझ्या ईर्ष्याने तिला तिच्याशी घट्ट धरून ठेवले आहे

- त्याला नवीन प्रेमाने पूर आणणे ई

- तिच्यासाठी तो तिच्या बनवतो, तिच्या एकट्यासाठी, प्रेमाची गाणी आणि भजन, प्रेमाचे गोड शब्द - प्रेमाच्या जखमा.

असे म्हणायचे आहे:

"मला माझ्यावर प्रेम करणारा माणूस सापडला आणि मला त्याचा आनंद घ्यायचा आहे.

त्याने मला सर्व वेळ आणि सर्वत्र सांगितले नाही तर मला आनंद होणार नाही

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा असेल

- आमचा विजय, आमचा विजय,

आमच्या प्रेमाची ठेव, आमचे अखंड वैभव.

माझ्या प्रेमाला या प्राण्याच्या सहवासात ओतण्यासाठी आणि त्याचे प्रेम प्राप्त करण्याची गरज वाटते.

म्हणूनच मला तिच्यासोबत श्वास घ्यायचा आहे, धडधडायची आहे आणि तिच्यासोबत ऑपरेशन करायचे आहे. हे संघ उत्पन्न करू शकते

- सर्वात आश्चर्यकारक आनंद,

- सर्वात अमिट समाधान,

- सर्वात मोठी कामे
- सर्वात तीव्र प्रेम.

माझी इच्छा त्यात राहणाऱ्या या प्राण्याला इतकं प्रेम देईल की ती सर्व सृष्टी ओलांडू शकेल.

माझी इच्छा सर्व मानवी पिढ्यांवर प्रेमाचा एक नवा स्वर्ग पसरवेल जेणेकरून माझ्या त्याच इच्छेने, सर्वत्र, सर्वत्र आणि सर्व ठिकाणी दिलेल्या या प्राण्याचे प्रेम स्वीकारले जावे आणि प्रेम केले जावे.

आणि हा प्राणी, माझ्या इच्छेला मिठी मारून आणि प्रेम करणारा, म्हणेल:

"हे सर्वोच्च इच्छा, या आणि पृथ्वीवर राज्य करा! सर्व पिढ्या गुंतवा! सर्व काही जिंक आणि जिंक!"

ते किती सुंदर आहे ते तुला दिसत नाही

- माझ्या इच्छेनुसार जगणे,

- त्याच्या सामर्थ्यामध्ये आपले प्रेम असणे ज्यामध्ये इतके सामर्थ्य आणि सद्गुण आहे की कोणीही त्याचा प्रतिकार करू शकत नाही?

जेव्हा या प्रेमाने सर्व काही गुंतवलेले असते, तेव्हा एखाद्या प्राण्याचे प्रेम

जो आमच्या Fiat e मध्ये राहत होता

जो त्याच्याबरोबर मानवी कुटुंबाचे बंधन घेऊन जातो, आम्ही स्वतःवर मात करू.

आम्ही सर्व अडथळे दूर करू.

आणि पृथ्वीवर आपले राज्य असेल.

म्हणून प्रार्थना करा आणि प्रत्येक गोष्ट मला विचारण्यासाठी द्या

माझी इच्छा स्वर्गाप्रमाणे पृथ्वीवर राज्य करण्यासाठी येईल.

मी दैवी फियाटमध्ये बुडत राहिलो ज्याने माझ्यावर प्रकाश आणि प्रेम ओतले:

प्रकाश, ओळखले जाणे, प्रेम करणे, प्रेम करणे.

आणि माझा गोड येशू जोडण्यासाठी परत आला आहे:

माझी मुलगी

माझ्या इच्छेनुसार जगणे किती सुंदर आहे! आपण या प्राण्याशिवाय राहू शकत नाही. आपण नेहमी विचार करतो

- त्याला नवीन आश्चर्य देण्यासाठी,
- त्याला काहीतरी नवीन देण्यासाठी,
- आमची Fiat अधिक चांगल्या प्रकारे जाणून घेण्यासाठी तुम्हाला नवीन गोष्टी सांगण्यासाठी.

त्याच्या ज्ञानानुसार, आपण त्यात आपल्या प्रेमाचा समुद्र वाढवू शकतो. ज्ञान ही घंटा आहे जी वाजते तेव्हा हाक मारते

- आमची शक्ती,
- आमची पवित्रता,
- आमची दयाळूपणा आणि
- आपलं प्रेम

अतिशय मऊ आवाजाने

- माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्यामध्ये त्यांना जोडण्यासाठी
- आम्हाला अविश्वसनीय चमत्कार करायला लावण्यासाठी.

आपणास हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा आपल्याला आपली इच्छा प्राण्यामध्ये सापडते,

- आम्हाला आनंद वाटतो, ई
- आम्हाला ते पाहणे खूप आवडते.

त्याचा आणखी आनंद घेण्यासाठी,

- त्याचे मन पाहू

तेथे निर्माण करा

रेखाचित्र,

जन्म ई

वाढ

आमच्या बुद्धिमत्तेचे.

- चला त्याचे तोंड पाहूया

आमच्या शब्दाची कल्पना करण्यासाठी आणि ते वाढवण्यासाठी.

जेणेकरून ते आपल्या परमात्म्याबद्दल इतक्या वक्तृत्वाने आणि कृपेने बोलते की ज्यांना ते ऐकण्याचा आनंद मिळेल त्यांना ते आवडेल.

- त्याची इच्छा पाहू

पुनरुज्जीवित करण्यासाठी आणि आपल्या इच्छेला नवीन जीवनात वाढवण्यासाठी.

त्याचे हृदय पाहू

आपल्या स्वतःच्या प्रेमाची कल्पना करा

त्याची सुसंवाद, त्याच्या युक्त्या

आपल्याला जिंकण्यासाठी आणि त्याला नेहमी आपल्या प्रेमात पुनर्जन्म मिळावा यासाठी.

आम्ही त्याचे पाय पाहतो,

आमची कामे आणि आमची पायरी डिझाइन आणि वाढवण्यासाठी...

हे सर्व आपण एका विश्वासाने करू शकतो. पण आम्ही ते करण्यासाठी करत नाही

- तिच्यासोबत जास्त वेळ घालवणे

- जास्त काळ आनंद घेण्यासाठी.

आपले प्रेम असे आहे की आपल्याला तयार करायचे आहे
आपले स्वतःचे सर्जनशील हात प्राण्यामध्ये आपले स्वतःचे जीवन.

आम्ही जे काही आहोत, ते आम्ही त्यांना देऊ इच्छितो.
जर आपण आपले जीवन त्यात पुनरावृत्ती केले नाही तर आपले प्रेम समाधानी नाही.

आपल्यासाठी जमीन तयार, शुद्ध आणि सुशोभित केलेली आमची इच्छा त्यात
सापडली तरच आम्हाला अनुकूल करण्यायोग्य पदार्थ सापडतो.

आपले जीवन घडवताना, आपण आपल्या दैवी अस्तित्वाचा विजय आणि गौरव
गातो. काय करत आहात?

त्यातून आपले पोषण होते आणि त्यात वाढ होते. ते आपली तहान भागवण्यासाठी
पाणी देते.

आम्हाला देतो

- आम्हाला कपडे घालण्यासाठी त्याचे अस्तित्व,
- त्याचा आत्मा खोलीसारखा,
- त्याचे हृदय आपल्याला विश्रांतीसाठी बेडसारखे, ई
- त्याच्या सर्व कृती आनंदित होण्यासाठी आणि आपल्या स्वतःच्या स्वर्गीय
आनंदांनी वेढलेल्या.

माझ्या मुली, तुला कोण सांगू शकेल,

आपण जे काही करू शकतो आणि आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्याला देऊ
शकतो?

आम्ही सर्वकाही आणि सर्व काही देतो - आणि ती आम्हाला सर्वकाही देते.

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छा समुद्रात पोहतो.

मला ते श्वासोच्छ्वास, धडधडणे आणि रक्ताभिसरण वाटते, माझ्या आत्म्याच्या

नसांमधील रक्तापेक्षा चांगले आहे.

त्याने मला सांगितले:

"मी इथे आहे, तुझ्या आत आणि बाहेर, तुझ्या जिवापेक्षा जास्त. तुझ्या प्रत्येक कृतीत मी धावतो.

मी माझ्या प्रेमाने तुमच्यासाठी सोपे करतो आणि तुम्हाला आनंद देतो. "

त्याच वेळी त्याने मला सोसलेल्या सर्व वेदना दाखवल्या, प्रकाशात कपडे घातले.

- त्याच्या इच्छेच्या अनेक विजयांप्रमाणे त्यांना त्याच्या हृदयाशी घट्ट धरून ठेवणे.

मला अजूनही काळजी वाटत होती

माझा सदैव आराध्य येशू मला भेटला आणि म्हणाला:

माझ्या दैवी इच्छा माझ्या मुली, हे जाणून घ्या

- पृथ्वीवर माझ्या परम पवित्र मानवतेने सहन केलेले सर्व दुःख

- मी टाकलेला प्रत्येक अश्रू,

- माझ्या रक्ताचा प्रत्येक थेंब,

- प्रत्येक पाऊल e

- प्रत्येक हालचाली, ई

- अगदी माझा श्वास

ते सतत बोलतात आणि रडतात अशा एकाच आवाजाने गुंतवले आहेत आणि अजूनही आहेत:

आम्हाला दैवी इच्छेचे राज्य हवे आहे आणि प्राण्यांमध्ये वर्चस्व गाजवावे. आम्हाला आमचे दैवी अधिकार लागू करायचे आहेत! ...

आणि ते आपल्या सर्वोच्च सिंहासनाभोवती प्रार्थना करतात, बोलतात आणि आक्रोश करतात, कधीही थांबत नाहीत, जेणेकरून स्वर्ग आणि पृथ्वीची इच्छा एक व्हावी.

एकजीव करणारा प्राणी

- माझ्या दुःखांना
- माझ्या हृदयाच्या ठोक्यापर्यंत,
- माझ्या श्वासापर्यंत,
- माझ्या चरणांवर आणि माझ्या कामांसाठी

मी पृथ्वीवर जे काही केले आणि जे काही सहन केले त्या सर्वासह प्रार्थना करा, बोला आणि आक्रोश करा. आय

माझ्या दुःखातुन येत नाही असे काही चांगले नाही.

माझ्या दुःखांमधून, सृष्टीशी एकरूप होऊन, सर्वोच्च चांगले जन्माला येते. माझे दुःख तिच्यासाठी एक ठेव म्हणून काम करतात.

ते एकत्रितपणे प्रार्थना, आवाज, इच्छाशक्ती तयार करतात.

अजून चांगले, माझे दुःख त्या प्राण्याचे दुःख आणि ती जे काही करते ते महाराजांसमोर आणते, जेणेकरून मी जे केले ते तिला मिळावे.

प्राण्याचे दुःख पृथ्वीवरील माझ्या दुःखांचे अपहरण करतात

माझ्या आणि तिच्या दुःखात सर्व प्राण्यांचा समावेश करण्यासाठी, माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन प्राप्त करण्यासाठी सर्व प्राण्यांची विल्हेवाट लावण्यासाठी.

या दुःखांमधले माझ्यासोबतचे मिलन, माझ्या जीवनातील महान विलक्षणता सृष्टीत निर्माण करते.

असे जीवन जे कार्य करते, बोलते आणि सहन करते जसे की आपण पृथ्वीवर परत आला आहात.

अशा प्रकारे मी माझ्या कृतींच्या सामर्थ्याने सृष्टीच्या संपूर्ण अस्तित्वाला सजीव करीन. माझे जीवन अगदी सांसारिक गोष्टींमध्येही वाहते, च्या साठी

जेणेकरून सर्व माझे असावे, माझ्या सर्जनशील सामर्थ्याने अॅनिमेटेड, आणि मला माझ्या स्वतःच्या जीवनाचे प्रेम आणि वैभव द्या.

माझ्या इच्छेने तुम्ही जे काही सहन केले आहे ते लक्षात घेतले नाही असा तुमचा विश्वास आहे का? अर्थातच आहे.

माझी इच्छा तिच्या प्रकाशाच्या कुशीत रक्षण करते

- तुमचे सर्व दुःख - लहान किंवा मोठे -
- तुमचे सर्व दुःखाचे उसासे आणि तुमचे सर्व एकांत.

त्यासाठी त्याने ते साहित्य म्हणूनही वापरले

- गर्भधारणा, जन्म देणे आणि एखाद्याचे जीवन विकसित करण्यास सक्षम असणे.

त्याच्या पवित्रतेने पोषित, त्याच्या प्रेमाच्या आवेशाने परिपूर्ण आणि त्याच्या अप्राप्य सौंदर्याने सुशोभित केलेल्या तुमच्या प्रत्येक दुःखातून कसे वाढायचे हे त्याला माहित होते.

माझ्या मुली, तू माझे किती आभार मानले पाहिजेत

- प्रत्येक गोष्टीसाठी मी तुमच्यासाठी व्यवस्था केली आहे, आणि
- ज्यासाठी मी तुला त्रास दिला आहे.

सर्व काही माझ्या जीवनासाठी आणि तुमच्यामध्ये माझ्या इच्छेचा विजय घडवून आणले आहे.

त्याचे दुःख पाहून जीवाला किती आनंद होतो

- माझ्या जीवनाची सेवा केली, खूप पवित्र,
- आणि त्याचा परिणाम माझ्या दैवी इच्छेवर होईल.

तुमचा असा विश्वास आहे का की निर्माणकर्ता प्राण्याची त्याची गरज व्यक्त करत नाही,

जो सर्वशक्तिमान आहे आणि सर्व गोष्टींना जीवन देतो? हा आपल्या प्रेमाचा सर्वात मोठा अतिरेक नाही का?

येशू गप्प राहिला.

तो मला नुकताच काय म्हणाला याचा मी विचार करत राहिलो.

मी माझे सर्व दुःख माझ्या आत ओळीने पाहिलेले आहेत. ते प्रकाश किरण पसरवतात,

येशूच्या दुःखात रूपांतरित होऊन, त्यांनी दैवी आधार आणि प्राण्यांचे संरक्षण तयार केले.

त्यांच्या आवाजाने आणि तिच्या सतत उसासेने त्यांनी विचारले की दैवी राज्य करेल. येशू पुढे म्हणाला:

माझ्या चांगल्या मुली, आमचे प्रेम असे आहे की सर्वत्र आणि कोणत्याही ठिकाणी

अगदी लहानशा गवताच्या पट्टीतही,

- प्राणी ज्या हवेत श्वास घेतो,

- तो पितो त्या पाण्यात,

- तो जमिनीवर चालतो तेव्हाही त्याच्या पायाखाली

आम्ही आमचा आवाज पाठवतो, आमच्या प्रेमाचा आक्रोश: " मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो!"

आमचे प्रेम खूप असह्य आहे

-तुम्ही ऐकत नाही ई

- ज्याच्या बदल्यात प्राण्याकडून "आय लव्ह यू" मिळत नाही

म्हणून, आमच्या प्रेमळ प्रलाप मध्ये, आम्ही म्हणतो:

"अहो! कोणीही आमचे ऐकत नाही, कोणीही आमच्यासाठी "आय लव्ह यू" ची पुनरावृत्ती करत नाही. जर कोणी ते आम्हाला परत दिले नाही तर "आय लव्ह यू" म्हणण्यात काय अर्थ आहे?

हे आपण कोणाला सांगू, हवेला, वाऱ्याला, अवकाशाला?

आमच्या "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" कुठे जायचे, किंवा कुठे झुकायचे हे माहित नाही,

जर त्याला प्राप्त झालेल्या प्राण्यातील "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" त्याच्या स्वतःच्या बदल्यात सापडला नाही,

जेणेकरून त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये आश्रय मिळवू शकेल, आधार घ्या आणि अधिकाधिक वाढू शकेल.

जेव्हा प्राणी आपले "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" ऐकतो आणि आपल्या प्रेमाच्या अतिरेकी आणि त्याच्या प्रेमाने शांत झाल्यावर ते आपल्याकडे परत पाठवतो, तेव्हा आपण म्हणतो:

"शेवटी त्यांनी आमचे ऐकले.

आमच्या प्रेमाला जाण्यासाठी जागा, आश्रयस्थान सापडले आहे. आमची ओळख झाली आहे.

"माझं तुझ्यावर प्रेम आहे" असं म्हणणारा माणूस आम्हाला सापडला. मग आमचे प्रेम साजरे होत आहे.

पण जेव्हा "माझं तुझ्यावर प्रेम आहे" असं म्हणणारी एखादी व्यक्ती आपल्याला सापडत नाही, तेव्हा आपल्याला सापडत नाही

- कोणीतरी जो आपल्याला ओळखतो,

- कोण आमचे ऐकतो -

- कोणीतरी जो आपल्यावर प्रेम करतो.

प्रेम करणे आणि प्रेम न करणे किती कठीण आहे!

प्रत्येकाला माझ्या प्रेमाने हे कसे कळेल अशी माझी इच्छा आहे,

- मी त्यांना समर्थन देतो,

- मी त्यांना मिठी मारली,

- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि

- मी त्यांना श्वास घ्यायला लावतो.

- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि त्यांचे हृदय धडधडते.

- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि मी त्यांना मजला देतो.
- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि मी त्यांना चालायला देतो
- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो आणि त्यांना हालचाल, विचार, अन्न, पाणी देतो ...
ते जे काही आहेत आणि त्यांना मिळालेले सर्व माझ्या प्रेमाचा प्रभाव आहे.

मग प्रेम न करणे ही भयंकर कृतघ्नता नाही का? हे आपल्या प्रेमाला हुतात्मा बनवत आहे

- कारण आपण प्रेम केले आणि प्रेम केले नाही.

त्यानंतर मी स्वतःला म्हणालो:

"परंतु त्या प्राण्याला हे कसे कळेल की आपला प्रभु त्याला सांगतो आणि त्याचे सतत 'आय लव्ह यू' म्हणतो जेणेकरून तो त्याला त्याच्या बदल्यात देऊ शकेल?"

माझा गोड येशू जोडला:

माझी मुलगी ,
तरीही हे जाणून घेणे सोपे आहे,
जर प्राण्याकडे माझी इच्छा तिच्या स्वतःच्या जीवनाप्रमाणे असेल. तो तिला त्याचे श्रवण आणि त्याचे दैवी वचन प्रदान करतो.
तिला असेच वाटते जेव्हा तिचा निर्माता तिला " **माझं तुझ्यावर प्रेम करतो** " म्हणतो आणि ती उलट उत्तर देते "माझं तुझ्यावर प्रेम आहे ".
शिवाय, त्याला ते मिळेल हे समजताच, तो **दैवी** "आय लव्ह यू " ला भेटायला जातो, जणू त्याला त्याच्या देवाशी स्पर्धा करायची होती.

माझी इच्छा तिच्यात राहणाऱ्याला सर्व काही देते

- त्याचे चुंबन घेण्यासाठी तिचे हात,
- त्याच्या मागे धावण्यासाठी त्याची पावले, आणि
- आणि आपला दैवी स्वभाव सर्व प्रेम आहे,

आपल्याला इतकं प्रेम करावं लागेल की,

- जर त्यांना आम्हाला थांबवायचे असेल तर ते आमचा गुदमरतील

जणू काही आपण आपल्या दिव्य जीवनातून श्वास काढून घेतला आहे. कारण आपल्यात प्रेम आहे

श्वास घेत आहे,

चळवळ आणि आपली स्वतःची इच्छा, आणि आपल्यावर प्रेम न करणे अशक्य आहे.

फक्त तिलाच माहीत आहे

- प्राणी आणि निर्माता यांच्यात सुव्यवस्था आणण्यासाठी,

- तिला नेहमी आमच्या प्रेम आणि पवित्रतेची जाणीव ठेवा

आपल्या परमात्म्याशी संवाद साधणे .

मला त्याचे जीवन माझ्यात प्रेमाने भरलेले वाटते

ती प्रत्येक हृदयाला म्हणत प्रेमाचे समुद्र ओतते:

"कृपया माझ्याकडे पहा, मला ओळखा आणि मला तुमच्या हृदयात घ्या! मला राज्य करू द्या!

तुझ्याबरोबर राहण्यासाठी मी माझ्या सर्व मालमत्तेचा प्रभारी आहे.

पण अरेरे, माझी ओळख नाही. आणि त्यांनी मला नकार दिला.

आणि मी ओळखत नसल्यामुळे, माझे प्रेमाचे नियम त्यांना लागू होत नाहीत.

माझे सामान माझ्यातच राहते आणि मी ते माझ्या मुलांना देऊ शकत नाही.

मी नंतर ईश्वरी इच्छेनुसार काम केले. मी ताऱ्यांनी जडलेल्या निळ्या तिजोरीवर पोहोचलो,

मी माझ्याबरोबर स्वर्गातील रहिवासी आणि पृथ्वीवरील रहिवाशांना बोलावले आहे

एकत्र परतफेड करण्यासाठी, आपल्या छोट्याशा प्रेमाने, देवाच्या प्रेमाची, ज्याने इतक्या प्रेमाने स्वर्गाचा विस्तार निर्माण केला

आम्हाला झाकण्यासाठी आणि त्याच्या प्रेमात लपवण्यासाठी.

ज्याने आपल्यावर खूप प्रेम केले त्याच्यावर प्रेम करणे अपवादाशिवाय प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे. जेव्हा माझ्या महान चांगल्या, येशूने माझ्या लहान आत्म्याला भेट दिली तेव्हा मी ते केले. सर्व प्रेम, तिने मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

मी कोणत्या प्रेमाची वाट पाहत आहे हे तुम्हाला माहीत असते तर

- मला त्या सर्वांना कॉल करू द्या,

-तुम्हाला तुमच्या कृतीतून प्रत्येकासाठी प्रेमाचे पुनरागमन वाटते! तुम्ही फोन करायला लागताच,

- मी स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या रहिवाशांची घंटा वाजवतो.

- मी तेव्हाच खेळत राहते जेव्हा मी पाहतो की प्रत्येकजण तुझ्या अभिनयात धावून आला आहे.

प्रथम स्वर्गीय रहिवासी आहेत जे, माझ्या इच्छेनुसार राहतात, बाजूला ठेवू शकत नाहीत आणि इच्छित नाहीत. त्यांना या कृतीशी एकरूप करणारी दैवी इच्छा जाणवते.

अजून चांगले, ते माझ्या कॉलची वाट पाहत आहेत जेणेकरून ते माझे प्रेम परत करू शकतील.

कारण जो त्यांना बोलावतो तो पृथ्वीवरील प्राणी आहे ज्याची स्वतःची इच्छा आहे.

त्यांना वाटते की ते तिच्याद्वारे मला एक नवीन प्रेम देऊ शकतात.

अरेरे! माझ्या बेलच्या आवाजाने ते कसे आनंदित होतात आणि माझ्यावर प्रेम करू इच्छिणाऱ्या प्राण्याच्या या कृतीत स्वतःला सामील करण्यासाठी उडतात.

पृथ्वीवरील रहिवाशांच्या बाबतीत, असे घडते की ते माझ्या बेलचे कंपन ऐकू शकत नाहीत कारण सर्वजण माझ्या इच्छेनुसार राहत नाहीत.

या कृतीत सर्वजण एकत्र आलेले पाहिल्यावर,
आपले देवत्व स्वतःला, सर्व लक्ष देऊन, प्रेमळ अपेक्षेमध्ये ठेवते.
अरेरे! या कृतीमध्ये ऐकणे किती सुंदर आहे जे आम्हाला सांगतात:

"आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो, आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो. आम्ही तुला तुझ्या
कामातून ओळखतो!

तू आमच्यावर किती प्रेम केलेस . या सर्वांसाठी, आम्ही तुम्हाला तुमचे प्रेम
परत देतो !"

या सर्व आवाजांनी स्पर्श केलेले आपले परमत्व प्रेमाचे आणखीनच समुद्र ओततात,
त्यांना खूप आनंद आणि आनंदाने झाकणे आणि कपडे घालणे
या प्राण्याबद्दल धन्यवाद, प्रत्येकजण आनंदित होऊ शकेल आणि दुसऱ्या स्वर्गाचा
आनंद घेऊ शकेल.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो

आम्हाला नवीन कामांसाठी फील्ड देते आणि

- आपले प्रेम अधिक मजबूत करते. ते समाविष्ट करणे अशक्य आहे,

आपण प्राण्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी प्रेमाचे नवीन समुद्र
ओततो.

अरेरे! आम्हाला ते किती आवडते!

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की आपल्या परमात्म्याची सर्वात निकडीची गरज
आहे: सृष्टीचा सहवास.

आम्हांला अलिप्त देव व्हायचे नाही, की जीवाला आमच्यापासून दूर करायचे नाही.
अलिप्ततेने कधीही महान कार्य किंवा आनंद निर्माण केला नाही.

कंपनी मालमत्तेला जीवन देते आणि सर्वात सुंदर कामे बाहेर आणते. म्हणूनच
आम्ही बऱ्याच गोष्टी तयार केल्या आहेत: अनेक गोष्टींसाठी तुमची कंपनी तयार
करण्याची संधी मिळण्यासाठी.

पूर्वी जे केलं होतं तेच आम्ही आजही करत आहोत. आणि जो आपल्या इच्छेमध्ये
राहतो तो नेहमी आपल्या सोबत असतो.

त्याला आमची सर्जनशील कृती प्राप्त होते आणि आम्हाला गौरव आणि निर्माण केलेल्या प्रेमाची परतफेड मिळते.

त्यामुळे आम्ही त्यांची संगत ठेवतो

- खगोलीय क्षेत्रात,
- तेजस्वी सूर्यामध्ये,
- वाहणाऱ्या वाऱ्यात,
- प्रत्येकजण श्वास घेत असलेल्या हवेत ,
- समुद्राच्या कुरबुरात.

तो कुठेही आणि कुठेही आपले अनुसरण करतो, तो आपला बचाव करतो आणि आपल्याला प्रेम देतो. तो आपल्याशिवाय जगू शकत नाही - आपल्यावर प्रेम केल्याशिवाय.

आणि आम्ही त्याशिवाय करू शकत नाही.

ईर्ष्येने, आम्ही तिला आमच्या दैवी गर्भाशी घट्ट धरून ठेवतो.

मग तो जोडला:

जीवाचा सहवास आपल्याला इतका प्रिय आहे की आपण त्याचा आनंद घेत आहोत.

आम्ही महत्वाचे निर्णय घेतो

आमच्या गौरवासाठी आणि मानवी पिढ्यांच्या भल्यासाठी तिच्याबरोबर आम्ही आमचे हेतू पूर्ण करतो.

त्याच्या सहवासात, आमचे प्रेम

- नवीन जीवनासाठी पुनर्जन्म आहे ई
- प्रेमाच्या नवीन युक्त्या आणि नवीन आश्चर्यांचा शोध लावा

प्राण्यांना मंत्रमुग्ध करण्यासाठी आणि त्यांना आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी ढकलण्यासाठी - अधिकाधिक.

त्याच्या सहवासाशिवाय आपण कोणाला घालू शकतो? आम्ही आमची रचना कोणावर करू शकतो?

आपण आपले सदैव पुनर्जन्म प्रेम कुठे ठेवू शकतो? जीवाच्या संगतीशिवाय आमचा माल असायचा

- नैराश्य,

- प्राण्यांच्या प्रेमासाठी आपण जे करू इच्छितो त्यास जीवन देण्यास असमर्थ.

त्यामुळे त्याची कंपनी किती आवश्यक आहे ते पहा

आमच्या प्रेमाला,

आमच्या कामांना

आमच्या इच्छेच्या पूर्ततेसाठी .

आज, ईश्वरी इच्छेनुसार पोहताना, माझे गरीब मन स्वर्गाच्या राणीच्या संकल्पनेसमोर सापडले. अरेरे! काय आश्चर्य. काय आश्चर्य. आपण त्या सर्वांचे वर्णन करू शकत नाही.

आणि मी स्वतःशी विचार केला: "आधीच जे काही सांगितले गेले आहे त्या नंतर इमॅक्युलेटबद्दल दुसरे काय म्हणता येईल?"

माझ्या आराध्य येशूने मला आश्चर्यचकित केले, आणि तो उत्सव साजरा करत असताना, जणू त्याला स्वर्गीय राणीची संकल्पना साजरी करायची होती, तो मला म्हणाला:

माझी धन्य मुलगी?

अरेरे! या खगोलीय प्राण्याच्या संकल्पनेबद्दल मला अजून किती सांगायचे आहे. हे एक जीवन आहे जे आपण तयार करत होतो, काम नाही.

नोकरी आणि आयुष्य यात खूप फरक आहे.

शिवाय, हे असे जीवन होते जे दैवी आणि मानवी दोन्ही होते.

ज्यामध्ये पवित्रता, प्रेम आणि सामर्थ्य यांचा परिपूर्ण सुसंवाद असावा

की इतर कोणतेही जीवन जुळू शकत नाही.

हे जीवन निर्माण करताना आपण जे चमत्कार केले आहेत ते असे आहेत की आपल्याला सर्वात मोठे चमत्कार करावे लागले - चमत्कारांची साखळी - जेणेकरून या जीवनात आपण जमा केलेल्या सर्व चांगल्या गोष्टी असू शकतात.

मूळ पापाशिवाय गरोदर असलेल्या या पवित्र प्राण्याला तिच्या निर्मात्याचे जीवन वाटले,

त्याची कार्यशील इच्छा ज्याने प्रेमाचे नवीन समुद्र वाढवण्याशिवाय काहीही केले नाही.

अरेरे! त्याने आमच्यावर किती प्रेम केले.

तो आपल्याला स्वतःच्या आत आणि बाहेर जाणवू शकतो.

अरेरे! ज्याप्रमाणे तो सर्वत्र आणि सर्वत्र होण्यासाठी धावला - जिथे त्याच्या निर्मात्याचे जीवन होते.

आमच्यावर प्रेम करण्यासाठी सर्वत्र आमच्याबरोबर नसणे हे तिच्यासाठी सर्वात कठीण आणि सर्वात क्रूर शहीद ठरले असते.

आमच्या इच्छेने त्याला पंख दिले

त्यातच राहून आमचा जीव सर्वत्र होता

-प्रेम करा इ

- ज्याने खूप प्रेम केले आणि त्या बदल्यात तिच्यावर प्रेम केले त्याचा आनंद घ्या.

आता आणखी एक आश्चर्य ऐका.

गर्भधारणा होताच तिने तिची धावपळ सुरू केली आणि आम्ही तिच्यावर असीम प्रेम केले.

त्याच्यावर प्रेम न करणे हे आपल्यासाठीही सर्वात मोठे शहीद ठरले असते.

तो आपल्या जीवनाच्या शोधात धावत सुटला जो त्याने आधीच स्वतःमध्ये व्यापला होता.

कारण एखादी चांगली गोष्ट आतून आणि बाहेरून आपल्या ताब्यात नसेल तर ती कधीच पूर्ण होत नाही

तो आकाशात आणि खगोलीय गोलाकारांमध्ये कल्पित राहिला
ज्याच्या तार्यांनी तिचा मुकुट तयार केला, तिची स्तुती केली आणि तिला त्यांची राणी घोषित केले. आणि तिने सर्व खगोलीय क्षेत्रांवर राणीचे अधिकार मिळवले.
आमची अफाट उन्हात त्याची वाट पाहत होती
- आणि पळत गेला आणि सूर्यप्रकाशात गर्भधारणा झाली की,
तिच्या सुंदर डोक्यासाठी मुकुट बनणे ,
त्याने तिला आपला प्रकाश घातला आणि प्रकाशाची राणी म्हणून तिची स्तुती केली.

वाऱ्यात, हवेत, समुद्रातही आमची विशालता आणि सामर्थ्य तिची वाट पाहत होते -
आणि ती धावली आणि धावली ... कधीही थांबली नाही.
अशा प्रकारे ते वाऱ्यात, हवेत आणि समुद्रात गरोदर राहिले ,
सर्व गोष्टींवर राणीचे अधिकार मिळवणे.

सार्वभौम स्त्री तिची शक्ती, तिचे प्रेम आणि तिचे मातृत्व आकाशात, सूर्यामध्ये,
वाऱ्यात, समुद्रात आणि प्रत्येकजण श्वास घेत असलेल्या हवेत प्रवाहित करते. हे सर्वत्र, प्रत्येक ठिकाणी आणि प्रत्येक प्राण्यामध्ये डिझाइन केले गेले होते .

जिथे जिथे आमची शक्ती होती,
आपल्यावर आणि सर्वांवर प्रेम करण्यासाठी त्याने आपले सिंहासन उभे केले आहे.
आपल्या सर्वशक्तिमान प्रेमाने केलेला हा सर्वात मोठा चमत्कार होता:
ते सर्व गोष्टींमध्ये आणि सर्व निर्माण केलेल्या प्राण्यांमध्ये गुणाकार करा
जेणेकरून आम्ही ते सर्वत्र आणि प्रत्येकामध्ये शोधू शकू.

स्वर्गीय राणी सूर्यासारखी आहे.

जरी एखाद्याला सूर्यप्रकाश नको असेल, तरीही हा प्रकाश स्वतःला लादतो आणि म्हणतो:

"तुला मी आवडो किंवा न आवडो, मला माझी धावपळ सुरू ठेवायची आहे. मला तुला प्रकाश द्यायचा आहे."

पण जर कोणी सूर्यप्रकाशापासून लपवू शकत असेल,

सार्वभौम स्त्रीपासून कोणीही लपवू शकत नाही .

नाही तर म्हणता येणार नाही

सार्वत्रिक राणी आणि सर्व गोष्टींची आणि सर्व गोष्टींची आई.

आणि तथ्य निर्माण केल्याशिवाय आपण शब्द बोलू शकत नाही.

या पवित्र सृष्टीच्या संकल्पनेत आमची शक्ती आणि आमचे प्रेम किती आहे हे तुम्ही पाहू शकता का?

आम्ही ते इतक्या उंची आणि वैभवापर्यंत वाढवले आहे की ते म्हणू शकते:

"जिथे माझा निर्माता आहे, मी देखील आहे - त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी.

त्याने मला असे सामर्थ्य आणि वैभव धारण केले आहे की मी सर्वांवर सार्वभौम आहे.

हे सर्व माझ्यावर अवलंबून आहे.

माझे राज्य सर्वत्र विस्तारले आहे

- प्रत्येक गोष्टीत कल्पना केली जाते

- मी माझ्यामध्ये सूर्य, वारा, समुद्र, सर्वकाही गर्भधारणा करत आहे.

माझ्या स्वतःमध्ये सर्वकाही आहे, अगदी माझा निर्माताही. मी सार्वभौम आणि सर्व गोष्टींचा मालक आहे.

असे आहे

- माझी उंची अगम्य,

- माझे वैभव ज्याची कोणीही बरोबरी करू शकत नाही, आणि

- माझा मोठा सन्मान:

माझ्या प्रेमाने

मी सगळ्यांना मिठी मारतो,
मला सर्वकाही आवडते आणि
मी सर्वस्वाचा आहे.
मी माझ्या निर्मात्याची आई आहे. "

मला दैवी इच्छेत बुडल्यासारखे वाटले.

मला असे वाटले की मी फियाटमध्ये प्रकाशाच्या लाटांमध्ये माझी कामे करत असताना , हा प्रकाश अधिक मजबूत आणि मजबूत झाला आणि माझ्यावर अधिकाधिक लक्ष केंद्रित केले.

मला माझ्या स्वतःच्या जीवापेक्षा प्रेम आणि श्वास घेण्याची वाढती गरज वाटली.

तिच्याशिवाय मला असे वाटले की माझ्याकडे हवा, उबदारपणा आणि हृदयाची कमतरता आहे, परंतु दैवी इच्छेनुसार माझी कामे करण्यासाठी परत येत आहे, मला असे वाटले की दैवी श्वास, उबदारपणा आणि हृदयाचे ठोके माझ्या गरीब अस्तित्वाला आनंदित करण्यासाठी परत आले आहेत.

त्यामुळे दैवी इच्छेनुसार जगणे ही माझ्यासाठी एक गरज आहे. माझा गोड येशू नंतर माझ्या लहान आत्म्याला भेटण्यासाठी परत आला आणि चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

ज्याप्रमाणे निसर्ग मानवी जीवनात दिवस बनवतो ज्या दरम्यान जीवनातील सर्व क्रिया केल्या जातात ,
अशाप्रकारे माझी दैवी इच्छा माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यांच्या खोलीत त्याचा

दिवस तयार करते.

जेव्हा जीव सुरू होतो

त्यात त्याच्या कृती तयार करण्यासाठी ,

त्याला स्वतःच्या आयुष्यासारखे म्हणा,

ती तिच्या दिवसाची सुरुवात तिच्या आत्म्यात एक अतिशय तेजस्वी पोशाख तयार करून करते.

ही पहाट त्याच्या सामर्थ्याला पुन्हा जोडते, जीवामध्ये स्वतःचे नूतनीकरण करते

- पित्याची शक्ती,

- पुत्राचे शहाणपण,

- पवित्र आत्म्याचे सदगुण आणि प्रेम.

अशा प्रकारे त्याचा दिवस पवित्र ट्रिनिटीने सुरू होतो.

जे त्याच्याबरोबर राहण्यासाठी आणि ते जे काही करते ते करण्यासाठी सर्वात लहान कृती आणि प्राण्यांच्या सर्वात गुप्त ठिकाणी उतरते.

ही पहाट आत्म्याचा अंधार दूर करते जेणेकरून त्यातील सर्व काही प्रकाशमय होईल.

तो स्वतः ला एक संरक्षक म्हणून ठेवतो जेणेकरून प्राण्यांच्या सर्व कृतींना दैवी इच्छेचा प्रकाश मिळू शकेल.

ही पहाट म्हणजे आत्म्याच्या कक्षेत देवाची पहिली विश्रांती.

ही शाश्वत दिवसाची सुरुवात आहे

ज्यामध्ये परमात्म्याचे जीवन प्राण्यापासून सुरू होते.

माझी इच्छा सुटत नाही.

आराध्य ट्रिनिटीशिवाय कसे राहायचे हे त्याला माहित नाही आणि नाही. ते फक्त चालू शकते

नेहमी त्याच्या सोबत घेऊन जाणे, अप्रतिम मागनि, आराध्य ट्रिनिटी, दैवी कक्ष तयार करणे

जिथे दैवी व्यक्ती त्यांच्या प्रिय प्राणी शोधू शकतात .

जिथे जिथे तो राज्य करतो, तिथे माझ्या इच्छेमध्ये सर्वकाही केंद्रीकृत करण्याची शक्ती आहे, अगदी आपले दैवी जीवन.

आमच्या फियाटमध्ये राहणाऱ्यासाठी दिवसाची सुरुवात किती सुंदर असते .

तो सर्व स्वर्गाचा मोह आहे.

जर स्वर्गीय न्यायालय मत्सराच्या अधीन असू शकते, तर ज्याच्या आत्म्यात आनंद आहे त्याचा हेवा होईल,

वेळेत जगताना, अनंतकाळच्या दिवसाची सुरुवात,

तो मौल्यवान दिवस ज्यामध्ये देव त्याचे जीवन प्राण्याच्या सहवासात जगू लागतो.

जीव दैवी इच्छेतील दुसरे कार्य सुरू करताच, माझ्या शाश्वत इच्छेचा सूर्य उगवतो.

त्याच्या प्रकाशाची परिपूर्णता इतकी आहे की ती संपूर्ण पृथ्वीला गुंतवते,

- सर्व हृदयांना भेट देणे

प्रकाशाचा 'हॅलो' आणि संपूर्ण दरबारात नवीन आनंद आणत आहे

स्वर्गीय

हा प्रकाश ओसंडून वाहतो

- प्रेम, आराधना, कृतज्ञता, कृतज्ञता, गौरव आणि आशीर्वाद.

पण हे सर्व कोणाचे आहे?

माझ्या इच्छेनुसार तिच्या कृतीने सर्वांवर चमकणारा सूर्य उगवतो त्या प्राण्याला,

यासाठी की, सर्वांनी त्यांच्यासाठी देवावर प्रीती करणारा शोधून काढावा

ज्याने त्याची पूजा केली, त्याचे आभार मानले, त्याला आशीर्वाद दिला आणि त्याचे गौरव केले.

प्रत्येकाला तिथे सापडतो की त्याला देवासाठी काय करायचे होते. तो सर्वांची भरपाई करतो.

माझ्या इच्छेतील कृतीमध्ये सर्व गोष्टी असणे आवश्यक आहे.

त्याच्याकडे प्रत्येकाची भरपाई करण्याची आणि प्रत्येकाचे चांगले करण्याची शक्ती आणि क्षमता आहे. अन्यथा ते "माझ्या इच्छेने केलेले कृत्य" आहे असे म्हणता येणार नाही. ही कृत्ये अविश्वसनीय चमत्कारांनी भरलेली आहेत, आमच्या सर्जनशील कार्यास पात्र आहेत.

जेव्हा ते आपल्या इच्छेतील तिसऱ्या कृतीपर्यंत पोहोचते,

आपल्या शाश्वत सूर्याच्या दुपारच्या मध्यभागी जीव तयार होतो .

एवढ्या दुपारने तो आपल्याला काय देतो माहीत आहे का? तो आमच्यासाठी मेजवानी तयार करतो.

आणि ते आपल्याला अन्न म्हणून काय देते हे तुम्हाला माहीत आहे का? आम्ही त्याला दिलेले प्रेम - आमचे दैवी गुण.

प्रत्येक गोष्ट आपल्या सौंदर्याची आणि आपल्या शुद्ध आणि शुद्ध सुगंधाची छाप धारण करते.

आम्हाला ते इतके आवडते की आम्ही पोट भरून खातो. आपल्या अवस्थेतून काही हरवले असले तरी,

- जसा प्राणी आपल्या इच्छेमध्ये आहे, ती आपल्या सर्व वस्तूंची मालक आहे.

मग तो आपल्या खजिन्यातून त्याला जे आवश्यक आहे ते घेतो आणि आपल्यासाठी सर्वात भव्य मेजवानी तयार करतो, जो आपल्या परम महामहिमाला पात्र आहे.

आणि आम्ही सर्व देवदूतांना आणि सर्व संतांना या स्वर्गीय मेजवानीत त्यांची जागा घेण्यासाठी आमंत्रित करतो.

जेणेकरून ते आमच्यासोबत घेऊन जाऊ शकतील आणि खाऊ शकतील

- आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्याकडून आपल्याला मिळालेले प्रेम. ही मेजवानी शेअर केल्यानंतर,

इतर कृत्ये जी प्राणी आपल्या इच्छेनुसार करतो

आमच्यासाठी काही ट्रेन का
स्वर्गीय धुन, प्रेम गाणी, सर्वात आनंददायक दृश्ये
इतर आमच्या कामांची पुनरावृत्ती करतात जी नेहमी प्रगतीपथावर असतात.

थोडक्यात, ती आपल्याला नेहमी सतर्क ठेवते.

आणि जेव्हा त्याने आपल्या इच्छेनुसार त्याची सर्व कामे प्रभावी केली, तेव्हा आम्ही ती देतो

चला तिच्याबरोबर आराम करूया.

विश्रांतीनंतर, आम्ही कामाचा दुसरा दिवस सुरू करतो, आणि असेच.

खरी निष्ठा ही आपल्या इच्छेमध्ये जगणे आहे. अनेकदा, जेव्हा ही एकनिष्ठ मुलगी,

- पाहतो की त्याचे भाऊ आणि बहिणी त्यांच्या पापांसाठी पात्र असलेल्या शिक्षेचा फटका बसणार आहेत,

- त्याचा दिवस संपत नाही, परंतु तो प्रार्थना करतो आणि दुःख सहन करतो त्यांच्या आत्म्यासाठी तसेच त्यांच्या शरीरासाठी धन्यवाद मागा.

माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगणाऱ्याचे जीवन आहे

- स्वर्गासाठी एक नवीन आनंद आणि गौरव,

- मदत आणि जमिनीबद्दल धन्यवाद.

मी दैवी इच्छेच्या पकडीत आहे.

तो फक्त स्वतःहून प्रकाश आणि प्रेमाचा समुद्र ओततो. पण तो पाहेपर्यंत समाधानी वाटत नाही

- त्याचे प्रकाशाचे जीवन आणि प्राण्यापासून निर्माण होणारे थोडेसे प्रेम
एकमेकांना भेटा, चुंबन घ्या आणि त्याच प्रेमाने प्रेम करा. अरेरे! तो किती आनंदित
आहे.

आणि त्याच्या अति प्रेमात तो म्हणतो:

"माझ्या इच्छेचे जीवन प्राण्याच्या आत आणि बाहेर आहे. ते माझ्याकडे आहे. ते
सर्व माझे आहे."

आणि मी विचार केला: "दैवी प्रेमाच्या अफाट समुद्रात प्राण्याचे थोडेसे प्रेम नाहीसे
होते का?"

माझा आराध्य येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेटायला परत आला, जणू काही
त्याच्या प्रेमाच्या ज्वालाने भरून आला होता, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, माझ्या इच्छेला तत्त्व म्हणून ठेवून प्राणी जे काही करते ते
जीवन आहे, ते कितीही लहान असले तरी त्यात दिव्य जीवन आहे.

म्हणून, माझ्या इच्छेच्या आणि माझ्या प्रेमाच्या असीम समुद्रात,
आपण आपल्या समुद्रात मोठ्या संख्येने प्रेम आणि हलके पोहणे आणि तरंगणारे
लहान जीवन पाहू शकतो.

अरेरे! आम्हाला किती प्रतिफळ वाटते कारण

- हे प्रेमाचे जीवन आहे जे त्याने आपल्या छोट्याशा प्रेमात आम्हाला दिले आणि

- प्रकाशाचे जीवन जे त्याने आपली कामे पार पाडून आपल्याला दिले आहे

कारण ते आमच्या फियाटच्या महत्वाच्या केंद्रात तयार झाले होते ज्यात वास्तविक
जीवन आहे.

म्हणून ते त्याच्यातून बाहेर पडलेले जीवन आहेत .

माझी फियाट त्यांना जनरेट करते आणि प्रथम त्यांना स्वतः प्रशिक्षण देते. मग ती
त्यांना तिच्या दैवी गर्भातून जन्माला घालते.

अशा प्रकारे, प्रत्येक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" प्रेमाचे *जीवन आहे* ; प्रत्येक पंथात *दैवी आराधनेचे जीवन असते* ; प्रत्येक व्यवहारित पुण्यामध्ये प्रत्येक आलटून पालटून असतो -

दैवी चांगुलपणा, शहाणपण, सामर्थ्य, सामर्थ्य, पवित्रतेचे जीवन ...

आपल्या जीवनाचे जीवन मिळालेले हे छोटे जीवन असल्याने ते एकटे राहू शकत नाहीत.

यासाठी ते आपल्या अमर्याद समुद्रात आपले छोटेसे जीवन जगण्यासाठी धावतात . अरेरे! ते आपल्यावर किती प्रेम करतात.

ते लहान असू शकतात, परंतु आपल्याला माहित आहे की प्राणी आपल्याला फक्त लहान गोष्टी देऊ शकतो कारण महान गोष्टी - अफाट - आपल्या आहेत.

जर आपण त्यांना दिले तर ते कोठे ठेवावे हे त्या प्राण्याला देखील कळणार नाही. म्हणून त्याने आपला आश्रय घेतला पाहिजे.

आणि त्याला आपल्या समुद्रात पाहून आपल्याला त्या प्राण्याकडून हवे असलेल्या या प्रेमाचे प्रतिफल वाटते.

येशूने नुकतेच मला जे सांगितले त्याबद्दल मी विश्वास ठेवत नाही हे पाहून, येशू पुढे म्हणाला:

मी तुम्हाला जे सांगित आहे ते स्वतःला पटवून देण्यासाठी तुम्हाला ते पहायचे आहे का? तेव्हा येशूने मला दाखवले

- त्याचे अनंत समुद्र हे स्वर्ग आणि पृथ्वी इ

- प्राण्याचे थोडे प्रेम, आणि

- बाकी सर्व त्याच्या दैवी इच्छेनुसार पूर्ण झाले,

या समुद्रात पोहणाऱ्या अनेक लहान पण सुंदर जीवनाप्रमाणे.

काही जण त्यांच्या निर्मात्याकडे टक लावून पाहण्यासाठी पृष्ठभागावर राहिले आहेत. इतर त्यांच्या हातात धावले - त्याला मिठी मारण्यासाठी किंवा त्याचे चुंबन घेण्यासाठी समुद्रात आणखी एक कबूतर.

थोडक्यात, ज्याच्याकडून त्यांना जीवन मिळाले होते त्याच्यासाठी त्यांच्याकडे

हजारो प्रेम आणि प्रेमळ डावपेच होते.

परमात्म्याने त्यांच्याकडे पाहिले, परंतु प्रेमाने त्याने संपूर्ण स्वर्गीय कोर्टाला त्याच्याबरोबर उत्सव साजरा करण्यासाठी बोलावले:

त्यांच्याकडे पहा, ते किती सुंदर आहेत!

हे जीवन प्राण्यांच्या कृतींद्वारे आणि माझ्या इच्छेने निर्माण झाले आहे.

ते माझे वैभव, माझा विजय, माझे स्मित आहेत.

ते माझ्या प्रेमाचे, माझ्या सुसंवादाचे आणि माझ्या आनंदाचे प्रतिध्वनी आहेत! "

मी हे सर्व जीवन पाहू शकलो

- सूर्यामध्ये, ताऱ्यांमध्ये, हवेत,

- वारा आणि समुद्रात.

प्रत्येक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" हे प्रेमाचे जीवन होते

जो दैवी समुद्रात आपल्या सन्मानाची जागा घेण्यासाठी धावला.

काय मोहिनी आहे! किती सुंदर! किती अवर्णनीय आश्चर्य! मी अवाक झालो...
आणि काय बोलावे तेच कळेना.

आणि येशू:

माझ्या मुली, तू पाहिलं आहेस का, माझी इच्छा आयुष्यातील किती दुर्मिळ सुंदर गोष्टी करू शकते?

त्याचे प्रेम आणि मत्सर इतके मोठे आहे की तो त्यांना आपल्याच समुद्रात ठेवतो.

पण इतकंच नाही, माझी मुलगी. मला तुम्हाला आणखी एक आश्चर्य सांगायचे आहे.

माझ्या इच्छेमध्ये जगणाऱ्या प्राण्याकरिता, एक "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" दुसऱ्याची वाट पाहत नाही.

या विलक्षण "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" मध्ये प्रेमाच्या जीवनासह,

ते एकमेकांचे अनुसरण करतात आणि आपल्या असीम समुद्रात त्यांची जागा घेण्यासाठी धावतात.

ते एकमेकांशी स्पर्धा करतात

- वेगाने धावणे,
- या दुसऱ्याला पुढाकार घ्यायचा आहे,
- स्वतःला आमच्या बाहूमध्ये फेकणारा हा पहिला होऊ इच्छित आहे,
- आपल्या दैवी गर्भात कुरवाळण्यासाठी डोक्यात आणखी एक झेप... आयुष्य स्थिर राहू शकत नाही.

हे छोटे जीवन - कितीही लहान असले तरी - एक श्वास, एक धडधडणारे हृदय, एक पाऊल आणि आवाज आहे. तो आमच्याकडे सर्व नजरेने पाहतो.

ते प्रेमाचा श्वास घेतात आणि आपल्याला प्रेम देतात. ते प्रेमाने रोमांचित आहेत. आपण चालत असताना आणि चालताना त्यांचा वेग असतो कारण आपण प्रेम करतो.

त्यांचा आवाज नेहमी प्रेमाबद्दल बोलत असतो आणि ते आमच्यावर खूप प्रेम करतात, त्यांना नेहमीच आमची चिरंतन प्रेमकथा ऐकायची असते.

हे लहान जीवन कधीही मरत नाही: ते आपल्याबरोबर चिरंतन आहेत. "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" - माझ्या विलची कामे आकाशात भरतात.

हे लहान जीव सर्वत्र पसरत आहेत:

- सर्व सृष्टीमध्ये,
- संत आणि देवदूतांमध्ये. राणीला घेरले किती!

त्यांना सर्वत्र स्थान मिळवायचे आहे

जोपर्यंत तो पृथ्वीवरील प्राण्यांच्या हृदयात उतरत नाही तोपर्यंत, एकमेकांना म्हणत:

"आपल्या छोट्याशा प्रेमाशिवाय आपला निर्माणकर्ता मानवी हृदयात कसा असू शकतो?

आह! नववा. आम्ही लहान आहोत.

आपण त्यांच्यामध्ये प्रवेश करू शकतो आणि त्यांच्यासाठी आपल्या निर्मात्यावर प्रेम करू शकतो. "

हे छोटे जीव सान्या आकाशाला मंत्रमुग्ध करतात.
ते आपल्या परमात्म्याचे सर्वात मोठे चमत्कार आहेत.
जे सत्यात आपल्या चिरंतन प्रेमाची परतफेड करतात.
त्यांच्या प्रेमाच्या गोष्टी इतक्या असामान्य आहेत की त्यांच्याकडे पाहून आम्हाला
कळते की आमच्या मुली कोण आहेत,
आपल्या दैवी इच्छेने जीवन तयार केले आणि निर्माण केले .

मी माझे आश्चर्य कसे व्यक्त करू? येशू पुढे म्हणाला:
आश्चर्यचकित होऊ नका.
माझ्या या पृथ्वीवरच्या जीवनानेही माझे जीवन जगण्याशिवाय काहीही केले नाही.
माझी पावलं आजही पृथ्वीवर जीवांच्या शोधात आहेत - ती कधीच थांबत नाहीत.
सर्व शतके माझ्या चरणांचे जीवन असेल.
माझे तोंड अजूनही बोलत आहे कारण माझ्या प्रत्येक शब्दात एक जीवन आहे जे
अजूनही बोलत आहे.

ज्यांना ऐकायचे नाही त्यांनाच माझा आवाज ऐकू येत नाही. माझे अश्रू जीवनाने
भरलेले आहेत आणि नेहमी वाहण्याच्या कृतीत आहेत
- पापी त्याला स्पर्श करण्यासाठी, त्याला पश्चात्ताप आणा आणि त्याचे रूपांतर,
तसेच
- फक्त आणि चांगल्या आत्म्यांवर - त्यांना सुशोभित करण्यासाठी आणि माझ्यावर
प्रेम करण्यासाठी त्यांचे मन जिंकण्यासाठी.

प्रत्येक दुःख, माझ्या रक्ताचा प्रत्येक थेंब हे एक वेगळे जीवन आहे ज्यामध्ये आहे
आणि स्वरूप आहे

सर्व प्राण्यांच्या दुःखाचे सामर्थ्य, आणि

- त्यांच्या सर्व पापांसाठी स्नानगृह.

हे माझ्या इच्छेचे चमत्कार आहेत.

जेव्हा तो प्रत्येक कृतीवर, अगदी क्षुल्लक कृतीवर त्याच्या सर्जनशील गुणाने राज्य करतो,

माझी इच्छा आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी जीवन निर्माण करते.

एवढ्या मोठ्या प्रेमाने आपल्यावर प्रेम नाही हे शक्यच नाही हे तुम्हाला पटलेच असेल.

म्हणून आपली इच्छा, जी प्रत्येक गोष्टीचा विचार करते आणि सर्वकाही कसे करायचे हे जाणते, त्यामध्ये राहणाऱ्या प्राण्याच्या कृतीतून अनेक जीवन निर्माण करते.

हे आपल्या प्रेमाची भरपाई करते आणि आपली प्रेमाची अधीरता आणि प्रेमाची आपली चिरंतन प्रलाप कमी जिवंत करते. म्हणून नेहमी आपल्या इच्छेनुसार जगा.

सतत प्रेम करा आणि तुम्ही संपूर्ण आकाशाचे मंत्रमुग्ध व्हाल, आमची शाश्वत मेजवानी.

आणि आम्ही तुमचे असू. आम्ही एकमेकांना साजरे करू.

माझे गरीब मन महान विलक्षण आणि विलक्षण गोष्टींमध्ये अडकले होते जे दैवी इच्छा जेव्हा तो सृष्टीवर राज्य करतो तेव्हा पूर्ण करू शकतो .

आणि मी स्वतःशी विचार केला: "दैवी इच्छेनुसार जगणे किती आनंदी नशीब आहे! यापेक्षा मोठा आनंद स्वर्गात किंवा पृथ्वीवर असू शकत नाही.

पण दुष्कृत्ये आणि पापे इतकी भयानक असतील तर तो पृथ्वीवर राज्य कसा करू शकेल?

केवळ एक दैवी शक्ती, तिच्या महान चमत्कारांपैकी एक, हे लक्ष्य साध्य करू शकते; अन्यथा दैवी इच्छेचे राज्य स्वर्गात राज्य करेल, परंतु पृथ्वीवर नाही ...».

मी असा विचार करत होतो जेव्हा माझा गोड येशू - माझे गोड जीवन - माझ्या गरीब आत्म्याला भेटला आणि मला अकथनीय चांगुलपणाने म्हणाला:

माझी धाडसी मुलगी,
माझ्या दैवी इच्छेचे राज्य पृथ्वीवर असेल असे परम पवित्र ट्रिनिटीच्या संयोगाने
ठरवण्यात आले होते.
आम्हाला आवश्यक असलेले सर्व चमत्कार आम्ही करू. आपल्याला पाहिजे ते
मिळविण्यासाठी आपण काहीही थांबणार नाही.
पण नेहमी, आम्ही सर्वात सोपा साधन वापरतो, तरीही
अधिक सामर्थ्यवान, स्वर्ग, पृथ्वी आणि सर्व प्राण्यांना आपल्या इच्छेनुसार वश
करण्यासाठी.

तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की सृष्टीमध्ये फक्त आपला सर्वशक्तिमान श्वास
मनुष्याला जीवन देण्यासाठी पुरेसा होता. पण या श्वासात किती आश्चर्य! आम्ही
तीन शक्तींनी आत्मा निर्माण केला आहे , आमच्या आराध्य ट्रिनिटीची खरी
प्रतिमा. या आत्म्याने, मनुष्य होता_

हृदय, श्वास, रक्ताभिसरण, हालचाल, उष्णता, वाणी, दृष्टी...

माणसात हे सर्व चमत्कार साध्य करण्यासाठी काय करावे लागले? आमची सर्वात
सोपी कृती, आमच्या सामर्थ्याने सशस्त्र:

आपला श्वास आणि **आपल्या प्रेमाचा प्रवाह** जो स्वतःला रोखू शकला
नाही, त्याच्याकडे धावत गेला, जोपर्यंत तो सर्व सृष्टीच्या कार्याचा सर्वात मोठा
विलक्षण बनला नाही.

पण, माझ्या मुली, कारण मनुष्य आपल्या दैवी इच्छेमध्ये राहत नाही,

- या तीन शक्ती अस्पष्ट केल्या आहेत आणि

- त्याच्यामध्ये आमची सुंदर प्रतिमा विकृत राहिली,

जेणेकरून त्याने त्याच्या हृदयातील देवाच्या प्रेमाचा पहिला ठोका गमावला आहे,

आणि त्याच्या मानवी श्वासात दैवी श्वास.

किंवा त्याऐवजी, तिने प्रत्यक्षात ते गमावले नाही - तिने ते जाणवणे थांबवले. तुम्हाला
ते आता ऐकू येत नाही

- दैवी जीवनाचे अभिसरण,

- चांगल्याची हालचाल,
 - सर्वोच्च प्रेमाची कळकळ,
 - देवाचे स्वतःचे वचन,
- हे दृश्य जे त्याला त्याच्या निर्मात्याकडे पाहण्याची परवानगी देते ... सर्व काही अस्पष्ट, कमकुवत, कधीकधी विकृत देखील केले गेले आहे.

या माणसाला पुनर्संचयित करण्यासाठी काय आवश्यक आहे?

आम्ही त्याला अधिक मजबूत आणि वाढत्या प्रेमासह नवीन जीवन देऊ. आम्ही त्याच्या आत्म्यामध्ये खोलवर फुंकर घालू;

आम्ही त्याच्या बंडखोर इच्छेच्या मध्यभागी अधिक जोराने फुंकर घालू

ज्यामध्ये तो तुरुंगात आहे त्या वाईट गोष्टी दूर करण्यास सक्षम असलेल्या शक्तीने. या आकांक्षा आपल्या श्वासाच्या सामर्थ्याने चिरडल्या जातील आणि घाबरतील.

ते आपल्या दैवी अग्नीने जळलेले वाटतील.

मानवी इच्छा त्याच्या निर्मात्याचे स्पंदनशील जीवन अनुभवे.

आणि ती बुरख्याप्रमाणे लपवेल, जेणेकरून मनुष्य त्याच्या निर्मात्याच्या वाहकाकडे परत येईल. अरेरे! आम्ही किती आनंदी होऊ.

आम्ही त्या माणसाला परत करू आणि आमच्या श्वासाने त्याला बरे करू.

आपण एका अतिशय कोमल आईसारखे असू जिच्याकडे एक अपंग मूल आहे आणि जी आपल्या श्वासाने आणि कुजबुजून आपल्या मुलावर ओतते.

जोपर्यंत तो बरा होत नाही आणि त्याला जसे हवे तसे सुशोभित करत नाही तोपर्यंत तो त्याच्यावर फुंकर घालणे थांबवणार नाही. आपल्या श्वासाची शक्ती ते सोडणार नाही.

जेव्हा आपण त्याला आपल्या पितृपक्षात परतताना पाहतो तेव्हाच आपण फुंकणे थांबवू . ती आमच्यासारखी सुंदर असावी अशी आमची इच्छा आहे.

तेव्हाच आपल्याला वाटेल की आपल्या मुलाने आपल्या पित्याचा चांगुलपणा ओळखला आहे आणि आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो.

मग आपल्या इच्छेला येण्यासाठी आणि पृथ्वीवर राज्य करण्यासाठी काय

आवश्यक आहे ते पहा:

आपल्या सर्वशक्तिमान श्वासाची शक्ती.

त्याच्याबरोबरच आपण मनुष्यामध्ये आपले जीवन नूतनीकरण करू. सर्व सत्य जे मी तुला प्रगट केले आहे

माझ्या इच्छेतील जीवनातील महान चमत्कार

मी त्याला देईन ती सर्वात सुंदर आणि सर्वात मोठी मालमत्ता असेल.

हे त्याचे राज्य पृथ्वीवर येईल याची खात्रीशीर चिन्ह देखील आहे कारण जेव्हा मी बोलतो.

- मी तथ्ये करून सुरुवात करतो

- आणि मग मी बोलतो.

माझा शब्द या भेटवस्तूची पुष्टी आहे आणि मला जे चमत्कार करायचे आहेत.

माझे दैवी गुणधर्म का प्रकट करावेत आणि त्यांचे राज्य पृथ्वीवर येणार नव्हते तर ते का प्रसिद्ध करावे?

आता मी 18 डिसेंबरच्या थीमवर परत आलो आहे, ईश्वरी इच्छेनुसार केलेली कृती आणि त्यांचे जीवनात रूपांतर कसे होते .

मग मी स्वतःशी विचार केला: "दैवी आदेशानुसार, दैवी इच्छेतून बाहेर न पडलेल्या सर्व चांगल्या कृत्यांचे काय होईल आणि म्हणून त्यांना जीवन मिळू शकत नाही, कारण त्यांना या जीवनाचे बीज नाही?" आणि माझा गोड येशू, नेहमी दयाळू, मला म्हणाला:

माझी मुलगी

हे आश्चर्यकारक नाही की प्राण्याचे प्रत्येक कृती, अगदी थोडेसे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", माझ्या इच्छेनुसार पूर्ण केले आणि स्वभावाने त्याचे सर्जनशील जीवन आहे.

त्याच्या दिव्य जीवनाच्या मध्यभागी परिपक्वता पोहोचते. या कृतीमुळे साहजिकच जीवन परत मिळते.

माझ्या इच्छेनुसार जे काही केले जाते ते आपल्या चिरंतन प्रेमात पुन्हा निर्माण होते आणि अनेक दिव्य जीवनांची दीर्घ पिढी प्राप्त करते जी केवळ आपल्यासाठीच असते.

आपल्या इच्छेनुसार न केलेली चांगली कामे आपल्या सर्जनशील कार्यातील सुंदर दागिन्यांसारखी असू शकतात. काही इतरांपेक्षा अधिक सुंदर असू शकतात, परंतु त्यांना जीवन नसते.

तसेच सृष्टीच्या क्रमात जीव आहेत आणि अलंकार आहेत.

फुले द्राक्षांचा वेल नसतात आणि पृथ्वीसाठी एक सुंदर अलंकार बनतात, जरी ती कायमस्वरूपी नसतात.

फळे ही द्राक्षे नसतात, परंतु ती माणसाचे पोषण करतात आणि त्याला अनेक मिठाईचा आस्वाद देतात, जरी ती टिकाऊ नसली तरीही, आणि मनुष्याला पाहिजे तेव्हा ते नेहमीच चाखता येत नाही.

जर फळे आणि फुले वेली असती, तर माणूस त्यांचा आनंद घेऊ शकतो.

सूर्य, आकाश, तारे, वारा आणि समुद्र हे जीवन नाहीत, परंतु ते आपली कार्ये आहेत, ती कशासाठी नाहीत? ते भव्य म्हणून सर्व्हर करतात आणि

माणसाचे पहिले निवासस्थान... माणसांची घरे कोणती

आपण संपूर्ण विश्वाच्या महान निवासस्थानाच्या तुलनेत? सोन्याने ठिपके असलेली निळी तिजोरी आहे जी कधीही कलंकित होत नाही

एक सूर्य आहे जो कधीही विझत नाही.

अशी हवा आहे जी श्वास घेते, जीवन देते.

शुद्ध आणि ताजेतवाने करणारा वारा आहे ... आणि बरेच काही.

आपल्या प्रेमाने कार्य आणि जीवन यांचे मिश्रण करणे आवश्यक होते कारण त्यांना सेवा करायची होती

- माणसाला आनंद देण्यासाठी,

- एक सजावट आणि एक सभ्य निवासस्थान म्हणून सर्व्हर करा

ज्याला आपण खूप प्रेमाने निर्माण केले होते.

आम्ही पुरेशापेक्षा जास्त कामे तयार केली असल्याने,

माणसाला आपल्या कामांचा आनंद घ्यायचा होता आणि आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगायचे होते

ज्याने त्याच्यावर खूप प्रेम केले त्याच्यासाठी प्रेम आणि गौरवाचे अनेक जीवन तयार करण्यासाठी.

पण काम आणि जीवन यातील फरक खूप आहे.
जीवन मरत नाही, तर कामांमध्ये अनेक बदल होतात
जर ते धार्मिक आणि पवित्र नसतील,
- आपले अलंकार बनवण्याऐवजी,
ते आपला अपमान आणि स्वतःचा गोंधळ निर्माण करतात
कदाचित त्यांचा निषेध देखील.

(1) मी दैवी इच्छेच्या कृतींचे अनुसरण केले आणि माझा गरीब आत्मा या कृतीत थांबला

पृथ्वीवरील दैवी वचनाचे कळ.

अरे देवा! प्रेम, शक्ती, दैवी बुद्धीची कितीतरी आश्चर्ये, कितीतरी आश्चर्ये!
ते इतके मोठे आहेत की त्यांच्याबद्दल बोलणे कोठून सुरू करावे हे कळत नाही.
आणि माझा प्रिय येशू, जणू त्याच्या प्रेमाच्या समुद्रात पूर आला आहे जो त्याच्या लाटा बनवतो,

असे सांगून मला आश्चर्य वाटले: (2) माझी धन्य मुलगी,

पृथ्वीवर माझ्या वंशात चमत्कार, आमच्या प्रेमाची उत्कटता

ते इतके मोठे आणि असंख्य होते की माझ्या अवताराच्या रहस्यात आपल्या देवत्वाने जे काही केले ते देवदूत किंवा प्राणी दोघेही समजू शकत नाहीत.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की आपल्या परमात्म्यामध्ये नैसर्गिकरित्या त्याची सतत हालचाल आहे.

जर ही चळवळ थांबू शकली तर क्षणभरही - जे होऊ शकत नाही -

सर्व काही अर्धांगवायू आणि निर्जीव होईल. का सर्वकाही

जीवन, स्वर्गात आणि पृथ्वीवर अस्तित्वात असलेल्या सर्वांचे संरक्षण
सर्व काही
ते या चळवळीवर अवलंबून आहे

म्हणून, स्वर्गातून पृथ्वीवर उतरताना, मी, पित्याचा शब्द आणि पुत्र, आपल्या
पहिल्या चळवळीतून बाहेर आलो.

म्हणजे तिथेच राहून मी निघालो.

पिता आणि पवित्र आत्मा माझ्याबरोबर खाली आले आहेत

- सहभागी होते

(त्यांच्यासोबत मी कधीही एकही अभिनय केलेला नाही) ई

तथापि, ते स्वर्गीय प्रदेशांमध्ये, भव्यतेने भरलेल्या सिंहासनावर राहिले.

मी गेल्यावर,

माझी विशालता, माझे प्रेम आणि माझी शक्ती माझ्याबरोबर उतरली आहे.

माझे प्रेम - जे अविश्वसनीय आहे आणि जर ते तयार झाले नाही तर ते समाधानी
नाही, माझ्या जीवनातून, अस्तित्वात असलेल्या प्रत्येक प्राण्याचे जीवन -

फक्त नाही

पण त्याने माझे जीवन सर्वत्र आणि सर्वत्र घडवले आहे, त्याचा गुणाकार केला आहे.

माझी विशालता त्याच्या सामर्थ्यात ठेवून,

- माझे प्रेम तिला माझ्या आयुष्यात भरते

जेणेकरून प्रत्येकाला स्वतःसाठी एक जीवन मिळेल जे माझ्याकडून येते आणि
देवत्वाला दैवी जीवनाचा गौरव आणि सन्मान प्राप्त होतो.

- आपण शोधून काढलेल्या अनेक गोष्टी आणि प्राण्यांसाठी.

आह! आमच्या प्रेमाने आम्हाला निर्मितीच्या कार्याची परतफेड केली आहे. आणि
आपले अनेक जीवन घडवणारे,

- आम्हाला फक्त परतफेड केली गेली नाही,

- पण त्याने आम्हाला आमच्याकडे असलेल्यापेक्षा जास्त दिले.

आमचे देवत्व जादूखाली होते त्याला एक गोड जादू जाणवली

आमच्या प्रेमाच्या युक्त्या आणि युक्त्या पाहून -

आपले अनेक जीवन पसरलेले पाहून.

आमच्या प्रेमाने आमच्या विशालतेचा उपयोग त्यांना तेथे ठेवण्यासाठी वर्तुळ म्हणून केला आहे.

म्हणून, माझे जीवन केंद्रस्थान असताना, माझी विशालता माझी शक्ती हा परिघ होता ज्यामध्ये हे अगणित जीवन जमा झाले होते.

हे जीवन आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि प्रेम करण्यासाठी सर्व आणि सर्व गोष्टींसाठी उपलब्ध होते.

हे ऐकून मला आश्चर्य वाटले आणि माझा गोड येशू, मला वेळ न देता, लगेच म्हणाला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका.

जेव्हा आम्ही ऑपरेट करतो, तेव्हा आमची कामे पूर्ण होतात म्हणून कोणीही असे म्हणू शकणार नाही:

"त्याने माझ्यासाठी हे केले नाही. त्याचे आयुष्य माझे नाही."

अहो, गोष्टी तेव्हा प्रेम जन्माला येऊ शकत नाही

ते आमचे नाहीत आणि

ते आमच्या अधिकारात नाहीत.

आणि सूर्य देखील तेच करत नाही - हे काम आम्ही तयार केले - डोळ्यांना संपूर्णपणे प्रकाशाने भरण्यासाठी स्वतःला प्रकाश बनवते आणि त्याच वेळी प्रकाश - पूर्ण आणि संपूर्ण - काम करणा-या हातांसाठी, चालण्याच्या पायरीसाठी.

अशा प्रकारे, कोणीही - प्राणी म्हणून वस्तू तयार केल्या - म्हणू शकतात

:

"सूर्य माझा आहे."

सूर्याचे केंद्र वातावरणाच्या उंचीवर असताना, त्याचा प्रकाश निघून जातो आणि राहतो.

त्याच्या प्रकाशाच्या वर्तुळाने ते पृथ्वीला गुंतवते आणि प्रत्येकासाठी प्रकाश बनते लहान फुलासाठी आणि गवताच्या लहान ब्लेडसाठी देखील.

सूर्य म्हणजे जीवन नाही. आय

त्यात प्रकाश आहे, आणि हा प्रकाश आहे जो या प्रकाशात असलेल्या वस्तूंसह देतो.

आमचे देवत्व हे जीवन आहे: लेखक आणि सर्व गोष्टींचे जीवन.

म्हणून, स्वर्गातून पृथ्वीवर येताना,

मला पूर्ण कर्मे करायची होती आणि - सूर्यपिक्षा जास्त -

- माझे जीवन समजावून सांग,

- ते अनेक जीवनात गुणाकार करा,

जेणेकरून स्वर्ग, पृथ्वी आणि सर्व गोष्टी माझ्या आयुष्याच्या ताब्यात असतील.

अन्यथा, ते झाले नसते

आमच्या बुद्धीला आणि आमच्या असीम प्रेमासाठी योग्य कार्य.

येशू गप्प बसला आणि मी लहान बाळा येशूच्या जन्माबद्दल विचार करत राहिलो.

आणि तो जोडला :

माझ्या इच्छेची लहान मुलगी, माझ्या जन्माची मेजवानी होती -

मेजवानीची सुरुवात, माझ्या दैवी इच्छेची.

देवदूत कसे गायले

"सर्वोच्च स्वर्गात देवाला गौरव

आणि चांगल्या इच्छा असलेल्या लोकांना पृथ्वीवरील शांती ",

सर्व देवदूत आणि सर्व सृष्टी उत्सवात दाखल झाली आणि,

- माझा जन्म साजरा करणे,

त्यांनी माझ्या दैवी इच्छेचा सण साजरा केला.

खरंच, माझ्या जन्माने, आपल्या देवत्वाला सर्वोच्च स्वर्गात खरा वैभव प्राप्त झाला आहे आणि जेव्हा ते माझी इच्छा ओळखतील तेव्हा लोकांना खरी शांतता अनुभवायला मिळेल.

त्याला राज्य दिले आणि त्याला राज्य करण्याची परवानगी दिली.

तरच त्यांना माझ्या इच्छेचे चांगले वाटेल आणि त्यांना दैवी शक्ती जाणवेल;

तरच स्वर्ग आणि पृथ्वी एकत्र गातील:

"सर्वोच्च स्वर्गात देवाचा गौरव आणि दैवी इच्छा असलेल्या पुरुषांना पृथ्वीवरील शांती."

या माणसांमध्ये सर्व काही विपुल प्रमाणात असेल आणि त्यांना खरी शांती मिळेल.

मी लहान राजा येशूच्या जन्माबद्दल विचार करत होतो .

आणि मी त्याला म्हणालो: "सुंदर मुला, मला सांग, जेव्हा तू तुझ्या महान प्रेमाबद्दल महान मानवी कृतज्ञता पाहिलीस तेव्हा तू काय केलेस?"

आणि येशू म्हणाला:

माझी मुलगी

जर मी माझ्या महान प्रेमाबद्दल मानवी कृतज्ञता लक्षात घेतली असती तर मी स्वर्गात परतलो असतो.

पण मग मी दुःखी झाले असते आणि माझे प्रेम कटुतेने भरले असते आणि मी पार्टीचे शोकात रूपांतर केले असते.

तर तुम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे का की मी माझ्या महान कार्यामध्ये ते आणखी सुंदर बनवण्यासाठी काय करतो?

माझ्या प्रेमाच्या कमाल प्रदर्शनासह, मी सर्वकाही बाजूला ठेवले;

मानवी कृतघ्नता, पापे,

दुःख, कमजोरी.

या सर्व गोष्टी अस्तित्वात नसल्याप्रमाणे मी माझ्या महान कार्यांना मोकळीक देतो.

जर मला माणसाच्या वाईट गोष्टींकडे लक्ष द्यायचे असते तर मी करू शकलो नाही

- उत्तम कामे करा

- किंवा माझे सर्व प्रेम कृतीत आणू नका.

मला साखळदंडाने बांधले गेले असते - माझ्या स्वतःच्या प्रेमात अडकले असते.

त्याउलट, माझ्या कामात मुक्त राहण्यासाठी आणि त्यांना शक्य तितके सुंदर बनवण्यासाठी,

- मी हे सर्व बाजूला ठेवतो आणि आवश्यक असल्यास,

- मी माझ्या प्रेमाने सर्वकाही झाकतो

जेणेकरून तिला माझे प्रेम आणि माझ्या इच्छेशिवाय काहीही दिसत नाही.

मी माझ्या महान कार्यांसह पुढे जात आहे

मी ते असे करतो की जणू कोणी मला नाराज केले नाही.

आपल्या गौरवासाठी, आपल्या सजावटीत, आपल्या कृतीच्या सौंदर्यात आणि भव्यतेमध्ये काहीही कमी असू शकत नाही.

म्हणूनच तुम्ही काळजी करू नका अशी माझी इच्छा आहे.

- तुमच्या कमकुवतपणा,

- तुमचे आजार इ

- तुमच्या अडचणीबद्दल .

किंबहुना, प्राणी या गोष्टीबद्दल जितका जास्त विचार करतो तितका तो कमजोर वाटतो

जेवढे गरीब प्राण्याला वाईट वाटते तेवढे जास्त.

तिचे दुःख तिला अधिकाधिक शक्तीने दाबत असताना.

अशक्तपणाचा विचार केल्याने अशक्तपणा निर्माण होतो आणि गरीब प्राणी आणखी खाली येतो.

वाईट प्रबळ होते आणि दुःख ते भुकेला कमी करते. परंतु जर तिने याबद्दल विचार केला नाही तर ते स्वतःच अदृश्य होतात.

देव पूर्णपणे उलट आहे.

एक चांगले दुसऱ्याचे पोषण करते: प्रेमाच्या कृतीसाठी अधिक प्रेम आवश्यक असते. माझ्या दैवी इच्छेचा त्याग केल्याने त्याला स्वतःमध्ये एक नवीन दैवी जीवन जाणवते.

परिणामी

चांगल्या प्रकारांबद्दल विचार करणे अन्न आणि अधिक करण्याची शक्ती.

म्हणूनच तुम्ही फक्त विचार करावा अशी माझी इच्छा आहे

- माझ्यावर प्रेम करा आणि

- माझ्या इच्छेनुसार जगा.

माझे प्रेम तुमचे सर्व दुःख आणि तुमच्या सर्व वाईट गोष्टींना जाळून टाकेल आणि माझी दैवी इच्छा तुमचे जीवन बनेल.

तुमची दुःखे एक पाया म्हणून वापरणे ज्यावर त्याचे सिंहासन वाढवायचे आहे.

मग मी लहान बाळा येशूबद्दल विचार करत राहिलो.

आणि, अरे! त्याला रडताना, रडताना, रडताना आणि थंडीने थरथरताना पाहून

माझे हृदय कसे तुटले.

मला माझे एक "आय लव्ह यू" ठेवायचे होते

- दैवी मुलाच्या प्रत्येक दुःखासाठी आणि प्रत्येक अश्रूसाठी,

- त्याला उबदार करण्यासाठी आणि त्याचे अश्रू शांत करण्यासाठी. माझा येशू जोडला:

माझी मुलगी

माझ्या अश्रूंमध्ये आणि माझ्या लहरींमध्ये माझ्या इच्छेनुसार जगणारा मी अनुभवू शकतो.

मला ते माझ्या रडण्यात आणि माझ्या लहान अंगांच्या थरथरत्या आवाजात वाहत असल्याचे जाणवते.

त्याच्याकडे असलेल्या माझ्या इच्छेनुसार तो बदलतो

हसत हसत रडणे, ई

स्वर्गीय आनंदात रडणे.

तिच्या प्रेमाच्या गाण्यांनी ती मला उबदार करते

आणि दुःखाचे रूपांतर चुंबन आणि मिठीत करा.

अजून चांगले, जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो ते जाणून घ्या

माझी मानवता जे काही करते त्याची सतत कलमे ती प्राप्त करते.

- मी विचार केल्यास, मी त्याचे विचार कलम करतो,

- जर मी बोललो आणि प्रार्थना केली तर मी त्याचे शब्द कलम करतो,

- मी काम केले तर मी त्याचे हात कलम करतो.

माझ्या आयुष्याची पुनरावृत्ती व्हावी यासाठी मी असे काहीही करत नाही ज्यामुळे प्राण्याला कलम होत नाही.

त्याहूनही अधिक, दिले

- माझी दैवी इच्छा त्यात आहे आणि

- की मला माझी शक्ती, माझी पवित्रता आणि माझे स्वतःचे जीवन मला हवे ते करण्यासाठी सापडेल.

जेव्हा मला माझी इच्छा प्राण्यामध्ये सापडते तेव्हा मी किती आश्चर्य करू शकत नाही!

मी पृथ्वीवर आलो

- माझ्या प्रेमाने सर्व गोष्टी झाकण्यासाठी,

- सर्व वाईटांना बुडवून टाका आणि

- माझ्या प्रेमाने सर्वकाही जाळण्यासाठी.

सर्व प्रामाणिकपणे, मला माझ्या वडिलांची परतफेड करायची होती. कारण ती पूर्ववत व्हायला हवी हे योग्यच होते

- त्याच्या सन्मानात, गौरवात,

- प्रत्येकाने त्याच्यावर ऋणी असलेल्या प्रेम आणि कृतज्ञतेमध्ये. म्हणूनच माझ्या प्रेमाला शांती मिळू शकली नाही.

त्याने आपल्या गौरवाने आणि सन्मानाने ती पोकळी भरून काढली की, प्रेमाद्वारे त्याने देवत्वाची परतफेड केली.

- ज्याने आकाश, सूर्य, वारा, समुद्र, फुले आणि बाकी सर्व निर्माण केले होते. त्या माणसाने अजून एकही "धन्यवाद" अशी कुजबुज केली नव्हती.

- त्याला मिळालेल्या सर्व वस्तूंसाठी.

तो माणूस खरा चोर, कृतघ्न, आमची मालमत्ता हडप करणारा होता.

माझे प्रेम निर्माणकर्ता आणि प्राणी यांच्यातील अंतर भरण्यासाठी धावले. त्याने माझ्या स्वर्गीय पित्याला प्रेमाने पैसे दिले

आणि प्रेमानेच त्याने मानवी पिढ्यांचा उद्धार केला.

- त्यांना माझ्या दैवी इच्छेचे जीवन परत देण्यासाठी,

खंडणीसाठी तिच्यासोबत अनेक जीव तयार केले आहेत.

आणि जेव्हा माझे प्रेम पैसे देते, तेव्हा त्याचे मूल्य असे असते की ते प्रत्येकासाठी पैसे देऊ शकते आणि त्याला हवे ते सोडवू शकते. म्हणून, तू माझ्या प्रेमाने आधीच मुक्त झाला आहेस म्हणून मला तुझ्यावर प्रेम करू आणि ताब्यात घेऊ दे.

मी दैवी इच्छेचा विचार करत राहिलो .

किती हृदयस्पर्शी दृश्ये मनात आली!

एक येशू जो रडतो, जो प्रार्थना करतो, जो दुःख सहन करतो कारण त्याला प्रत्येक प्राण्याचे जीवन व्हायचे आहे ,

आणि अपंग मुलांचा एक जमावः आंधळा, मुका, लंगडा, पक्षाघात आणि इतर जखमांनी झाकलेले दयाळू.

आणि माझा गोड येशू, फक्त त्यालाच असू शकेल अशा प्रेमाने, एकाकडून दुसऱ्याकडे धावतो

- त्यांना त्याच्या हृदयाच्या जवळ ठेवण्यासाठी,

-त्याच्या सर्जनशील हातांनी त्यांना स्पर्श करा

त्यांना बरे करण्यासाठी आणि त्यांना हळू आणि शांतपणे सांगून त्यांच्या हृदयाशी बोलणे:

"माझ्या मुला, मी तुझ्यावर प्रेम करतो.

माझे प्रेम प्राप्त करा आणि मला तुझे द्या, आणि मी प्रेमाद्वारे तुला बरे करीन. "

माझ्या येशू, माझ्या प्रिय जीवन, तू आमच्यावर किती प्रेम करतोस!

मी त्याच्या प्रेमाने गुदमरलो होतो - जे त्याच्या जळत्या श्वासातून आले होते जेव्हा त्याने मला आश्चर्यचकित केले आणि म्हणाला:

माझ्या प्रेमाची मुलगी, मला माझे प्रेम सोडू दे.

मी यापुढे ते समाविष्ट करू शकत नाही. प्रेम केल्याशिवाय प्रेम करणे किती कठीण आहे.

ज्याला मी माझे प्रेमाचे आश्चर्य देऊ शकेन असे कोणी नसणे हे आपल्या परमात्म्यासाठी सर्वात अव्यक्त दुःख आहे. तर, ऐका.

माझी निवासस्थाने वाचवण्यासाठी मी पृथ्वीवर आलो हे तुम्हाला माहीत असेलच. माणूस हे माझे निवासस्थान आहे जे मी खूप प्रेमाने तयार केले आहे.

माझी शक्ती आणि माझ्या बुद्धिमत्तेची सर्जनशील कला मला पात्र बनवण्यासाठी त्यात सहभागी झाली होती.

हे निवासस्थान आमच्या प्रेमाचे आणि आमच्या दैवी हातांचे विलक्षण होते.

आता, आमच्या इच्छेतून माघार घेतल्याने, आमचे निवासस्थान कोसळले आणि अंधारमय झाले, शत्रू आणि चोरांचे निवासस्थान.

आमच्यासाठी किती दुःख!

म्हणूनच पृथ्वीवर माझे जीवन सेवा आहे

- परत करणे, पुनर्संचयित करणे आणि जतन करणे

हे निवासस्थान जे आम्ही खूप प्रेमाने बनवले होते.

ते आमचेच होते

तिला वाचवण्यासारखे होते जेणेकरून ती पुन्हा तेथे राहू शकेल.

हे निवासस्थान वाचवण्यासाठी मी प्रत्येक कल्पनाशक्तीचा वापर केला आहे. मी माझे स्वतःचे जीवन ते पुन्हा मजबूत आणि सिमेंट करण्यासाठी उघड केले आहे.

त्याची घाण शुद्ध करण्यासाठी मी माझे सर्व रक्त सांडले

माझ्या मृत्यूने मला त्याचे जीवन परत द्यायचे होते जेणेकरून ते ज्याने ते पुन्हा निर्माण केले - त्याचे निवासस्थान म्हणून ते प्राप्त करण्यास योग्य बनवा.

आपले निवासस्थान वाचवण्यासाठी सर्व शक्य साधनांचा वापर केल्यामुळे, तेथे वास्तव्यास असलेल्या राजाला वाचवणे देखील आपल्यासाठी योग्य होते.

आमच्या प्रेमाला अर्ध्या वाटेत अडथळा आला

- निलंबित आणि त्याच्या गती मध्ये अडथळा म्हणून.

त्यामुळे आमच्या इच्छेचे राज्य या फियाटला वाचवेल

- जे प्राण्याने नाकारले होते
- तुम्हाला तुमच्या निवासस्थानात प्रवेश करण्याची परवानगी देण्यासाठी e
- त्याला राज्य करण्यासाठी आणि तो सार्वभौम असल्याप्रमाणे वर्चस्व गाजवण्यासाठी.

निवासस्थानांची सुटका

- ज्याला तिथे राहायचे आहे त्याला आपण राहू दिले तर ते आपल्या सर्जनशील बुद्धीला पात्र ठरणार नाही,
- राज्य आणि साम्राज्याशिवाय भटकणे.

स्वतः ला वाचवल्याशिवाय निवासस्थान वाचवणे

सुटका केलेल्या निवासस्थानांमध्ये राहण्यास सक्षम न होता ते मूर्खपणाचे असेल.

जणू काही स्वतःला वाचवण्याइतकी शक्तीच नाही. ते कधीच होणार नाही.

जर आपल्यात आपले सर्जनशील कार्य वाचवण्याची शक्ती असेल तर, आपल्या कामात आपला जीव वाचवण्याची ताकदही आपल्यात असेल.

अरेरे! होय, आम्हाला आमचे राज्य मिळेल आणि आम्ही त्यासाठी आश्चर्यकारक चमत्कार करू.

आमचे प्रेम त्याच्या मार्गावर चालेल. ते मध्येच थांबणार नाही.

तो त्याच्या साखळ्यांपासून मुक्त होईल, तो धावत राहील,

- मानवी इच्छेच्या जखमांवर बाम आणण्यासाठी. आणि तो त्याच्या निवासस्थानांना दैवी अलंकारांनी सजवेल.

त्याच्या साम्राज्यासह तो आमच्या फियाटला तेथे राहण्यास आणि राज्य करण्यास बोलावेल, त्याला त्याचे सर्व हक्क देऊन.

जर ते माझ्या इच्छेचे राज्य नक्कीच नसते,
मी निवासस्थानांची दुरुस्ती आणि पुनर्संचयित का करावी?

अरे, माझ्या मुली, तुला याचा अर्थ काय आहे ते समजले नाही
"आमची इच्छा पूर्ण करू नका":
आमचे सर्व हक्क हिरावून घेतात
ते आपल्या अनेक दिव्य जीवनात गुदमरतात.

आमचे प्रेम होते - आणि अजूनही आहे - खूप छान.
की सृष्टीच्या प्रत्येक कृतीत आपल्याला स्वतःला घडवायचे असते
- प्रेम करा,
- ओळखले जाणे, इ
- आपल्या आणि जीवांमध्ये सतत जीवनाची देवाणघेवाण करणे. आपल्या
इच्छेशिवाय हे करणे अशक्य आहे.

केवळ आपल्या इच्छेमध्ये शक्ती आणि सदगुण आहे
- आपले दैवी जीवन प्राप्त करण्यासाठी प्राण्याला अनुकूल करा, ई
- सृष्टीच्या कृतीमध्ये स्वतःला तयार करण्यासाठी आपले प्रेम स्थापित करणे.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की तो आपल्या इच्छेनुसार करतो त्या प्रत्येक
गोष्टीत, एक अप्रतिम शक्ती आपल्याला कॉल करते.

आपण ते पाहतो, त्यावर चिंतन करतो
आणि अतुलनीय प्रेमाने आपण आपले जीवन तयार करतो ...

आपलं आयुष्य घडवणं म्हणजे काय हे कळलं असतं तर!

प्रेमाचा इतका मोठा उलगाडा होतो

की आपल्या प्रेमाच्या अतिरेकी आपण म्हणतो:

आह! प्राणी आपल्या कृतीत आपले जीवन घडवतो.

आपल्या प्रेमाने, पावित्र्याने आणि वैभवाने आपल्याला समानता वाटते

आणि आम्ही आमच्या इच्छेमध्ये त्याच्या कृतीच्या सतत पुनरावृत्तीची अपेक्षा करतो.

- आपल्या आयुष्याची पुनरावृत्ती करण्यासाठी

-त्याच्या कृतीत, आपण स्वतःवर प्रेम करतो आणि स्वतःचा गौरव करतो.

तरच आपण सृष्टीचा खरा विस्तार भरतो: सर्व गोष्टी आपली सेवा करतात.

जीवाची छोटीशी कृतीही कामी येते

-आपल्या आयुष्याची पुनरावृत्ती करणे ई

- आमचे प्रेम दाखवण्यासाठी.

त्यामुळे आपल्या इच्छेनुसार जगणे होईल

- आमच्यासाठी सर्वकाही आणि

- प्राण्यासाठी सर्व काही.

मी दैवी इच्छेनुसार माझे उड्डाण सुरू ठेवतो, स्वतःला सांगतो:

"दैवी इच्छेनुसार जगणे जवळजवळ अविश्वसनीय आहे. आपण तेथे कसे राहू शकतो?

आपल्याला जाणवणारी दुःखं आणि दुर्बलता...

चकमकी, परिस्थिती अनेक आहेत.

त्यांचा अनुभव घेतल्यानंतरही दैवी इच्छा हवीशी वाटते
त्याच्या प्रकाशात सर्वकाही गुंतवा आणि त्याच्या प्रेमाने सर्वकाही जाळून टाका
की त्याची इच्छा आणि प्राणी यांच्यामध्ये फक्त प्रेम आणि त्याची इच्छा उरते ».

मी असा विचार करत होतो, जेव्हा माझा गोड येशू, जो माझ्यामध्ये त्याच्या
इच्छेनुसार काही घडत आहे की नाही हे पाहण्यासाठी नेहमी लक्ष देतो, त्याने मला
सांगितले:

माझी धैर्यवान मुलगी, माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्याबद्दल माझा मत्सर असा आहे
मला एक विचार, दुर्बलता किंवा त्यात जीव नसलेली कोणतीही गोष्ट सहन होत
नाही.

माझ्या इच्छेनुसार जगणे आवश्यक आहे हे तुम्हाला माहित असले पाहिजे

-देवाचा निर्णय, ई

- तिच्यामध्ये राहण्याचा प्राण्याचा एक ठाम निर्णय.

तथापि, या निर्णयाद्वारे मार्गदर्शन केले जाते

- *एक नवीन जीवन* - एक नवीन दैवी शक्ती

प्राण्याला अजिंक्य बनवण्यासाठी,

- जीवनातील वाईट किंवा परिस्थिती काहीही असो.

हा निर्णय बदलू शकत नाही कारण जेव्हा आपण ठरवतो,

-आम्ही त्यांच्या निर्णयांशी खेळणाऱ्या मुलांशी वागत नाही, परंतु आम्हाला माहित
असलेल्या प्राण्याशी चिकाटीने वागतो.

म्हणून, आम्ही स्वतःला अर्पण करतो जेणेकरून ती हार मानू शकत नाही.

त्याला दुःख, वाईट आणि कमकुवतपणा जाणवू शकतो, परंतु त्याचा अर्थ काहीच
नाही.

या गोष्टी माझ्या इच्छेच्या शक्ती आणि पवित्रतेच्या आधी मरत असल्याने, त्यांना
मृत्यूचे दुःख जाणवते आणि ते पळून जातात.

विशेषतः दुःख हे मानवी इच्छेने उद्भवत नाहीत.

कारण माझ्या इच्छेमध्ये उदयास आल्याने, तिला फक्त मला पाहिजे तेच हवे आहे.

माझी इच्छा देखील या दुःखांचा उपयोग सर्वात सुंदर विजय मिळविण्यासाठी करते.
ती तिच्यावर आयुष्य पसरवते

- त्याचे राज्य तयार करण्यासाठी,

- त्याचे साम्राज्य लादणे इ

- कमकुवतपणाचे विजय आणि विजयांमध्ये रूपांतर करा.

माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यासाठी,

- सर्व गोष्टींनी सर्वात सुंदर प्रेमाची अभिव्यक्ती केली पाहिजे जी प्राणी तिचे जीवन
घडवणाऱ्याला देते,

थोडेसे जसे:

**ज्यांना एक सुंदर घर बांधायचे आहे ते एक दगड, एक वीट आणि अगदी स्कॅप
मेटल देखील वापरू शकतात.**

आमची इच्छा प्रविष्ट करण्यापूर्वी तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे,

आम्ही सर्व गोष्टींचा गौरव करतो

आम्ही आमच्या प्रेमात सर्वकाही लपवतो आणि लपवतो

या प्राण्यामध्ये प्रेमाशिवाय काहीही पाहण्यासाठी .

एकदा आपल्या प्रेमाने सर्व काही लपवले की, अगदी दुःख देखील, ते आपल्या
इच्छेमध्ये स्थान घेते.

शिवाय, प्रत्येक वेळी तो त्याच्या कृती करतो,

- प्रथम शुद्ध केले जाते,

आणि मग आमची इच्छा तिची गुंतवणूक करते, तिला पाहिजे ते सर्वकाही
तिच्याबरोबर करते. माझ्या मुली, माझ्या मृत्यूपत्रात कोणतेही निर्णय किंवा
न्यायाधीश नाहीत

पावित्र्य, सुव्यवस्था, शुद्धता आणि आपल्या वागण्याच्या पद्धतींची उपयुक्तता

- ते खूप मोठे आणि बरेच आहेत

प्रत्येकाने डोके टेकवून आपण जे काही करतो त्याची पूजा केली पाहिजे. परिणामी

- शांतता गमावू नका

- दुःख आणि परिस्थितीचा विचार करत नाही.

त्यांना माझ्या इच्छेच्या दयेवर सोडा जेणेकरून मी त्यांना त्याच्या प्रेमाचे चमत्कार बनवू शकेन.

(4) नंतर त्याने जोडले:

माझ्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेनुसार प्राणी जे काही करते ते प्रथम स्वर्गात तयार होते,

-शाश्वत दिवसात ज्याला रात्र माहित नाही.

संपूर्ण स्वर्गीय न्यायालयाला आधीच माहित आहे की पृथ्वीवरील एका प्राण्याने स्वर्गीय होमलँडमध्ये आश्रय घेतला आहे जो आधीच त्याच्या आहे - परंतु कोणत्या उद्देशाने?

फियाटच्या मध्यभागी प्रवेश करणे आणि त्याच्या क्रिएटिव्ह पॉवर आणि वर्च्युला कॉल करणे हे त्याच्या कृतीमध्ये कार्य करण्याची शक्यता प्रदान करते.

अरेरे! प्रेमाने त्याचे स्वागत केले जाते

केवळ दैवी इच्छेसाठीच नाही,

पण पवित्र ट्रिनिटी पासून देखील.

ते ते स्वतःशी एकरूप करून आणतात.

ते त्याच्या कृतीला सुशोभित करतात आणि त्यांची सर्जनशील शक्ती त्याच्यामध्ये फुंकतात

- महान चमत्कार करणे इ

- संपूर्ण आकाशाला इतका आनंद आणि आनंद देण्यासाठी की सर्व आकाशीय

प्रदेशांमध्ये कर्णमधुर आवाज गुंजतात:

"धन्यवाद, धन्यवाद. तुम्ही आम्हाला खूप मोठा सन्मान दिला आहे
प्राण्याच्या कृतीत आपल्या इच्छेचे प्रेक्षक बनणो! "

स्वर्ग नवीन आनंद आणि आनंदाने भरला आहे. परिणामी, प्रत्येकजण त्याच्याबद्दल
कृतज्ञ आहे आणि सर्व मिळून त्याला "आमचे स्वागत" म्हणतात.

हा प्राणी स्वर्गापेक्षाही जास्त वाटतो

दुहेरी प्रेमाने देवाने प्रेम केले आणि

- कृपेच्या नवीन समुद्रात बुडलेले.

ती तिची कृत्ये घेऊन जाण्यासाठी स्वर्गात जाते आणि देवाला त्यामध्ये तिचे
चमत्कार घडवू देते, खाली उतरून, देवाने त्यांच्यामध्ये जे केले आहे ते ती परत
आणते.

ते त्यांना पृथ्वीवर पसरवते. तो सर्व सृष्टी गुंतवतो जेणेकरून दैवी फियाटने त्याच्या
कृतीमध्ये केलेल्या चमत्कारांचा गौरव आणि आनंद सर्वांना मिळावा.

प्राणी करू शकला नाही

- मोठी श्रद्धांजली द्या,

- आम्हाला अधिक उदात्त प्रेम आणि गौरव द्या

त्याच्या कृतीमध्ये आपल्याला पाहिजे ते करू देण्यापेक्षा.

कोणीही आम्हाला न विचारता आम्ही सुंदर गोष्टी तयार करू शकतो

हे आपण सृष्टीने केले आहे

पण, त्यावेळेस, आमची अप्रतिम सृष्टी साठवण्यासाठी एक सुस्कारा, आश्रय देणारे
कोणीही नव्हते.

आता असे लोक आहेत ज्यांना स्वतःला कसे व्यक्त करायचे आणि त्याची अनेक
कर्मे कशी द्यावी हे माहित आहे,

नैसर्गिक देखील, कारण निसर्ग देखील आपल्या मालकीचा आहे.

आणि त्यातील सर्वात मोठे चमत्कार घडवण्यासाठी सर्व काही आपल्यासाठी

उपयुक्त ठरू शकते.

आपल्या प्रेमाला अधिक समाधान वाटते आणि आपली शक्ती अधिक उदात्त आहे
आमची सर्वात मोठी कामे करत आहे
-प्राण्यांच्या छोट्या कृतीत, फक्त त्याच्या बाहेर.

शेवटी, ते नेहमी आपल्या प्रेमाचे तेच बहाणे असतात जे देऊ इच्छितात,
म्हणण्याची संधी शोधा:

"तिने मला दिले, मी तिला दिले.

हे खरे आहे की ते थोडे आहे, परंतु तिने स्वतःसाठी काहीही ठेवले नाही, म्हणून मी
तिला माझ्यासह सर्व काही देतो हे योग्य आहे ».

माझे गरीब मन दैवी इच्छेमध्ये तरंगले आणि जेव्हा प्राणी त्याच्याबरोबर जगू
इच्छितो तेव्हा त्याला वाटणाऱ्या चिंता, इच्छा, आनंद मी पाहिले.

त्याच्यावर स्वतःच्या प्रेमाने प्रेम करणे,

जर फक्त त्याच्या आत्म्यात, त्याची चिंता आणि त्याचे उत्कट उसासे एकत्र करायचे
आणि त्याला सांगायचे: "मी तुझ्याबरोबर आहे, तुझ्या प्रेमाच्या चिंता कमी
करण्यासाठी आणि तुला संतुष्ट करण्यासाठी, मी तुला कधीही एकटे सोडणार
नाही".

माझ्या लहान आत्म्याला प्रेमाने भेटायला येत आहे ज्याला त्याचे प्रेमळ हृदय फुटावे
असे वाटत होते, माझ्या प्रिय येशू, माझ्या गोड आयुष्याने मला सांगितले:

"माझ्या प्रिय कन्या, स्वर्ग आणि पृथ्वी आणि सर्व प्राणी आपल्या उत्कट प्रेमाने
वेढलेले आहेत .

प्रत्येक फायबरमध्ये, प्रत्येक अणूमध्ये, प्रत्येक क्षणात आणि इतक्या परिपूर्णतेसह,

की तेथे काहीही शिल्लक नाही, एक श्वास देखील नाही, जे त्याचे जीवन नाही. आपले प्रेम इतके उत्कट आहे की त्याला ताजेपणा आणण्यासाठी कोणीतरी आवश्यक आहे. त्याची आवेश.

आता, आपल्या प्रेमाच्या तीव्रतेला आणि परिपूर्णतेला हा ताजेपणा कोण देऊ शकेल हे जाणून घ्यायचे आहे का? प्राण्याचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" . आणि, तो जितका जास्त म्हणतो तितका तो आपल्याला ताजेतवाने करतो.

हे " मी तुझ्यावर प्रेम करतो ", आमच्या ज्वालांमध्ये प्रवेश करतो, त्यांना कापतो, त्यांना आराम देतो, त्यांना मऊ करतो आणि सर्वात मोठा सांत्वन म्हणून म्हणतो: " मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो .

तुला त्या बदल्यात प्रेम करायला आवडते आणि मी तुझ्यावर प्रेम करायला आलो आहे ."

हे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो " आपल्या विशालतेत चालते आणि स्थायिक होण्यासाठी स्वतःचे छोटेसे स्थान बनवते.

अशा प्रकारे, प्राण्याचे " मी तुझ्यावर प्रेम करतो " हा आपला आधार आहे, आपला सांत्वन आहे आणि तो आपल्या निराशा कमी करून आपले प्रेम शांत करतो.

माझी मुलगी, प्रेम करणे आणि प्रेम न करणे असे आहे

- जर आपल्याला आपले प्रेम फुलण्यापासून रोखायचे असेल तर ते आपल्यामध्ये दाबून टाका आणि

- अपेक्षित प्रेमाचे तीव्र दुःख आपल्याला अनुभवायला हवे म्हणून, आपल्यावर प्रेम करणाऱ्या व्यक्तीच्या शोधात जाऊ या.

प्राण्याचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" इतके सांत्वनदायक आहे की ते प्राप्त करण्यासाठी आपण काहीही देऊ शकतो. पहा, जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो तो आपल्या जीवनाचा आश्रय आहे.

आणि आम्ही सतत आमच्या जीवनाची देवाणघेवाण करतो: ती आम्हाला तिचे देते

आणि आम्ही तिला आमचे देतो.

जीवनाच्या या देवाणघेवाणीत आपण हे करू शकतो

- जे आमचे आहे ते ठेवा,
- आम्हाला पाहिजे ते करा आणि
- आपण देव आहोत असे वाटणे.

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो तो आपली आश्रय म्हणून सेवा करतो.

हे आपल्या कृतीचे रंगमंच आहे, आपल्या प्रेमाचे सांत्वन आहे आणि ते आपल्याला सर्व सृष्टीच्या प्रेमाचे परतावा देते, त्यात आपल्याला सर्वकाही सापडते.

आम्ही तिच्यावर इतके प्रेम करतो की तिला जे हवे आहे ते देणे आम्हाला भाग पडते.

तिच्यात केलेली प्रत्येक कृती आपल्याला तिच्याशी अधिक जोडते, नवीन साखळी जोडते.

तिची ऋणी वाटावी म्हणून ती आपल्याला काय देते माहीत आहे का?

आपले जीवन, आपली कामे, आपले प्रेम आणि आपली इच्छा. तुम्ही ते शोधा हे काहीच नाही?

ते आपल्याला जे देते ते खूप विपुल आहे!

जर आपल्याजवळ आपली शक्ती नसती जी आपल्याला सर्वकाही करण्याची परवानगी देते, तर आपल्याकडे ते करण्याचे साधन नसते.

परंतु आपले प्रेम कधीही प्राण्यावर मात करू देत नाही,

- नेहमी नवीन शोध इ
- नवीन युक्त्या शोधणे,

त्याला अनेक वेळा आपले जीवन देण्याचे व्यवस्थापित करणे, त्याच्या प्रिय प्राण्याच्या बदल्यात पैसे देणे

शिवाय, त्याच्या प्रेमळ उत्कटतेने, तो तिला म्हणाला:

"तुम्ही माझ्या इच्छेनुसार जगता याचा मला खूप आनंद आहे - कारण तुम्ही माझा आनंद आणि माझा आनंद आहात - की तुम्ही श्वास घेत असलेली हवा तुम्हाला देणे मला बंधनकारक आहे.

आणि अचानक मी तुझ्याबरोबर श्वास घेतो.

मी माझ्या हातात सूर्य आणि त्याचा प्रकाश घेतो आणि मी तुला एकटे सोडत नाही, मी तुझ्याबरोबरच राहतो.

मी तुला माझ्या हातांनी पाणी, अग्नी, अन्न आणि इतर सर्व काही घेऊन येतो.

- कारण मला तुझे बंधन वाटते.

आणि तुम्ही त्यांना कसे घेता हे पाहण्यासाठी मला राहायचे आहे.

मला हे सर्व स्वतःहून करायचे आहे. जर त्याने ते घेतले तर तो मला सांगतो:

"मी तुझ्या इच्छेमध्ये सर्वकाही घेतो कारण मी तुझ्यावर प्रेम करतो. मला तुझ्यावर प्रेम करायचे आहे आणि तुझ्या त्याच इच्छेने तुला गौरव करायचे आहे."

अरेरे! मला समाधान देण्याचा प्रयत्न करून मला जे आराम मिळतो त्याची तुम्ही कल्पना करू शकत नाही.

आणि मी तिला सोडले.

पण नंतर मी माझ्या प्रेमाच्या आश्चर्यासह परत येतो.

म्हणून मनापासून मनापासून आणि माझ्या इच्छेशी सुसंगत राहून मला संतुष्ट करा. त्यामुळे आम्ही दोघेही आनंदी राहू."

मी दैवी फियाटमध्ये माझी वळण घेत होतो.

अरेरे! माझी किती इच्छा होती की त्याने सृष्टीमध्ये जे काही केले होते त्यापासून मला कोणतेही कृत्य सुटले नाही.

मला असे वाटते की त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी, मिठी मारण्यासाठी आणि सर्व

काही माझ्याच मालकीचे असल्यासारखे माझ्या हृदयाशी धरून ठेवण्यासाठी त्याने जे काही केले ते मी ओळखले नाही तर काहीतरी गहाळ आहे.

दैवी इच्छा दुःखी होईल

- जो त्याच्यामध्ये राहतो त्याला त्याची सर्व कामे माहीत नसतील तर

- जर त्याला त्याच्या प्रेयसीचा छोटासा "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" शोधू शकला नाही तर त्याने केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत. या प्राण्यासाठी त्याने काहीही केले नाही.

त्यामुळे **स्वर्गीय मूल इजिप्तमध्ये पहिल्यांदा पाऊल टाकत होते अशा ठिकाणी मी पोहोचलो होतो .**

मी त्याच्या पावलांना मिठी मारली, मी त्या प्रत्येकात माझे "आय लव्ह यू" ठेवले.

आणि मी त्याला सर्व मानवी पिढ्यांसाठी त्याच्या इच्छेची पहिली पायरी मागितली. मी प्रत्येक गोष्टीत त्याचे अनुसरण करण्याचा प्रयत्न केला.

जर त्याने प्रार्थना केली, जर तो रडला तर - मी विचारले

- जेणेकरून त्याची इच्छा प्राण्यांच्या सर्व प्रार्थनांना सजीव करते आणि

- तिचे अश्रू मानवी कुटुंबात तिच्या फियाटचे जीवन पुन्हा निर्माण करू शकतात. मी प्रत्येक गोष्टीत त्याचे अनुसरण करण्याची काळजी घेत असे

मग **बाल राजा** माझ्या लहान आत्म्याला भेटला आणि **मला म्हणाला :**

माझ्या इच्छेची मुलगी, मी इतका आनंदी आहे की प्राणी मला एकटे सोडत नाही! मला ते माझ्या मागे, माझ्या समोर आणि माझ्या सर्व कृतींमध्ये जाणवते. तुम्हांला माहीत असेल की माझा इजिप्तमधील निर्वासन विजयांशिवाय नव्हता .

जेव्हा मी साधारण तीन वर्षांचा होतो, तेव्हा आमच्या लहान मुलापासून,

मला रस्त्यावर मुले खेळताना आणि ओरडताना ऐकू येत होती.

आणि मी लहान असल्याने त्यांच्यात सामील होण्यासाठी गेलो.

मला पाहताच ते माझ्या दिशेने धावले.

शक्य तितक्या जवळ येण्यासाठी दबाव टाकत आहे कारण

-माझे सौंदर्य,

— माझ्या टक लावून पाहण्याची मोहिनी e

- माझ्या आवाजातील गोडवा

ते इतके उंच होते की त्यांना आनंद झाला.

त्यांनी मला घेरले आणि माझ्यावर इतके प्रेम केले की ते यापुढे माझ्यापासून दूर जाऊ शकत नाहीत.

मला या मुलांवरही प्रेम होते आणि त्यांना त्यांच्या लहान क्षमतेनुसार माझा पहिला उपदेश दिला.

कारण जेव्हा प्रेम खरे असते तेव्हा तो प्रयत्न करतो

- फक्त स्वतःची ओळख करून देण्यासाठी नाही,

- परंतु आपल्याला वेळ आणि अनंतकाळ आनंदी करू शकणारी प्रत्येक गोष्ट द्या.

विशेषतः निष्पापपणा असल्यामुळे ते मला सहज समजू शकत होते.

आणि तुम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे की माझे प्रवचन कशाबद्दल होते? मी त्यांना सांगितले:

"माझ्या मुलांनो, माझे ऐका.

मी तुझ्यावर खूप प्रेम करतो आणि मला तुझे मूळ सांगायचे आहे. आकाशाकडे बघा.

तुमचा वर स्वर्गीय पिता आहे. तो तुझ्यावर खूप प्रेम करतो.

तो फक्त तुझा स्वर्गीय पिता नव्हता ,

तुम्हाला मार्गदर्शन करण्यासाठी, तुमच्यासाठी एक सूर्य, एक समुद्र, एक जमीन आणि फुले तयार करण्यासाठी, तुम्हाला आनंदी करण्यासाठी, तुमच्यावर विपुल प्रेमाने प्रेम करा.

त्याला तुमच्या हृदयात उतरून तुमच्या आत्म्याच्या खोलात त्याचे शाही

निवासस्थान बनवायचे होते, स्वतःला तुमच्यातील प्रत्येकाचा गोड कैदी बनवायचा होता. _

पण काय करायचं?

तुमच्या हृदयाला, श्वासाला आणि हालचालींना जीवन देण्यासाठी . म्हणून जेव्हा तुम्ही चालता तेव्हा ती तुमच्या पावलावर पाऊल ठेवते.

ते आपल्या लहान हातांनी हलते. तुमच्या आवाजाने बोला...

तो तुमच्यावर खूप प्रेम करतो आणि जेव्हा तुम्ही चालता किंवा हलता

तुला चुंबन देतो,

तो तुम्हाला मिठी मारतो आणि तुम्हाला त्याच्या प्रिय मुलांप्रमाणे विजयात घेऊन जातो.

स्वर्गीय पिता तुम्हाला किती चुंबने आणि छुपे आलिंगन देत नाही!

पण लक्ष नसल्यामुळे तू सोडला नाहीस

- तुमचे चुंबन त्याचे चुंबन पूर्ण करते, आणि

- तुझी मिठी त्याच्या वडिलांची मिठी भेटते,

त्याची मुले त्याचे चुंबन घेत नाहीत हे पाहून त्याला वेदना होत होत्या.

माझ्या प्रिय मुलांनो, तुम्हाला माहीत आहे का की या स्वर्गीय पित्याला तुमच्याकडून काय हवे आहे?

त्याला तुमच्यामध्ये ओळखायचे आहे आणि तुमच्या आत्म्याच्या केंद्रस्थानी त्याचे स्थान हवे आहे.

ते तुम्हाला सर्व काही देते.

ते तुम्हाला देत नाही असे काही नाही.

तुम्ही करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीत त्याला तुमचे प्रेम हवे आहे.

मला ते आवडते!

तुमच्या छोट्या हृदयात, तुमच्या ओठांवर, तुमच्या कामात प्रेम सदैव असू दे

सर्व गोष्टींमध्ये.

आणि ते स्वादिष्ट अन्न असेल जे तुम्ही त्याच्या पितृत्वाला द्याल.

तो तुमच्यावर खूप प्रेम करतो आणि त्याला प्रेम करायचे आहे.

तो तुमच्यावर प्रेम करतो म्हणून कोणीही तुमच्यावर कधीही प्रेम करणार नाही.
पृथ्वीवर तुझा बाप आहे हे खरे आहे,

पण ते स्वर्गीय पित्याच्या प्रेमापेक्षा किती वेगळे आहे!

पृथ्वीवरील तुझा पिता नेहमीच तुझ्या मागे येऊ शकत नाही,

-तुमच्या सोबत कुठे झोपायचे तुमच्या पावलांचे निरीक्षण करा

ते तुमच्या हृदयात धडधडत नाही

पडलं तर कळणारही नाही.

याउलट, तुमचा स्वर्गीय पिता तुम्हाला कधीही सोडत नाही.

तुम्ही पडणार असाल तर तुमची निराशा होऊ नये म्हणून तो हात पुढे करतो

तुम्ही झोपलात तर तो तुमच्यावर लक्ष ठेवतो

आणि जरी तुम्ही खेळत असाल आणि काहीतरी बिनधास्त केले तरी तो नेहमी तुमच्यासोबत असतो आणि तुम्ही करत असलेल्या प्रत्येक गोष्टीची त्याला जाणीव असते.

म्हणून त्याच्यावर खूप, खूप प्रेम करा!

आणि माझ्या उत्साहात मी त्यांना सांगतो:

मला तुझा शब्द दे की तू नेहमी त्याच्यावर प्रेम करशील, नेहमी! माझ्याबरोबर म्हणा: "आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो, आमच्या स्वर्गातील पित्या.

आमच्या अंतःकरणात वास करणाऱ्या आमच्या पित्या, आम्ही तुझ्यावर प्रेम करतो!
"

माझ्या मुली, माझ्या बोलण्याने, काही मुले हलली, ते स्थिर राहिले , इतर आनंदी होते, ते आनंदाने ओरडले.

काही लोकांनी मला मिठी मारली आणि मला जाऊ द्यायचे नव्हते.

मी त्यांना माझ्या स्वर्गीय पित्याचे धडधडणारे जीवन त्यांच्या छोट्या हृदयात अनुभवले. ते उत्सव साजरा करत होते कारण त्यांच्यापासून दूर असलेला पिता नव्हता, परंतु जो त्यांच्या हृदयात राहत होता.

आणि त्यांना बळ देण्यासाठी आणि मला सोडून जाण्याची शक्ती देण्यासाठी,

मी या मुलांना पित्याची शक्ती, स्वतः पुत्राची बुद्धी आणि पवित्र आत्म्याच्या सद्गुणांचे आवाहन करून आमच्या सर्जनशील शक्तीचे नूतनीकरण करून त्यांना आशीर्वादित केले.

आणि मी म्हणालो, "ये. तू परत येशील. म्हणून ते मला सोडून गेले..."

ते दुसऱ्या दिवशी, जवळजवळ मुलांच्या गर्दीत - मोठ्या संख्येने परत येतील. ते स्वतः आणतात

- मी कधी बाहेर जायचे ते पहा, ई

- मी आमच्या मासूरमध्ये काय करत होतो ते पहा. आणि मी बाहेर पडल्यावर त्यांनी टाळ्या वाजवल्या.

ते साजरे करत होते आणि इतके ओरडत होते की माझी आई काय चालले आहे ते पाहण्यासाठी बाहेर येईल.

अरेरे! आपला मुलगा या मुलांशी अशा कृपेने बोलत असल्याचे पाहून त्याला किती आनंद झाला.

त्याचे हृदय प्रेमाने भरून गेले आणि त्याला माझ्या आयुष्यातील पहिले फळ दिसू लागले.

खाली

कारण ज्या मुलांनी माझे ऐकले त्यांच्यापैकी एकही नाही - त्यांच्यापैकी एकही नाही - हरवले नाही.

माझ्या हृदयात बाप आहे हे जाणणे म्हणजे ठेवीसारखे होते

- स्वर्गीय जन्मभूमी ताब्यात घेण्यास सक्षम होण्यासाठी -

- स्वर्गात असलेल्या या पित्यावर प्रीती करा.

माझ्या मुली, त्या मुलाने इजिप्तच्या मुलांना दिलेला उपदेश हा पाया होता -
मनुष्याच्या निर्मितीचे सार.

त्यात सर्वात अपरिहार्य शिकवण आणि सर्वोच्च पवित्रता आहे.

प्रत्येक क्षणी प्रेम जागृत करा: निर्माता आणि प्राणी यांच्यातील प्रेम.

आपल्या आत्म्यात देवाचे जीवन माहित नसलेले इतके लहान जीवन पाहणे किती
वेदनादायक आहे!

ही मुले दैवी पितृत्वाशिवाय मोठी होतात जणू ते जगात एकटेच आहेत.

त्यांना जाणवत नाही आणि त्यांना किती प्रेम आहे हे माहित नाही. मग ते माझ्यावर
प्रेम कसे करू शकतात?

प्रेमाशिवाय, हृदय कठोर होते आणि जीवन बिघडते. बिचारे तरुण!

ते सर्वात गंभीर गुन्ह्यांमध्ये गुंतलेले आहेत ...

हे तुमच्या येशूसाठी एक वेदना आहे आणि मला ते तुमच्यासाठी देखील वेदना
व्हावे अशी माझी इच्छा आहे.

त्यामुळे सर्वांना कळेल अशी प्रार्थना करा

- जे त्यांच्या हृदयात आहेत -

- जे मला आवडते आणि मला प्रेम करायचे आहे.

दैवी इच्छा नेहमी माझ्याभोवती असते. कधीकधी तो मला फोन करतो

कधी कधी तो मला त्याच्या प्रकाशाच्या गर्भात घट्ट धरून ठेवतो.

जर मी त्याच्या हाकेला उत्तर दिले, जर मी त्याला परत चुंबन घेतले,

-तो माझ्यावर इतकं प्रेम करतो - तो मला इतकं देऊ इच्छितो - की ते कुठे ठेवावं
हेच कळत नाही.

मी खूप प्रेम आणि उदारता मध्ये गोंधळून राहतो मग मी पवित्र इच्छा कॉल जो माझ्यावर खूप प्रेम करतो.

माझ्या प्रिय येशूने माझ्या लहान आत्म्याला भेट दिली आणि मला अकथनीय कोमलतेने सांगितले:

माझ्या इच्छेची मुलगी, तुला हे माहित असले पाहिजे की **माझ्या फियाटचे रहस्य फक्त तुझ्या येशूलाच माहित आहे** .

कारण, **पित्याचे वचन म्हणून** ,

त्याने सृष्टीसाठी केलेल्या सर्व गोष्टींचा निवेदक बनवून मी स्वतःचा गौरव करतो.

त्याचे प्रेम उत्तुंग आहे.

त्याने केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत त्याने तुला बोलावले,

- निर्मितीच्या कार्यात जसे की

- रिडेम्पशनच्या कामात.

जर मी त्याची हाक ऐकली आणि म्हणालो, "मी इथे आहे. मला सांग तुला काय हवे आहे? तो तुला त्याच्या कामाची भेट देईल.

तुम्ही उत्तर दिले नाही, तर तुम्ही ऐकेपर्यंत तो तुम्हाला कॉल करत राहिला.

जेव्हा त्याने आकाश निर्माण केले तेव्हा त्याने तुम्हाला त्याच्या निळ्या व्हॉल्टमध्ये बोलावले, असे म्हटले:

"माझ्या मुली, ये आणि मी तुझ्यासाठी निर्माण केलेले सुंदर आकाश बघ. ते तुला देण्यासाठी मी ते निर्माण केले आहे.

या आणि ही महान भेट घ्या.

तू माझे ऐकले नाहीस तर मी तुला ते देऊ शकत नाही आणि तू मला इथेच सोडून जा, माझ्या हातात गिफ्ट घेऊन तुला सतत हाक मारतो.

पण माझी भेट मिळेपर्यंत मी तुला कॉल करणे थांबवणार नाही. "

आकाशाचा विस्तार इतका मोठा आहे की त्या तुलनेत पृथ्वी एका कूंड्यासारखी आहे.

म्हणून प्रत्येकाला त्याचे स्थान आहे: सर्वांसाठी नंदनवन मी प्रत्येक प्राण्याला ही भेट देण्यासाठी नावाने हाक मारतो.

पण ते माझ्या इच्छेचे दुखणे नाही

- सतत कॉल करणे आणि

ऐकल्याशिवाय .

ती आभाळाकडे पाहत असताना जणू ती तिच्यासाठी भेटच नव्हती.

माझी इच्छा तुझ्यावर इतके प्रेम करते की सूर्याची निर्मिती करून ,

त्याने तुम्हाला त्याच्या प्रकाशाच्या आवाजाने बोलावले आणि तुम्हाला भेटवस्तू देण्यासाठी तुमचा शोध घेतो.

म्हणूनच तुझे नाव सूर्यप्रकाशाच्या अक्षरांनी लिहिलेले आहे. ते विसरणे मला शक्य नाही.

आणि जेव्हा त्याचा प्रकाश त्याच्या गोलातून तुमच्याकडे येतो, तेव्हा तो तुम्हाला हाक मारत असतो...

तो तुम्हाला फक्त त्याच्या गोलाकार वरून कॉल करत नाही

परंतु तुम्हाला अधिकाधिक कॉल करून, तो तुम्हाला त्याच्या प्रकाशाने आणि उबदारपणाने सांगण्यासाठी खाली जाऊ इच्छितो: "माझी भेट घ्या. मी हा सूर्य तुमच्यासाठी तयार केला आहे ."

आणि जर आपण तिचे म्हणणे ऐकले तर, तिच्या निर्मात्याकडून मिळालेली भेट म्हणून - प्राण्याकडे सूर्य आहे हे पाहून तिला किती आनंद होतो .

माझी इच्छा तुम्हाला सर्वत्र आणि प्रत्येक ठिकाणी कॉल करते.

तो तुम्हाला वाऱ्यावर कॉल करतो :

- कधी अधिकाराने, कधी आक्रोश,

-कधीकधी त्याला रडायचे असते जेणेकरून तुम्ही ऐकावे जेणेकरून त्याला या घटकाची भेट मिळू शकेल.

तो तुम्हाला सांगण्यासाठी त्याच्या कुजबुज्यासह तुम्हाला समुद्रात बोलावतो:
"हा समुद्र तुझा आहे. माझ्याकडून भेट म्हणून स्वीकार कर."

जर आत्म्याने कॉलला उत्तर दिले तर भेटवस्तू पुष्टी केली जाते.

जर त्याने उत्तर दिले नाही तर, भेटवस्तू स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या दरम्यान निलंबित राहतील.

खरं तर, जर त्याने माझी इच्छा म्हटले तर ते आहे

कारण तिला तिच्या आणि प्राण्यांमधील देवाणघेवाण राखण्यासाठी बोलावायचे आहे

स्वतः ला ओळखा e

तिच्या आणि तिच्या फियाटमध्ये राहणाऱ्यांमध्ये अखंड प्रेम निर्माण करण्यासाठी .

केवळ ईश्वरी इच्छेमध्ये राहणारे प्राणी

- त्याचे अनेक कॉल ऐकू शकतात

कारण तो त्यांना त्याच्या कामातून बोलावतो,

हे देखील त्याच्या आत्म्यामध्ये खोलवर जाणवते, दोन्ही बाजूंनी हाक मारते.

त्यापेक्षा कितीतरी वेळा मी तुला आणखी काय सांगू

- मी तुला कॉल केला आणि

- मी तुला पुन्हा कॉल करेन

माझ्या मानवतेच्या सर्व कृतींमध्ये?

माझी गर्भधारणा झाली आणि मी तुला माझ्या संकल्पनेची भेट देण्यासाठी बोलावले.

माझा जन्म झाला , आणि

- मी तुला रडणे आणि आक्रोश करण्यापर्यंत जोरात हाक मारली

तुमची सहानुभूती मिळवण्यासाठी आणि तुम्ही मला पटकन उत्तर देऊ शकता,

स्वतःला भेट देण्यासाठी

- माझ्या जन्माबद्दल, माझे अश्रू, माझ्या तक्रारी आणि माझ्या लहरी. जर माझ्या स्वर्गीय आईने मला डायपरमध्ये वेढले असेल तर मी तुला माझ्याबरोबर लपेटण्यासाठी कॉल करीन._

थोडक्यात, मी तुला कॉल केला

- मी सांगितलेल्या प्रत्येक शब्दात ,
- मी टाकलेल्या प्रत्येक पावलावर ,
- मी सोसलेल्या प्रत्येक दुःखात ,
- माझ्या रक्ताच्या प्रत्येक थेंबात .

मी तुम्हाला **माझ्या शेवटच्या श्वासात वधस्तंभावर बोलावले होते** , तुम्हाला सर्व काही देण्यासाठी.

आणि तुम्हाला सुरक्षित ठिकाणी आणण्यासाठी, मी तुम्हाला माझ्याबरोबर स्वर्गीय पित्याच्या हातात दिले आहे.

जिथे मी तुला मी जे काही केले ते सर्व देण्यासाठी मी तुला कॉल केला नाही,

- माझे प्रेम ओतण्यासाठी,
- मी तुझ्यावर किती प्रेम करतो हे तुला जाणवण्यासाठी ,
- माझ्या आनंददायक वाणीचा गोडवा तुमच्या हृदयात उतरू द्या, आनंद देणारा, निर्माण करणारा आणि जिंकणारा आवाज,
- तुझा आवाज ऐकण्यासाठी मला सांगा:

"मी इथे आहे. मला सांग, येशू, तुला काय हवे आहे? "

माझ्या प्रेमाला प्रतिसाद म्हणून आणि माझ्या भेटवस्तू स्वीकारण्याचे वचन. म्हणून मी म्हणू शकतो: "माझे ऐकले गेले. माझ्या मुलीने मला ओळखले आणि माझ्यावर प्रेम करते."

हे आपल्या प्रेमाचा अतिरेक आहे हे खरे आहे. पण ओळखल्याशिवाय आणि प्रेम केल्याशिवाय प्रेम करणे ...

कोणीही ते सहन करू शकत नव्हते किंवा जगू शकत नव्हते.

म्हणून, आम्ही आमच्या प्रेमाच्या मूर्खपणा, आमच्या युक्त्या चालू ठेवू
आपल्या प्रेमाच्या जीवनाला मुक्त लगाम देण्यासाठी .

मग त्याने प्रेमाच्या आणखी तीव्रतेने जोडले:

"माझ्या मुली, आम्ही उसासा टाकतो आणि अनेकदा काळजी करतो, कारण,
-प्राणी नेहमी आपल्यासोबत आहे अशी इच्छा बाळगून, आपल्याला जे आपले आहे
ते त्याला सतत द्यावेसे वाटते.

पण तुम्हाला माहिती आहे का ते काय आहे? आमच्या इच्छेचा.

त्याला हे देऊन, तिला सर्वात मोठे चांगले मिळते.

तसेच, त्याला आपले प्रेम, आपले सौंदर्य, पावित्र्य इत्यादींनी भारावून टाकणे,
आम्ही त्याला म्हणतो: "आम्ही तुला खूप भरले आहे, आणि तू आम्हाला काही देत
नाहीस?"

म्हणून प्राणी, लाजला, कारण तो आपल्याला जे देऊ शकतो ते आपल्या मालकीचे
आहे,

तो आपल्याला त्याच्या निर्मात्याला सर्वात सुंदर श्रद्धांजली म्हणून त्याची इच्छा देतो.

आम्ही काय करत आहोत हे तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे का?

जेव्हा तो आम्हाला ते ऑफर करतो तेव्हा आम्ही त्याला श्रेय देतो

आणि आम्ही तिला आमचे देऊ करतो, ती आम्हाला किती वेळा ऑफर करते,

- त्यात आपली पवित्रता, आपले प्रेम इ.

हे ऐकून मी म्हणालो:

"माझ्या प्रिय येशू, मी एक महान विजेता आहे ज्याने प्रत्येक वेळी मी तुला माझी
इच्छा देतो तेव्हा गुणवत्तेचा लाभ घेतो. आणि त्या बदल्यात तुझे प्राप्त करणे
माझ्यासाठी खूप मोठा फायदा आहे.

पण तू काय कमावतोस?"

हसत हसत त्याने उत्तर दिले:

"तुझ्यासाठी योग्यता आणि माझ्या दैवी इच्छेचे सर्व वैभव प्राप्त करण्याचा लाभ मला आहे.

प्रत्येक वेळी जेव्हा मी तुम्हाला ते देतो तेव्हा माझे दैवी वैभव, जे मला सृष्टीद्वारे प्राप्त होते, ते दुप्पट होते, शंभरने गुणाकार होते.

तेव्हाच मी म्हणू शकतो: "ती मला सर्व काही देते आणि मी तिला सर्वकाही देतो".

दैवी इच्छेतील माझे उड्डाण सुरूच आहे.

मी धन्य संस्कारात येशूला भेट देत होतो आणि मला माझ्या कैदी येशूबरोबर राहण्यासाठी सर्व टॅबरनेकल्स आणि प्रत्येक धार्मिक यजमानांना आलिंगन द्यायचे होते.

आणि मी स्वतःशी विचार केला: किती बलिदान आहे! किती प्रदीर्घ तुरुंगवास, दिवसांसाठी नव्हे, तर शतकानुशतके!

बिचारा येशू... त्याला या सगळ्याची परतफेड तरी करता येईल का? माझ्या प्रिय येशू, तू माझ्या लहान आत्म्याला भेट दिलीस

त्याच्या प्रेमाच्या ज्वाळांमध्ये बुडून त्याने मला सांगितले:

"धैर्यवान मुलगी, माझे पहिले तुरुंग प्रेम होते, ज्याने मला त्याच्यामध्ये इतके घट्ट धरून ठेवले होते की मी त्याच्याशिवाय श्वास घेऊ शकत नाही, हृदयाचे ठोके घेऊ शकत नाही आणि चालवू शकत नाही. म्हणूनच माझ्या प्रेमाने मला तंबूत कैद केले,

- पण अफाट आणि दैवी कारण आणि बुद्धीने.

आता, तुम्हाला माहित असेल की माझ्या प्रेमाच्या साखळ्यांनीच मला माझ्या

अवतारात स्वर्गातून खाली आणले.

मी माझ्या मुलांना आणि भावांच्या शोधात पृथ्वीवर आलो , त्यांच्यासाठी प्रेमाचे तुरुंग तयार केले, जेणेकरून ते बाहेर जाऊ नयेत.

परंतु, सोडून , मी स्वर्गातच राहिलो कारण माझ्या प्रेमाने मला स्वर्गीय देशांत कैदी केले.

आता, पृथ्वीवर माझे ध्येय पूर्ण केल्यावर, मी स्वर्गात गेलो, आणि त्याच वेळी मी प्रत्येक संस्काराच्या यजमानाचा कैदी राहिलो. पण का माहीत आहे?

कारण माझे प्रेम, माझ्या गोड बंदिवासाने मला सांगितले

“ज्या उद्देशासाठी तुम्ही स्वर्गातून पृथ्वीवर आलात तो उद्देश पूर्ण झाला नाही.
आमच्या इच्छेचे राज्य कुठे आहे?

ते अस्तित्वात नाही आणि ज्ञात नाही.

प्रत्येक संस्काराच्या यजमानामध्ये कैदी राहतो,

अशाप्रकारे आपल्या मानवजातीप्रमाणे केवळ एकच येशू नसेल, तर प्रत्येक विद्यमान संस्कार यजमानासाठी एकच येशू असेल.

.

तुमचे सर्व आयुष्य प्रेमाने तुटून जाईल

— देवत्वापूर्वी e

- प्रत्येक हृदयात जे तुम्हाला स्वीकारेल.

अंतःकरणात उतरून, यापैकी प्रत्येक जीव बोलेल आणि आपली इच्छा ओळखण्यासाठी थोडेसे शब्द बोलेल.

अशा प्रकारे तुम्ही आमच्या FIAT बदल बोलाल, प्राण्यांच्या हृदयाच्या गुप्ततेत, तुम्ही आमच्या राज्याचे वाहक व्हाल. "

मी ओळखले की माझ्या प्रेमाच्या मागण्या न्याय्य आहेत आणि काम पूर्ण होईपर्यंत

मी माझ्या इच्छेचे राज्य तयार करण्यासाठी पृथ्वीवर राहण्याचे मान्य केले.

पाहा, स्वर्गात आणि पृथ्वीवर असणं,

Sacramental होस्ट म्हणून माझे जीवन येथे पृथ्वीवर निरुपयोगी होणार नाही.

कारण हे मला माझ्या इच्छेचे राज्य निश्चितपणे तयार करण्यास अनुमती देईल.

या निश्चितीशिवाय मी राहिलो नसतो

कारण तो माझ्या नश्वर जीवनापेक्षाही मोठा त्याग आहे, किती गुप्त अश्रू कडू
उसासे,

-त्याच्या प्रेमाच्या भस्मसात करणाऱ्या ज्वालांच्या मध्यभागी, ज्यामध्ये

माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगलेल्या सर्व आत्म्यांना मी जाळून टाकू इच्छितो,

- जेणेकरून ते नवीन जीवनात पुनर्जन्म घेतील.

हे राज्य माझ्या प्रेमाच्या केंद्रातून बाहेर येईल

- जो पृथ्वीवरील सर्व वॉईट गोष्टी काढून टाकेल, - स्वतःवर अवलंबून आहे. ते
त्याच्या सर्वशक्तिमानतेला हात देईल.

अनेक विजयानंतर, तो त्यांना देण्यासाठी आपले राज्य प्राण्यांच्या मध्यभागी प्राप्त
करेल.

पण मला एकटे कैदी व्हायचे नव्हते.

माझे प्रेम आणखी प्रज्वलित झाले आहे आणि तुम्हांला साखळदंडांनी बांधलेला
बंदिवान म्हणून निवडले आहे की तुम्ही माझ्यापासून सुटणे अशक्य आहे.

हे माझ्या प्रेमाचे एक आउटलेट आहे जे मला परवानगी देते, तुमच्या कंपनीचे
आभार,

- माझ्या इच्छेबद्दल भरपूर बोलणे -

- त्याची अधीरता,

— त्याचे उसासे e

- राज्य करण्याची त्याची इच्छा
हे माझ्या प्रेमाचे निमित्तही आहे
सर्वोच्च महाराजांसमोर म्हणण्यास सक्षम होण्यासाठी:
"मानव जातीचा एक प्राणी आधीच आपला कैदी आहे.
आम्ही आमच्या इच्छेबद्दल त्याच्याशी बोलू
त्याचे राज्य ज्ञात आणि विस्तारित करण्यासाठी.

हा कैदी संपूर्ण मानवी कुटुंबासाठी ठेवीप्रमाणे आहे जेणेकरून आपल्याला आपले
कायद्याचे राज्य आहे.
मी असे म्हणू शकतो की माझे प्रत्येक संस्कार जीवन देखील मी तुम्हाला दिलेल्या
ठेवीसारखे आहे,
- माझ्या मुलांसाठी माझे राज्य सुरक्षित करण्यासाठी पुरेसे आहे.

पण या अनेक ठेवींमध्ये, माझ्या प्रेमाला माझ्या तुरुंगवासाची चिन्हे असलेल्या
एका साध्या प्राण्याची ठेव जोडायची होती :

- प्राणी आणि निर्माता यांच्यातील बंध मजबूत करा
- प्राण्यांमध्ये आपल्या इच्छेचे राज्य पूर्ण करणे आणि अंतिम रूप देणे. "

प्रत्येक तंबूमध्ये माझ्या प्रार्थना सतत आहेत जेणेकरून प्राण्यांना माझी इच्छा
कळेल आणि ती राज्य करू शकेल.

मी सर्व सहन करतो: रडणे आणि उसासा
एवढी मोठी कृपा करण्यासाठी मी त्याला स्वर्गात पाठवतो.
- मी ते प्रत्येक हृदयाला पाठवतो,

जेणेकरून त्यांना माझ्या अश्रूंबद्दल आणि माझ्या दुःखांबद्दल कळवळा वाटेल
आणि इतके मोठे चांगले स्वीकारावे.

येशू गप्प बसला आणि मी स्वतःशी विचार केला: "स्वतःला कैदी करून, माझ्या
प्रिय येशूने वीरतेचे कृत्य इतके महान केले की फक्त एक

देवच त्याला सक्षम होता . परंतु तो कैदी असला तरी, तो देखील सर्वात जास्त मुक्त आहे कारण तो तो स्वर्गात मुक्त आहे जिथे त्याला त्याच्या स्वातंत्र्याची पूर्णता आहे.

आणि पृथ्वीवरही, ती तिच्या संस्कारांच्या बुरख्याशिवाय माझ्याकडे किती वेळा येत नाही?

पण माझे बिचारे अस्तित्व कैद झाले आहे... आणि यावेळी ते खूप यशस्वी झाले आहे. त्याने मला किती कडक तुरुंगात टाकले आहे आणि माझ्या बेड्या किती कडक आहेत हे त्याला माहीत आहे. आणि मी त्याच्यासारखा होऊ शकत नाही, जो कैदी आणि मुक्त दोन्ही आहे ...

माझा तुरुंग सतत आहे. जेव्हा येशूने पुनरावृत्ती केली तेव्हा मला हे वाटले:

माझ्या मुली, माझ्या गरीब मुली, माझ्यासारखेच नशीब तुझे झाले आहे !

जेव्हा माझे प्रेम चांगले देऊ इच्छित असते, तेव्हा ते काहीही सोडत नाही, त्याग किंवा दुःख सोडत नाही.

हे जवळजवळ असे आहे की त्याला दुसरे काहीही ऐकायचे नाही: या चांगल्याला जन्म देणे हा त्याचा एकमेव हेतू आहे. मला ते करावे लागले.

हे काही चांगले नव्हते तर पृथ्वीवर ईश्वरी इच्छेच्या राज्याची स्थापना होती. हे चांगले इतके महान असेल की त्याच्याशी इतर कोणाचीही तुलना होऊ शकत नाही.

बाकीचे सगळे असतील

समुद्रासमोर पाण्याचे थेंब

सूर्यासमोर लहान ठिणग्या .

म्हणून, तुम्ही म्हणता त्याप्रमाणे, आश्चर्यचकित होऊ नका,

"या वेळी, ते खूप यशस्वी आहे."

माझ्या प्रेमासाठी तुझी सतत बंदिवास आवश्यक होती

-मला कंपनी ठेवण्यासाठी ई

- माझ्यासाठी खूप महत्वाच्या असलेल्या आणि जे मला कळवायचे होते त्या माझ्या इच्छेच्या ज्ञानाबद्दल मला तुमच्याशी बोलण्याची परवानगी देण्यासाठी.

माय लव्ह, जेव्हा मी तुला याबद्दल सांगते तेव्हा तुला हे माहित असले पाहिजे

-तुम्हाला पैसे देतो ई

- माझ्या इच्छेच्या राज्याच्या प्रदेश आणि डोमेनमध्ये स्वतःला मुक्त करण्यासाठी आपल्या मानवी इच्छेच्या साखळीपासून स्वतःला मुक्त करा.

सर्व ज्ञान यावर निर्देशित केले आहे:

प्राण्याला साखळदंडापासून मुक्त करा

- त्याची इच्छा,
- त्याची आवड e
- त्याच्या दुःखांचा.

म्हणून मी तुझ्यासोबत जे केले त्याबद्दल माझे आभार. तुझी परतफेड कशी करायची हे माझ्या प्रेमाला कळेल.

तुझ्या बंदिवासातील प्रत्येक श्वास आणि प्रत्येक क्षणाचा मागोवा मी ठेवीन.

मग मी दैवी इच्छेच्या चमत्कारांबद्दल विचार करत राहिलो. माझा प्रिय येशू जोडला:

माझ्या इच्छेची मुलगी, तुझ्या येशूने म्हटल्याप्रमाणे,

- स्वर्गातून पृथ्वीवर उतरणे: "मी जातो आणि राहतो".

जेव्हा तो स्वर्गात गेला तेव्हा तो म्हणाला: "मी राहतो आणि जातो".

माझा शब्द पुनरावृत्ती होतो, एखाद्या संस्काराप्रमाणे प्राण्यांमध्ये उतरतो:

"मी निघून जातो आणि टॅबरनॅकल्समध्ये राहतो".

अशा प्रकारे माझ्या इच्छेमध्ये राहणारी प्राणी तिच्या सर्व कामांमध्ये माझे शब्द पुन्हा सांगू शकते.

त्याचे कृत्य सुरू होताच, या कृतीमध्ये त्याचा येशू तयार होतो. माझ्या जीवनात

मला पाहिजे तितक्या वेळा असीमतेने गुणाकार करण्याचा फायदा आहे.

म्हणून, सर्व सत्यात, तो म्हणू शकतो:

" मी निघतो आणि राहतो."

मी स्वर्गात जात आहे

- त्याला आनंद देण्यासाठी,

-माझ्या जन्मभूमीवर पोहोचण्यासाठी ई

- प्रत्येकाला माझ्या प्रिय येशूला कळावे ज्याला मी माझ्या कृतीत बंद केले आहे
जेणेकरून प्रत्येकजण त्याच्या उपस्थितीचा आनंद घेऊ शकेल आणि त्याच्यावर
प्रेम करू शकेल.

मी पृथ्वीवर राहतो , जीवन म्हणून,

- माझ्या सर्व बंधू-भगिनींच्या समर्थनार्थ आणि बचावासाठी . " माझ्या
इच्छेनुसार एका कृतीत किती सौंदर्ये आहेत!

माझा गरीब आत्मा दैवी इच्छा समुद्रात पोहतो. त्याची कुजबुज सतत चालू असते,
पण तो काय कुजबुजतो?

प्रेम, आत्मा आणि प्रकाश जो त्याच्या प्रत्येक मुलाची गुंतवणूक करू इच्छितो आणि
त्यांच्यामध्ये राज्य करू इच्छितो.

अरेरे! ज्यातून ते आले होते त्या प्रकाशाच्या कुशीत त्यांना आणण्यासाठी तो प्रेमाचे
किती डावपेच वापरतो.

आणि तो त्याच्या वेदनांमध्ये ओरडतो:

"माझ्या मुलांनो, माझ्या मुलांनो, मला राज्य करू द्या आणि मी तुम्हाला इतके कृपा
देईन की तुम्ही तुमच्या स्वर्गीय पित्याची मुले आहात हे तुम्ही ओळखाल!

"

माझा आत्मा या दिव्य समुद्रात हरवला होता

माझा गोड येशू, माझे गोड जीवन, त्याच्या भेटीची पुनरावृत्ती सर्व चांगुलपणा, त्याने
मला सांगितले:

माझ्या दैवी इच्छेची माझी मुलगी,

- माझी अधीरता खूप आहे,
- अनेक उसासे.

कारण माझ्या इच्छेला सृष्टीच्या कृतीवर राज्य करायचे आहे.

आत्मा त्याच्या कृतींमध्ये माझ्या इच्छेची पहिली कृती म्हणतो की नाही हे पाहण्यासाठी मी हेरगिरी करू लागतो.

जेव्हा ते म्हणतात,

ते सणाची हवा घेते आणि प्राण्याच्या कृतीत विलीन होण्यासाठी धावते.

- त्याच्या सर्जनशील शक्तीवर प्रभाव पाडण्यासाठी
- त्याचे दैवी स्वरूपात रूपांतर करणे.

तेव्हा या जीवाला ईश्वरी प्रेमाचे स्वरूप जाणवते

- त्यावर धावतो,
- त्याच्याभोवती आणि
- ते रक्तासारखे वाहते

त्याच्या शिरामध्ये त्याच्या हाडांच्या मज्जापर्यंत, त्याच्या हृदयाच्या ठोक्यामध्ये.

त्याचे संपूर्ण अस्तित्व फक्त प्रेमाबद्दल बोलते.

मानवी कृतीचे दैवी स्वरूपामध्ये रूपांतर

माझ्या इच्छेने पूर्ण करू शकणारी ही सर्वात मोठी क्षमता आहे.

त्याच्याकडे जे आहे तेच तो देऊ शकतो:

तिच्याकडे प्रेम आहे आणि ते प्रेमच देते.

अरेरे! तो किती आनंदी आहे

- फक्त प्रेम असणे आणि अनुभवणे,
- आणि प्रेम केल्याशिवाय राहू शकत नाही.

असे म्हणता येईल की माझ्या इच्छेने त्या प्राण्याला तिच्या स्वतःच्या प्रेमाच्या चक्रव्यूहात टाकले.

शिवाय, जर त्याने पूजा केली, तर धन्यवाद जेथे धन्य, त्याची दैवी शक्ती धावते
- हा पंथ, हे धन्यवाद आणि दैवी निसर्गातील हा आशीर्वाद बदला.

म्हणून प्राण्याला त्याच्या सामर्थ्यामध्ये, निसर्गाप्रमाणेच,
परममहाराजांची नेहमी पूजा, आभार आणि आशीर्वाद. कारण माझी इच्छा
स्वभावानुसार संवाद साधते
- सतत आणि अखंड कृती आहे.

म्हणून ते आमच्या हातात आहे. आपलं प्रेम
- स्वतःच्या प्रेमाने आणि त्याच्यावर प्रेम करणारी व्यक्ती शोधा
- ओतण्याची गरज वाटते,
त्याला एक प्राणी सापडला ज्यामध्ये त्याचे उत्सर्जन सोडावे.

आपल्या महिमाला त्याच्या चिरंतन आराधना या प्राण्यामध्ये आढळतात जो त्याला
दैवी धन्यवाद म्हणू शकतो, दैवी आशीर्वाद देतो.
थोडक्यात, आम्हाला कोणीतरी सापडतो जो आम्हाला स्वतःहून देऊ शकेल. अरेरे!
आपण या प्राण्यावर स्वर्गापेक्षा किती प्रेम करतो.
तो आपल्याला नेहमी व्यवसायात ठेवतो
जेणेकरून आम्हाला जे पाहिजे ते देऊ शकू. आणि आमच्यासाठी, देणे म्हणजे
अधिक आशीर्वादित आणि आनंदी असणे.
दुसरीकडे , जो कोणी आपल्या इच्छेमध्ये राहत नाही तो आपल्याला क्रियाविना
निष्क्रिय सोडतो .

आणि जर आपण काही दिले तर सर्वकाही मोजले जाते कारण ते कुठे ठेवावे हे
आपल्याला माहित नाही.

आम्हाला या प्राण्याची भीती वाटते

-ते गमावत नाही e

- आपण त्याला जे थोडे देतो त्याचे कौतुक करण्यात तो अपयशी ठरतो.

मग, आणखी चिंतेने, तो जोडला:

माझी चांगली मुलगी, माझ्या फियाटने त्याच्यामध्ये राहणाऱ्या प्राण्याच्या कृतीत जे चमत्कार केले ते अभूतपूर्व आहेत.

तो ते करणार आहे हे पाहून माझी फियाट ही कृती त्याच्या हातात घेण्यासाठी धावते.

ते शुद्ध करते, आकार देते आणि त्याच्या प्रकाशाने गुंतवते. मग पहा

- या कृतीला त्याचे पावित्र्य आणि सौंदर्य प्राप्त होते की नाही हे पाहण्यासाठी

ते त्याच्या विशालतेत बंद करू शकते का हे पाहण्यासाठी.

आणि जर तो त्याची शक्ती, त्याचे प्रेम त्याच्यामध्ये वाहू देऊ शकत असेल.

एकदा त्याने हे सर्व केले - कारण त्याच्या कृतीत कशाचीही कमतरता असू शकत नाही - तो त्याला मिठी मारतो, मिठी मारतो आणि त्याच्यावर सर्व काही ओततो.

अवर्णनीय प्रेम आणि गंभीरतेने,

तो त्याच्या सर्वशक्तिमान फियाट ई उच्चारतो

या कृतीत तो स्वतः आणखी एक निर्माण करतो.

जेव्हा माझी इच्छा सृष्टीच्या कृतीत कार्य करणार आहे तेव्हा स्वर्ग सर्व सावध होतो; हलले, आश्चर्यचकित आणि आनंदी ते उद्गारतात:

“हे शक्य आहे की तीन वेळा पवित्र देव

- सृष्टीच्या कृतीत स्वतःला निर्माण करण्यापर्यंत तो त्याच्या इच्छेवर प्रेम करतो का? ”

माझा फियाट त्याने प्राण्याच्या कृतीत काय केले हे पाहण्यासाठी परत येतो आणि तो आनंदी आहे, नवीन जीवन पाहून आनंदी आहे.

एका अवर्णनीय आनंदाने घेतले,

- हे संपूर्ण आकाश उत्सवात ठेवते आणि

- तो संपूर्ण पृथ्वीवर भरपूर कृपेचा वर्षाव करतो. मी या कृत्यांना म्हणतो:

"माझे जीवन, माझे कृत्य, माझ्या शक्तीचा प्रतिध्वनी - माझ्या प्रेमाचे चमत्कार."

माझ्या मुली, मला आनंदित कर.

हे सृष्टीचे आनंद आहेत, माझ्या सर्जनशील सदगुणांची मेजवानी आहे:

प्राण्याने केलेल्या प्रत्येक कृतीसाठी माझे एक जीवन तयार करण्यास सक्षम होण्यासाठी.

म्हणून, नेहमी मला तुमच्या कृतीत बोलावा, मला कधीही बाजूला ठेवू नका

आणि सर्व लोकांना चकित करण्यासाठी मी तुमच्यामध्ये नेहमी नवीन गोष्टी करीन.

मला सर्व सृष्टीचे परतावा आणि गौरव मिळणार नाही

जेव्हा मी माझ्या अनेक नवीन जीवनांनी स्वर्ग आणि पृथ्वी भरले आहे.

मी दैवी इच्छेच्या साम्राज्याखाली आहे.

त्याच्या सृजनशीलतेत अशी ताकद आहे

जो गरीब प्राण्यावर आपले गोड साम्राज्य अनुभवतो. हे, हळुवारपणे, कर्तव्य न वाटता,

फियाटशी सहमत ,

हे त्याला हवे ते करण्यास पूर्ण स्वातंत्र्य देते. तिने त्याला सांगितलेही:

"मी किती सन्मानित आहे

-तुम्हाला माझे विलक्षण बनवायचे आहे

- माझ्या गरीब आत्म्यामध्ये तुमची सर्जनशील आणि कार्यशील शक्ती वापरण्याची इच्छा आहे.

"

माझे मन दैवी फियाटच्या सर्जनशील सदगुणात बुडलेले होते, माझा येशू मला सांगतो

:

माझ्या इच्छेची मुलगी, माझी फियाट जेव्हा त्याच्या सर्जनशील गुणाने चालते तेव्हा किती सुंदर असते! तो हिंसा वापरत नाही, तर दयाळूपणा, एक अप्रतिम गोडवा वापरतो हे तुम्ही पाहता

कदाचित हिंसेपेक्षाही अप्रतिरोधक.

ते प्राण्याला त्याच्या गोडव्याने सुगंधित करते, ज्यामुळे ते दैवी सौंदर्य अनुभवते. इतके की ती स्वतःच ओरडते: "त्वरित करा, पवित्र इच्छा, आता उशीर करू नका.

तुमच्या सर्जनशील गुणाने तुम्ही माझ्यामध्ये काम करताना मला पहायचे आहे. "

माझ्या मुली, आम्हाला कधीही गोष्टी किंवा जबरदस्ती इच्छापत्रे आवडत नाहीत. किंबहुना या गोष्टी आपल्यालाही नको असतात.

ते खूप मानवी आहेत आणि आमच्या प्रेमाशी आणि आमच्या कामांशी सहमत नाहीत.

सर्व काही उत्स्फूर्तता आणि इच्छाशक्तीची परिपूर्णता आहे.

आम्हाला चांगले हवे आहे, आम्हाला ते हवे आहे आणि आम्ही ते करतो .

आणि आम्ही ते प्रेम आणि कृपेच्या पूर्णतेने करतो की कोणीही आपली बरोबरी करू शकत नाही.

या मुद्द्यापर्यंत की आपण जे चांगले करू इच्छितो ते प्राप्त करण्याची उत्स्फूर्तता आणि इच्छा प्राण्यामध्ये दिसली नाही तर आपण काहीही करत नाही.

जास्तीत जास्त, आपण त्याला वाट करून देतो

आमचे उसासे

आमची उत्सुक अधीरता पण आम्ही कृती करत नाही का?

तिच्या निर्माणकर्त्याच्या कार्याचे स्वागत करण्यास तिला प्रेमळपणे पाहण्याआधी नाही .

आता तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे की आपल्या इच्छेचे जीवन प्राण्यामध्ये त्याच्या प्रत्येक कृतीसह वाढत असते .

जेव्हा ती पूर्णतेपर्यंत पोहोचते जिथे तिची प्रत्येक गोष्ट माझी इच्छा असते, तेव्हा आपण आपले प्रेम आणि आपल्या कृपेचा उलगाडा करू लागतो जेणेकरून आपण तिला प्रत्येक क्षणी देऊ शकू.

एक नवीन प्रेम आणि

- आश्चर्यकारक नवीन कृपा.

आम्ही दाखवतो

अगदी आपला दैवी वैभव

आमच्या प्रेमाच्या नमुन्यांची भव्यता आणि वैभव.

आपण त्याच्याशी जे काही करतो ते त्याच्या निर्माणकर्त्याच्या उदारतेचे लक्षण आहे. जेव्हा आत्मा आपल्या दैवी इच्छेने परिपूर्ण असतो, तेव्हा आपण काहीही सोडत नाही:

- आमच्याकडे जे आहे ते आम्ही देतो

- आणि त्याला पाहिजे असलेले सर्व काही त्याचे आहे.

आपण ज्या ऐश्वर्याचे साक्षीदार आहोत ते असे आहे

- त्याच्या प्रत्येक कृतीसाठी आमच्या दैवी सुरांची नोंद होऊ द्या,

जेणेकरून आमचे संगीत देखील गहाळ होऊ नये.

आणि तो अनेकदा आमच्यासाठी आमच्या दैवी नोट्सचे सुंदर सोनाटस खेळतो

अरेरे! आपल्या दैवी सुरांच्या आणि नादांच्या सुसंवादाने आपल्याला किती आनंद होतो .

आपणास हे माहित असले पाहिजे की आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या आत्म्यासाठी आपण सृष्टीमध्ये वापरलेली ऐश्वर्य, वैभव, भव्यता आणि वैभव यावर मात करतो.

सर्व काही विपुल होते:

प्रकाशाची विपुलता जी मोजता येत नाही,

स्वर्गाचा विस्तार, सौंदर्याने संपन्न आणि असंख्य तान्यांनी सुशोभित .

सर्व काही होते:

- विपुलतेने तयार केलेले,
 - वैभव आणि ऐश्वर्य मध्ये गुंतवणूक
- असे की कोणीही कधीही चुकवू शकत नाही.
याउलट, प्रत्येकजण न घेता देऊ शकतो.

फक्त माणसाची इच्छा

- प्राण्यांवर मर्यादा आणि निर्बंध लादतो,
- दुःख मध्ये precipitates आणि
- त्याला माझे वैयक्तिक प्रभाव प्राप्त करण्यापासून प्रतिबंधित करते.

म्हणून, मी प्रतीक्षा करू शकत नाही

- की माझी इच्छा ओळखली जाईल आणि
- जे प्राणी तिच्यामध्ये राहू शकतात.

मग मी किती ऐश्वर्य दाखवीन

की प्रत्येक आत्मा नवीन निर्मितीसारखा असेल:

सुंदर, परंतु इतर सर्वांपेक्षा वेगळे. मला मजा येईल.

मी त्याचा अतुलनीय वास्तुविशारद होईन, मी माझ्या सर्व सर्जनशील कला क्षेत्रात काम करीन.

अरेरे!

- मी या क्षणाची किती वाट पाहत आहे,
- मला पाहिजे तितके,

मी किती उसासा टाकतो.

निर्मिती पूर्ण होत नाही.

मला अजून माझी सर्वात सुंदर कामे करायची आहेत.

म्हणून, माझ्या मुली, मला काम करू द्या. आणि मी काम केल्यावर तुम्हाला माहिती आहे का?

जेव्हा मी तुम्हाला माझ्या दैवी इच्छेबद्दल एक सत्य प्रकट करतो. मी लगेच आर्किटेक्ट झालो

आणि मी माझ्या सर्जनशील हातांनी तुमच्यामध्ये काम करतो

जेणेकरून हे सत्य तुमच्या आत्म्यात जीवन होईल. अरेरे! मला माझे काम किती आवडते.

आत्मा माझ्या हातातील निंदनीय मेणासारखा होतो

- मला हव्या असलेल्या जीवनात रुपांतरीत करा.

म्हणून सावध राहा आणि मला ते करू द्या.

(१) माझे उड्डाण ईश्वरी इच्छेने चालू असते.

अरेरे! मला त्याच्या विशालतेत किती हरवल्यासारखे वाटते. त्याची शक्ती आणि त्याची क्रिया अशी आहे

जेव्हा तो प्राण्याच्या कृतीत कार्य करतो,

त्याला हवे

- हा कायदा प्रत्येकाला द्या,

- प्रत्येकाला पाहण्यासाठी आणि ऐकण्यासाठी स्वर्ग आणि पृथ्वी भरा

तो काय करू शकतो आणि तो किती प्रेम करू शकतो.

मी आश्चर्यचकित झालो

माझा प्रिय येशू माझ्या लहान आत्म्याला भेट देत होता. सर्व चांगुलपणा, त्याने मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

माझ्या इच्छेचे प्रेम सृष्टीमध्ये कार्यरत आहे की ते अविश्वसनीय वाटू शकते.

जेव्हा ते कार्यान्वित होते, तेव्हा प्रत्येकाने हा कायदा स्वीकारावा आणि तो योग्य असावा अशी माझी इच्छा आहे.

त्याच्या सर्वशक्तिमान श्वासाने, माझी इच्छा या कायद्याला ती लादण्यासाठी पंख लावते

- सूर्यामध्ये, आकाशात, ताऱ्यांमध्ये, वाऱ्यात, समुद्रात आणि प्रत्येकजण श्वास घेत असलेल्या हवेत देखील.

त्यामुळे खगोलीय क्षेत्रांमध्ये ही क्रिया जास्त वाढते.

ते सर्व - देवदूत, संत, माता आणि राणी आणि अगदी आपले देवत्व - या कृतीतून जातात. परिणामी, प्रत्येकजण म्हणू शकतो: "ही कृती माझी आहे".

आणि तुम्हाला का माहित आहे?

माझ्या इच्छेचे प्रेम त्याला हवे तसे आहे

- प्रत्येकाकडे ही कृती आहे, जी प्रत्येकाला जीवन देते.

त्याला सजवायचे आहे, सजवायचे आहे आणि सजवायचे आहे आणि सर्वकाही आणि सर्व काही त्याच्या सर्जनशील सदगुणाने

सर्व गोष्टींकडून आणि प्रत्येकाकडून गौरव, प्रेम आणि माझ्या इच्छेचा सन्मान प्राप्त करण्यासाठी.

माझी इच्छा कधीच थांबत नाही.

त्याच्या कृतीने सर्व गोष्टी पूर्ण झाल्या आहेत हे पाहिल्यावरच तो समाधानी होतो.

मग तो त्याच्याबरोबर घेऊन जातो - विजयाप्रमाणे - ज्या प्राण्याने त्याला त्याच्या कृतीत मुक्तपणे काम करू दिले आहे, त्याला सर्वानी ओळखले पाहिजे आणि प्रिय केले आहे.

हे आमचे मेजवानी आहेत, आमच्या निर्मितीचे शुद्ध आनंद आहेत:

आपले जे आहे त्या सृष्टीच्या मानवी कृतीत मांडण्यास सक्षम होण्यासाठी जणू या कृतीमध्ये आपल्याला आपली शक्ती, आपली विशालता, आपले प्रेम आणि अनंतापर्यंत आपला गौरव दुप्पट करायचा आहे.

आणि हे आश्चर्यकारक नाही: आपली दैवी इच्छा सर्वत्र आहे.

म्हणून आपली कृत्ये उडून जातात जी प्राण्यांच्या कृतींना चैतन्य देतात,

- आमच्या इच्छेचा आश्रय घेईल,

अगदी लहान आणि सर्वात गुप्त ठिकाणी जिथे माझी इच्छा उपस्थित आहे.

ही कृत्ये सर्व सृष्टीसाठी प्रेमाची परतफेड म्हणून काम करतात, एक अतिशय गोड कंपनी - आपल्या परम अस्तित्वाचे कथाकार.

म्हणूनच ज्यांना आमच्या फियाटमध्ये राहायचे आहे त्यांच्यासाठी आमचे प्रेम उदंड आहे.

आमची नजर तिच्याकडे असते - जणू तिची हेरगिरी करायची - आणि ती आम्हाला तिच्यातील सर्जनशील सदगुण कार्य करण्यासाठी तिची कृती कधी देईल ते पहा.

हा प्राणी आपल्यासाठी आहे

- आमच्या प्रेमाची साक्ष

- आपल्या शक्तीची क्रिया.

आपल्या स्वतःच्या जीवनाचे पुनरावर्तक व्हा.

त्यानंतर ईश्वरी इच्छेने मी माझा दौरा चालू ठेवला

माझ्या गोड येशूने माझी छोटी इच्छा त्याच्या इच्छेच्या सर्जनशील कृतीत आणली.

देवा, किती आश्चर्य!

माझी बुद्धी कमी झाली आहे आणि काहीही बोलू शकत नाही.

मग, माझा सदैव आराध्य येशू, तुमची मला पुन्हा भेट देत आहे. सर्व चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझी चांगली मुलगी,

आमच्या फियाटने सृष्टीमध्ये आमचे सक्रिय, शक्तिशाली आणि ज्ञानी प्रेम प्रकट केले आहे . अशा प्रकारे सर्व निर्मिलेल्या गोष्टी पूर्ण होतात

- आमच्या प्रेमासाठी,
- आमची शक्ती,
- आमचे शहाणपण आणि
- आमच्या अवर्णनीय सौंदर्याचे.

आपण त्यांना "आपल्या परमात्म्याचे कारभारी" म्हणू शकतो.

पण सार्वभौम राणी तयार करण्यात आम्ही आणखी काही केले आहे . साध्या प्रात्यक्षिकाने आमचे प्रेम तृप्त झाले नाही.

त्याला वृत्ती अंगीकारायची होती

- करुणा,
- कोमलता आणि
- करुणा, खोल आणि जिव्हाळ्याचा

जोपर्यंत ते प्राण्यांसाठी प्रेमाच्या अश्रूंमध्ये बदलत नाही.

म्हणूनच, आमच्या फियाटचा उच्चार करून ते तयार करा आणि त्याला जीवनासाठी कॉल करा,

आम्ही आमच्यात आणि मानवतेमध्ये क्षमा, दया आणि सलोखा निर्माण केला आहे.

आम्ही त्यांना या स्वर्गीय सृष्टीमध्ये आमच्या मुलांमध्ये आणि त्याच्या दरम्यान कारभारी म्हणून ठेवले आहे.

परिणामी

सार्वभौम समुद्र आहे

- क्षमा,
- दया इ
- करुणा,
- तसेच आमच्या प्रेमाच्या अश्रूंचे समुद्र

ज्यामध्ये ते सर्व मानवी पिढ्यांना कव्हर करू शकते, ज्यामध्ये आपण तयार केलेल्या या समुद्रांमध्ये पुनर्जन्म होतो -

- क्षमा, दया आणि धार्मिकतेच्या पत्नी
- एक कोमलता जो कठोर हृदयांना मऊ करण्यास सक्षम आहे.

माझ्या मुली, सर्व काही या स्वर्गीय आईमध्ये जमा केले पाहिजे हे योग्य होते जेणेकरून, आपल्या इच्छेचे राज्य ताब्यात घेऊन, आपण सर्व काही त्याच्यावर सोपवू शकतो.

आपण निर्माण केलेले हे समुद्र आपल्या ताब्यात घेण्याइतपत जागा त्याच्याकडेच आहे.

त्याच्या सर्जनशील आणि पुराणमतवादी सामर्थ्याने,
आपल्या इच्छेने जे काही निर्माण केले ते अखंड ठेवते ,
आमच्या सतत भेटवस्तू असूनही काहीही कमी न करता .

म्हणूनच जिथे आपली इच्छा नसते,
- आम्ही देऊ शकत नाही, सोपवू शकत नाही, जमा करू शकत नाही,
-आम्ही जागा शोधू शकत नाही.

जी अनेक भव्य कार्ये आपण प्राण्यांमध्ये करू इच्छितो त्या सिद्धीमध्ये आपले प्रेम आड येते.

केवळ सार्वभौम स्त्रीमध्येच आपले प्रेम आहे

- अडथळे सापडत नाहीत e
- त्याने अनेक चमत्कार प्रकट केले आणि केले

ज्याने तिला **दैवी फलदायीपणा** दिला आणि तिला तिच्या निर्मात्याची आई बनवले .

मग माझ्या प्रिय येशूने त्याच्या स्वर्गीय आईसोबत केलेली सर्व कामे मला दाखवली. त्यांचे प्रेमाचे सागर मग एक झाले. स्वर्गात त्यांच्या लाटा वाढवून, त्यांनी सर्व काही गुंतवले, अगदी आमचे देवत्व.

त्यांनी आपल्या दैवी अस्तित्वावर प्रेमाचा दाट पाऊस पाडला.

या समुद्रांनी सर्वांचे प्रेम, ताजेतवाने आणि बाम आणले ज्याने आपले दैवी अस्तित्व शांत होते, न्यायाचे रूपांतर प्राण्यांवरील प्रेमाच्या चळवळीत होते.

असे म्हणता येईल की आपल्या प्रेमाने मानवी कुटुंबाला एक नवीन प्रेम दिले आहे. देवाने त्याच्यावर दुप्पट प्रेम केले - पण कुठे? राणी आणि तिचा प्रिय मुलगा मध्ये.

आता आणखी एक आश्चर्य ऐका. जेव्हा, लहान मूल,
- मी माझ्या आईचे दूध चोखले,
-मी आत्मे चोखले कारण तिने त्यांना स्टोरेजमध्ये ठेवले
मला त्याचे दूध देऊन, त्याने सर्व आत्मे माझ्यामध्ये जमा केले.

तिला पाहिजे होते

- मी त्यांच्यावर प्रेम करतो,
- त्या सर्वांना मिठी मारतो आणि
- तो माझा आणि तुमचा विजय होऊ शकेल.

आणखी चांगले - मला दूध देऊन, तिने मला तिचे मातृत्व आणि कोमलता चोखायला लावले, स्वतःला माझ्यावर अशा प्रकारे लादले की मी पुरुषांवर मातृत्व आणि पितृप्रेमाने प्रेम केले. मला तिची मातृत्व आणि तिची अकथनीय कोमलता प्राप्त झाली, जेणेकरून मी दैवी, मातृ आणि पितृप्रेमाने आत्म्यावर प्रेम केले.

सर्व आत्मे माझ्यामध्ये ठेवल्यानंतर, माझ्या एका प्रेमळ युक्तीने - एका श्वासाने, गोड नजरेने - मी ते तिच्या मातृहृदयात ठेवले आणि तिची परतफेड करण्यासाठी मी तिला माझे पितृप्रेम दिले - माझे दैवी प्रेम जे अविरत आहे. दृढ, अटल आणि कधीही बदलत नाही.

मानवी प्रेम सहजपणे बदलते, म्हणूनच मला माझ्या अविभाज्य आईला माझ्या

प्रेमळ आत्म्यांवरील प्रेमाप्रमाणेच गुण असावेत असे मला वाटत होते कारण केवळ देव प्रेम करू शकतो. म्हणून तिने केलेले प्रत्येक कृती, अगदी लहानापासून मोठ्यापर्यंत, तिच्यात मी आणि ती माझ्यात असलेल्या आत्म्यांची अदलाबदल होती.

खरंच, मी म्हणू शकतो की आम्ही आत्म्यांची ही ठेव वाढवली आहे कारण मी माझ्या दैवी हृदयात, अत्यंत ईर्ष्येने, माझ्या प्रिय आईकडून मला मिळालेली सर्वात मोठी भेट म्हणून ती मला देऊ शकते.

आणि तिला माझी भेट इतकी ईर्ष्येने मिळाली की तिने आपल्या मुलाने दिलेली ही भेट ठेवण्यासाठी तिचे सर्व मातृत्व वापरले.

या ठेवीच्या देवाणघेवाणांमध्ये, आपले प्रेम वाढले आहे आणि सर्व प्राण्यांवर नवीन प्रेम केले आहे.

आम्ही त्यांच्यावर आणखी प्रेम कसे करावे आणि त्यांना वाचवण्यासाठी आमचे जीवन उघड करून, प्रेमाच्या माध्यमातून त्यांना कसे जिंकता येईल यावर आम्ही प्रकल्प तयार केले आहेत.

मी दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये आहे जो माझ्यावर खूप प्रेम करतो आणि जो मला दाखवण्यासाठी मला त्याची चिरंतन आणि दीर्घ प्रेमकथा सतत सांगू इच्छितो, नेहमी नवीन आश्चर्य जोडत असतो, अशा बिंदूपर्यंत की एखाद्याला अशक्य नाही असे वाटून आनंद होतो. त्याच्यावर प्रेम करणे.

केवळ कृतघ्न आणि मूर्ख लोकांना ते आवडणार नाही.

दैवी फियाटने मला त्याने केलेल्या सर्व गोष्टींची जाणीव करून दिली

पृथ्वीवरील शब्दाचा वंश, आणि माझा येशू, मला पुन्हा भेट देऊन, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेतील माझ्या मुली, तुला हे माहित असले पाहिजे की माझे प्रेम इतके महान आहे की ते मुक्त केले जाणे आवश्यक आहे आणि माझ्या विलमध्ये राहणाऱ्याला त्याचे रहस्य सोपविणे आवश्यक आहे जेणेकरून प्रत्येक गोष्टीची जाणीव होऊन आपण तिच्यावर एकाच प्रेमाने प्रेम करू शकू आणि तिच्यामध्ये पुनरावृत्ती करा. मी स्वतःमध्ये केलेले सर्व काही.

माझ्या मुली, माझ्या प्रेमाने मला निर्माण केलेल्या आत्म्यांसाठी अविश्वसनीय आणि

अविश्वसनीय गोष्टी करण्यास प्रवृत्त करून ज्या अतिरेकांना परवानगी दिली आहे ते ऐक.

पृथ्वीवर येताना, मला अस्तित्वात असलेल्या, अस्तित्वात असलेल्या आणि अस्तित्वात असलेल्या प्रत्येक प्राण्यांसाठी येशू बनायचे होते. प्रत्येकाचा स्वतःचा येशू असणे आवश्यक होते

पूर्णपणे त्याचे

आपल्या विल्हेवाट वर.

प्रत्येकाची संकल्पना माझ्यामध्ये राहण्यासाठी माझी संकल्पना असणे आवश्यक होते - माझा जन्म पुनर्जन्म होण्यासाठी,

माझे अश्रू धुवायचे, माझे बालपण परत आणायचे आणि तिचे नवीन आयुष्य सुरू करायचे,

- त्याच्या कुटुंबाला मार्गदर्शन करण्यासाठी माझी पावले,

- त्याची कामे माझ्यात निर्माण व्हावीत यासाठी माझी कामे,

- माझे दुःख त्याच्या दुःखाला बाम आणि सामर्थ्य म्हणून

आणि दैवी न्यायाने करार केलेल्या प्रत्येक कर्जाच्या भरपाईमध्ये,

- त्याचे जीवन परत मिळविण्यासाठी माझे मरण,

- माझे पुनरुत्थान पूर्णपणे माझ्या इच्छेनुसार पुनर्जन्म होण्यासाठी, त्याच्या निर्मात्याला मिळालेल्या गौरवासाठी .

आणि हे सर्व सर्वात मोठ्या प्रेमाने, बरोबरच,

- न्यायाने आणि

- सर्वोच्च बुद्धीने.

स्वर्गीय पिता

- तिने दिलेली कितीतरी आयुष्यं तिला माझ्यात शोधायची होती आणि जन्म देण्यासाठी जायला होतं,

समाधानी, गौरव आणि त्याच्या महान प्रेमाची परतफेड करण्यासाठी. जरी सर्व प्राण्यांनी हे जीवन घेतले नसते,
स्वर्गीय पित्याने माझे जीवन मागितले
सृष्टी आणि मुक्तीच्या कार्यात त्याने केलेल्या सर्व गोष्टींसाठी गौरव होण्यासाठी.

मी म्हणू शकतो की माणूस माझ्या इच्छेपासून दूर होताच,
माझ्या दिव्य पित्यामुळे जो गौरव होता तो बंद झाला. परिणामी
- जर मी प्रत्येक प्राण्यांसाठी येशू तयार केला नसता
विद्यमान
स्वर्गीय पित्याची महिमा अपूर्ण असेल. आणि मी अपूर्ण कामे करू शकत नाही.

माझ्या प्रेमाचे माझ्याशी युद्ध झाले असते जर मी येशूला जास्त बनवले
नसते : - प्रथम, आपल्या गौरवासाठी आणि सजावटीसाठी, आणि
-मग प्रत्येक प्राण्याला हे पूर्ण कल्याण द्या.

आमच्या वेदना अनंत आहेत.
कारण, माझे सर्व आयुष्य प्रत्येक प्राण्याला अर्पण करूनही
- काही त्यांना ओळखत नाहीत,
- इतर त्यांच्याकडे पाहत नाहीत,
- इतर ते वापरत नाहीत किंवा फक्त काही तुकडे घेत नाहीत किंवा त्यांना अपमान
देखील करतात.
काही म्हणतात:

" मी येशूचे जीवन जगतो, येशूबरोबर, मला येशूसारखे आवडते आणि मला जे हवे
आहे ते मला हवे आहे ."

हे प्राणी, माझ्याबरोबर, निर्मिती आणि विमोचनाच्या वैभव आणि प्रेमाचे पुनरागमन

आहेत.

पण आयुष्यभर जीवाची सेवा केली नाही तरी,

- माझ्या दैवी पित्याच्या गौरवाची प्रशंसनीय सेवा करा

मी एकट्या प्राण्यांसाठी पृथ्वीवर आलो नाही म्हणून,

-पण माझ्या स्वर्गीय पित्याची आवड आणि वैभव पुनर्संचयित करण्यासाठी.

अरेरे! मी पाहू शकलो तर

-माझे जीवन आपल्या देवत्वाभोवती बनवलेली सुंदर मिरवणूक, ई

- त्यांच्याकडून किती प्रेम आणि वैभव निर्माण होते, तुम्ही इतके आश्चर्यचकित
व्हाल की तुमच्याकडे परत येणे तुमच्यासाठी कठीण होईल!

येशू गप्प राहिला. इतक्या अस्तित्वात असलेल्या प्राण्यांसाठी मी या सर्व
येशूचे दृश्य माझ्या मनात राहिलो .

पण माझ्या हृदयात एक काटा होता ज्याने मला छळले आणि कडूपणाने भरले -
अगदी माझ्या हाडांच्या मज्जात - माझ्या अत्यंत प्रिय व्यक्तीसाठी, माझ्या गरीब
अस्तित्वासाठी आवश्यक आहे, ज्याला मृत्यूचा धोका होता.

मला या व्यक्तीला कोणत्याही परिस्थितीत वाचवायचे होते.

म्हणून मी दैवी इच्छा घेतली, मी ते सर्व माझे केले आणि माझ्या दुःखात मी येशूला
म्हणालो: "येशू, तुझी इच्छा माझी आहे.

तुझी शक्ती आणि तुझी विशालता माझ्या सामर्थ्यात आहे. मला ते नकोय
त्यामुळेच तुमची इच्छाही नाही. "

देवा, मला असे वाटले की मी एखाद्या शक्तीशी लढत आहे.

आणि जिंकण्यासाठी, माझ्या मनाने स्वतःला देवत्वासमोर ठेवले होते जसे मी
त्याच्याभोवती ठेवले होते, प्रार्थनेत सर्व ताऱ्यांसह आकाशाचा विस्तार,

सूर्यप्रकाशाची प्रचंडता त्याच्या उष्णतेच्या जोरावर,

सर्व निर्मिती - प्रार्थनेत. आणि देखील

स्वर्गाच्या राणीचे सामर्थ्य आणि प्रेमाचे समुद्र ,

माझे दुःख आणि येशूने सांडलेले रक्त ,

देवत्वाभोवती अनेक समुद्रांसारखे, सर्व प्रार्थनेत.

आणि मग, प्रत्येक प्राण्यांसाठी सर्व येशू,

जेणेकरून ते सुप्पी देऊ शकतील, मला पाहिजे ते मिळवण्यासाठी प्रार्थना.

पण माझे आश्चर्य आणि भावना काय नव्हते

- पाहणे आणि ऐकणे

की सर्व प्राण्यांच्या सर्व येशूने मला जे हवे होते ते मिळविण्यासाठी प्रार्थना केली.

इतका दैवी चांगुलपणा आणि आत्मसंतुष्टता पाहून मी गोंधळून गेलो. (5) त्याचे सदैव आभार आणि आशीर्वाद असू दे. आणि हे सर्व त्याच्या गौरवासाठी असो.

मी दैवी इच्छेच्या साम्राज्याखाली आहे ज्याला त्याच्या सर्व कार्यांमध्ये ओळखले जाण्याची इच्छा आणि इच्छा आहे. तो लहान प्राणी हात धरून, त्याच्या उड्डाणात दूर घेऊन जाणे दिसते

त्याने जे काही केले आहे ते तिला दाखवण्यासाठी, त्याने तयार केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत त्याने तिच्यावर किती प्रेम केले आणि कसे, योग्यरित्या, त्याला बदल्यात प्रेम करायचे आहे.

बदल्यात प्रेम न मिळवता प्रेम करणे हे सर्वात मोठे दुःख आहे. मला आश्चर्य वाटले, आणि माझा नेहमीच आराध्य येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन, सर्व चांगुलपणाने मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी, प्रेम करणे आणि प्रेम करणे, आमच्या प्रेमासाठी सर्वोत्तम विश्रांती आहे.

पृथ्वीचा आनंद आकाशाच्या आनंदात सामील होतो

जेव्हा ते चुंबन घेतात तेव्हा आपल्याला असे वाटते की पृथ्वी देखील आहे

- हे आपला आनंद बनवते, हे आपल्याला त्या प्राण्याचे प्रेम आणते जो आपल्याला ओळखतो आणि आपल्यावर प्रेम करतो.

हे आपल्याला सर्वात सुंदर आनंद आणि सर्वात मोठा आनंद आणते. विशेषतः

स्वर्गातील आनंद आपलेच आहेत आणि ते कोणीही आपल्यापासून दूर करू शकत नाही.

आणि प्राण्यांच्या प्रेमासाठी आपल्याला जे मिळते ते आपल्यासाठी नवीन आनंद आहेत जे आपल्या नवीन विजयांना तयार करतात.

आमच्या कामात आम्हाला ओळखल्यानंतर,

- प्राणी कोणी निर्माण केला हे ओळखण्यासाठी उडतो. ओळख मिळणे हा आपल्यासाठी सर्वात मोठा गौरव आहे

- आपल्याला प्राप्त होणारे सर्वात तीव्र प्रेम.

स्वतःला ओळखूनच आपण आपले सैन्य, दैवी मिलिशिया तयार करतो.

-आपली माणसे ज्यांच्याकडून आपण प्रेमासाठी श्रद्धांजली शिवाय काहीही मागत नाही.

आम्ही आमची सर्व कामे त्यांच्या सेवेसाठी ठेवतो,

- त्यांना आनंदी करू शकतील अशा सर्व गोष्टी भरपूर प्रमाणात देणे.

जर त्यांनी आपल्याला ओळखले नाही तर आपण सैन्याशिवाय आणि लोकांशिवाय देवासारखे आहोत. इतक्या प्राण्यांना जन्म देणे आणि सैन्याशिवाय आणि लोकांशिवाय राहणे हे केवढे दुःख!

आता पुन्हा ऐका.

जेव्हा प्राणी आपल्याला तयार केलेल्या गोष्टींमध्ये ओळखतो - आणि आपल्यावर प्रेम करतो,

आम्ही तिच्यामध्ये तिच्या निर्मात्यासाठी प्रेम आणि आनंदाची नोंद ठेवतो. त्याच्या निर्मात्याला ओळखत राहून,

आम्हाला ओळखते आणि

त्यात आपण आपल्या दैवी अस्तित्वाला ओळखतो .

स्वतःला ओळखणे म्हणजे काय हे कळले असते तर !

आपले प्रेम, प्रेम केले जाणे, आपल्याला शांती देते आणि जे प्रेम करतात त्यांच्यावर अधिक तीव्रतेने प्रेम करते.

तो इतका अतिरेक पोहोचतो की सृष्टीमध्ये स्वतःला ओळखण्यासाठी तो स्वतःच निर्माण करतो.

पण कशासाठी?

प्राण्यामध्ये स्वतःला ओळखणे आणि प्रेम करणे.

प्राण्यामध्ये स्वतःला ओळखणे किती सुंदर आहे!

आमच्यासाठी आमचे सिंहासन, आमचे दैवी कक्ष, आमचे स्वर्ग व्हा. आमच्या प्रेमाचे समुद्र ते पूर.

त्याच्या छोट्या छोट्या कृतीतून प्रेमाच्या लाटा निर्माण होतात

-आमच्यावर प्रेम करा,

- आमचे गौरव करा आणि

- बेनेडिक आम्हाला

हे आपल्याला स्वतःमध्ये ओळखते.

तो आपल्याला स्वतःमध्ये ओळखतो.

तो आपल्याला सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींमध्ये ओळखतो .

आणि आम्ही आमच्या सर्व कामांमध्ये ते ओळखतो:

- आकाशात, सूर्यामध्ये,

- वाऱ्यात

- सर्व गोष्टींमध्ये.

आमचे प्रेम, आमच्या फियाटशी एकरूप,

- ते सर्वत्र घ्या आणि

- आम्ही आमच्या सर्व कामांमध्ये ते व्यवस्थित ठेवतो.

त्यानंतर माझा आत्मा ईश्वरी इच्छेच्या समुद्रात स्नान करत राहिला. माझ्या देवा, कितीतरी आश्चर्ये, कितीतरी चमत्कार!

आणि माझा गोड येशू, प्रेमाच्या ज्वाळांनी भरलेल्या माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची धन्य मुलगी ,

माझे प्रेम मला शांततेत सोडत नाही जर ते मला दैवी फियाटबद्दल नवीन आश्चर्य प्रकट करत नाही.

सृष्टीत आणि आपल्या दैवी अस्तित्वात जे दैवी इच्छेनुसार राहतात त्यांच्यासाठी तो ज्या स्थानावर आहे त्या स्थानाची उदात्तता आणि उदात्तता तो तुम्हाला सांगू इच्छितो.

आपल्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी सृष्टीमध्ये प्रथम स्थानावर आहे हे आपल्याला माहित असले पाहिजे.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी त्याच्याशी इतक्या जोडलेल्या आणि एकरूप वाटतात की त्या अविभाज्य सदस्य बनतात.

परिणामी

सूर्य हा त्याचा सदस्य आहे, आकाशाचा विस्तार, वारा आणि हवा

- प्रत्येकजण श्वास घेतो हे त्याचे अवयव आहेत.

सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी आनंदी वाटतात - या समृद्ध प्राण्याचे सदस्य होण्याचा सन्मान; आणि काही त्याचे हृदय, काही त्याचे हात, काही त्याचे पाय, डोळे, श्वास बनतात.

थोडक्यात, अशी कोणतीही निर्माण केलेली गोष्ट नाही जिला स्वतःचे वेगळे स्थान नाही आणि ती सदस्य होण्याचे मंत्रिपद वापरत नाही.

त्याचा आत्मा, मस्तकाप्रमाणे, त्याचे अवयव व्यवस्थित ठेवतो आणि देवाकडून सर्व प्रेम प्राप्त करतो,

सर्व पवित्रता, सर्व वैभव आणि सर्व वस्तू निर्माण केलेल्या वस्तूंमध्ये समाविष्ट आहेत विशेषतः सर्व तयार केलेल्या गोष्टी देखील आमचे सदस्य आहेत.

म्हणून आपल्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्यांसाठी,

- त्याचे सदस्य आमचे आहेत आणि आमचे सदस्य त्याचे सदस्य आहेत.

ते आपल्या परमात्म्याला जीवाशी आणि आपल्याशी संवादात ठेवतात
तिच्या आत्म्याच्या नसांमध्ये फिरणाऱ्या रक्तापेक्षाही आपण तिच्यासाठी अधिक
बनतो. त्याच्या हृदयात धडधडणारी प्रेमाची अखंड धडधड.

तुमच्या आत्म्यात श्वास घेऊन दिव्य श्वास घ्या. अत्याधिक प्रेमाच्या या प्राण्यावर प्रेम
करणे,

त्याचे थोडेसे प्रेम आणि त्याची कृत्ये आपल्या दैवी अस्तित्वात फिरवूया. त्याच्या
हृदयाचे ठोके आणि श्वासोच्छवासाचा आपल्याला हेवा वाटतो
आम्ही त्यांना आमच्यामध्ये बंद करतो.

त्यातून काहीही निष्पन्न होत नाही जे आपल्यातच बंद राहते

- आमच्या प्रेमाच्या बदल्यात आणि

- त्याचे गोड आणि स्वादिष्ट परावृत्त ऐकण्यासाठी:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी तुझ्यावर प्रेम करतो मी तुझ्यावर प्रेम करतो."

जेव्हा आपले प्रेम प्राण्याचे प्रेम शोधू शकत नाही,

— निलंबित e

- वेदनेने रडणे जसे की तो प्राणी बहिरे करू इच्छित आहे असे म्हणत:

"तुम्ही आमच्यावर प्रेम का करत नाही?

आमच्यावर प्रेम करू नका ही आमच्यासाठी सर्वात क्रूर जखम आहे. "

पण एवढेच नाही.

जर आपले प्रेम अतिरेकांपर्यंत पोहोचले नाही तर ते समाधानी नाही. तुम्हाला हे
जाणून घ्यायचे आहे की आम्ही इतके सदस्य का तयार केले ज्यांना करावे लागले
आमचे सदस्य म्हणून आम्हाला सेवा द्या

तसेच प्राण्याचे सदस्य?

आम्ही तयार केलेल्या प्रत्येक गोष्टीमध्ये आमच्या भेटवस्तू, पवित्रता आणि प्रेम ठेवले आहे

- प्राण्याला जे द्यायचे होते त्याचे वाहक म्हणून e

तो आमच्यासाठी काय करत होता याचे संदेशवाहक म्हणून .

सर्व निर्माण केलेल्या वस्तू लूटने भरलेल्या आहेत जे आपण त्यांना देऊ इच्छितो.

आकाश , त्याच्या सर्व ताऱ्यांसह, प्रतीक आहे

- आमच्या नवीन आणि वेगळ्या कृतींचा समूह जो आम्हाला त्याला द्यायचा होता.

सूर्य प्रतीक

आपला शाश्वत प्रकाश ज्याने आपल्याला पूर आणायचा आहे, ई

उष्णता आणि त्याचे परिणाम आपल्या प्रेमाचे प्रतिनिधित्व करतात ज्याला आपण त्याच्यावर किती प्रेम करतो हे जाणवण्यासाठी त्याला पूर येऊ इच्छितो, त्याचे परिणाम आपल्याला त्यावर घालायचे असलेले विविध सौंदर्य आहेत.

वाऱ्याच्या प्रत्येक श्वासात , आम्ही आमचे प्रेमळ चुंबन आणि प्रेमळ ठेवले,

आणि त्याच्या आवेगपूर्ण लहरींमध्ये आपले प्रबळ प्रेम, आपल्या मिठीसह आपल्या प्रेमात विजय मिळवून ते आपल्यापासून अविभाज्य बनवते.

थोडक्यात, प्रत्येक निर्मिलेल्या वस्तूमध्ये सृष्टीसाठी आपल्या भेटवस्तू असतात.

पण त्यांना कोण घेते?

फक्त एकच जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो.

मी असे म्हणू शकतो की सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टी आपल्या भेटवस्तूंनी भरलेल्या आहेत,

- पण ते देऊ शकत नाहीत,

ते त्यांचे वाहक होऊ शकत नाहीत कारण त्यांना आमच्या दैवी फियाटमध्ये राहणारा एक सापडत नाही, ज्याच्याकडे सद्गुण आणि शक्ती आहे जी आपल्या सर्व कार्याशी संवाद साधते -

त्याच्या स्वतःच्या सदस्यांपेक्षा जास्त - आणि त्याच्या स्वतःच्या निर्मात्यासह
त्याच्या स्वतःच्या जीवापेक्षा जास्त .

आपल्या इच्छेवर राज्य करू देतील अशा प्राण्यांसाठी आपण आपल्या दैवी
गर्भातून किती अविश्वसनीय चमत्कार बाहेर पडणार नाही!

आमची कार्ये विजय आणि विजयाचे गाणे गातील आणि दोन्ही हातांनी:
आम्ही भरपूर देऊ
त्यांच्या निर्माणकर्त्याच्या भेटवस्तू आणि संपत्ती त्यांच्याकडे आहे.

प्रत्येकजण आनंदी होईल:

जे ई देतात

जे प्राप्त करतात.

म्हणून, काळजी घ्या आणि कशाचीही काळजी करू नका

जर माझ्या इच्छेनुसार जगायचे नाही. कारण

- तुला देण्यासाठी माझ्याकडे खूप काही आहे,

-आणि तुला, तुला खूप काही मिळायचं आहे.

मी आश्चर्यचकित झालो आणि विचार केला:

"त्याने नुकतेच जे सांगितले ते खरोखर शक्य आहे का? छान वाटते! आणि माझा
गोड येशू पुढे म्हणाला:

माझ्या मुली, आश्चर्यचकित होऊ नका. तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की
आम्ही फक्त त्या प्राण्याची सेवा केली ज्याला माझी दैवी इच्छा जीवन म्हणून
धारण करायची होती.

आपल्या सजावटीसाठी, आपल्या शहाणपणासाठी, आपल्या सामर्थ्यासाठी आणि
आपल्या पराक्रमासाठी ते आवश्यक होते. जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेपासून दूर

जाईल, तेव्हा न्यायमूर्तीने सांगितले आहे की आम्ही तिच्याकडून ते सर्व काढून घेऊ जे आमच्या सर्वोच्च महाराजांची योग्य सेवा केली पाहिजे.

आणि हा प्राणी हातपाय नसताना डोके राहिला.

अंग नसलेले बिचारे डोके! ते काय चांगले करू शकते?

हे खरे आहे की अंगांवर डोके वरचेवर आहे, परंतु अंगांशिवाय डोके काहीही करू शकत नाही.

त्याला जीवन नाही आणि त्याचे कोणतेही कार्य नाही.

पण माझी इच्छा प्राण्याकडे परत यायची असल्याने माझे प्रेम हवे आहे, मागणी आहे

केवळ हातपायांची परतफेडच नाही,

परंतु ज्याने त्यांना निर्माण केले त्याचे जीवन देखील .

आपल्या इच्छेचे क्षेत्र

-त्याची सर्व कामे पुनर्संचयित करेल ई

- स्वतःच्या मानवी इच्छेनुसार त्याने गमावलेल्या सर्व गोष्टी तो त्या प्राण्याकडे परत करेल

WHO

- सर्व मालमत्ता नष्ट करते,

- आपल्या कार्यासह आणि त्याच्या स्वतःच्या निर्मात्याशी सर्व संप्रेषण व्यत्यय आणतो,

निखळलेल्या हाडासारखे व्हा

त्याच्या सर्व सदस्यांशी सर्व संवाद गमावतो

- आणि फक्त दुःख आणते.

दैवी समुद्र मला त्याच्या लाटांमध्ये विसर्जित करणे कधीही थांबवणार नाही, जणू काही त्याला त्याच्या प्रकाशाशिवाय माझ्यामध्ये प्रवेश करू इच्छित नाही, त्याच्या प्रकाशाने, त्याच्या उबदारपणाने आणि त्याच्या इच्छेच्या जीवनाने माझ्यामध्ये वाढण्यासाठी.

पण तरीही मला दडपल्यासारखे वाटले, परिस्थितीमुळे उदासीनतेची हवा होती, दुर्दैवाने पृथ्वीवरील माझे गरीब अस्तित्व खूप वेदनादायक होते.

त्याने माझ्याभोवती ढग तयार केले जणू काही मला आनंद करण्यापासून रोखले.

- प्रकाशाचे सौंदर्य,

- उष्णतेची कोमलता

ज्यामध्ये आत्म्याला त्याच्या निर्मात्यामध्ये पुनर्जन्म आणि वाढण्यासाठी फलित केले जाते.

माझा गोड येशू मला सांगतो, जो ईर्ष्येने माझ्या गरीब जीवावर, सर्व चांगुलपणावर लक्ष ठेवतो

:

" धाडसी मुलगी,

- अत्याचार,

- दुःख,

- माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यासाठी भूतकाळाची चिंता असण्याचे कारण नाही.

या नोट्स आमच्या आनंद, शांती आणि प्रेमाच्या नोट्सशी असहमत आहेत. ते मंद आवाज काढतात जे आपल्या दैवी कानांना आनंददायी नसतात.

ते कडू थेंबासारखे आहेत की,

- एकदा आपल्या दैवी समुद्रात फेकले की त्याला कटुता द्यायला आवडेल.

जेव्हा तो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो,

आम्ही त्याला आमच्या आनंदाचे आणि आनंदाचे सागर बनवतो आणि आवश्यक असल्यास, आम्ही आमची शक्ती त्याच्या सामर्थ्यामध्ये घालतो जेणेकरून सर्व काही अनुकूल असेल आणि त्याला काहीही नुकसान होऊ शकत नाही.

कारण आपल्या इच्छेपेक्षा अधिक शक्तिशाली काहीही नाही.

वाहत्या वाऱ्याप्रमाणे सर्वकाही दळण्याची, सपाट करण्याची शक्ती त्यात आहे.

शिवाय, जेव्हा आपण आपल्या इच्छेतील प्राणी पाहतो,

- पीडित आणि अत्याचारित,

त्याच्या नोट्स किती विसंगत आहेत!,

जोपर्यंत तो आमच्या इच्छेमध्ये राहतो,

त्याचा दडपशाही आणि दुःख आपल्याला जाणवण्यास भाग पाडले जाते.

जेव्हा प्राणी दुःखी असतो तेव्हा बाजूला उभे राहणे हे आपल्या दैवी अस्तित्वाच्या किंवा आपल्या प्रेमाच्या लायकीचे नाही.

याउलट, आपण आपली शक्ती वापरतो आणि आपल्या प्रेमाने ती आणखी भरून काढतो आणि आपल्या ओठांवर हास्य आणि आपल्या अंतःकरणात आनंद घेऊन ते पुन्हा पाहण्यास सक्षम असतो.

तसेच, भूतकाळाचा विचार खरोखरच मूर्खपणाचा आहे. हे दैवी हक्क मागावेसे वाटते. आपणास हे माहित असणे आवश्यक आहे की प्राण्याने जे काही सुंदर आणि चांगले केले आहे ते आपल्यामध्ये जमा केले आहे, तिच्या प्रेमाची आणि ती आपल्याला देत असलेल्या गौरवाची साक्ष म्हणून.

जेव्हा ती आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीत प्रवेश करेल तेव्हा ते तिच्याभोवती स्वतःला घेरतील.

म्हणूनच सृष्टीची सर्वात सुंदर कृती म्हणजे आपल्या बाहूंमध्ये शरण जाणे, आपल्याला तिच्याबरोबर जे काही हवे आहे ते करण्यास प्रवृत्त करणे, सध्याच्या काळाप्रमाणेच.

तरच आपल्याला आपल्या स्वर्गीय जेरुसलेमला सुशोभित करण्यासाठी सर्वात सुंदर

पुतळ्यांपैकी एक बनवण्याचा आनंद मिळतो.

मग तो पुढे म्हणाला: माझी मुलगी,

जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेनुसार शरण जातो तेव्हा आपल्याला खूप आनंद होतो

- जे आपल्यामध्ये ओतते, जे आपण त्यात ओततो

- आमचे नवीन जीवन,

- आमचे नवीन प्रेम,

- आमची नवीन पवित्रता ई

- आपल्या परमात्म्याचे नवीन ज्ञान.

जेव्हा प्राणी आपल्या दैवी इच्छेनुसार स्वतःचा त्याग करतो, तेव्हा आपण तिच्यामध्ये सर्वात मोठे विलक्षण आणि आश्चर्यकारक कृपा करू शकतो, कारण आपल्या स्वतःच्या इच्छेने आपल्याला जे काही द्यायचे आहे ते प्राप्त होईल आणि जमा केले जाईल.

आपल्या इच्छेनुसार स्वतःला सोडून देऊन, तो स्वर्गात वादळ करतो.

त्याचा अधिकार असा आहे की तो आपल्या दैवी अस्तित्वाला त्याच्या लहानपणात जोडण्यासाठी स्वतःवर लादतो ; ती स्वतः, विजयी असताना, स्वतःला आपल्या दैवी कुशीत बंद करते.

आकाश चकित झाले आहे आणि देवदूत आणि संत आनंदित आहेत

पृथ्वीवर आजही यात्रेकरू असलेल्या जीवाचा त्याग करण्याच्या कृतीने प्रत्येकाला त्यांच्यात एक नवीन जीवन वाहते असे वाटते.

आणि आमच्या फियाटमध्ये ते सोडलेले शोधून,

आपल्याला असे आढळून आले आहे की आपण जे काही करू शकतो ते पूर्णपणे आपल्या सामर्थ्यावर अवलंबून असते.

चला तर मग आपण आपले कार्य सुरू करूया आणि त्याच्या आत्म्यात प्रेम,

चांगुलपणा, पावित्र्य, दया इत्यादींचे अनेक छोटे झरे तयार करूया.

तर,

- जेव्हा आपल्या प्रेमाला प्रेम करायचे असते ,

आम्ही आमच्या सर्वशक्तिमान श्वासाने प्रेमाचे हे झरे गतिमान करतो.

आणि ते आपल्यावर प्रेम करतात, कारंज्यापासून संपूर्ण सेलेस्टियल कोर्टात पूर येण्यापर्यंत इतके प्रेम वाहू देतात.

जेव्हा आपल्याला आपला चांगुलपणा, दया आणि कृपा वापरायची असते, तेव्हा आपण हे कारंजे चालू ठेवतो आणि पृथ्वी आपल्या चांगुलपणाने आणि दयेने भरलेली असते - आणि काही रूपांतरित होतात, इतरांना कृपा प्राप्त होते.

हे सर्व आपण थेट स्वतः करू शकतो.

पण सृष्टीमध्ये आपण निर्माण केलेले कारंजे वापरणे आपल्यासाठी अधिक आनंददायी आहे.

त्यांच्याद्वारे आपण सर्वांवर दया दाखवण्यास अधिक प्रवृत्त होतो. स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये आमचा मध्यस्थ आहे, जो,

- त्याच्या त्याग मध्ये,

हे आपल्याला भव्य कृपा करते आणि सर्व प्राण्यांवर नवीन प्रेमाने प्रेम करते.

परिणामी

- जितके जास्त तुम्हाला आमच्या इच्छेनुसार सोडले जाईल,

- आम्ही तुमच्यासाठी आणि सर्व प्राण्यांसाठी जितके अधिक उदार असू.

आणि ते सर्व - कमीतकमी सर्वात इच्छुक - नवीन शक्ती आणि दिशा शोधतील.

मी आश्चर्यचकित झालो आणि जोडले:

माझ्या चांगल्या मुली, माझ्या दैवी इच्छेनुसार जगणे म्हणजे काय हे प्रत्येकाने कसे शोधून काढावे अशी माझी इच्छा आहे. विश्वास बसणार नाही, पण का माहीत आहे

का?

कारण त्यांना माझी इच्छा आणि सृष्टीमध्ये पूर्ण करू शकणाऱ्या आणि करू इच्छित असलेल्या चमत्कारांची संपूर्ण मालिका माहित नाही.

अशा प्रकारे, हे माहित नसल्यामुळे, त्यांचा असा विश्वास आहे की सृष्टीमध्ये मी तुम्हाला जे काही सांगतो ते सर्व करणे माझ्या इच्छेसाठी अशक्य आहे. अरेरे! जर त्यांना माहित असेल.

माझी इच्छा काय करते आणि म्हणते ते थोडेच आहे.

हे ज्ञान आहे जे आपल्याला सृष्टीकडे गती देते आणि आपले स्थान तयार करते.

हे एक अशी जागा बनवते जिथे आपण आपले अविश्वसनीय चमत्कार ठेवू शकतो.

हे ज्ञान आहे जे डोळ्यांना आपल्या दैवी चमत्कारांना पाहण्यास आणि त्यांचे कौतुक करण्यास सक्षम बनवते. जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो त्याच्यासाठी सर्व काही एक चमत्कार आहे.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जेव्हा एखादा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार त्याचे कार्य करतो, तेव्हा सर्व निर्मिलेल्या वस्तू त्याच्या इच्छेने आणि शब्दाने सजीव राहतात.

सर्व गोष्टींचा आवाज असतो:

- काही म्हणतात 'प्रेम',

इतर 'ग्लोरिया', ' आराधना',

इतर 'धन्यवाद', आणि

अजूनही इतर 'आशीर्वाद' आपल्या निर्मात्याला.

ते वातावरणात किती सुसंवाद निर्माण करतात, किती गोड मंत्रमुग्ध करतात की आपण आनंदित होतो.

पण या अफवा कुठून आल्या?

ते आमच्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्यांचे आवाज आहेत.

ते आवाज आणि ती गाणी कधी सारखी

ते लाकूड आणि धातूच्या साधनांमध्ये कल्पकतेने बंद केलेले आहेत. वाद्ये गातात आणि बोलतात.

तर ते माझ्या इच्छेनुसार जगणाऱ्यासाठी आहे:

- माझ्यावर प्रेम केलेले आणि गौरव केलेले पाहून त्याचे प्रेम असे आहे

जे त्याची इच्छा, त्याचा आवाज आणि त्याचे प्रेम निर्माण केलेल्या वस्तूंमध्ये समाविष्ट करते

आणि काही मला माझ्या प्रेमाची कहाणी सांगतात, तर काही जण माझा गौरव गातात

असे दिसते की सर्व गोष्टी मला सांगण्यासाठी काहीतरी आहेत.

अरेरे! मला पाहून किती आनंद झाला

- की प्राणी संपूर्ण सृष्टीवर वर्चस्व गाजवतो.

एखाद्या राणीप्रमाणे, ती सर्व गोष्टींना अॅनिमेट करते आणि मला सर्वांचे प्रिय बनवते.

अरेरे! की हा आवाज आपल्या दैवी कानाला गोड वाटतो. मी तिला सर्व काही दिले आणि ती मला सर्व काही देते.

म्हणून मी पुन्हा त्याच्याकडे जातो.

मला दैवी इच्छेच्या बाहूमध्ये जाणवते जी माझ्याबरोबर शिक्षक म्हणून कार्य करते. तो अगदी लहान गोष्टींवरही लक्ष ठेवतो आणि त्यांना त्याच्या आयुष्यासह आणि त्याच्या प्रकाशात गुंतवून संपूर्ण माझ्या छोट्या गोष्टीत गुंतवून ठेवतो .

किती चवदार! कोणते प्रेम! असे दिसते की त्याला कोणत्याही किंमतीत प्राण्याशी काहीतरी करायचे आहे. पण काय करू?

देणे, नेहमी देणे. देऊन, ते ओतते.

देऊन, तो कार्यरत वाटतो.

कारण तो स्वतः खूप काही करतो - ज्या गोष्टी त्याच्यावर प्रेम करतात, तो खरोखर काय आहे याबद्दल त्याची प्रशंसा करतो.

माझ्या गोड जिझसला त्याच्या मनमोहक इच्छेच्या नेहमी नवीन गोष्टी सांगण्यात खूप आनंद होतो. त्या क्षणी त्याने माझ्या गरीब आत्म्याला भेट दिली जणू काही त्याला त्याचे रहस्य माझ्याकडे सोपवण्याची गरज आहे. त्याने मला सांगितले:

माझ्या धन्य कन्या, आमच्या इच्छेमध्ये राहणारा प्राणी हा आमचा करमणूक, आमचा आनंद, आमचा कायमचा व्यवसाय आहे.

आपल्याला हे माहित असले पाहिजे की जेव्हा प्राणी आपल्या इच्छेशी एकरूप होतो आणि त्यात प्रवेश करतो तेव्हा आपली इच्छा मानवी इच्छेला आलिंगन देते आणि मानव आपली इच्छा स्वीकारतो.

आम्ही स्वतः प्रेम करतो, प्रार्थना करतो आणि स्वतःला विचारतो की मानवी पिढ्यांमध्ये आमची इच्छा राज्य करेल. प्राणी आपल्या दिव्य समुद्रात पाण्याच्या लहान थेंबाप्रमाणे अदृश्य होतो. आमची प्रार्थना कायम आहे आणि आम्ही स्वतःला जे मागितले आहे ते तिच्या सामर्थ्याने मिळवायचे आहे. आम्ही मदत करू शकत नाही परंतु प्रतिसाद देऊ शकत नाही.

म्हणून, प्रार्थना केल्यावर आम्ही प्रवासाला निघालो. आम्ही आहोत की नाही हे पाहण्यासाठी आम्ही सर्व राष्ट्रे आणि सर्व हृदयांमधून प्रवास करतो

आम्हाला आमच्या इच्छेनुसार जगण्याचा एक छोटासा स्वभाव देखील सापडतो. चला तर मग ही छोटी व्यवस्था आपल्या सर्जनशील हातात घेऊया. आम्ही ते शुद्ध करतो, पवित्र करतो आणि सुशोभित करतो, त्यात आमच्या इच्छेची पहिली कृती ठेवतो.

आणि आम्ही आमच्या फियाटमध्ये दुसरी कृती, जीवनाची तिसरी कृती इत्यादी ठेवण्यास सक्षम होण्याची प्रतीक्षा करतो. म्हणूनच, प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जे काही करतो, खरं तर, आपण ते स्वतः करतो: आपण प्रेम करतो, प्रार्थना करतो.

आपल्याला जे हवे आहे ते देण्यासाठी आपण स्वतःशी तडजोड करतो असे म्हणता येईल.

आम्हाला उत्तर न देणे अशक्य आहे. मग आमच्या इच्छेनुसार जगण्यात काय अर्थ आहे ते तुम्ही पाहता का?

प्राणी स्वतःला Nous.et वर लादतो आणि त्याला हवे ते करायला भाग पाडतो.

ज्यानंतर माझा प्रिय येशू जोडला:

माझ्या मुली, आपल्या दैवी अस्तित्वात जो आपल्या इच्छेनुसार जगतो त्याचे जीवन तयार होते. तो सतत गर्भधारणा, जन्म आणि पुनर्जन्म आहे.

ज्याप्रमाणे आपले दैवी अस्तित्व सतत निर्माण होते, त्याचप्रमाणे त्याला नेहमी पुनर्जन्माची आवश्यकता असते आणि नवीन प्रेम, पवित्रता आणि सौंदर्यासाठी पुनर्जन्म होतो.

पुनर्जन्म असल्याने, तो वाढतो आणि सतत आपल्याला दूर नेतो.

हे नवे जन्म हे त्याचे मोठे भाग्य आहे आणि आपलेही. कारण आपल्याला असे वाटते की केवळ प्राणी आपल्यामध्ये राहत नाही तर पुनर्जन्म घेतो आणि आपल्या जीवनात वाढतो. हे आपल्या कृतीत नूतनीकरण केले जाते, जे नेहमीच नवीन असते.

आणि जेव्हा ते पुनर्जन्म घेते तेव्हा आम्हाला ते पहायला आवडते कारण ते एक नवीन सौंदर्य प्राप्त करते, पूर्वीच्यापेक्षा अधिक सुंदर, अधिक आकर्षक.

पण ते तिथेच थांबेल का? आह! नाही.

इतर सुंदरी कधीही न थांबता त्याला मारतील

अनेक —

- आमची नजर मंत्रमुग्ध करण्यासाठी,

- आमच्या असीम सुंदरतेची प्रशंसा करण्यासाठी आम्हाला ते सोडण्यापासून प्रतिबंधित करा.

आणि आम्हाला आमच्या सुंदर गोष्टी आवडतात ज्या आम्ही नेहमी घालतो.

आपल्या अनेक सौंदर्याच्या पावसात या प्राण्याकडे पाहून आपले प्रेम ओढत नाही.

हे त्याला प्रत्येक क्षणी आपल्या प्रेमात जिवंत करते, जे नेहमीच नवीन असते.
म्हणून तो आपल्यावर एका नवीन प्रेमाने प्रेम करतो, असे प्रेम जे नेहमी वाढते
आणि कधीही थांबत नाही.

आपल्यात निर्माण झालेल्या या प्राण्याचे जीवन कसे आहे हे कोण सांगू शकेल?
त्यात आपण रचलो हा आपला स्वर्ग आहे.

आपल्यामध्ये पुनर्जन्म होणे, ते आपल्याला नेहमीच नवीन आनंद आणि आनंदाचे
नवीन आश्चर्य देते.

पुनर्जन्म झाल्यामुळे,

ते आपल्या सामर्थ्य, शहाणपणा, चांगुलपणा आणि पवित्रतेमध्ये पुनर्जन्म घेते.

त्यात आपले जीवन ओळखणे, आपल्याला ते आवडते

आम्ही एकमेकांवर कसे प्रेम करतो .

अनेक वेळा तो आपल्यामध्ये पुनर्जन्म घेत असल्याने, आपल्याला पाहिजे असलेले
सर्व दैवी जीवन पेरण्यास सक्षम होण्यासाठी आपण त्याला आपले बीज प्राप्त
करण्यास सक्षम असण्याचे पुण्य देतो.

आणि तेव्हाच आपली दैवी इच्छा प्रत्यक्षात येते. त्याच्या फियाटसह, माझी इच्छा
बोलते आणि तयार करते.

ती बोलते आणि दैवी जीवन पेरते,

- त्यांना त्याच्या श्वासाने वाढवणे,

त्यांना त्याच्या प्रेमाने खाऊ घालणे,

त्यांना त्याच्या प्रकाशाने सर्व विविध सौंदर्याचे रंग देणे

आता, आमच्यामध्ये अनेक वेळा जन्माला आल्याने,

आमची पेरणी मिळाल्याचे पुण्य आम्ही त्याला देतो

म्हणजेच, आपल्याला पाहिजे असलेले सर्व दिव्य जीवन आपण पेरू शकतो.

येथे आपली दैवी इच्छा प्रत्यक्षात येते जी,
त्याच्या FIAT सह, तो बोलतो आणि निर्माण करतो, बोलतो आणि दैवी जीवन
पेरतो,
तिला तिच्या श्वासाने वाढवणे,
तिच्या प्रेमाने त्याला खायला घालणे,
त्याच्या प्रकाशासह त्याच्या विविध सौंदर्याचे रंग देत आहे .

शिवाय, त्याच्या आयुष्यात अनेक वेळा जन्म घेतल्यानंतर आणि आपल्यामध्ये
वाढल्यानंतर, आम्ही त्याला सर्व विशेषाधिकार दिले आहेत ज्यामुळे त्याला आपल्या
दैवी जीवनाची पेरणी मिळू शकते.
ते सर्वात मौल्यवान आहेत कारण त्यांच्याकडे सर्जनशील सदगुण आहे आणि त्यांचे
मूल्य आमच्यासारखेच आहे.

शिवाय, आम्ही असे म्हणू शकतो:
"आम्हीच स्वतःचे इतके जीवन घडवले आहे आणि ते सृष्टीत पेरले आहे".

सूर्यप्रकाश हा या जीवनांच्या आणि व्याप्तीच्या संदर्भात सावलीसारखा आहे
त्यांच्यासमोर आकाश लहान आहे. पण जीवावर एवढ्या प्रेमाने निर्माण झालेल्या
आपल्या जीवनाचा काय उपयोग होईल हे जाणून घ्यायचे आहे का?

ते पृथ्वीची लोकसंख्या वाढवण्यासाठी आणि मानवी कुटुंबात आपल्या इच्छेचे
जीवन निर्माण करण्यासाठी सेवा देतील.

हे आमचे जीवन आहेत , माझ्या मुली, आणि आमचे जीवन शाश्वत आहे
म्हणून ते त्यांच्याबरोबर एकल जीवन तयार करण्यासाठी प्राण्यांचा ताबा घेण्याची
वाट पाहत आहेत.

हे अंतिम आहे, आमचे महान दैवी कारण आहे
जे आपल्याला आपल्या दैवी इच्छेबद्दल खूप बोलण्यास प्रवृत्त करते.

-आपला प्रत्येक शब्द जीवनाचे प्रतिनिधित्व करतो, ते एक जीवन आहे जे आपण निर्माण करतो,

-आमच्या FIAT बदलचा प्रत्येक शब्द हे एक जीवन आहे जे आम्ही उघड करतो, जे प्राण्यांशी संवाद साधते,

-प्रत्येक प्रकट ज्ञान आपले चुंबन घेऊन जाते जे त्याच्या श्वासाने आपले जीवन बनवते.

आणि, जीवनात हालचाल, उष्णता, नाडी, श्वास असल्याने.

म्हणूनच, जर केवळ गरज असेल तर, त्याला तिच्यामध्ये आपले जीवन वाटले पाहिजे, ज्यामध्ये भाग्यवान प्राण्याचे जीवन आपल्यामध्ये बदलण्याचे पुण्य असेल. .

तर, आमच्या प्रिय मुली, आमच्या FIAT बदल एक शब्दही चुकणार नाही याची काळजी घ्या,

कारण हे असे जीवन आहे जे आपण इतर प्राण्यांमध्ये जगतो.

आमच्या FIAT वर एका शब्दाचे मूल्य असे आहे की सर्व सृष्टी खूप मागे आहे, कारण निर्मिती हे आपले कार्य आहे, तर त्याच्याबद्दलचा एक शब्द जीवन आहे आणि जीवन नेहमी कामापेक्षा अधिक मोलाचे असते.

शिवाय, आपल्या दैवी जीवनाची पेरणी करणाऱ्या या प्राण्याबद्दल आपल्याला वाटत असलेले प्रेम इतके तीव्र आहे की, जेव्हा आपण त्याच्याशी आपल्या इच्छेबद्दल बोलतो,

- तिच्यावर ओततो,

- Blooms आणि

- त्याला बदल्यात प्रेम वाटते.

परिणामी, आपल्यावर प्रेम न करणाऱ्या मानवी कृतघ्नतेचे वजन नाहीसे होते कारण असे आहेत जे आपल्या प्रेमाने आपल्यावर प्रेम करतात, ज्यात सद्गुण आहे.

सर्व प्राण्यांनी आपल्याला काय द्यायचे ते स्वतः बनवण्यासाठी,

त्यांच्या सर्व वाईट गोष्टी जाळण्यासाठी आणि
दूरचे अंतर जवळ आणण्यासाठी.

आम्ही तिच्यावर असीम प्रेम करतो कारण आमच्या प्रेमात तिला आणि तिच्यामध्ये
आराम मिळतो

सूडबुद्धी

पण फक्त आम्हीच नाही ज्यांना ते आवडते,

- कारण स्वर्गीय राणी त्याच्यावर तिची कोमल मुलगी म्हणून प्रेम करते,
- देवदूत आणि संत त्यांच्या अविभाज्य बहीण म्हणून, आपण तिचे प्रेम स्वर्गातून,
सूर्यापासून, वाऱ्यापासून, प्रत्येकाकडून करूया.

आमच्या प्रेमाची ताकद आणि गुण त्यांना तिच्यात जाणवतो. त्याच्यावर प्रेम
करण्यास सक्षम झाल्यामुळे त्यांना आनंद वाटतो,
कारण ते सर्वांना आनंद देते.

आम्हाला तिच्याबद्दल खूप प्रेम आणि समाधान वाटते,

की आम्ही तिला आमचा कंसोलर आणि पृथ्वीवरील आमच्या FIAT चा संरक्षक
म्हणतो,

त्यातील सर्व काही आपल्या मालकीचे आहे.

मला असे वाटते की दैवी इच्छेची अपेक्षा आहे की मी प्रत्येक क्षणी त्याच्या सर्व
कृत्यांमध्ये माझे कृत्य घेऊन जाण्यासाठी त्याच्यामध्ये प्रवेश करू शकेन आणि जर
मी क्षणभर पळून गेलो तर तो अलिप्त वाटतो आणि रडतो, असह्य, त्याच्या सृष्टीच्या
सहवासात; आणि त्याच्या वेदनांमध्ये तो म्हणाला:

कसे! तू मला सोडून जात आहेस?

तुझ्यासाठी मी स्वतःला गोलाकार, उन्हात, हवेत सोडले, तुला संगत ठेवण्यासाठी

आणि तुझा स्वीकार करण्यासाठी, पण तुला का माहित आहे?

तुझ्यावर प्रेम करणे आणि प्रेम करणे, आणि हे सांगण्यास सक्षम असणे: मी स्वर्गात आपल्या दैवी अस्तित्वात जे करतो, ते मी गोलाकारांमध्ये करतो आणि मला ते माझ्या प्रिय प्राण्यामध्ये करायचे आहे.

परंतु जर तुम्ही माझ्या इच्छेमध्ये नसाल तर तुम्ही माझ्यापासून दूर जाल आणि मी तुमच्यापासून दूर जाल आणि मी अलिप्त राहील. पण माझ्या वेदनेत मी तुला फोन करत राहते.

दैवी इच्छा, तू माझ्यावर किती प्रेम करतोस! आपण किती दयाळू आणि प्रशंसनीय आहात! आणि त्याच्या एकटेपणाची वेदना मला जाणवली.

पण माझा गोड येशू अजूनही मला त्याची छोटीशी भेट देऊन म्हणाला:

माझ्या इच्छेची धैर्यवान मुलगी, वाट पाहणे हे आमच्या सर्वात मोठ्या दुःखांपैकी एक आहे. तो आपल्याला सावध ठेवतो.

आपण श्वासोच्छ्वास, हृदयाचे ठोके, क्षण मोजायला येतो ज्यात आपल्याला आपल्यासोबतचा प्राणी जाणवत नाही.

त्याला आपले प्रेम वाटावे आणि आपल्यावर एकच प्रेम करावे म्हणून आपण सृष्टीशी एकरूप होतो.

विजयी होऊन आपण ते आपल्या दैवी गर्भात वाहून नेतो.

म्हणूनच, त्याशिवाय, मिनिटे आम्हाला शतकासारखी वाटतात आणि आम्ही त्याच्या परत येण्याची आकांक्षा बाळगतो.

त्याहूनही अधिक, जेव्हा तो आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो आणि आपल्याला पृथ्वीवर येऊन राज्य करण्यास सांगतो तेव्हा आपण आनंद साजरा करतो.

कारण मग आपल्याला पाहिजे ते तिला हवे असते. सृष्टीला त्याच्या निर्मात्याला जे हवे आहे ते सर्वापेक्षा मोठे आणि सुंदर आहे.

आपली विश्रांती तयार करा, आपले प्रेम हसते आणि शांत होते.

जेव्हा त्याने विचारले की आमची इच्छा राज्य करेल,

- सूर्यामध्ये, वाऱ्यात, आकाशात, तारे आणि सर्व गोष्टींमध्ये सर्व निर्माण केलेल्या गोष्टींचे दार ठोठावते.

मी या सर्व गोष्टींमध्ये वर्चस्व राखतो आणि मला त्याचा फटका बसतो. मी सर्व दरवाजे उघडतो आणि येण्याची आणि राज्य करण्याची तयारी करतो.

पण ते तिथेच थांबत नाही. ते उंचावर येते आणि आदळते

आमच्या देवत्वाच्या दारात ,

सर्व देवदूत आणि संतांना आणि

सर्वांना _

ते मला माझी फियाट येण्यास सांगते.

दारावरचे हे ठोठाव मऊ, शक्तिशाली आणि छेदणारे असू दे, कारण सर्व उघडतात आणि सर्व कान करतात.

जा आणि प्रत्येकाला त्याला काय हवे आहे ते विचारा. म्हणूनच आपल्या इच्छेतील जीवन

स्वर्ग आणि पृथ्वी हादरवा ई

त्या पवित्र कारणासाठी आमचे कार्य तयार करा .

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, तुम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे का की आपण प्राण्याने आपल्या दैवी इच्छेनुसार जगावे असे का वाटते?

याचे कारण असे की आम्ही नेहमी त्याला नवीन देणगी देऊ इच्छितो,

- त्याला नवीन प्रेम, नवीन करिष्मा द्या.

आपण त्याला आपल्या दैवी अस्तित्वाबद्दल नेहमी नवीन गोष्टी सांगू इच्छितो.

आणि ती, कारण तिने आम्हाला स्वीकारले पाहिजे आणि ऐकले पाहिजे,

- जर तो आमच्या इच्छेनुसार राहत नसेल, तर त्याला आमच्या भेटवस्तू ठेवण्याची जागा नसेल,

आमच्याकडे जागा नसल्यास आम्ही देणगी देऊ शकत नाही

जमा करणे

आपण देऊ इच्छितो आणि ते करू शकत नाही या दुःखाने आपण जणू प्रेमाने गुदमरल्यासारखे आहोत आणि आपण स्वतःला मुक्त करू शकत नाही कारण ते कोणीही नाही.

गरीब दुर्बल आणि अज्ञानी प्राणी पाहण्यास भाग पाडले जाते.

किती वाईट!

आमच्या विलमध्ये आम्ही आमची सर्व वस्तू सामाईक ठेवतो, आम्ही असे म्हणत जातो:

"तुला काय पाहिजे ते घे.

कृतज्ञतेने, तुमच्या प्रेमाची आणि इच्छाशक्तीची छोटीशी श्रद्धांजली आम्हाला द्या. "

म्हणून, माझ्या मुली, आपण करार करू. आम्ही मान्य करू

- जे मला नेहमी तुला द्यावे लागेल आणि

-तुला नेहमीच तुझे थोडेसे प्रेम द्यावे लागेल.

म्हणून आपण नेहमी संवादात राहू, आपण नेहमी एकत्र राहू, आपण एकमेकांवर त्याच प्रेमाने प्रेम करू,

त्याच आनंदाने आपण आनंदी राहू.

मला त्रास होत होता आणि येशू, त्याच्या अधीरतेने चिडलेला, पुन्हा सुरू झाला: (6) माझ्या मुली, माझे दुःख तुझ्या मिठीत आहे,

ते त्यांना माझ्याशी जोडतात आणि त्यांना माझ्याच दुःखात जगवतात

जेणेकरून त्यांना अनंत मूल्य आणि माझ्या स्वतःच्या दुःखाचे कल्याण मिळेल.

माझ्या इच्छेमध्ये,

गोष्टी आणि दुःखांचे रूपांतर होते,

आणि मानव दैवी बनतात.

मला असे वाटते की तो माझ्यामध्ये निर्माण झाल्यामुळे तो जीव भोगत नाही.

मी तिचे दुःख माझ्या प्रिय प्राण्यासोबत भोगण्यासाठी माझ्यामध्ये निर्माण करतो.
माझ्या दुःखाच्या मिरवणुकीने त्यात पुनरावृत्ती होणारे माझे जीवन आहे. म्हणूनच मी त्यांना माझे दुःख म्हणतो.
या दुःखांचं मी काय करतोय हे कळलं असतं तर!

मी त्यांना स्वर्ग आणि पृथ्वी यांच्यामध्ये ठेवतो,
- माझ्या स्वर्गीय पित्यासाठी गौरव आणि शाश्वत प्रेम म्हणून,
- प्राण्यांसाठी संरक्षण आणि आश्रय म्हणून,
- ज्यांनी मला अपमानित केले त्यांच्यासाठी पश्चात्ताप म्हणून,
- जे माझ्यावर प्रेम करत नाहीत त्यांच्यासाठी प्रेमाचा आक्रोश म्हणून,
- जे मला ओळखत नाहीत त्यांच्यासाठी प्रकाश म्हणून.

थोडक्यात, प्राण्यांसाठी आवश्यक असलेल्या वस्तूंची सर्व कार्यालये मी त्यांना पूर्ण करायला लावतो.

म्हणून, मला ते करू द्या
तुमचा येशू करू इच्छित असलेली ही कामे आहेत.
जो माझ्या इच्छेमध्ये राहतो तो मी त्यांना पूर्ण करू शकतो.

मी फियाटच्या बाहूमध्ये आहे जो त्याच्या प्रिय प्राण्यावर इतका जिवंत आहे की तो तिला नेहमी आपल्या बाहूमध्ये धरतो .
तो तिच्यावर इतकं प्रेम करतो की तो तिला नेहमी तिच्या अखंड हालचालीत ठेवतो.
सर्वात लहान अंतर, कमीतकमी क्षण ज्यामध्ये त्याने त्याला त्याच्या आयुष्यात अनुभवले नसते ते त्याच्यासाठी प्रेमाची सर्वात वेदनादायक शहीद ठरले असते आणि त्याच्या वेदनांमध्ये त्याने तिला म्हटले असते:

माझ्या मुली, क्षणभरही माझ्यापासून दूर जाऊ नकोस, तू माझ्या प्रेमाला दुखावणार

आहेस

कारण तुमचे आयुष्य आमच्यासारखे आहे आणि आम्हाला ते वाटेल

- स्वतःचा नाश करा,

- आमचे छळलेले प्रेम

कारण तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की तुमच्या श्वासामुळे जीवन निर्माण होते ते आपल्यात वाहते आणि जेव्हा ते श्वास घेते तेव्हा आपल्याला प्रेम वाटते. तुमच्या चळवळीत जीव येतो.

त्याला आपले जीवन आहे, तो आपल्याबरोबर कार्य करतो, तो आपल्या शब्दांनी बोलतो.

प्राण्यांच्या नसांमधून जसे रक्त वाहते तसे तुम्ही आमच्या दैवी अस्तित्वातून वाहत आहात असे आम्हाला वाटते.

तो नेहमी म्हणतो आणि पुनरावृत्ती करतो: "मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो".

आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आत्मा उड्डाण घेतो आणि तयार केलेल्या गोष्टींमधून प्रवास करतो,

संपूर्ण सृष्टीमध्ये पसरलेले आपले प्रेम एकत्र करते, आणि

- आपल्या परमात्म्याचा आश्रय घेण्यासाठी येतो आणि आपल्याला आश्चर्यचकित करतो की सर्व सृष्टींनी आपल्याला दिले पाहिजे ते प्रेम जर ते योग्य असेल तर.

हा आत्मा नेहमी आपल्यावर प्रेम करण्याचे नवीन मार्ग शोधतो.

कधीकधी ती तिच्या राणी आईकडे तिचे सर्व प्रेम विचारण्यासाठी जाते आणि आम्हाला सांगून महान स्त्रीचे प्रेम आणून आम्हाला आश्चर्यचकित करते:

"मी तुझ्यावर प्रेम करण्यासाठी माझ्या स्वर्गीय आईचे प्रेम आणतो".

आणि आम्ही किती आनंदी आहोत!

जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्याशिवाय राहणे आपल्यासाठी अशक्य आहे.

अरेरे! दैवी इच्छा, जे तुमच्यात राहतात त्यांच्यासाठी किती प्रेम आणि किती शक्ती

आहे. मी इतका चकित झालो की मला काय बोलावे तेच कळेना.

आणि माझ्या प्रिय येशूने, त्याच्या छोट्या भेटीची पुनरावृत्ती करून, मला अवर्णनीय प्रेमाने सांगितले:

माझ्या मुली, आमच्या इच्छेनुसार जन्मलेली आणि पुनर्जन्म झालेली, तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की आमच्या इच्छापत्रातील जीवनात सर्व आकाश हादरवून सोडणारे आश्चर्य आणि चमत्कार आहेत.

ते आदराने नतमस्तक होतात कारण या प्राण्यामध्ये,

- आम्ही आमचे सर्जनशील कार्य वितरित करू शकतो,
- आपण आपले प्रेम, आपले प्रेमाचे भ्रम, आपली चिंता आणि उसासे, आपली इच्छा खाली ठेवू शकतो

हे आपल्या परममहाराजांना समजेल. तो आपल्या प्रेमाने आपल्यावर प्रेम करेल.

त्याशिवाय, आपण सर्व शास्त्रांचे मालक असलेल्या शिक्षकासारखे आहोत

तो त्याचे धडे सर्व विद्यापीठांमध्ये, सर्व शाळांपर्यंत पोहोचवू शकत होता. परंतु त्याला त्याचे विज्ञान शिकण्याची इच्छा असलेला एकही विद्यार्थी सापडत नाही. एवढी सर्व शास्त्रे असलेल्या या शिक्षकाला आपल्याजवळ असलेल्या शास्त्रांचे मूल्य लोकांना कळू न देता किती वाईट वाटते!

अरेरे! जर त्या शिक्षकाला फक्त एकच विद्यार्थी सापडला जो त्याचे विज्ञान शिकण्यास सहमत असेल,

- तिने ते तिच्या मांडीवर घेतले असते,
- त्याने ते रात्रंदिवस आपल्याजवळ ठेवले असते,

त्याला असे वाटले असेल की त्याचे विज्ञान मरणार नाही, परंतु आपल्या विद्यार्थ्यांसोबत जगेल.

तो यापुढे एकटा राहणार नाही, परंतु ज्या विद्यार्थ्याला तो त्याचे धडे शिकवतो त्याच्यावर प्रेम आहे. त्याच्या आयुष्यातील कटुतेचे आनंदात रूपांतर होईल .

ही आपल्या परमात्म्याची स्थिती आहे.

आपल्या दैवी इच्छेमध्ये राहणारा आपल्याला सापडला नाही तर आपण त्या शिक्षकासारखे आहोत ज्याला आपले धडे सांगण्यासाठी कोणीही नाही.

आपल्याकडे अमर्याद विज्ञान आहेत आणि आपल्या इच्छेचा प्रकाश कमी असल्यामुळे आपल्याला एक शब्दही सांगायला कोणीही नाही.

- ज्यामुळे त्याला समजेल की आपण त्याला काय शिकवू इच्छितो.

उलटपक्षी, जर प्राणी आपल्या इच्छेनुसार राहतो,

- आम्हाला तिच्यामध्ये पुनरुज्जीवित झाल्यासारखे वाटते

-आम्ही तिला आमचे दैवी विज्ञान शिकवू शकतो ज्यामुळे तिच्यामध्ये जीवन निर्माण होईल

त्याला आपली भाषा आणि आपले स्वर्गीय चमत्कार समजतील. आपल्यावर जसं प्रेम करायचं आहे तसं तो आपल्यावर प्रेम करेल.

आपलं आणि तिचं नशीब बदललं असेल.

यापुढे एकटेपणा राहणार नाही, कंपनी शाश्वत असेल.

आमच्याकडे नेहमी काहीतरी सांगायचे असेल आणि जे आमचे ऐकतात त्यांना आम्ही ठेवू

आपले चिरंतन दुःख आनंदात आणि मेजवानीत रूपांतरित होईल कारण प्राणी आपल्या इच्छेनुसार जगतो.

पण जर आपल्या इच्छेमध्ये राहणारा आपल्याला सापडला नाही,

ज्याच्याकडे अमाप संपत्ती आहे आणि सापडत नाही अशा माणसासारखे आहोत

- त्यांना देण्यासाठी कोणीही नाही,

- कोणीही त्याची मालमत्ता घेऊ नये.

गरीब माणूस, तो खूप दुःखी आहे, त्याच्या श्रीमंतीत बुडलेला आहे. तो एकटेपणाचा क्रूरपणे त्रास सहन करतो.

त्याच्यावर प्रेम करणारा, त्याचा आदर करणारा, त्याला एकच भाडोत्री सांगणारा

कोणी नाही.

उलट सर्वजण त्याच्यापासून दूर पळत असून तो सापडत नाही असे दिसते

- व्यक्तीला आपली संपत्ती द्यायची,
- कोणीही त्यांना घेऊ इच्छित नाही.

संगतीशिवाय आनंद मरतो

त्याला असे वाटते की आपली संपत्ती आणि त्याचे जीवन इतरांमध्ये राहत नाही. हे वेगळेपण ही त्याची सर्वात मोठी कटुता आहे.

अरेरे! आम्हाला किती वेळा द्यायचे आहे, पण द्यायला कोणी सापडत नाही.

आमची इच्छा न करणे म्हणजे

- दरवाजे बंद करा,
- आम्हाला प्रवेश करण्यापासून प्रतिबंधित करा,
- आम्हाला अंतरावर ठेवा e
- दुः ख, अशक्तपणा आणि सर्वात भयानक आकांक्षाने स्वतः ला वेढून घ्या.

आमच्या इच्छेमध्ये जीवन असू द्या

- प्रत्येकामध्ये चमत्कार जागृत करा आणि
- आम्ही घालू शकलो याचे आम्हाला आश्चर्य वाटते
मर्यादित मध्ये असीम ,
- लहानपणात विशालता.

आपल्या दैवी अस्तित्वावर अधिराज्य गाजवणाऱ्या या विलक्षण गोष्टी आणि विलक्षण गोष्टी पूर्ण केल्या पाहिजेत, ज्यासाठी देवदूत आणि संत आश्चर्यचकित राहतील आणि कौतुकाने निःशब्द राहतील.

दैवी इच्छेनुसार मी माझे उड्डाण सुरू ठेवतो .
जेव्हा मी त्याच्यात प्रवेश करतो, तेव्हा मला त्याच्या सुगंधी लाटांची शांत हवा जाणवते. सर्व काही शांतता आहे.

त्याची शक्ती अशी आहे की आत्म्याला अशा शक्तीने गुंतवल्यासारखे वाटते ज्यामुळे तो काहीही करण्यास सक्षम होतो, अगदी देव स्वतः काय करतो.
दैवी इच्छा, आपण मानवी इच्छा बदलण्यास किती सक्षम आहात!
तुझी शक्ती गरीब प्राण्याला नवीन जीवन देऊन नवीन जीवन देते. तेव्हाच माझा आराध्य येशू मला त्याची छोटीशी भेट देण्यासाठी परत आला. सर्व कोमलता, त्याने मला सांगितले:

माझ्या दैवी इच्छेची माझी मुलगी,
जेव्हा प्राणी माझ्या इच्छेनुसार जगण्याचा निर्णय घेतो तेव्हा तिच्यासाठी सर्व काही बदलते. आपले दैवी राज्य त्याला गुंतवते
आम्ही त्याला सर्व दबंग गोष्टींचा अधिपती बनवतो
- आपली शक्ती,
- आमचे चांगुलपणा आणि
- आपल्या पवित्रतेचे जे प्रकाशावर वर्चस्व गाजवते.

स्वर्ग आणि पृथ्वी त्याच्या हक्काने आहेत.
आम्ही ते अपरिवर्तनीय सुरक्षा आणि शांततेच्या वातावरणात ठेवतो. आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या या प्राण्यामध्ये कोणत्याही चांगल्या, आरोग्य, सौंदर्य किंवा दैवी आनंदाची कमतरता असू शकत नाही.
त्याची सर्व छोटी-छोटी कृती सर्व स्वर्गातील आणि आपल्या स्वतःच्या परमात्म्याचे स्मित आणण्याच्या बिंदूपर्यंत समाधानाने भरलेली असते.

त्यामुळे आपण सर्वजण अत्यंत सावध आहोत

-जेव्हा ती प्रेम करते आणि जेव्हा ती त्याचा आनंद घेण्यासाठी आणि तिच्याबरोबर हसण्यासाठी काम करते.

आम्ही त्याच्यावर प्रेम करतो की त्याला आमच्या सारख्याच स्थितीत ठेवतो: आम्ही देखील प्रेम करतो.

जर आपल्यावर प्रेम नसेल तर आपण जीव देत राहतो,

जरी आपण दुर्लक्ष केले आणि

जरी आम्ही गुन्हा केला तरी.

आणि जर प्राणी क्षमा मागून आमच्याकडे परत आला तर आम्ही त्याची निंदा करत नाही

आणि आम्ही ते आमच्या दैवी स्तनासमोर धरतो.

असे म्हणता येईल की मनुष्य फक्त आपल्यावरच विश्वास ठेवू शकतो. तो केवळ इतर प्राण्यांवर विश्वास ठेवू शकत नाही, परंतु त्याला त्यांच्यामध्ये केवळ विसंगती आणि फसवणूक आढळेल.

ज्या क्षणी त्याला विश्वास आहे की तो त्यांच्यावर विश्वास ठेवू शकतो, ते त्याला सोडून जातील. आपल्या इच्छेनुसार जगणाऱ्या प्राण्यावरच मनुष्य विश्वास ठेवू शकतो. हा प्राणी आपल्याप्रमाणेच करेल:

- प्रेम केल्याशिवाय, ती प्रेम करेल,

- दुर्लक्ष केले किंवा नाराज झाले, ती त्याला वाचवण्यासाठी तिच्या मागे धावेल. जो आपल्या इच्छेमध्ये राहतो त्याच्यामध्ये आपण उपस्थित आहोत.

आम्ही तिच्यावर इतके प्रेम करतो की आम्ही तिच्यावर प्रेमाच्या नद्या दुप्पट आणि वाढत्या प्रेमापेक्षा अधिक प्रेम करत आहोत.

त्यानंतर त्याने आणखी कोमल आणि हलत्या प्रेमाने जोडले: (4) माझी मुलगी, संपूर्ण सृष्टी निर्माण झाली

आमच्या तीव्र प्रेमाच्या आउटलेटमध्ये.

त्यामुळे आमच्या फियाटची मुले आमच्या प्रेमाची गरज पूर्ण करतील. आमच्या

प्रेमाला वाफ सोडण्याची गरज वाटते,
अन्यथा आपण आपल्या ज्वाळांमध्ये गुदमरल्यासारखे वाटते.

म्हणूनच आमच्या इच्छेच्या मुलांची आवश्यकता आहे:
आमच्या प्रेमाच्या सतत ओतण्यासाठी. आम्ही त्यांना त्याच परिस्थितीत ठेवू
आमच्यावर त्यांचे प्रेम ओतण्याची गरज वाटते . आपण एकमेकांवर प्रेमाचा
वर्षाव करू.

जशी सृष्टीची सुरुवात प्रेमाच्या ओतीने झाली, त्याचप्रमाणे आपण ती आपल्या
मुलांसोबत संपवू.
प्रेमाच्या उद्रेकात .

आमची मुले संपूर्ण सृष्टी वैभवात पूर्ण करण्यासाठी सेवा देतील. आमच्यासाठी ते
योग्य काम होणार नाही
- जर आपल्याला ते वैभव मिळाले नाही जे प्राणी आपल्यावर ऋणी आहेत
- त्यांच्यासाठी खूप गोष्टी निर्माण केल्याबद्दल प्रेम.

आणि अजूनही हा अतिशय उच्च, सर्वात उदात्त, सर्वात पवित्र आणि इतका उदात्त
बिंदू आहे: आम्ही सर्वकाही तयार केले आहे जेणेकरून प्रत्येक गोष्ट आपल्या
इच्छेनुसार संलग्न आणि अॅनिमेट करता येईल.

परिणामी

आम्ही सृष्टीला जन्म दिला,
त्यामुळे ते आमच्याकडे परत आले पाहिजे - आमच्या मोहक फियाटमध्ये.
जर आम्ही नाही केले तर असे होईल की आम्ही केले नाही
- सर्वकाही करण्यासाठी आवश्यक शक्ती,
- प्रत्येक गोष्ट जिंकायला आवडते किंवा

- सर्व काही मिळवण्यास सक्षम असणे शहाणपणा.

आमच्या फियाटची मुले आम्हाला त्यांच्यामध्ये आमची इच्छा पूर्ण करू देतील.
त्यामुळे ते आमचे वैभव, आमचा विजय आणि आमचा विजय असेल.

ते आमची खरी मुले असतील

-फक्त ती आमची प्रतिमा ठेवणार नाही,

-परंतु स्वर्गीय पित्याचे जीवन जे स्वतःचे जीवन म्हणून त्यांच्यामध्ये राहतील.

ही मुले आपले जीवन, आपले आकाश आणि आपले सूर्य असतील. अरेरे! आम्ही
त्यांच्यामध्ये कसे तयार करू

-प्रेमाला उडवणारे वारे ई

- "मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुझ्यावर प्रेम करतो" अशी कुजबुजणारी मारिस.

आम्ही त्यांच्यामध्ये सर्वकाही शोधू

यापुढे स्वर्ग आणि पृथ्वीचा फरक राहणार नाही. आमच्यासाठी तेच असेल,

- एकतर आपण त्यांना स्वर्गात आपल्यासोबत ठेवू किंवा

- पृथ्वीवर आपल्याबरोबर.

परिणामी

तुम्हाला सर्वात जास्त स्वारस्य असलेली गोष्ट ठेवा: आमच्या इच्छेनुसार
जगण्यासाठी.

आमचे प्रेम सापडेल

- त्याची विश्रांती, त्याची सुटका आणि तुमची शांतता, तसेच

प्राण्याच्या हृदयात पृथ्वीवरील आपल्या आनंदाची सुरुवात .

आमची इच्छा तुमच्यावर सतत असेल, आमचे जीवन तुमच्यामध्ये वाढावे, आमचे

प्रेम तुम्हाला सतत वाऱ्याची झुळूक पाठवेल.

- नेहमी तुमच्यावर नवीन प्रेमाने प्रेम करतो आणि
- त्याच्या प्रेमाची अभिव्यक्ती आणि परतावा म्हणून तुमचा स्वीकार करणे.

ज्यानंतर माझ्या प्रिय येशूने अशा अवर्णनीय कोमलतेने जोडले की ते माझे हृदय तोडले:

माझ्या चांगल्या मुली, जर मी तुला काय सांगत आहे ते सर्वांना कळले असेल

- माझ्या इच्छेने जे काही प्राणी आणि

तो तिच्यासोबत कसा राहतो,

ते सर्व स्वतःला तिच्या कुशीत टाकतील आणि तिला पुन्हा कधीही सोडणार नाहीत.

तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की माझी इच्छा सृष्टीसाठी खऱ्या आईसारखी आहे:

- तो त्याच्या हातांनी तयार करतो,
- तिला तिच्या गर्भशयात गर्भधारणा करते, ई
- तो तिला कधीच एकटे सोडत नाही, पवित्र स्थानाप्रमाणे या गर्भात क्षणभरही नाही.

माझी इच्छा

- प्राणी तयार करणे,
- त्याच्या सदस्यांचा वापर देते,
- ती तिच्या श्वासाने उचलते,
- त्याला त्याची उबदारता देते.

तिला चांगले प्रशिक्षण दिल्यानंतर तो तिला जन्म देतो.

पण तो तिला कधीच एकट सोडत नाही.

आईपेक्षा चांगला, तो तिच्यावर लक्ष ठेवण्यासाठी, तिला मदत करण्यासाठी

नेहमीच तिच्या वर असतो,

ते देण्यासाठी

- हालचाल, त्याच्या अंगांचे उच्चार,

श्वास आणि हृदयाचा ठोका

जेव्हा ती मोठी होते, तेव्हा तो तिला पायरीपासून पायांपर्यंत शब्द वापरतो.

प्राणी जे काही करते, ते तिच्यासोबत करते. त्याला मानवी जीवनाबद्दल शिकवण्यासाठी.

मानवी जीवनाचे तत्व, आत्मा आणि शरीर दोन्ही, म्हणून माझी इच्छा आहे जी त्यात वास करते, त्याला शाश्वत जीवन देण्यासाठी त्याच्या आश्रयस्थानात आहे.

माझी मुलगी ,

जोपर्यंत अपराधीपणा प्राण्यामध्ये स्वतःला स्थापित करत नाही तोपर्यंत तिच्यातील सर्व काही माझी इच्छा आहे. पाप केल्याबरोबर या स्वर्गीय मातेचे अश्रू आणि दुःखही सुरू होते.

अरेरे! त्याला आपल्या मुलाचा किती पश्चाताप होतो. पण ती त्याला सोडत नाही.

तिचे प्रेम तिला जीव देण्यासाठी त्या प्राण्याशी बांधून ठेवते जरी तिला तिचे दिव्य जीवन गुदमरल्यासारखे वाटत असले तरी,

-आणि कदाचित प्राण्याला देखील अज्ञात आणि प्रेम नसलेले,

माझ्या इच्छेचे प्रेम इतके महान आहे की ते आपले जीवन प्राण्याबरोबर चालू ठेवते,

- जरी त्याने त्याला त्रास दिला तरी त्याला वाचवण्यासाठी

आपला चांगुलपणा आणि आपले प्रेम इतके महान आहे की आपण प्राण्याला तिच्या पापातून बाहेर काढण्यासाठी, तिला वाचवण्यासाठी सर्व मार्ग वापरतो.

आणि जर आपण त्याच्या आयुष्यात अयशस्वी झालो,

त्याच्या मृत्यूच्या क्षणी आम्ही प्रेमाचे शेवटचे आश्चर्यचकित करतो.

या क्षणी तुम्हाला हे माहित असणे आवश्यक आहे,

आपण प्राण्याला प्रेमाचे शेवटचे चिन्ह देतो
त्याला आमची कृपा, प्रेम आणि चांगुलपणा द्या,
प्रेमाच्या अनेक कोमलतेचे साक्षीदार आहे जे गोड करण्यास आणि कठोर
हृदयांवर विजय मिळवण्यास सक्षम आहे.

जेव्हा जीव असतो

- जीवन आणि मृत्यू दरम्यान
- संपुष्टात येणारा काळ आणि सुरू होणारा अनंतकाळ या दरम्यान -
जवळजवळ शरीर सोडण्याच्या कृतीत ,
- मी, तुझा येशू स्वतःला दिसले आहे
- आनंद देणाऱ्या दयाळूपणाने,
- जीवनातील कटुतेला साखळदंड आणि गोड बनवणाऱ्या गोडपणासह, विशेषतः
या अत्यंत क्षणी.

मग तिकडे माझी नजर...

जीवातून बाहेर पडण्यासाठी मी तिच्याकडे खूप प्रेमाने पाहतो

- खेदाची कृती
- प्रेमाची कृती,
- माझ्या इच्छेचे पालन करण्याची कृती.

भ्रम नष्ट होण्याच्या या क्षणी,

तुम्ही पहाल तेव्हा

त्याच्या हातांनी स्पर्श करून आम्ही त्याच्यावर किती प्रेम केले आणि अजूनही प्रेम
करतो ,

प्राणी इतके दुःख अनुभवतो की आपल्यावर प्रेम न केल्याबद्दल त्याला पश्चात्ताप
होतो.

तो आपली इच्छा त्याच्या जीवनाची सुरुवात आणि पूर्णता म्हणून ओळखतो.
आपल्या इच्छेनुसार कार्य करण्यासाठी तो समाधानाने आपला मृत्यू स्वीकारतो.

कारण तुम्हाला हे माहित असलेच पाहिजे की जर प्राण्याने देवाच्या इच्छेनुसार कृती देखील केली नाही तर स्वर्गाचे दरवाजे उघडणार नाहीत.

तिला स्वर्गीय पितृभूमीचा वारस म्हणून ओळखले जाणार नाही. देवदूत आणि संत हे एकमेकांना मान्य करू शकत नाहीत.

ती तिच्या मालकीची नाही हे जाणून तिला स्वतःमध्ये प्रवेश करायचा नाही.

आपल्या इच्छेशिवाय खरी पवित्रता किंवा मोक्ष नाही.

आपल्या प्रेमाच्या या चिन्हामुळे किती जीव वाचले आहेत, सर्वात विकृत आणि हट्टी वगळता.

पुरगेटरीच्या लांब मार्गाचे अनुसरण करणे देखील त्यांच्यासाठी अधिक योग्य असेल. मृत्यूचा क्षण हा आपला दैनंदिन कॅप्चर आहे: आपल्याला हरवलेला माणूस सापडतो.

मग तो जोडला:

माझ्या मुली, मृत्यूचा क्षण हा भ्रम नष्ट होण्याचा क्षण आहे.

सध्या एकामागून एक सर्व गोष्टी समोर येत आहेत

म्हणणे:

"गुडबाय, पृथ्वी तुझ्यासाठी संपली आहे. आता अनंतकाळ सुरू होते."

ते सृष्टीसाठी आहे

जणू ती एका खोलीत बंद आहे आणि कोणीतरी तिला म्हणाला:

"या दाराच्या मागे आणखी एक खोली आहे ज्यात मी देव आहे, स्वर्ग, शुद्धीकरण, नरक, थोडक्यात, अनंतकाळ. "

परंतु प्राणी यापैकी काहीही पाहू शकत नाही. इतरांकडून त्यांना दुजोरा देण्याचा त्यांचा मानस आहे.

आणि ते सांगणारे त्यांना दिसतही नाहीत. त्यामुळे त्यावर जास्त विश्वास न ठेवता ते जवळजवळ बोलतात

त्यामुळे त्यांच्या शब्दांना किती महत्त्व द्यायचे तेच कळत नाही. ते त्यांना वास्तविकतेचा टोन देत नाहीत, जसे की काहीतरी निश्चित.

मग, एके दिवशी, भिंती खाली पडतात

आधी जे सांगितले होते ते प्राणी स्वतःच्या डोळ्यांनी पाहू शकतो. तिला तिचा देव आणि वडील दिसतात ज्यांनी तिच्यावर खूप प्रेम केले.

तुम्ही बघा

- त्याने तिला दिलेल्या भेटवस्तू, एक एक करून,
- आणि प्रेमाचे सर्व हक्क जे तिने त्याला दिले होते आणि ते तोडले गेले होते. ती पाहते की तिचे जीवन देवाचे आहे, स्वतःचे नाही.

सर्व काही तिच्या समोरून जाते:

- अनंतकाळ, स्वर्ग, शुद्धीकरण आणि नरक
निघून जाणारी जमीन ,
त्याच्याकडे पाठ फिरवणारे सुख .

सर्व काही नाहीसे होते

या तुटलेल्या खोलीत फक्त एकच गोष्ट शिल्लक आहे: अनंतकाळ.

बिचाऱ्या जीवाला काय बदल!

माझा चांगुलपणा खूप मोठा आहे आणि मला सर्वांना वाचवायचे आहे. मी या भिंती पडू देतो

- जेव्हा प्राणी जीवन आणि मृत्यूच्या दरम्यान असतात
- ज्या क्षणी आत्मा अनंतकाळात प्रवेश करण्यासाठी शरीर सोडतो

अशा प्रकारे ते माझ्यासाठी पश्चाताप आणि प्रेमाचे किमान एक कार्य करू शकतात, त्यांच्यातील माझी आराध्य इच्छा ओळखून.

मी त्यांना वाचवण्यासाठी सत्याचा एक तास देतो असे मी म्हणू शकतो.

अरेरे! जर प्रत्येकाला प्रेमाची कृत्ये माहित असतील

जे मी त्यांच्या आयुष्याच्या शेवटच्या क्षणी वापरतो

त्यांना माझ्या पितृत्वापेक्षा माझ्या हातातून सुटण्यापासून रोखण्यासाठी, त्यांनी या क्षणाची वाट पाहिली नसती.

ते माझ्यावर आयुष्यभर प्रेम करतील .

माझा गरीब आत्मा नेहमी ईश्वरी इच्छेने केलेल्या कामांच्या शोधात असतो .

मला असे वाटते की मी त्यांना शोधत असताना ते मला शोधण्याची वाट पाहत आहेत.

ते या कृत्यांची आकांक्षा बाळगतात

-प्राण्यांद्वारे ओळखले जाणे,

- त्यांचे "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" प्राप्त करण्यासाठी आणि

- त्यांच्यावर किती प्रेम आहे हे त्यांना कळावे.

तेव्हा आत्म्याला जाणवते

- त्याच्या निर्मात्याच्या कृत्यांमध्ये परत आले,

- आनंद आणि आनंदाच्या समुद्रात बुडलेले.

माझा सदैव आराध्य येशू, मला आश्चर्यचकित पाहून, त्याने मला पुन्हा भेट दिली आणि मला सांगितले:

माझी धन्य मुलगी,

मनुष्याला आपल्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी आपण बनवले असल्याने, आपल्या सर्व कार्यांना इतकी शहरे किंवा राष्ट्रे म्हणून काम करावे लागले ज्यामध्ये मनुष्याला त्याची मातृभूमी योग्यरित्या मिळू शकेल.

या वेगवेगळ्या शहरांमध्ये तो ते करू शकला असता

चालणे, आनंद करणे

आकर्षक आणि आनंददायक दृश्ये पहा

की त्याच्या निर्मात्याने त्याच्यासाठी खूप प्रेमाने तयार केले होते.

सूर्य हे शहर आहे असे म्हणता येईल .

जेव्हा आत्मा आपल्या इच्छेमध्ये प्रवेश करतो तेव्हा त्याला विविध रंग आणि गोडपणाच्या सौंदर्याने प्रकाशाचे हे शहर सापडते.

अकथनीय आनंद, प्रेम आणि आनंदाने भरलेली आमची सर्जनशील आणि उत्सवी कृती शोधा,

सौंदर्य, मधुरता, प्रेम आणि आनंदाच्या या अफाट समुद्रात ती डुबकी मारते आणि तिच्या भूमीत तिला सापडलेल्या सर्व वस्तूंची मालक म्हणून लांब फेरफटका मारते.

अरेरे! आमची कामे, आमची शहरे, केवळ माणसांसाठी निर्माण केलेली, आता उजाड राहिलेली नाहीत, तर आमच्या मुलांनी लोकवस्ती केलेली पाहून आम्हाला किती आनंद झाला आहे. आमच्या इच्छेमध्ये प्रवेश केल्यावर, त्यांना असा मार्ग सापडतो जो त्यांना आपण सृष्टीमध्ये बनवलेल्या वेगवेगळ्या शहरांकडे घेऊन जातो.

ते शोधतात

येथे आनंद आहे,

आणखी एक वेगळा आनंद आहे,

इतरत्र त्यांच्या निर्मात्याचे मोठे ज्ञान,

इतरत्र अजूनही असेच तीव्र प्रेम आहे

जो त्यांना मिठी मारतो, मिठी मारतो आणि प्रेमाचे जीवन त्यांच्याशी संवाद साधतो.

निर्माण केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत स्वतःचे काहीतरी असते,

- स्वतःसाठी नाही,
- परंतु ते प्राण्यांना देण्यासाठी.

तथापि, प्राण्यांनी आपल्या इच्छेनुसार जगले पाहिजे,

- अन्यथा दरवाजे बंदच राहतील.
- ते परिणामांचा जास्तीत जास्त फायदा घेऊ शकतात,
- परंतु आमच्या कामांमध्ये समाविष्ट असलेल्या वस्तूंची परिपूर्णता नाही.

म्हणूनच, माझ्या मुली, परिपूर्ण आणि पूर्ण होण्यासाठी
प्राण्याचे कृत्य आपल्या इच्छेनुसार सुरू आणि संपले पाहिजे.

आपली स्वतःची इच्छा स्वतःचे जीवन प्रकाश देते आणि ते करायला आवडते

- की डीड पूर्ण होऊ शकते ई
- सुंदर, पवित्र आणि चांगले काहीही गहाळ होऊ शकत नाही.

जर हा कायदा आमच्या इच्छेनुसार सुरू झाला नाही,

- ऑर्डर, पवित्रता आणि सौंदर्य अनुपस्थित असेल.

ही कृती "तिच्या मालकीची कृती" म्हणून आमच्या इच्छापत्रावर शिक्कामोर्तब करू शकत नाही.

रडण्यासारखे काहीतरी आहे, माझ्या मुली,

- अनेक विस्कळीत आणि विस्कळीत मानवी कृत्ये पाहण्यासाठी
- काही सुरवातीला सोडून दिलेले,
- अर्धवट झाले, येथे एक कालावधी गहाळ झाला, तेथे स्वल्पविराम, आणि काय वाईट आहे,

- काही चिखलाने झाकलेले असतात, ते कुजतात.
- इतर दोषांमध्ये अडकले आहेत आणि फक्त आपल्या न्यायाला चिडवतात.

त्यामुळे आपल्या इच्छेशिवाय सृष्टीमध्ये काहीही चांगले असू शकत नाही.

जरी त्यांनी काही चांगले केले आहे असे दिसते.

- हे केवळ चांगल्याचे स्वरूप आहे जे टिकू शकत नाही. कारण त्यात लाइफ ऑफ आमच्या फियाटचा पदार्थ नाही.

फक्त संघर्ष किंवा निराशा लागते

जेणेकरून हे चांगले थांबेल आणि असे केल्याबद्दल त्याला पश्चात्ताप होईल.

त्याऐवजी, माझ्या इच्छेनुसार केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत एक अढळ दृढता आहे आणि त्रास आणि निराशा समोर थांबत नाही.

उलट, ही कृत्ये त्यांच्याजवळ असलेल्या चांगल्या गोष्टींना जीवन देण्यासाठी तीव्र होतात.

आपणास हे माहित असले पाहिजे की जो प्राणी आपल्या इच्छेनुसार कार्य करतो तो परिपूर्ण आणि पूर्ण कार्य करतो.

जो कोणी नेहमी आपल्या इच्छेनुसार जगतो तो सतत प्रकाशाच्या वर्षावाखाली असतो जो जीव जेव्हा कार्य करतो, धडधडतो किंवा श्वास घेतो तेव्हा आपल्या दैवी जीवनातील बहुविध सौंदर्याचे सर्व परिणाम तिच्यावर पडतो.

आपले दैवी अस्तित्व एक अतिशय शुद्ध आणि अनंत प्रकाश आहे

-ज्यात सर्व शक्य आणि कल्पनीय वस्तू आहेत.

तो प्रकाश आहे आणि तो शब्द आहे.

तो सर्वकाही पाहतो, आपल्यापासून काहीही लपवू शकत नाही. हा प्रकाश देखील कामाचा आहे.

ही लय आहे आणि ते जीवन आहे, जे सर्व गोष्टींना आणि सर्व गोष्टींना जीवन देते.
त्यात अक्षय सौंदर्य, असीम आनंद आणि आनंद आहे.

ती जी नेहमी आपल्या इच्छेमध्ये राहते ती नेहमी आपल्या सार्वभौम आणि
निर्मात्याच्या वचनाच्या प्रकाशाच्या वर्षावाखाली असते.

अरेरे! आपले वचन या प्राण्याचे किती रूपांतर करते.

तो तिच्याशी नेहमी आपल्या परमत्वाविषयी बोलतो आणि तिच्यावर आपले सर्व
दैवी प्रभाव अशा विविध सौंदर्याने निर्माण करतो की आपण स्वतः आनंदित होतो.

आमची प्रकाशाची नजर सतत त्यावर असते. आमची पावले नेहमी त्याचा पाठलाग
करत असतात.

आमची कामे तिला त्यांच्या प्रकाशाच्या हातांनी मिठी मारतात आणि तिला आमच्या
गुडघ्यांवर घट्ट धरतात.

प्रत्येकजण त्यांच्याशी संवाद साधण्यासाठी तिच्यावर प्रकाश टाकतो

- आमची प्रकाशाची नजर,
- आमची कामे ई
- प्रकाशाचे आमचे पाऊल.

म्हणून जो प्राणी नेहमी आपल्या इच्छेनुसार राहतो तो तिच्या निर्मात्याशी सतत
आणि थेट संवाद साधत असतो.

देव निर्माण करू शकणारे सर्व परिणाम ते प्राप्त करतात.

त्याऐवजी ती जी आमच्या इच्छेनुसार काम करते ती आमच्या कामांशी संवाद
साधत असते आणि तिची कामे आमच्या कामांशी जुळलेली असतात.

मग मी दैवी इच्छेचे कृत्य शोधत राहिलो जे आमच्या प्रभूच्या विमोचनात आले
होते,

मी त्यांचे चुंबन घेतले, पूजा केली आणि आशीर्वाद दिले, मी त्यांचे एक-एक आभार
मानले

ज्या प्रेमाने येशूने त्यांच्यावर प्रेम केले त्याच प्रेमाचा उपयोग करून मीही त्यांच्यावर
प्रेम केले.

आणि येशू, त्याच्या स्वतः च्या प्रेमाने प्रेम केलेल्या त्याच्या क्रिया पाहण्यासाठी

हलवले आणि हलवले, मला सांगितले.

:

माझी मुलगी, फक्त प्रेम मला स्पर्श करते, मला दुखवते आणि प्रकट करण्यासाठी मला बोलण्यास प्रवृत्त करते

-माझ्या प्रिय प्राण्याला माझे रहस्य.

- जे मला आवडत नाहीत त्यांच्यापासून लपवलेले रहस्य.

कारण माझ्यावर प्रेम केल्याशिवाय त्यांना माझी प्रेमाची बोली समजणार नाही.

मी पृथ्वीवर केलेली प्रत्येक कृती तुम्हाला माहीत असेलच

- त्यात अशा तीव्र वेदना आहेत

की जर माझ्या देवत्वाने मला साथ दिली नसती तर ते मला मरणासाठी पुरेसे होते.

कृतीने माझ्या इच्छेने माझ्यात दुःख निर्माण केले

-माझ्यामध्ये मानवी इच्छा शोधू नका जेणेकरून मी करू शकेन

ते माझ्या कृतीमध्ये समाविष्ट करण्यासाठी e

तिला माझ्या इच्छेनुसार जगण्यासाठी पुण्य आणि कृपा दे.

मी केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत, श्वास घेणे, धडधडणे, पाहणे किंवा चालणे,

मी मानवी इच्छा शोधत होतो

ते बंद करणे आणि प्रथम स्थान देणे

- माझ्या श्वासात,

- माझ्या हृदयाच्या ठोक्यात,

- माझ्या डोळ्यांत आणि माझ्या पावलांमध्ये.

काय त्रास, माझ्या मुली,

-चांगले करायचे इ

- ते देण्यासाठी कोणालाही शोधू नका!

मला त्या प्राण्याला सुरक्षित ठिकाणी ठेवायचे होते जिथे तो आनंदी असू शकतो.
माझे कष्ट, माझी कामे आणि माझी स्वतःची माणुसकी असायची

- केवळ त्याचे संरक्षणच नाही,

-परंतु तो स्वतःचा शाही राजवाडा देखील तयार करेल जिथे प्राणी राणी म्हणून
ठेवला जाईल.

कृतज्ञ होऊन ऐकण्याऐवजी तो प्राणी निघून गेला

माझ्याकडून _

माझ्या दुःखाचे

धोके आणि शत्रू यांच्यामध्ये दुःखी जगणे आणि त्याचा बचाव करण्यासाठी कोणीही नाही.

किती त्रास होतो! किती त्रास होतो!

मी पृथ्वीवरील माझे सर्वात मोठे दुःख सांगू शकतो,

-ज्यामुळे माझा सतत मृत्यू होत होता, तो प्राणी पाहण्यासाठी होता

- मी माझी इच्छा पूर्ण केली नाही,

- मी माझ्या इच्छेनुसार जगलो नाही,

कारण मी माझी कृती पाहिली

- ज्या उद्देशासाठी मी ते करत होतो ते त्यांनी साध्य केले नाही

- त्यांनी गुंतवलेले जीवन दिले नाही.

मला बघून चुंबन घेता आलं नसतं तर

प्रत्येक शतकात एकाच वर्तमान कृतीप्रमाणे,

तसेच माझी लाडकी मुले जी ते करणार होती

- माझ्या दैवी इच्छेमध्ये जगा

- माझ्या मानवतेने जे काही केले आणि भोगले ते सर्व वापरणे

माझे राज्य स्थापन करण्यासाठी आणि ते त्यांचे सर्वोत्तम निवासस्थान बनविण्यासाठी, मी इतके दुःख सहन करू शकलो नाही.

परिणामी

- माझ्या कृती, माझी पावले आणि माझे दुःख शोधत राहा, माझ्या इच्छेनुसार पृथ्वीवर राज्य करा.

माझे दुःख शांत होईल आणि त्याचे प्रेमात रूपांतर होईल

- वेळ कमी करण्यासाठी आणि

- माझी इच्छा ओळखणे, प्रेम करणे आणि राज्य करणे.

मी तुला माझ्यासाठी विश्रांती म्हणून ठेवीन, माझ्या दुःखांसाठी मलम वाहक.

जेव्हा मी माझ्या कृती आणि माझे दुःख अधिकच वाढलेले पाहतो

कारण प्राणी माझ्या इच्छेपासून दूर जातो, मी तुझ्याकडे आश्रय घेईन

- वेदनांनी वाढलेल्या माझ्या दुःखाला शांत करण्यासाठी आणि सुवासिक करण्यासाठी.

मला दैवी फियाटच्या बाहूंमध्ये जाणवते.

त्याचे प्रेम इतके महान आहे की ते मला त्याच्या प्रकाशाने पोषण देते आणि त्याच्या उबदारतेने मला उबदार करते.

जर मी थकलो असेल, तर मला विश्रांती आणि नवीन जीवन देण्यासाठी ते मला माझ्या मांडीवर ठेवते.

दैवी इच्छा, तू किती आराध्य आहेस. फक्त तूच माझ्यावर मनापासून प्रेम करू शकतोस. तुझ्यातच मला माझ्या सर्व आजारांपासून आश्रय मिळतो!

माझ्या आजूबाजूच्या लोकांना माझ्यामुळे मोठा त्याग सहन करावा लागत आहे हे पाहून मला भारावून गेले. इतरांचा बळी देताना पाहणे किती वेदनादायक आहे!

आणि माझा गोड येशू, करुणेच्या कृतीत, सर्व कोमलतेने मला मिठी मारून मला म्हणाला:

माझ्या गरीब मुली, धीर धर. तुम्ही याचा विचार करावा असे मला वाटत नाही. तुम्हाला हे माहित असले पाहिजे की मी परतफेड करू शकतो आणि मला माहित आहे की अगदी लहान त्यागाचे आणि नक्कीच सर्वात मोठे बलिदान कसे द्यावे.

मी सर्व काही विचारात घेतो आणि एकही श्वास अयोग्य सोडत नाही

हे यज्ञ केले तर सर्व अधिक

- माझ्यावर प्रेम करणाऱ्या व्यक्तीसाठी

- ज्याला माझ्या इच्छेनुसार जगायचे आहे त्याच्यासाठी हे बलिदान माझ्यासाठी केले गेले आहे.

हे यज्ञ माझ्या इच्छेनुसार केले जावेत म्हणून, मी त्यामध्ये माझी दैवी अभिरुची ठेवतो जेणेकरून एखाद्याला हे त्याग करण्याची चव, गरज आणि आनंद वाटेल.

या फ्लेवर्स आहेत

- जसे अन्नासाठी मीठ आणि मसाले,

- महत्प्रयासाने हलणाऱ्या चाकांसाठी वंगण म्हणून. परंतु जेव्हा आपण त्यावर थोडी चरबी ठेवता तेव्हा ते फिरू शकतात.

दैवी चव यज्ञ हलके आणि आनंददायी बनवते. म्हणूनच, आमच्या प्रेमात,

- आम्ही एक पवित्र उत्कटता, चव आणि आनंद निर्माण केला आहे ज्यामुळे आम्हाला प्राण्यावर प्रेम न करणे अशक्य होते.

प्रेमाच्या या उत्कटतेनेच आपल्याला त्याची नितांत गरज भासू लागली आहे

- आपल्या कृतीद्वारे प्राण्यांवरील आपले प्रेम सिद्ध करण्यासाठी.

खरं तर, आम्हाला कोणीही आकाश, सूर्य आणि इतर अनेक गोष्टी तयार करण्यास सांगितले नाही.

ते तयार केल्यानंतर, आम्ही त्यांच्याकडे पाहिले आणि त्यांचा इतका आनंद घेतला की,

अती प्रेमाने आम्ही उद्गारलो: " आमची कामे किती सुंदर आहेत !"

पण त्यातून आपल्याला अधिक वैभव आणि आनंद मिळेल.

जेव्हा आपली कामे प्राण्यांना त्यांच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी दिले जातील.

आपल्या प्रेमाच्या उत्कटतेसाठी आणि प्रेमाच्या या अत्यंत गरजेसाठी,

आम्ही आणखी वेडेपणा आणि प्रेमाचा उन्माद जोडला की आम्ही यापुढे फक्त आमच्या कामांवर समाधानी राहू शकत नाही. आपलं प्रेम एवढ्या टोकाला पोहोचलंय,

की आम्हाला जीवन देण्याची गरज वाटली.

मला माझ्यात जाणवलेल्या प्रेमाच्या या गरजेचे मी काय केले नाही? तिने मला घडवले

अविश्वसनीय वेदनांनी ग्रस्त,

सर्वात वाईट अपमान सहन करा - ई

अगदी क्रूर उबळ मध्ये मृत्यू

पण आमची प्रेमाची आवड तृप्त होत नाही

जर आपण प्राण्याला सहभागी होऊ दिले नाही.

म्हणून, आपण त्याला अर्पण करतो,

- आम्ही त्याला सर्वात सुंदर विजय मिळवून देण्यासाठी चव आणि आनंदांसह पवित्र उत्कटता निर्माण करतो.

ही आवड

- हुशार होतो,

- एक हजार नवीन फॉर्म शोधा ई

- अभिनयाशिवाय राहणे किंवा जगणे अशक्य वाटते.

त्यागाची आवड आणि चव नसेल तर - पवित्र कार्यातही -

असे दिसते की ही कामे फक्त चित्रे आहेत, ती जिवंत नाहीत. त्यांच्यात शीतलता आणि उदासीनता निर्माण होते

चवीपेक्षा जास्त किळस आणि कदाचित जास्त

चांगल्यापेक्षा जास्त नुकसान .

म्हणून, माझ्या मुली, इतरांनी तुझ्यासाठी केलेल्या त्यागाची काळजी करू नकोस.

खरं तर मला तुम्हाला सांगायचे आहे की ते माझ्यासाठी करतात आणि तुमच्यासाठी नाहीत.

आणि बलिदान रिकामे होईपर्यंत मी खूप कृपा, चव आणि आनंद देईन. मग, ज्या प्रेमाने ते हा त्याग करतील, त्यानुसार मी स्वतःला त्यांच्यामध्ये ओततो

आणि जेव्हा ते मला हवा असलेला त्याग करतील तेव्हा मी त्यांच्यामध्ये माझे जीवन वाढवीन.

खरं तर, माझ्या प्रेमाची आवड मला माझ्या इच्छेबद्दल वारंवार बोलायला लावते नाही का?

माझ्या इच्छेनुसार जगण्याची आवड माणसात निर्माण करायची?

या सर्व गोष्टी सांगून, मला मानवी इच्छेला आपल्या दैवी स्वादांमध्ये बुडवायचे आहे, जोपर्यंत तो माझ्या इच्छेनुसार जगण्याचा निर्णय घेत नाही तोपर्यंत त्याला जाणवणारी चव आणि आनंद.

आणि मी तुला ज्या त्यागाच्या अवस्थेत ठेवले आहे त्या अवस्थेत मी किती चव,

समाधान आणि आनंद ठेवला आहे हे तुला सांगता येत नाही का?

बलिदान कसे समायोजित करायचे आणि ते प्रेमळ, सोपे आणि अगदी इष्ट कसे बनवायचे हे तुमच्या येशूला देखील करा.

त्याहीपेक्षा मी त्या प्राण्याला माझ्या स्वतःच्या त्यागाचे सामर्थ्य, आधार आणि जीव जोडतो .

मी माझा त्याग म्हणू शकतो

- प्राण्याचे बलिदान तिच्या गर्भात घेते e

- माझ्यासाठी स्वतःचा त्याग करू इच्छित असलेल्या प्रत्येकासाठी मार्गदर्शक, जीवन आणि प्रकाश बनतो .

माझ्या गरीब मनाला माझ्या गरीब अस्तित्वाचा श्वास आणि हृदय म्हणून दैवी इच्छेच्या कृतीचा शोध घेण्याची अत्यंत गरज वाटते .

जर मी तसे केले नाही तर मला असे वाटेल की माझे हृदय आणि हवा संपत आहे. देवा, तुझ्या इच्छेच्या हवा आणि जीवनाशिवाय कोणी कसे जगू शकेल?

हे मला अशक्य वाटते. आणि माझा गोड येशू, माझ्या लहान आत्म्याला भेट देऊन, सर्व चांगुलपणा, मला म्हणाला:

माझ्या इच्छेची धैर्यवान मुलगी, मनुष्याच्या निर्मितीमध्ये माझे प्रेम इतके होते की मी त्याला माझी इच्छा पहिली आणि पूर्ण गरज म्हणून दिली,

- या बिंदूपर्यंत की तो तिच्याशिवाय काहीही चांगले करू शकत नाही.

पृथ्वी पाण्याशिवाय काहीही उत्पन्न करू शकत नाही कारण पाणी हे पृथ्वीच्या आत्म्यासारखे आहे.

परंतु पृथ्वीला त्याच्या प्रकाशाने आणि उष्णतेने सुपीक, शुद्ध आणि सुशोभित करणाऱ्या सूर्याशिवाय,

पाणी केवळ गटारेप्रमाणे पृथ्वीला गढूळ बनविण्याचे काम करेल जे पृथ्वीला संक्रमित करण्यास सक्षम हवेत संसर्ग पसरवेल.

पृथ्वीवरील सर्वात सुंदर फुले, वनस्पती आणि फळे तयार करण्यासाठी बियाणे आवश्यक आहे

- ज्याने शेतकऱ्याला आनंद होतो ई
- सर्व मानवी पिढ्यांसाठी अन्न तयार करा.

या घटकांच्या एकत्रीकरणाची गरज आहे जे सौंदर्य, एकता, दयाळूपणा आणि आमच्या सर्जनशील कार्याची फलदायीता.

विभक्त, ते गरीब संयुक्त प्राण्यासाठी धोकादायक आणि हानिकारक असू शकतात, ते बरेच चांगले करू शकतात.

अशा प्रकारे मी सृष्टीमध्ये माझ्या इच्छेची तीव्र आवश्यकता निर्माण केली.

मी आत्मा पृथ्वीसाठी पाण्यासारखा निर्माण केला,

- जे शरीराच्या पृथ्वीवर - पाण्यापेक्षा जास्त - वाहायचे होते. मी सूर्य, प्रकाश आणि उष्णता म्हणून माझी इच्छा निर्माण केली,

- ज्याने आत्म्याला पुन्हा चैतन्य, सुपिकता आणि सौंदर्याने सुशोभित केले पाहिजे जे आपल्याला सतत त्याच्या प्रेमाने आनंदित करण्यास सक्षम आहे.

मग जसे शेतकरी बियाणे जमिनीत विखून ते उत्पादन करण्यासाठी,

माझी इच्छा सृष्टीमध्ये अनेक दैवी बीज पेरण्यासाठी वचनबद्ध आहे,

की त्यांना अनेक सूर्यासारखे अंकुर फुटावे, काही इतरांपेक्षा सुंदर,

- आकाशीय फुले आणि फळे निर्माण करण्यासाठी

प्राण्यांसाठी अन्न म्हणून सेवा करण्यासाठी आणि त्यांच्या निर्मात्यासाठी अन्न म्हणून देखील

कारण आपले अन्न, आपले जीवन ही आपली इच्छा आहे.

तेव्हा तुम्हाला कृतीच्या एकात्मतेची आवश्यकता दिसते

कोणते, बियाणे म्हणून, प्राणी तयार होतात?

ही गरज त्यात माझ्या इच्छेची वाढ ठरवते. आपल्या दैवी गुणांचे सद्गुण संवाद साधा,

कृपा आणि सौंदर्याच्या अनेक चमत्कारांची निर्मिती.

आणि आपण प्राण्यावर इतके प्रेम करतो की केवळ आपण अविभाज्य बनत नाही, पण आपणही त्यात सतत काम करतो. आम्हाला ते माहित आहे

- जर आपण प्रेम केले तर ती प्रेम करते.

- जर आपण काम केले तर ती काम करते

आणि तो आपल्याशिवाय काहीही करू शकत नाही.

जर आपल्यात एकता नसेल तर ते पाणी, सूर्य आणि बिया नसलेल्या जमिनीप्रमाणे निरुपयोगी होईल.

म्हणूनच, आम्ही तिच्यावर खूप प्रेम करतो, आम्ही तिच्यामध्ये सर्वकाही करतो.

आपल्या इच्छेशिवाय प्राणी कोणती धोकादायक आणि जवळजवळ भयानक स्थिती निर्माण करतो हे तुम्हाला दिसत आहे का?

मग त्याने मोठ्या दुःखाच्या स्वरात जोडले:

माझ्या मुली, आपल्या इच्छेनुसार प्राणी जगताना न पाहणे आपल्यासाठी किती वेदनादायक आहे!

तिच्यात राहण्यास नकार देऊन, ती आपल्याला आपल्या स्वर्गीय मातृभूमीत बंदिस्त करू इच्छिते. आपण तिच्यासोबत पृथ्वीवर राहावे अशी तिची इच्छा नाही.

आमची इच्छा तिच्यासाठी एक ओझे आहे.

तो आपल्या पवित्रतेपासून पळून जातो, प्रकाशाचे दार बंद करतो आणि अंधार शोधतो.

गरीब प्राणी. त्याची इच्छा पूर्ण करताना, तो थंडीने आणि भुकेने मरेल आणि म्हणेल:

"स्वर्ग माझ्या मालकीचा नाही. "

हे प्राणी पृथ्वीवर निर्वासित, आधार नसलेले, असहाय्य आणि शक्तीविना राहतात.

चांगल्याचेच त्यांच्यासाठी कटुतेत आणि दोषातही रूपांतर होते ते आपले दुःख निर्माण करतात आणि आपल्याला सतत प्रेमाने गुदमरायला लावतात.

आपल्या इच्छेचे प्रेम असे आहे

आमच्या इच्छेबद्दल मी प्रकट केलेला प्रत्येक शब्द किंवा ज्ञान

-हे एक दैवी जीवन आहे - आणि एक नवीन जीवन देखील आहे, जे एकापेक्षा वेगळे आहे

पवित्रता, सौंदर्य आणि प्रेमात भिन्न.

म्हणूनच लोकांना ओळखण्यात आमचा आनंद आहे

- आमची इच्छा काय आहे,

- ते काय करू शकतं,

- प्राण्याला कोणत्या उदात्त आणि उदात्त स्थितीत आपल्या दैवी कुशीत उन्नत करायचे आहे.

किंबहुना, त्याची ओळख करून देणे,

- आम्ही आमचे नवीन दैवी जीवन ओतण्याशिवाय काहीही करत नाही आणि जेव्हा ते जीव प्राण्यांच्या ताब्यात असतात,

आम्हाला तिच्याकडून प्रेम, सौंदर्य, चांगुलपणा इत्यादींचे नूतनीकरण मिळते. आपल्या स्वतःच्या जीवनाद्वारे, आपल्याला किती गौरव आणि प्रेम वाटते.

ज्यासाठी आम्ही स्वतःला प्रकट केले.

स्वतःला ओळखणे - ज्यांना आपल्याला जाणून घ्यायचे आहे त्यांना शोधणे - ही अशी कृती आहे जी आपला गौरव करते.

आपलं प्रेम ज्याच्यात वाहू शकतं तो शोधतो

आम्हाला पाहिजे ते सर्व त्याला देण्यासाठी .

शेवटी, आपल्याला स्वतःची ओळख करून घ्यायची नसती तर आपण प्राणी का बनवले असते?

ते ज्ञान आहे

- जे आम्हाला त्यात खाली आणते, आणि

- जे त्याला आमच्याकडे जाण्यासाठी पंख देते.

शिवाय, जेव्हा आम्हाला आमच्या इच्छेबद्दल अधिक जाणून घेण्याची तुमची इच्छा दिसते, तेव्हा आम्ही तुमच्यासाठी आमच्या सर्वशक्तिमान फियाटच्या सर्वात सुंदर आश्चर्यासाठी तत्काळ तयार करतो, केवळ तुम्हाला ओळखण्यासाठीच नाही ,

-परंतु आम्ही तुम्हाला जे चांगले प्रकट करतो ते देण्यासाठी.

त्यानंतर, खूप हलले, तो जोडला:

माझी मुलगी, माझ्या इच्छेमध्ये राहणारी ती प्रत्येकाला हवी असलेली प्राणी आहे, कारण प्रत्येकाला ती प्रिय वाटते.

त्याचे प्रेम सर्वांवर पसरते,

सर्व गोष्टी स्वीकारतो,

प्रत्येकाला आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी ते प्रत्येकाच्या हृदयात ठेवलेले असते .

आपल्या पवित्र इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्यातील सर्वात लहान "मी तुझ्यावर प्रेम करतो", "मी तुझ्यावर प्रेम करतो, मी तुला आशीर्वाद देतो" प्रत्येक गोष्टीत बंदिस्त होण्याचा अधिकार आहे.

संत आणि देवदूतांना देखील या समृद्ध प्राण्याच्या सर्वात लहान "मी तुझ्यावर प्रेम करतो" साठी त्यांच्यामध्ये जागा निर्माण करणे सन्माननीय वाटते.

आणि म्हणून ते आपल्यावर या "आय लव्ह यू" सह प्रेम करतात.

जेव्हा तो स्वर्गीय पितृभूमीत येतो आणि तो पाहतो तेव्हा त्याला काय आनंद होणार नाही

त्याच्या देवावर प्रेम करणाऱ्या सर्व धन्यांमध्ये "मी तुझ्यावर प्रेम करतो"!

हे सर्व सोप्या पद्धतीने होते:

आपली इच्छा सर्वस्व असल्याने, त्यात जे काही केले जाते

सर्वत्र त्याचे स्थान शोधते आणि

नेहमी प्रेम करण्याची सतत क्रिया प्राप्त करते .

म्हणून, अगदी सूर्य, आकाश, तारे, संपूर्ण सृष्टी

आपल्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि आशीर्वाद देण्यासाठी त्याच्याकडे ही कृत्ये असतील .

माझा गरीब आत्मा नेहमी दैवी इच्छेकडे परत येतो. सहभागिता प्राप्त केल्यानंतर, मी माझ्या प्रिय येशूला म्हणालो:

"तुझ्या इच्छेनुसार सर्व काही माझ्या मालकीचे आहे.

म्हणून मी माझ्या आई आणि राणीच्या प्रेमाने "तुझ्यावर प्रेम करतो" - जे तुझे देखील आहे. मी तुला त्याच्या ओठांनी चुंबन देतो

मी तुला त्याच्या हातांनी घट्ट धरून ठेवतो

तुला माझ्याबरोबर घेऊन, मी तुला तिचे आनंद, तिचे आनंद, तिचे मातृत्व देण्यासाठी तिच्या हृदयात आश्रय घेतो,

जेणेकरून फक्त तुमची आईच तुम्हाला देऊ शकेल असा गोडवा आणि संरक्षण तुम्ही पुन्हा शोधू शकता. "

पण मी माझ्या आईमध्ये माझ्या येशूचा आश्रय घेत असताना, सर्व कोमलता,

माझा गोड येशू मला म्हणाला:

माझी मुलगी आणि माझ्या आईची मुलगी, माझी मुलगी माझ्या आईसोबत आणि माझी आई तिच्या मुलीसोबत सापडल्याने मला किती आनंद झाला आहे .

त्याला जीव हवे आहेत

- त्याच्या स्वतःच्या प्रेमाने माझ्यावर प्रेम करा आणि
- माझे चुंबन घेण्यासाठी त्याचे ओठ आणि मला मिठी मारण्यासाठी त्याचे हात वापरा.

तिला तिचं मातृत्व म्हणावंसं वाटतं

मला सुरक्षित ठिकाणी नेण्यासाठी

त्यामुळे मी ते सर्व आई म्हणून घेऊ शकेन.

माझ्यावर फक्त एकाच प्रेमाने प्रेम करणारी मुलगी आणि आई शोधणे हा माझ्यासाठी सर्वात मोठा आनंद आहे की मला वाटते की या दोघांपैकी मला पृथ्वीवर एक नवीन स्वर्ग मिळेल.

पण ते पुरेसे नाही. माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या व्यक्तीमध्ये मला सर्व गोष्टी शोधायच्या आहेत.

जर काही उणीव असेल, तर माझी इच्छा सृष्टीमध्ये पूर्ण आहे असे मी म्हणू शकत नाही.

मी फक्त शोधू इच्छित नाही

राणी आणि आई म्हणून तिच्या सन्मानाच्या ठिकाणी असलेल्या प्राण्याबरोबर माझी आई,

पण माझा स्वर्गीय पिता आणि पवित्र आत्मा देखील.

तसेच, माझ्या मुली, माझ्या आनंदाची तयारी कर

मला सांगा की तुम्ही माझ्यावर जसे पिता आणि पवित्र आत्मा माझ्यावर प्रेम करता तसे प्रेम करता.

येशू गप्प बसला आणि त्याला काय ऐकायचे आहे ते सांगण्यासाठी तो माझी वाट पाहत होता. माझी अयोग्यता असूनही, त्याला संतुष्ट करण्यासाठी, मी म्हणालो:

"मी तुझ्यावर प्रेम करतो

पित्याच्या प्रेमाच्या अफाट शक्तीने आणि पवित्र आत्म्याच्या असीम प्रेमाने.

सर्व देवदूत आणि संत तुझ्यावर प्रेम करतात त्या प्रेमाने मी तुझ्यावर प्रेम करतो.
भूतकाळातील, वर्तमान आणि भविष्यातील सर्व प्राणी तुझ्यावर प्रेम करतात - किंवा
तुझ्यावर प्रेम करावे अशा प्रेमाने मी तुझ्यावर प्रेम करतो .

सर्व निर्मित गोष्टींसाठी मी तुझ्यावर प्रेम करतो
आणि तेच प्रेम ज्यातून तुम्ही त्यांना निर्माण केले..."

माझ्या गोड येशूने एक दीर्घ उसासा टाकला आणि जोडले:

शेवटी, सृष्टीतील सर्व गोष्टी शोधण्याच्या माझ्या उत्कट इच्छेमध्ये मला समाधान
मिळते .

- मला आमचे प्रेमाचे सागर असीम वाटतात,
- मला माझ्या प्रेमळ आईचा आनंद मिळतो -
- मला सर्व काही आणि सर्व प्राणी सापडतात.

येथे कारण

माझ्या इच्छेमध्ये राहणाऱ्या प्राण्यात मला सर्व काही सापडले पाहिजे, आणि
मला ते प्रत्येकाच्या घरी शोधावे लागेल.

शेवटी, स्वर्गीय पित्याने मला प्रेमातून निर्माण केले

प्रेम देणे आणि मिळवणे या अखंड कृतीत मी स्वतःला माझ्यासोबत शोधतो.

जे माझ्यावर प्रेम करतात. आणि मी आमच्या प्रेमाची कोणतीही गोष्ट त्याच्यापासून
दूर जाऊ देत नाही. मग तो जोडला:

माझी मुलगी ,

म्हणूनच आपल्या प्रेमात **आपल्याला**, आपल्याला आणि आपली कार्ये जाणून
घेण्यासाठी प्राण्यांची नितांत गरज भासते.

जर ते आपल्याला ओळखत नसतील तर आपण त्यांच्या आत आणि बाहेर राहूनही आपण बाजूला ढकलले गेल्यासारखे आहोत.

ते जे काही करतात आणि जे काही विचार करतात ते आम्हाला माहित आहे. त्यांनी केलेल्या प्रत्येक कृतीवर आम्हाला ते आवडतात

पण ते आपल्याला आवडत नाहीत इतकेच नाही तर ते आपल्याला ओळखतही नाहीत!

किती त्रास होतो!

जर त्यांनी आपल्याला ओळखले नाही तर प्रेम जन्माला येऊ शकत नाही.

आणि जर प्रेम नसेल तर आम्हाला आमच्या कामासाठी जागा मिळत नाही. आपल्या प्रेमाला आश्रय मिळू शकत नाही जिथून स्वतःचा प्रसार आणि आश्रय घ्यावा.

सर्व काही स्थगित राहते.

आम्हाला आमच्या कामात प्राण्याचे "माझे तुझ्यावर प्रेम आहे" शोधायचे आहे जेणेकरून आम्ही त्याला आमच्या सामर्थ्याने सज्ज करू शकू
आपण आपली महान कार्ये त्याच्यामध्ये घालू शकतो.

अरेरे! **त्याची छोटीशी "आय लव्ह यू "** आमची कामे साठवण्यासाठी शेल्व्ह म्णून शोधून आम्हाला किती आनंद होतो .

आमच्या कामांसाठी जागा न शोधता काम करणे आमच्यासाठी वेदनादायक आहे. जणू काही आपल्या कामात जीवनाचा अभाव आहे.

आमचे ऑपरेटिव्ह प्रेम दडपलेले, गुदमरलेले राहते.

आम्ही कृती करण्यास सक्षम आहोत आणि आम्ही करू शकत नाही.

कारण कृतघ्न प्राणी आपल्याला ओळखत नाही आणि आपल्यावर प्रेम करत नाही.

जीव आपले हात बांधतात आणि आपल्याला निरुपयोगीपणात बंदिस्त करतात तर आपली सर्व कामे त्यांच्या भल्याकडेच असतात.

आम्ही देऊ शकत नाही कारण ते त्यांच्यात नाही
ज्ञान आणि प्रेम,
आमची कामे ठेवण्यासाठी जागा नाही .

शेवटी आपण का वागावे?

आमची कामे स्वीकारणारा कोणी सापडला नाही तर?

तसेच, कोणतेही काम करण्यापूर्वी आपण सक्षम व्यक्तीचा शोध घेत असतो, हे जाणून घेतले पाहिजे

- हे काम जाणून घेण्यासाठी,
- त्याला स्वीकारणे आणि प्रेम करणे. तरच आपण कृती करतो.

माझ्या स्वतःच्या माणुसकीने वागले नाही -

या कृतीवर प्रेम करण्यासाठी आणि प्राप्त करण्यासाठी कोणीतरी शोधण्यापूर्वी.

आणि तरीही, मला ते स्वीकारण्यासाठी कोणी सापडले नाही, जसे की मी युगानुयुगे पाहत आलो आहे

मी माझे कृत्य प्राण्याकडे निर्देशित करीन

- ज्याला ते आवडेल, ते जाणून घेईल आणि ते प्राप्त करेल.

मी लहान मुलासारखा रडलो तेव्हाही मी ते अश्रू त्याच्याकडे वळवले.

- जो पश्चात्ताप करेल, त्याच्या पापांचा पश्चात्ताप करेल आणि कृपेचे जीवन परत मिळविण्यासाठी धुऊन जाईल.

मी चालत असताना, माझी पावले ज्याला चांगल्या मार्गावर चालायचे होते, तिची शक्ती बनवायचे आणि तिच्या पावलांना मार्गदर्शन करायचे होते त्याच्याकडे निर्देशित केले गेले.

नाही

- मी केलेले काम,
- मी सांगितलेला एक शब्द किंवा
- एक दुःख जे मी सहन केले आहे ज्यात मी शोधले नाही
- माझ्या कामांसाठी टॅब्लेट म्हणून काम करणाऱ्या प्राण्यांची कामे,
- त्यांच्या शब्दांसाठी माझे शब्द कुठे ठेवावेत.

मी केलेल्या प्रत्येक गोष्टीत जे चांगले आहे ते घालण्यासाठी माझ्या दुःखांनी त्यांच्या दुःखात एक गोळी शोधली.

माझ्या प्रेमाच्या उत्कटतेनेच मला माझ्या मुलांना उपयोगी पडेल तेच करायला लावले.

हे एक मुख्य कारण आहे जे मला माझ्या इच्छेनुसार प्राणी जगायचे आहे.

तरच माझी सर्व कामे आहेत

निर्मिती, विमोचन आणि माझा एक उसासाही - त्यांना झुकण्यासाठी, बनण्यासाठी जागा शोधण्यात सक्षम होतील

प्राण्यांच्या कामाची कामे,

त्यांच्या दुःखाचे दुःख,

त्यांच्या जीवनाचे जीवन.

तेव्हाच मी जे काही केले आणि जे भोगले ते सर्व वैभव आणि विजयात बदलेल.

- सर्व शत्रूंचा पाठलाग करणे आणि
- प्राण्यांमध्ये सुव्यवस्था, सुसंवाद, शांतता आणि स्वर्गीय पित्याचे स्वर्गीय स्मित परत आणण्यासाठी.

मला आश्चर्य वाटले आणि माझा प्रिय येशू जोडला:

माझी धन्य मुलगी,

माझ्या इच्छेतील जीवनात अनेक आश्चर्ये आणि दैवी नवीनता असतील ज्यामुळे देवदूत आणि संत समान आश्चर्यचकित होतील.

विशेषतः माझ्या विलमध्ये कोणतेही शब्द नाहीत, परंतु तथ्ये आहेत.

माझी इच्छा शब्द, इच्छा आणि हेतू पूर्ण केलेल्या कृती आणि कार्यांमध्ये रूपांतरित करते.

माझ्या इच्छेबाहेर जीवाला हवे असलेले सर्व काही कमी झाले आहे
शब्द, इच्छा आणि हेतू.

माझ्या इच्छेमध्ये, ज्यामध्ये सर्जनशील सद्गुण आहे,
प्राण्याची इच्छा असलेली प्रत्येक गोष्ट एक सिद्ध वस्तुस्थिती आणि जीवनात परिपूर्ण कार्य बनते.

विशेषतः आम्ही आमच्या विलमध्ये राहिलो तेव्हापासून

- आपण काय करत आहोत याची तिला आधीच जाणीव आहे आणि
- आम्हाला हवा तसा वास येतो.

यामुळेच तो आपल्या कामात आपल्याला सोबत करतो, आपल्याला हवे ते सर्व हवे असते. ती मदत करू शकली नाही आणि ती दूर राहू शकली नाही.

आमची फियाट ही त्याची सर्वात मोठी गरज बनते आणि त्याशिवाय तो करू शकत नाही.

तिच्यासाठी आहे

एका श्वासापेक्षा जास्त जे देणे आणि घेणे आवश्यक आहे ,

हालचाल करण्याची अत्यंत गरज भासणाऱ्या चळवळीपेक्षा जास्त .

थोडक्यात, माझी इच्छा तिच्यासाठी सर्वस्व आहे .

माझ्या इच्छेशिवाय जगणे तिला अशक्य आहे.

म्हणून, सावधगिरी बाळगा आणि तुमचे फ्लाइट नेहमी आमच्या फियाटमध्ये असू द्या.

सर्व काही देवाच्या गौरवासाठी आणि दैवी इच्छेच्या पूर्ततेसाठी असेल.

देवाचे आभार